

จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี : กรณีศึกษา
ผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ.2009-2015

สรพงษ์ ทองมยา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปกรรม
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**ABSTRACT EXPRESSIONISM PAINTING WITH
LINES AND COLOURS: A CASE STUDY OF CODY
HOOPER'S PAINTINGS BETWEEN 2009-2015**

SORAPONG THONGTHOMYA

**A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements for
Master Arts in Fine and Applied Arts
Academic Year 2018**

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง	จิตรกรรมลำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี กรณีศึกษาผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ.2009-2015
ชื่อผู้วิจัย	สรพงษ์ ทองถมยา
สาขาวิชา	ศิลปกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์สมชาย พรหมสุวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ประไพ วีระอมรกุล

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาศิลปกรรม

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผศ.ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมชาย พรหมสุวรรณ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ประไพ วีระอมรกุล)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ดร.วาปี คงอินทร์)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี กรณีศึกษาผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ.2009-2015
ชื่อผู้วิจัย	สรพงษ์ ทองถมยา
สาขาวิชา	ศิลปกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์สมชาย พรหมสุวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ประไพ วีระอมรกุล
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ของโคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ.2009-2015 ในประเด็น กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้น และรูปร่างรูปทรง และ 2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานวิจัย เรื่อง จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี ด้วยสื่อะคริลิกบนผ้าใบ ตามบริบทของผู้วิจัย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ฮูเปอร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบวิเคราะห์ตารางกริด แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผลงานสร้างสรรค์ของผู้วิจัยและแบบประเมินคุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟายประยุกต์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยร่วมกับกับการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาผลงานสร้างสรรค์ของโคดี้ ฮูเปอร์ จำนวน 10 ชิ้น พบว่ากลุ่มสีที่ใช้คือ กลุ่มสีเทา กลุ่มสีดำ กลุ่มสีขาว กลุ่มสีเหลืองอ่อน กลุ่มสีน้ำตาล กลุ่มสีเหลืองคล้ำ กลุ่มสีม่วงคล้ำ กลุ่มสีน้ำเงิน กลุ่มสีฟ้า กลุ่มสีส้มตามลำดับ เทคนิคการระบายสีที่ใช้ คือ การระบายแบบเรียบกลมกลืน การระบายสีหนาทับซ้อน การระบายสีโดยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ การระบายด้วยสีเหลวและโปร่งใส การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน การระบายโดยใช้เทปกาวกั้นขอบ ตามลำดับ เส้นมี 3 ลักษณะ คือ เส้นขอบ เส้นจริง และเส้นเชิงนัย ส่วนรูปร่างรูปทรง ใช้สองลักษณะคือ รูปทรงอิสระและรูปเรขาคณิตสี่เหลี่ยมที่มีการตัดทอน

2. ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการศึกษาวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ซูเปอร์ มาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเพื่อใช้เป็น เครื่องมือการวิจัยจำนวนสี่ชิ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญศิลปะพิจารณาจากการสัมภาษณ์ จากนั้นนำข้อมูลการสัมภาษณ์มาสร้างสรรค์ผลงานจำนวนสองชิ้นในบริบทของผู้วิจัย ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจาก สภาพแวดล้อมที่มีแสงอาทิตย์ส่องลอดผ่านชั้นเมฆและวัตถุต่างๆ โดยใช้การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน เน้นกลุ่มสีดำ สีเทาและสีขาวเป็นหลักและเน้นการใช้เส้นขอบคมและเส้นจริงเป็นพิเศษ ประกอบกับรูปทรงเรขาคณิต พบว่าผลงานแสดงอารมณ์และความรู้สึก สงบ เยือก ลึกลับ และมีความหวังได้อย่างมีพลัง และผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ : สำแดงพลังอารมณ์ เส้นและสี รูปร่างและรูปทรง

Title	Abstract Expressionism Painting with Lines and Colours: A Case Study of Cody Hooper's Paintings between 2009-2015
Author	Sorapong Thongthomya
Program	Fine and Applied Arts
Major Advisor	Associate Professor Pirapong Gulpisal
Co-advisor	Associate Professor Somchai Promsuwan
Co-advisor	Assistant Professor Prapai Vira-amornkul
Academic Year	2018

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) analyze abstract expressionism paintings of Cody Hooper between 2009-2015 in terms of colours, painting techniques, lines, and form and shapes and 2) apply the obtained analysis results to create abstract expressionism paintings with lines and colours with acrylic on canvas in the context of the present research. The sample included the paintings created by Cody Hooper. The research instruments involved Grid Table Analysis Form, structured observation checklist, structured interview, researcher's paintings, and quality assessment form. Data were collected through Del-Phi Technique and were analyzed by percentage, mean, and content analysis.

The findings revealed the followings.

1. After analyzing 10 paintings of Cody Hooper, the mostly used colours referred to grey, black, white, light yellow, brown, dark yellow, dark purple, navy blue, blue, and orange. The painting techniques included blending, impasto, using the ground, glazing, brushwork, and using masking tape. There were 3 lines used in the analyzed works, i.e., lines formed by edge, actual lines, and axis lines. Forms and shapes delineated free form, geometrical shape, and distorted square.

2. Researcher applied the four aspects result obtained from analyzing Cody Hooper's artwork to create four paintings used as research tools for collecting data from the art experts through interview. Data collected were applied to create two paintings in the context of the researcher. A couple paintings were inspired by the scene of sunshine through the cloud and objects. Blending with an emphasis on black, grey, and white tone was used as well as lines formed by edge and actual lines. Also, free shape and geometrical shape were employed. These paintings reflected placidity, mystery, and power of hope. The specialists assessed them at the 'Very Good' level.

Keyword (s): Expressionism, Lines and Colours, Forms and Shapes

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีนั้น โดยได้รับความเมตตา กรุณา จากคณาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะ บุคลากรและผู้มีพระคุณหลายท่านที่แนะนำชี้แนะข้อคิดเห็นต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยเล่มนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์พิระพงษ์ กุลพิศาล ที่ให้คำปรึกษา ด้านงานวิจัยและขั้นตอนการทำงานวิจัยเป็นระยะๆ ตลอดจนประสบผลสำเร็จ และแนะนำแนวทางแนวคิดในการสร้างสรรค์งานศิลปะและมอบประสบการณ์การเรียนรู้ใหม่ๆ ให้อยู่ตลอดมา

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สมชาย พรหมสุวรรณ ที่ให้ความรู้ด้านงานศิลปะ ตลอดจนกระบวนการทำวิจัย และชี้แนะแนวทางแก้ไขการทำวิจัยให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และคอยถามไถ่เป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประไพ วีระอมรกุล ที่ให้ความรู้ทางประวัติศาสตร์ศิลป์ และความปรารถนาดี ความเอาใจใส่ติดตามการทำวิทยานิพนธ์ ของผู้วิจัยอย่างจริงจังเสมอมา

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำชี้แนะปรับปรุงแก้ไข ให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สุเทพ สังข์เพชร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษาและท่านอาจารย์ไมตรี หอมทอง ที่สละเวลามาเป็นอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยและให้คำแนะนำในภาพผลงานของผู้วิจัยทุกๆ ภาพ จนประสบผลสำเร็จไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วชิราปี คงอินทร์ เป็นกรรมการและเลขานุการในการตรวจวิทยานิพนธ์ให้เป็นที่เรียบร้อยอย่างสมบูรณ์

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ ที่เป็นกำลังใจให้ตั้งแต่เกิดมาและขอขอบคุณพี่น้อง เพื่อนๆ ที่คอยอยู่เคียงข้าง เป็นกำลังใจให้กันตลอดมาและขอขอบคุณ คุณสรวิรัตน์ รุ่งแสง นักวิชาการศึกษา เจ้าหน้าที่ประจำสาขาวิชาศิลปกรรม คุณกฤษฎา ลิมภักดีสถาพรและคุณวิรมลล์ สมพงษ์ ที่คอยดูแลให้คำปรึกษาช่วยประสานงานในเรื่องต่างๆ แนะนำช่วยเหลือเป็นกำลังใจให้กันมาโดยตลอด จนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สรพงษ์ ทองมยา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม.....	6
ประวัติและผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์.....	25
องค์ประกอบศิลป์.....	36
ทฤษฎีสี.....	49
สีอะคริลิกและกลวิธีระบายสี.....	55
หลักการแปลงรูป.....	60
ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง.....	64
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	67
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	69
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	69
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	72

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	73
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
ขั้นตอนในการวิจัย.....	85
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการสร้างสรรค์.....	86
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาผลงานจิตรกรรมจำนวน 10 ภาพ.....	87
ผลการสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ.....	140
ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์.....	156
การบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1.....	156
ผลการสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ.....	165
ผลการการสัมภาษณ์และการประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 2 จาก ผู้เชี่ยวชาญ.....	171
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างสรรค์.....	183
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	186
สรุปผลการวิจัยและการสร้างสรรค์.....	187
อภิปรายผลการวิจัยและการสร้างสรรค์.....	192
ข้อเสนอแนะ.....	195
บรรณานุกรม.....	196
ภาคผนวก.....	200
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	201
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	207
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	211
ภาคผนวก ง หนังสือตอบรับลงบทความ.....	222
ภาคผนวก จ ภาพแสดงการพบผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2	223
ประวัติผู้วิจัย.....	230

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1	บันทึกข้อมูลการสังเคราะห์การใช้กลุ่มสี.....	73
2	บันทึกข้อมูลการสังเคราะห์เทคนิคการระบายสี.....	74
3	บันทึกข้อมูลผลการสังเคราะห์ลักษณะเส้น.....	75
4	บันทึกข้อมูลผลการสังเคราะห์ลักษณะรูปร่าง รูปทรง.....	76
5	บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1.....	77
6	บันทึกผลการสังเคราะห์ข้อมูลผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1.....	78
7	บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2).....	79
8	บันทึกการสังเคราะห์ข้อมูลผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2.....	80
9	สรุปผลการประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์จากผู้เชี่ยวชาญ.....	81
10	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 1.....	88
11	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 1.....	90
12	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 1.....	91
13	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 1.....	92
14	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 2.....	93
15	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 2.....	95
16	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 2.....	96
17	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 2.....	97
18	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 3.....	99
19	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 3.....	101
20	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 3.....	102
21	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 3.....	103
22	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 4.....	105
23	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 4.....	107
24	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 4.....	108
25	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 4.....	109

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
26	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 5.....	110
27	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 5.....	112
28	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 5.....	113
29	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 5.....	114
30	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 6.....	115
31	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 6.....	117
32	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 6.....	118
33	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 6.....	119
34	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 7.....	120
35	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 7.....	122
36	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 7.....	123
37	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 7.....	124
38	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 8.....	125
39	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 8.....	127
40	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 8.....	128
41	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 8.....	129
42	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 9.....	130
43	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 9.....	132
44	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 9.....	133
45	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 9.....	134
46	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 10.....	135
47	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 10.....	137
48	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 10.....	138
49	บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 10.....	139

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
50	ข้อมูลการสังเคราะห์การใช้กลุ่มสี 10 ภาพ..... 140
51	ข้อมูลการสังเคราะห์เทคนิคการระบายสี 10 ภาพ..... 142
52	ข้อมูลการสังเคราะห์เส้น 10 ภาพ..... 144
53	ข้อมูลการสังเคราะห์รูปร่างรูปทรง 10 ภาพ..... 145
54	บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 ภาพที่ 1..... 157
55	บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 ภาพที่ 2..... 158
56	บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 ภาพที่ 3..... 160
57	บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 ภาพที่ 4..... 161
58	การสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1..... 163
59	สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2 ภาพที่ 1..... 171
60	สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2 ภาพที่ 2..... 173
61	การสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2..... 174
62	แบบประเมินคุณภาพผลงาน ผู้เชี่ยวชาญทำที่ 1 ภาพที่ 1..... 176
63	แบบประเมินคุณภาพผลงาน ผู้เชี่ยวชาญทำที่ 1 ภาพที่ 2..... 177
64	แบบประเมินคุณภาพผลงาน ผู้เชี่ยวชาญทำที่ 2 ภาพที่ 1..... 178
65	แบบประเมินคุณภาพผลงาน ผู้เชี่ยวชาญทำที่ 2 ภาพที่ 2..... 179
66	แบบประเมินคุณภาพผลงาน ผู้เชี่ยวชาญทำที่ 3 ภาพที่ 1..... 180
67	แบบประเมินคุณภาพผลงาน ผู้เชี่ยวชาญทำที่ 3 ภาพที่ 2..... 181
68	สรุปผลการประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์จากผู้เชี่ยวชาญ..... 182

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2	ภาพชื่อ Composition II in Red, Yellow and Blue. ผลงานของมอริสรีอัน ปีต,ค.ศ.1937	10
3	ภาพชื่อ No.5. ผลงานของ แจ็กสัน พอลล็อก, ค.ศ. 1948.....	11
4	ภาพชื่อ Violet, Black,Orange, Yellow on White and Red ผลงานของ มาร์ก รอท โก, ค.ศ. 1949.....	12
5	ภาพชื่อ Onement VI ผลงานของ บาร์เนตต์ นิวแมน, ค.ศ. 1953.....	13
6	วาสซิลี คันดินสกี , ค.ศ.1913.....	15
7	ภาพชื่อ St. Ludwig’s Church in Munich ผลงานของ วาสซิลี คันดินสกี, ค.ศ. 1908.....	17
8	ภาพชื่อ Improvisation Klamm ผลงานของ วาสซิลี คันดินสกี, ค.ศ. 1914.....	18
9	วิลเลม เดอ คูนิง (1960).....	19
10	ภาพชื่อ การขูดคั้น ผลงานของ วิลเลม เดอ คูนิง, ค.ศ. 1946.....	20
11	ภาพชื่อ Woman I ผลงานของ วิลเลม เดอ คูนิง, ค.ศ. 1950.....	21
12	แจ็กสัน พอลล็อก (1940).....	22
13	ภาพชื่อ หญิงสาวใต้แสงจันทร์ตัดดวงกลม ผลงานของ แจ็กสัน พอลล็อก, ค.ศ. 1943...	23
14	ภาพชื่อ Number 1 (Lavender Mist) ผลงานของ แจ็กสัน พอลล็อก, ค.ศ. 1950.....	24
15	Cody hooper , ค.ศ. 2016.....	25
16	หอศิลป์ Pippin Contemporary.....	27
17	ผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ หอศิลป์ร่วมสมัย Pippin Contemporary.....	28
18	หอศิลป์ Russell Collection.....	28
19	หอศิลป์ Dean Lively.	29
20	นิตยสาร American Art Collector - May 2015.....	29
21	ภาพชื่อ Miracle in Time. ผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์, ค.ศ. 2015.....	30
22	ภาพชื่อ Settled. ผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์, ค.ศ. 2009.....	31
23	ภาพชื่อ Santa Fe Vibe. ผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์, ค.ศ. 2010.....	32
24	ภาพชื่อ Solace. ผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์, ค.ศ. 2011.....	32
25	ภาพชื่อ Ancient Dream. ผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์, ค.ศ. 2011.....	33
26	ภาพชื่อ Deepest Desire. ผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์, ค.ศ. 2013.....	33

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
27	ภาพชื่อ Through the Shadows . ผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์, ค.ศ. 2014.....	34
28	ภาพชื่อ Embrace the light. ผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์, ค.ศ. 2014.....	34
29	ภาพชื่อ Lavender Dream. ผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์, ค.ศ. 2014.....	35
30	ภาพชื่อ Lights that Guide us. ผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์, ค.ศ. 2014.....	35
31	ภาพชื่อ Nightscapes. ผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์, ค.ศ. 2015.....	36
32	น้ำหนักของสี.....	51
33	วงจรัส.....	52
34	ขั้นตอนการวิจัย.....	85
35	ชื่อภาพ Serenade, ค.ศ.2012, 30×60” Acrylic on canvas	87
36	ชื่อภาพ Painted Sky, ค.ศ.2013, 25x53”, Acrylic on canvas.....	92
37	ชื่อภาพ Eternal Dynasty, ค.ศ.2013, 48x48”, Acrylic on canvas.....	98
38	ชื่อภาพ Breaking Light , ค.ศ.2013, 40x60”, Acrylic on canvas.....	104
39	ชื่อภาพ Ravender Dream, ค.ศ.2014, 40x60”, Acrylic on canvas.....	109
40	ชื่อภาพ Embarace the Light, ค.ศ.2014, 30x54”, Acrylic on canvas.....	114
41	ชื่อภาพ Througeh the Shadows, ค.ศ.2014, 24x24”, Acrylic on canvas.....	119
42	ชื่อภาพ New Horizons, ค.ศ.2015, 48x48”, Acrylic on canvas	124
43	ชื่อภาพ Night Glow, ค.ศ.2015, 48x70”, Acrylic on canvas.....	129
44	ชื่อภาพ Purple fution, ค.ศ.2015, 48x48”, Acrylic on canvas.....	134
45	ชื่อภาพ The Sense of Light, เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 140x140 ซม.....	148
46	ชื่อภาพ Reflection เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 120x 170 ซม.....	150
47	ชื่อภาพ Lines of Light เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 140x140 ซม.....	152
48	ชื่อภาพ Dark purple เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 120 x 170 ซม.....	154
49	ชื่อภาพ First light เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 120 x 170 ซม.....	166
50	ชื่อภาพ Navigation light, เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 140 x 140 ซม.....	168

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผลงานจิตรกรรมลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเป็นศิลปะที่เริ่มต้นในคริสต์ศตวรรษที่ 20 ศิลปะแนวนี้คือผลจากการสังเคราะห์ศิลปะหลากหลายรูปแบบ ตั้งแต่งานแนว สำแดงพลังอารมณ์ (Expressionism) โดยวินเซนต์ แวน โก๊ะ งานนามธรรม (Abstract) โดยวาซีลี ค้านดินสกี ผู้ก่อตั้งลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม มาสู่การใช้กรรมวิธีในการวาดภาพตามทฤษฎีสวนตัว ลักษณะผลงานในลัทธินี้แสดงออกในรูปแบบผสมผสานกันระหว่างรูปทรงนามธรรมกับอารมณ์สะท้อนใจที่แสดงออกมาปราศจากการควบคุมของจิตรกร แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกภายในของศิลปินอย่างแท้จริง ซึ่งพวกเขาแสดงออกถึง “ทัศนคติ” มากกว่าความเหมือนของ “รูปแบบ” วิธีคิดแนวนามธรรมลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม คือ อีกตัวอย่างอันสุดขั้วของแนวคิดแบบสมัยใหม่ ที่เน้นความเป็นต้นแบบต้นฉบับ ความเป็นปัจเจกเฉพาะตัวของศิลปิน การทำงานโดยไม่อ้างอิงถึงสรรพสิ่งใดๆ ในโลก แต่จะมุ่งไปที่การแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกที่สดับปล้น ผ่านสีเส้นและฝีแปรง จึงอาจกล่าวโดยรวมว่าศิลปะลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเป็นงานนามธรรมที่เสนอการแสดงออกทางความคิดเรื่องจิตวิญญาณ จิตใต้สำนึก ซึ่งลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมนั้น ยังเป็นคำถามต่อระบบคุณค่าแบบเดิมๆ

ลักษณะแบบอย่างของศิลปะในแต่ละยุคสมัย ย่อมเกิดการเปลี่ยนแปลง สุดแต่ที่ว่าสังคมจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากน้อยเพียงใด ศิลปะย่อมสะท้อนสภาพสังคมนั้นๆ ความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัยก็มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมาก จึงทำให้ลักษณะแบบอย่างของศิลปะได้เปลี่ยนไป ในหลายๆ ประเทศทางยุโรปหรืออเมริกา เป็นประเทศที่ให้เสรีภาพ เปิดโอกาสทางความคิดทางด้านศิลปะ มีการสนับสนุนให้ศิลปินสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในรูปแบบต่างๆ ให้มีการวิจารณ์ความคิดเห็นเปิดกว้างสู่สาธารณะชน

อารี สุทธิพันธุ์ ได้กล่าวถึง สุนทรียภาพ ไว้ว่า “สุนทรียภาพควรเป็นความรู้สึก ที่แสดงออกตามสภาพแวดล้อมที่แท้จริงของสังคมสุนทรียภาพมิใช่เป็นความรู้สึกที่แสดงออกตามแนวทางกฎเกณฑ์แห่งความงามทางอดีต” (อารี สุทธิพันธุ์, 2528, น.247)

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมดังที่กล่าวมานี้ โดยเป็นที่ยอมรับในหลายๆ ประเทศทั่วโลก แต่ในสังคมไทยเรานั้นยังไม่เปิดกว้างและยอมรับผลงานในลักษณะนี้ จะมีอยู่ก็เพียงแค่เฉพาะกลุ่มคนที่ชื่นชอบผลงานศิลปะสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ซึ่งเป็นส่วนน้อยมากเนื่องด้วยแนวความคิดขนบธรรมเนียม ประเพณี การปลูกฝังถึงศิลปวัฒนธรรมไทยที่เชื่องช้า ซึ่งทรงคุณค่าอยู่แล้วประกอบกับการเรียนการสอนที่ยังยึดติดกับหลักการรูปแบบความเหมือนจริงแบบเก่าๆ ความงามแบบเดิมๆ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผลงานในลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ไม่เป็นที่นิยมและไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทยซึ่งขาดการสนับสนุน โดยส่งผลกระทบต่อศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบนามธรรมไม่กล้าที่จะปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกของตนเองออกมาอย่างอิสระ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้แก่สาธารณชนได้ชื่นชมและเผยแพร่ในรูปแบบการเรียนการสอนและในเชิงพาณิชย์ จึงมีผลงานลักษณะนี้ให้พบเห็นน้อยมากในสังคมไทย ถึงเวลาแล้วที่สังคมไทยควรที่จะเปิดกว้างทางความคิดให้ได้รับรู้ถึงความงามทางศิลปะในลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เพื่อให้เข้าถึงเข้าใจความงามทางความรู้สึกที่อยู่ภายในทางด้านศิลปนามธรรมอีกทั้งยังเป็นการขยายแนวความคิดแนวปฏิบัติในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม และให้โอกาสสร้างสรรค์จินตนาการทั้งแก่ผู้สร้างและผู้เสพอย่างอิสระเสรี

ปัจจุบันจิตรกรรมลัทธิสำแดงพลังอารมณ์นี้ได้รับความนิยมไปทั่วโลก เมื่อปี ค.ศ. 1913 ได้มีการแสดงนิทรรศการศิลปะครั้งยิ่งใหญ่ที่นครนิวยอร์ก ในเมืองชิคาโกและบอสตันเป็นงานแสดงครั้งประวัติศาสตร์ ชื่อว่า Armory Show ได้มีการนำผลงานของศิลปินทวีปยุโรปและอเมริกาให้ประชาชนชม พิพิธภัณฑสถานและประชาชนซื้อผลงานเหล่านี้เกือบทั้งหมด แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลอเมริกาพยายามสอนให้ประชาชนชื่นชมศิลปะ สนับสนุนให้มีแบบอย่างของสังคมอย่างอิสระเพราะอเมริกาเป็นประเทศที่ให้เสรีภาพแก่ประชาชนอย่างมากที่สุด (ประไพ วีระอมรกุล, 2552, น.169)

ผู้วิจัยพบว่า โคดี้ ฮูเปอร์ (Cody Hooper) ศิลปินชาวอเมริกัน ได้สร้างสรรค์ผลงาน ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ที่หลงใหลในเส้น สี และรูปร่างรูปทรงแบบอิสระรวมถึงเทคนิคการระบายสี แสดงออกมาจากความรู้สึกภายในอย่างแท้จริง ผลงานของฮูเปอร์เกิดจากอารมณ์ความรู้สึกประสบการณ์ที่พบเห็นจากสิ่งต่างๆ ที่เกิดจากธรรมชาติ และวัตถุที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น แสงของพระอาทิตย์ ที่ตกกระทบลงบนพื้นผิวของวัตถุต่างๆ พื้นผิวที่หยาบของหิน กำแพงเก่าๆ พื้นผิวถนน พื้นผิวของน้ำ แสงที่ลอดผ่านชั้นเมฆ ผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ จึงมีลักษณะเฉพาะตัวที่มีความโดดเด่นน่าสนใจ

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมานี้ผู้วิจัยมีความสนใจรูปแบบแนวความคิดการสร้างสรรค์ผลงานสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมของโคดี้ ฮูเปอร์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยนำภาพผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ มาศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของ

ผู้วิจัย โดยใช้เครื่องมือและค่าสถิติที่เหมาะสมถูกต้องและมีคุณภาพ ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของผู้วิจัย ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ เส้น สีและรูปร่าง รูปทรง ภายใต้หัวข้อเรื่อง “จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี” นำเสนอผลงานวิจัยเชิงสาระ (Analytical Description) ผู้วิจัยคาดหวังว่าจะสามารถสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในบริบทของผู้วิจัยได้ เพื่อให้สังคมไทยได้รับรู้ความงามทางด้านศิลปะที่มีหลากหลายรูปแบบโดยเฉพาะความงามทางด้านศิลปะสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมนี้ ให้เป็นรูปธรรมทางความคิดเปิดกว้างทางวัฒนธรรมไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015 ในประเด็น ต่อไปนี้
 - 1.1 กลุ่มสี
 - 1.2 เทคนิคการระบายสี
 - 1.3 เส้น
 - 1.4 รูปร่างรูปทรง
2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานวิจัย เรื่อง จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี กรณีศึกษาผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ.2009-2015 ด้วยสื่อะคริลิกบนผ้าใบ ในบริบทของผู้วิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี กรณีศึกษาผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ.2009-2015 จำนวน 56 ภาพ

กลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ของโคดี้ ซูเปอร์ ที่สร้างขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015 โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงเฉพาะ (Purposive Random Sampling) ซึ่งรับรองโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ตามเกณฑ์ดังนี้

1. เป็นผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดองค์ประกอบของเส้นและสีเป็นรูปทรงเรขาคณิตและรูปทรงอิสระพลิ้วไหวประกอบกันและไม่ใช้ภาพกึ่งนามธรรม
2. เป็นผลงานที่มีองค์ประกอบของพื้นรูปเรขาคณิตที่เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมรวมกับรูปทรงอิสระที่พลิ้วไหว

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของศิลปิน โคดี้ ซูเปอร์ในประเด็นกลุ่มสี เทคนิคระบายสี เส้น และรูปร่างรูปทรง
2. ความรู้ที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์ใช้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม รูปแบบอื่นๆต่อไป
3. ความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่ศิลปะทัศนศึกษาส่งเสริมวัฒนธรรมให้เป็นที่ยอมรับในสังคมไทยและเพื่อเป็นกรณีศึกษาสำหรับผู้สนใจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

องค์ประกอบบริสุทธิ หมายถึง ภาพที่ปราศจากเรื่องราวและรูปทรงที่เลียนแบบวัตถุและสภาพแวดล้อม

อัตโนมิติ หมายถึง กลวิธีที่ต้องแสดงออกโดยไม่ตั้งใจ เป็นความบังเอิญ แสดงออกอย่างฉับพลัน ในการแสดงออกดำเนินไปอย่างอิสระภายใต้จิตสำนึกหรือจิตไร้สำนึก

ฉับพลัน หมายถึง การแสดงออกในช่วงเวลานั้นๆอย่างทันทีทันใด

กลวิธี หมายถึง เป็นวิธีการพลิกแพลง โดยอาศัยความรู้ความชำนาญ

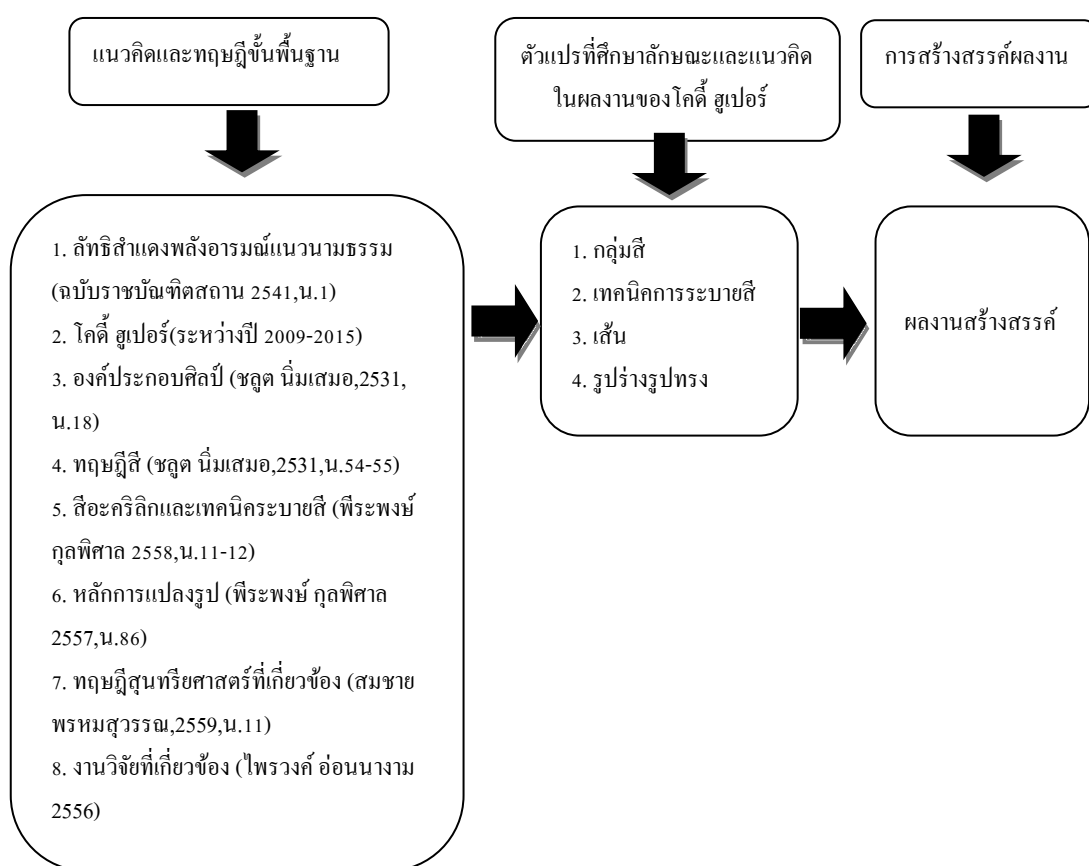
เทคนิคการระบายสี หมายถึง ขั้นตอนหรือกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยสีอะคริลิก

เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) หมายถึง การสอบถามผู้เชี่ยวชาญหลายคนในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลและข้อคิดเห็นส่วนใหญ่จะเป็นการคาดการณ์เรื่องในอนาคต

พลั่วไหล หมายถึง สะบัดเป็นคลื่นไปตามลม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าแนวคิดการสร้างสรรค์ผลงานของโคดี้ ซูเปอร์ ตลอดจนทฤษฎีข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับลักษณะวิธีการสร้างสรรค์ผลงานในประเด็นกลุ่มสี่ เทคนิคระบายสี เส้นและรูปร่างรูปทรง เพื่อให้ได้ข้อมูลมาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี ด้วยสีอะคริลิกบนผืนผ้าใบ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อ
ดังนี้

1. ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม
2. ประวัติและผลงานของ โคดี ซูเปอร์
3. องค์ประกอบศิลป์
4. ทฤษฎีสี
5. สีอะคริลิกและกลวิธีระบายสี
6. หลักการแปลงรูป
7. ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม (Abstract Expressionism)

เป็นขบวนการทางศิลปะที่เกิดขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 20 ศิลปินในลัทธินี้ได้พัฒนารูปแบบงานจิตรกรรมและอิทธิพลบางประการของลัทธิบาบิกนิยมนและลัทธิเหนือจริง มาสู่การวาดภาพตามทฤษฎีส่วนตัว คือการรวมเอาการแสดงออกของอารมณ์ความรู้สึกที่เข้มข้นภายในมาสร้างสรรค์ผลงานที่ปราศจากรูปร่างรูปทรงของธรรมชาติ เป็นการแสดงออกปราศจากการควบคุมโดยมีลักษณะที่จับต้องได้ยาก

ความหมาย

ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เกิดจากคำสองคำผสมกันคือ คำว่า “สำแดงพลังอารมณ์” หมายถึง เน้นเฉพาะอารมณ์แสดงออกภายใน ย้ำเน้นทำให้เกินจริง เป็นรูปแบบทางจินตนาการที่แปลงความรู้สึกของศิลปินให้เป็นรูปทรงภายใต้ความรู้สึกนึกคิดเป็นการแสดงออกจากร่างภายใน”

คำว่า “ จิตรกรรมนามธรรม หมายถึง จิตรกรรมที่ปราศจากรูปร่างรูปทรงของธรรมชาติเป็นการแสดงออกในเรื่องของ เส้น สี รูปร่างรูปทรง ทำให้ดูง่าย ทำให้เป็นปกติ ธรรมดาและดัดแปลงบิดเบือน ทำลายรูปทรงในความจริงของธรรมชาติจนจำไม่ได้ว่าเป็นสิ่งใด

ศิลปะนามธรรมแบ่งออกเป็น 2 แนว คือ

1. แนวจินตนิยมหรือแนวสำแดงพลังอารมณ์ส่วนตัวศิลปิน ซึ่งแสดงออกอย่างปราศจากการไตร่ตรองยังคิด ไม่วางแผนในขณะที่สร้างผลงาน ศิลปินที่สร้างงานตามแนวนี้มีชื่อเรียกเฉพาะว่า ศิลปินนอกแบบแผน

2. แนวคลาสสิกหรือแนวที่มีการวางแผน มีกฎเกณฑ์ มีการไตร่ตรอง ไคร่ครวญ ในขณะที่สร้างสรรค์งาน ศิลปินกลุ่มนี้มักใช้รูปทรงเรขาคณิตเพราะสามารถวัด กำหนด หรือปรับเปลี่ยนให้ เป็นไปตามต้องการได้ ศิลปินที่สร้างงานแนวนี้มีชื่อเรียกเฉพาะว่าศิลปินในแบบแผน ความหมายตามพจนานุกรมศัพท์ศิลปะอังกฤษไทย (ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2541, น.1)

ศิลปะลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมนั้น เป็นการผสมผสานกันระหว่างรูปทรงนามธรรมกับอารมณ์ทางจิตใต้สำนึกที่พวยพุ่งออกมา ศิลปะทางจิตรกรรมของลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ เน้นการแสดงออกในผลงานด้วย เส้น สี แสง ร่องรอยของฝีแปรงหรือส่วนต่างๆ ของมูลฐาน คือมีรูปทรงที่ไม่ต้องการสร้างเรื่องราวใดๆอย่างชัดเจน ปฏิเสธการวาดระบายให้ปรากฏรูปทรงที่เหมือนจริงจะมีการตัดทอนรูปร่างรูปทรง หรือบางครั้งจะทำลายรูปทรงให้หายไปโดยส่วนมากจะแสดงออกมาในรูปทรงอิสระ เป็นการค้นพบ “องค์ประกอบบริสุทธิ์” ที่ปราศจากเรื่องราวและรูปทรงที่คุ้นเคย ด้วยการหลุดพ้นจากความจริงของธรรมชาติ การสร้างสรรค์ผลงานจึงเป็นไปอย่างอัตโนมัติฉับพลัน สีที่ใช้ไม่ว่าจะเป็นวรรณะร้อนหรือวรรณะเย็นก็ตาม ล้วนแต่ระบายด้วยอารมณ์ฉับพลัน นิยมสร้างผลงานที่มีขนาดใหญ่ ผลงานที่สำเร็จแล้วจะเห็นถึงความมั่นใจในการปาดป้ายสีอย่างกล้าหาญ เด็ดขาด แสดงถึงพลังอารมณ์รุนแรงจากจิตภายในสู่ภายนอกอย่าง สับสนไร้การควบคุม เป็นการปลดปล่อยจิตใต้สำนึกอย่างอิสระ ซึ่งทำให้มีอิทธิพลและความ น่าสนใจต่อแนวความคิดในรูปแบบลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม มาจนถึงปัจจุบัน

พระพษ์ กุลพิศาล ได้กล่าวถึงลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมไว้ว่า “จิตรกรรมลัทธิ สำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมคือแบบอย่างเฉพาะของศิลปะอเมริกันที่โด่งดังมากในปี ค.ศ.1940 – 1960 ได้รับการยกย่องว่าเป็นศิลปะอเมริกันอย่างแท้จริง ให้ความสำคัญกับการแสดงออกถึง อารมณ์ ความรู้สึกจากโลกภายในของศิลปินมากที่สุด สะท้อนให้เห็นถึงการยอมรับในเสรีภาพ และ ประชาธิปไตยของสังคมอเมริกัน ลักษณะภาพรวมของศิลปะลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม นี้ รูปแบบของผลงานจิตรกรรมพอที่จะสรุปได้เป็นสังเขป ดังนี้ศิลปินจะสร้างผลงานโดยแรง กระตุ่น จากสังคมสิ่งแวดล้อมของศิลปินแล้วสำแดงพลังผ่านสื่อที่ตัวเองเลือกสรรอย่างไว้จิตสำนึก ของการควบคุมกฎเกณฑ์ แต่กระบวนการเป็นไปได้ด้วยจิตภายในสำแดงพลังสู่ภายนอกอย่าง สับสนไร้การวางแผนนอกแบบ สีที่ใช้เป็นสีที่มีความสดใส สีแท้ของสีนั้นๆ ปฏิเสธการสร้าง รูปทรงที่เลียนแบบรูปทรงธรรมชาติ และรูปทรงเรขาคณิตแต่จะตัดทอนในรูปร่างรูปทรงที่มองเห็น หรือบางครั้งจะทำลายรูปทรงให้หายไปจะแสดงรอยแปรงขนาดใหญ่ที่ตัวดัดเหวี่ยงไปตามลีลาการ

แสดงของศิลปินบางประเภทจะแสดงสีเป็นพื้นสีหรือที่เรียกกันว่าสนามสี ขนาดของผลงานนั้นนิยมสร้างสรรค์ในขนาดใหญ่ๆ ผลงานที่สำเร็จแล้วจะเห็นถึงความมั่นใจในการป้ายสีของการแสดงออก รู้สึกถึงสภาวะที่ศิลปินระเบิดอารมณ์ออกมา ในผลงานศิลปะลัทธิสำแดงอารมณ์แนวนามธรรม เกิดขึ้นในนครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อปี ค.ศ. 1947 และเริ่มมีขงเมื่อ ค.ศ. 1957 โดยกลายเป็นแบบอย่างที่เด่นชัดแบบหนึ่งซึ่งศิลปินรุ่นหลังต่อมาจนถึงปัจจุบันยังคงศึกษารูปแบบและนำมาศึกษาแนวทางและได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะต่อยอดตราจนปัจจุบันนี้” (พีระพงษ์ กุลพิศาล, 2553, น.141)

อารี สุทธิพันธุ์ ได้กล่าวถึง ศิลปะลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ไว้ว่า “ศิลปะสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เป็นการแสดงออกของศิลปิน ที่รวมเอาความรู้สึกที่ตนได้ รับจากสังคมแสดงออก ประกอบกับการผันแปรต่างๆ ของสังคมแสดงเป็นจิตรกรที่มีขนาดใหญ่ๆ (Surface Painting) ด้วยวิธีการและเทคนิคใหม่ๆ มีพลัง มีความรุนแรง จนกลายเป็นแบบของจิตรกรรมที่เรียกกันว่า Action Painting or Tachisme ศิลปะลัทธิแอบสแตรก เอกเพรสชันนิสม์ นี้เริ่มราวๆ ปี ค.ศ. 1940 โดยศิลปินหนุ่มๆ ที่มีหัวก้าวหน้า 4-5 คน คือ แจ็กสัน พอลล็อก (Jackson Pollock) วิลเลม เดอ-คูนิง (Willem De Kooning) และศิลปินอื่นๆ ที่มีความคิดเห็นในความเชื่อเกี่ยวกับเหตุผลทางสุนทรียภาพร่วมกันคือเชื่อว่า สุนทรียภาพควรเป็นความรู้สึกที่แสดงออกตามแนวทางกฎเกณฑ์แห่งความงามของอดีต” (อารี สุทธิพันธุ์, 2528, น.247)

สรุป

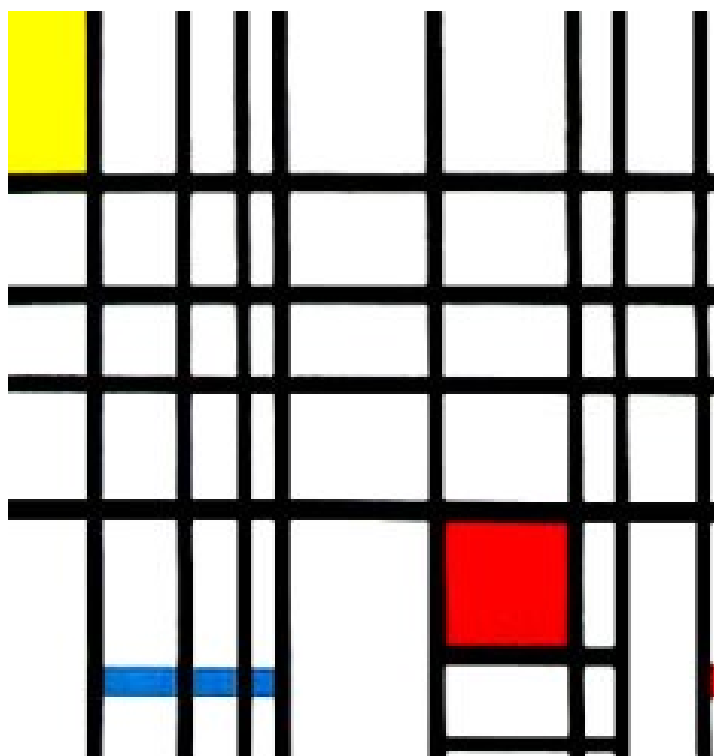
ศิลปะลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ ลัทธิทางศิลปกรรมที่สร้างสรรค์งานศิลปะซึ่งแสดงออกอย่างรุนแรง หัวหาญ เร้าอารมณ์และแสดงเส้น รูปทรง สี อื่นๆ อย่างแข็งขันและฉับพลัน ศิลปินในลัทธินี้จะยึดถือเอาอารมณ์ความรู้สึกเป็นหลัก เป็นการแสดงออกทางด้านอารมณ์ภายในมากกว่าเนื้อหา เรื่องราวใดๆ ศิลปินประเภทนี้จะไม่ทำงานในรูปแบบเหมือนจริงและเมื่อใดที่เราได้กล่าวถึงศิลปะกับอารมณ์เราจะหมายถึงอารมณ์ที่รู้สึกได้อย่างรุนแรงและฉับพลัน ปฏิเสธการสร้างรูปทรงที่เลียนแบบรูปทรงธรรมชาติหรือบางครั้งจะทำลายรูปทรงให้หายไป ผลงานที่สร้างขึ้นเป็นการรวมเอาความรู้สึกความสะเทือนใจของคนที่ได้รับจากสังคม ธรรมชาติ คน สัตว์และสิ่งแวดล้อมต่างๆ เป็นการแสดงออกให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าอารมณ์ความรู้สึกภายในของมนุษย์นั้นอยู่เหนือสิ่งอื่นใด

ประวัติความเป็นมา

ในทางประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมตามขอบเขตดังกล่าวข้างต้น เริ่มปรากฏขึ้นครั้งแรกในกรุงปารีส ค.ศ. 1906 ด้วยการเริ่มต้นทดลองของกลุ่มคิวบิสม์ ต่อมา วาสซิลี คันดินสกี จิตรกรชาวรัสเซีย ผู้มาอาศัยและใช้ชีวิตในเยอรมัน ได้เริ่มต้นสร้างสรรค์ผลงานแบบนามธรรมบริสุทธิ์อย่างจริงจังตั้งแต่ ค.ศ. 1910 เป็นต้นมา จนคันดินสกีได้รับ

การยกย่องเป็นบิดาของศิลปะลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ด้วยการระบายสีปราศจากเนื้อหาใดๆ ถือว่าศิลปะแนวนี้นำมาเกิดจากผลงานจิตรกรรมของ วาสซิลี คันดินสกี จากนั้นจึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจให้จิตรกรสร้างสรรค์รูปแบบผลงานดังกล่าวในช่วงกลางศตวรรษที่ 20 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้นำไปสู่การอพยพลี้ภัยของศิลปินหนุ่มสาวจากยุโรปไปยังสหรัฐอเมริกา โดยศิลปินกลุ่มนี้ได้พิสูจน์ให้เห็นว่าพวกเขาเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนงานด้านศิลปะไปอย่างรวดเร็ว งานด้านจิตรกรรมของอเมริกันที่ก่อกระแสงานศิลปะที่เรียกกันว่าลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ซึ่งศิลปะนี้เกิดขึ้นที่นิวยอร์กศิลปินจึงรู้จักในอีกชื่อที่เรียกกันว่าสกุลนิวยอร์ก ต่อมาลัทธิสำแดงพลังอารมณ์นำมาใช้ที่ประเทศเยอรมันนี่ครั้งแรกในปี ค.ศ.1919 โดยนิตยสาร Der Sturm ซึ่งเป็นนิตยสารที่เสนอภาพผลงานแนวลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม สำหรับในสหรัฐอเมริกา อัลเฟรดบาร์ ได้นำคำนี้มาใช้เป็นคนแรกในปี ค.ศ.1929 เพื่ออธิบายภาพผลงานของ วาสซิลี คันดินสกี

ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ในอเมริกาเริ่มต้นจากศิลปินกลุ่มหนึ่งรวมตัวกันภายใต้ชื่อกลุ่มว่า AAA (American Abstract Artist) เมื่อปลายปี ค.ศ. 1936 ลัทธิที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มศิลปิน AAA อย่างมาก คือลัทธิรูปทรงแนวใหม่ (Neo-Plasticism) ของมอนดี อันพิต (Mondrian or Mondriaan, Piet) เช่นภาพชื่อองค์ประกอบ 2 แดง เหลือง น้ำเงิน (Composition II in Red, Yellow and Blue) เป็นศิลปะนามธรรมแบบเรขาคณิต ซึ่งเป็นศิลปินผู้ทำให้ ภาษานิยมแปลงรูปเป็นนามธรรมนั่นเอง จิตรกรรมของมอนดริอัน มีแบบอย่างที่คุณสะอาด ขอบคมและบริสุทธิ์ ด้วยรูปเรขาคณิต เสมือนสร้างสรรค์ขึ้นมาด้วยเครื่องมืออันล้ำค่า มีเพียงเส้น รูปสี่เหลี่ยมและแม่สี เท่านั้นเอง ศิลปินกลุ่ม AAA ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้บุกเบิกศิลปะนามธรรมในอเมริกาและช่วยนำทางสู่ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ในระยะต่อมาเนื่องจากศิลปินเริ่มรู้สึกเบื่อรูปเรขาคณิตที่มีข้อจำกัดเกินไป เพราะเห็นว่าเป็นศิลปะทำงายๆ นำเบื่อ ศิลปินคนไหนๆก็ทำรูปเรขาคณิตได้ แต่ก็ยังมีศิลปินวาดผลงานลักษณะนี้และจัดแสดงอย่างต่อเนื่องทั้งๆ ที่ศิลปินหนุ่มๆรุ่นใหม่ๆเริ่มมีทัศนคติเชิงลบกับศิลปะแนวนี้นี้บ้างแล้วและในที่สุดก็เกิดการเปลี่ยนแปลง

ภาพที่ 2 ภาพชื่อ Composition II in Red, Yellow and Blue.

ผลงานของมอนดรีอัน พิต, ค.ศ. 1937.

(Gstatic, 2016, online)

ศิลปินในกระแสนี้ได้พัฒนารูปแบบผลงานจิตรกรรมแบบอเมริกัน จากอิทธิพลบางประการของลัทธิบาศกนิยมนและลัทธิเหนือจริง มาสู่การใช้กรรมวิธีในการสร้างผลงานตามทัศนส่วนตัว สิ่งหนึ่งที่เป็นจุดร่วมสำคัญของงานจิตรกรรมที่ศิลปินในอเมริกาได้เคลื่อนไหวในนครนิวยอร์กช่วงระหว่างปี ค.ศ.1940-1950 คือรวมเอาการแสดงออกทางอารมณ์ลึกลับซึ่งรวมกับงานนามธรรมเฉพาะตนและการเคลื่อนไหวในรูปแบบศิลปะลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก คือ กลุ่มกัมมันตจิตรกรรม เช่นผลงานของ แจ็กสัน พอลล็อก, วิลเลียม เดอคูนิง แสดงออกทางด้านกริยา ท่าทางในช่วงขณะที่สร้างสรรค์ผลงาน เป็นวิธีการหนึ่งที่ศิลปินใช้ถ่ายทอดผลงานที่มาจากความรู้สึกภายในของตนเองออกมา และศิลปินในกลุ่มนี้จะใช้วิธีการที่เรียกว่าภาวะอัตโนมัติในการสร้างสรรค์ผลงาน จึงทำให้ศิลปินกลุ่มนี้ค้นหาความรู้สึกภายในที่ซ่อนเร้นอยู่ในก้นบึ้งของหัวใจภายใต้จิตสำนึกออกมาอย่างเสรีและทำให้ศิลปินกลุ่มนี้กล้าที่จะทดลองแสดงออกกับสิ่งที่แตกต่างแปลกตาอยู่เสมอๆ การสร้างสรรค์ผลงานมีการเคลื่อนไหวจังหวะลีลาที่รุนแรง

ภาพที่ 3 ภาพชื่อ No.5. ผลงานของ แจ็กสัน พอลล็อก, ค.ศ. 1948

(Jackson Pollock Biography, 2016, online)

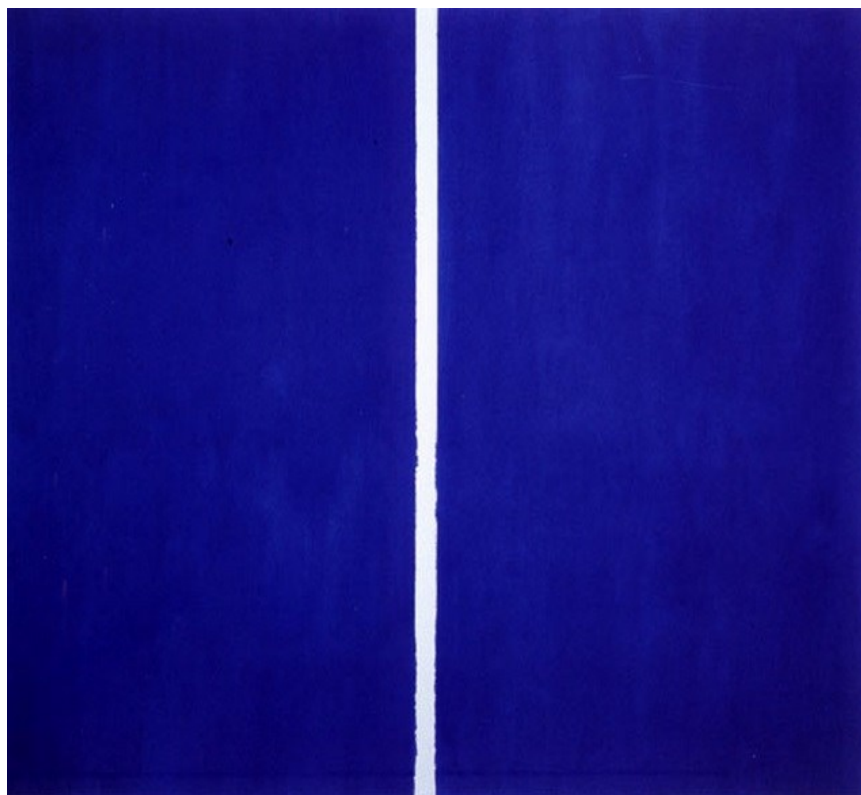
กลุ่มที่ 2 เรียกกันว่า “จิตรกรรมนามสี” เช่น งานของมาร์ก รอทโก, บาร์เน็ตต์ นิวแมน และคลิฟฟอร์ด สติลล์ ที่มุ่งถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก เทคนิคจิตรกรรมนามสีได้รับการพัฒนาภายหลังจากเทคนิคกัมมันตจิตรกรรม ซึ่งเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ เทคนิคจิตรกรรมนามสีมีวิธีที่นุ่มนวลกว่าเป็นการสร้างสรรค์ผลงานอย่างเรียบง่ายด้วยจินตนาการและผลจากการสะท้อนอารมณ์ที่ได้รับ

ภาพที่ 4 ภาพชื่อ Violet, Black, Orange, Yellow on White and Red

ผลงานของ มาร์ก รอทโก, ค.ศ. 1949

(artgallery, 2016, online)

ภาพที่ 5 ภาพชื่อ Onement VI ผลงานของ บาร์เนตต์ นิวแมน, ค.ศ. 1953

(wikiart, 2016, online)

การที่จะให้คำจำกัดความลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมนั้นเป็นเรื่องยากเพราะการแบ่งประเภทของผลงานว่ามาจากลัทธิใดนี้เกิดขึ้นโดยการจัดการของนักประวัติศาสตร์ด้านศิลปะและนักวิจารณ์ ซึ่งต่างจากศิลปินโดยสิ้นเชิงที่ไม่ต้องการถูกตีกรอบกำหนดรูปแบบผลงานว่าไปในแนวทางทิศทางใด ศิลปินในลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมทุกคนล้วนได้รับอิทธิพลและกลวิธีในลัทธิก่อนหน้านี้แตกต่างกันไป จึงอาจกล่าวโดยรวมว่าศิลปะลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม แสดงออกทางความคิดด้านจิตใต้สำนึกและจิตใจ เป็นการตั้งคำถามต่อวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีแบบเดิมๆ ที่พอจะบ่งชี้ว่าเป็นลักษณะของงานสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม มีเพียงความนิยมในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีขนาดใหญ่ เป็นภาพนามธรรมที่มีการแสดงออกด้วยสีเส้นที่สดและดูรุนแรง

หลักการและแนวคิด

ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงจากความรู้สึกภายในที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังของศิลปินให้ปรากฏออกมาในลีลาของฝีแปรง พู่กัน สี ค่าต่างแสง ที่ว่าง พื้นผิว ฯลฯ เป็นการต่อต้านการแสดงออกที่มีการไต่ตรอง มีการควบคุมและชี้แนะกลวิธีการสร้างงานอย่างมีระดับขั้นตอนที่เต็มไปด้วยกฎเกณฑ์ตามวิธีการที่เคยสร้างกันมา ดังนั้น ศิลปินในลัทธินี้มักแสดงออกถึงความก้าวร้าว รุนแรง ทุกคนล้วนแสดงความเป็นปัจเจกนิยมอย่างเด่นชัด เรื่องราวในงานศิลปะลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมจึงมีหลากหลายรูปแบบ มีทั้งที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับมนุษย์ สัตว์ ธรรมชาติ หรือแม้แต่สิ่งของ แต่เนื้อหาที่ปรากฏอาจไม่เด่นชัด บางครั้งเป็นเพียงความรู้สึกภายในที่แฝงอยู่ในภาพ ซึ่งอารมณ์ความรู้สึกเหล่านี้เป็นหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน มีแนวการศึกษาค้นคว้าจากธรรมชาติ ในเรื่องเกี่ยวกับอวกาศ ความว่างเปล่า อันเป็นสิ่งใหม่ในสหรัฐอเมริกาขณะนั้น แบบอย่างของจิตรกรรมลัทธินี้จึงขึ้นอยู่กับการสำแดงพลังอารมณ์ของศิลปินมากกว่าการจัดภาพเป็นการอาศัยประสบการณ์ที่มองเห็นจากโลกภายนอกตามแนวสังนิยม ธรรมเนียม ชาตินิยม หรือแนวศิลปะนามธรรมแบบเรขาคณิตนิยมทำกัน อารมณ์ที่เกิดขึ้นในการสร้างภาพผลงานลัทธินี้แสดงออกได้ทั้งอารมณ์ รัก มีความสุข ทุกข์ใจ กลัว โกรธหรือกังวลใจ ระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในลัทธินี้เกิดขึ้น 3 อย่างคือ

1. การตัดทอนให้เป็นนามธรรม (Abstraction) ทำให้บทบาทของศิลปินจากการเป็นนักแก้ปัญหาการจัดภาพ มาเป็นผู้ใช้สื่ออย่างบริสุทธิ์ โดยอาร์ สุธิพันธ์ ได้อธิบายถึง ศิลปะลัทธิแอบสแตรกต์ เอ็ชเพรสชันนิสม์ ว่าเป็นศิลปะที่แสดงออกถึงความรู้สึกของศิลปินซึ่งได้รับจากสังคม มักเป็นผลงานจิตรกรรมขนาดใหญ่ ด้วยวิธีการและเทคนิคแนวใหม่ที่มีพลังรุนแรง ซึ่งสร้างความแปลกใหม่ให้แก่ผู้ชม เป็นลักษณะของการ ดัดแปลง ตัดทอน บิดเบือนรูปร่างรูปทรง โดยมักจะสอดคล้องกับสภาพของสังคม อาร์ สุธิพันธ์ (2528, น.247)

2. การสำแดงพลังอารมณ์ (Expressionism) การแสดงออกอย่างอิสระเสรี ใช้สีสันสดใส แสดงภาวะของศิลปินโดยฉับพลันไม่ได้มีการเตรียมวางแผนล่วงหน้าปราศจากเรื่องราวและรูปทรงที่คู่รู้เรื่อง ด้วยการหลุดพ้นจากการพึ่งพิงอาศัยธรรมชาติเป็นสิ่งเริ่มต้น ซึ่งวิธีการสร้างสรรค์ผลงานที่แปลกแตกต่างจากปกติทั่วไปคือใช้วิธีการวาดด้วยการวิ่ง เดินหรือแสดงกิริยาท่าทางต่างๆ ที่เหมาะกับการแสดงออกในช่วงขณะนั้นด้วยการ สาด หยด ราว ตวัดหรือเทสีลงบนพื้น ใช้แปรงขนาดใหญ่ปาดป้ายอย่างฉับพลัน ผลงานจะเน้นเฉพาะอารมณ์แสดงออกจากภายในซึ่ง ประไพ วิระอมรกุล (2552, น.169) ได้อธิบายถึง ศิลปะลัทธิแอบสแตรกต์ เอ็ชเพรสชันนิสม์ ไว้ว่า

“เป็นจิตรกรรมที่ปราศจากรูปร่างหรือรูปทรงของคนและวัตถุ แสดงออกอย่างอิสระ แสดงถึงภาวะทางอารมณ์ ของศิลปินอย่างฉับพลัน ใช้สีสดใสรุนแรง ไม่จำเป็นต้องมีรูปร่างหรือสิ่งที่เป็นจริง เพราะเป็นการแสดงรูปทรงอย่างอิสระ”

3. ความเหนือจริง (Surrealism) เป็นวิธีการที่นำเอาสิ่งที่เป็นสภาวะปกติวิสัยตั้งแต่สองสิ่งที่คุณเข้ากันไม่ได้หรือเกิดจากความบังเอิญ ความฉับพลันมาเป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอผลงาน เป็นการนำสิ่งของสองสิ่งหรือมากกว่านั้นซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกันมาวางอยู่ด้วยกันและผสมผสานแต่งเติมให้คุณเป็นสิ่งเดียวกันอย่างกลมกลืน ทำก่อให้เกิดความหมาย ก็ย่อมกระตุ้นอารมณ์ ความรู้สึก และจินตนาการนั้นๆขึ้นมา

สรุป

หลักการและแนวความคิดในลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมนั้น ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ที่รับรู้จากภายนอกแปรเปลี่ยนเป็นอารมณ์ภายในมาสร้างสรรค์ผลงานอย่างอัตโนมัติ ฉับพลัน มักแสดงเรื่องราวทางความคิดภายในจิตใจหรือมโนภาพทางปัญญาซึ่งเข้าใจได้ยากว่าเป็นสาระวัตถุหรือข้อเท็จจริงใดๆ โดยแสดงอารมณ์ความรู้สึกออกมาเป็น เส้น สี และรูปร่างรูปทรงที่ถูกบิดเบือนตัดทอนทำลาย กล่าวได้คือศิลปะสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมนี้ เป็นความรู้สึกสัมผัสอันบริสุทธิ์ไม่ได้ใช้ความคิดเชิงสัญลักษณ์หรือคำบรรยายใดๆ เป็นการมองเห็นความงามอันบริสุทธิ์ของเส้น สี และรูปร่างรูปทรงเท่านั้น

ศิลปินและผลงาน

1. วาสซิลี ค้านดินสกี (Wassily Kandisky)

ภาพที่ 6 วาสซิลี ค้านดินสกี , ค.ศ.1913

(Wikipedia.org, 2016, online)

วาสซิลี คันดินสกี เกิดที่กรุงมอสโก ประเทศรัสเซีย เป็นผู้ให้กำเนิดลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เขามีความสนใจด้านศิลปะมาตั้งแต่ครั้งยังเด็ก แต่ต้องศึกษาวิชาด้านกฎหมายและเศรษฐศาสตร์ อย่างไรก็ตามคันดินสกี หันกลับมาสู่การสร้างสรรคผลงานศิลปะที่เขารัก อีกทั้งยังเขียนบทความทางศิลปะเผยแพร่ให้ความรู้แก่สาธารณชนด้วย แคนดินสกีย้ายเข้ามาอยู่ในนครมิวนิค ในประเทศเยอรมันนี เมื่ออายุ 30 ปี เริ่มศึกษาศิลปะที่นั่น เขาเป็นคนที่มีความกระตือรือร้นสูงชอบทดลองสร้างสรรค์ผลงานอย่างสม่ำเสมอ เขาเป็นศิลปินที่ชื่นชอบการเดินทางท่องเที่ยวไปตามประเทศต่างๆ ในยุโรป

กัจจ สุนพงษ์ศรี (2523, น.216) ได้กล่าวถึงประวัติของคันดินสกีไว้ว่า “ราวปี ค.ศ. 1910 แต่คันดินสกีก็มีได้ ค้นพบการวาดภาพแบบลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ในทันทีทันใดกว่าจะเดินทางมาถึงจุดนี้ เขาเดินทางผ่านทฤษฎีต่างๆ มาแล้ว เช่น ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ ศึกษาหลักสุนทรียศาสตร์ของพวกนะบีส์ การใช้สีของเขาเริ่มมีความเข้มข้นและสดใส นอกจากนี้ เขายังก้าวไปถึงการทาพื้นผิวให้มีการเคลื่อนไหวด้วยการใช้เส้นและสีด้วยเทคนิคเป็นจุดกับการทิ้ง ร่องรอยของพู่กัน เป็นอิทธิพลของ ฟาน โกะและพอล ซีซัค จิตรกรในกลุ่มนีโอ-อิมเพรสชันนิสต์ คันดินสกีเดินทางไปยังงานอย่างไม่หยุดยั้ง เขาเข้ารับการศึกษาทฤษฎีทางสุนทรียศาสตร์ของลัทธิฟิวริสม์มาศึกษาด้วย ประสบการณ์เหล่านี้ สร้างให้คันดินสกีเลือกหนทางที่ถูกเกี่ยวกับตัวเอง บวกกับภูมิหลังในความชำนาญทางศิลปะพื้นเมืองดั้งเดิมประจำชาติรัสเซีย ที่เรียกชื่อลักษณะเฉพาะว่า แอนนิมอลสไตล์ มีกำเนิดราวๆคริสต์ศตวรรษที่ 6-7 มี รูปลักษณะใกล้เคียงกับงานแอบสแตรกทที่อยู่แล้ว นอกจากนี้ธรรมชาติโดยทั่วไปของรัสเซียในสมัย นั้น ความเจริญทางวัตถุยังไม่ีมาก ความคิดในทางจิตนิยมยังมีอยู่สูงทำให้ศิลปินมีการสังเกตสิ่ง ต่างๆ ในธรรมชาติอย่างใกล้ชิด สิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ทำให้เกิดการพัฒนากลายเป็นศิลปะนามธรรม โดยเกิดการค้นพบเกิดขึ้นมา”

แนวทางในการสร้างงานศิลปะของ วาสซิลี คันดินสกี

คันดินสกีได้อธิบายโดยสรุปถึงความสัมพันธ์ระหว่างปฏิกิริยาของการสร้างสรรค์ผลงานระหว่างศิลปินกับสีว่า “เราทุกคนเมื่อมองเห็นสีบนจานสีแล้ว ครั้งแรกเราจะเห็นเนื้อสี ซึ่งเขาเรียกว่า Purely Physical Object และเมื่อเห็นเนื้อสีแล้วจึงเกิดความรู้สึก จากสีที่เห็นนั้นด้วยสีทุกสีที่มีคุณสมบัติในตัวเอง ในเนื้อแท้ของมันและให้ความรู้สึกเย็นหรือร้อน สีแต่ละสีมีคุณสมบัติ สว่างมืดทึบหรือให้ความรู้สึกใหญ่โตและเล็ก และให้ความรู้สึก แตกต่างจากเดิม เมื่อไปอยู่แวดล้อมหรืออยู่ในวงล้อมของสีอื่น” เขาได้สร้างสรรค์งานศิลปะนามธรรมจากฐานของความเชื่อดังกล่าวข้างต้น จนกลายเป็นแบบอย่างศิลปินแนวนามธรรมในที่สุด (ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์, 2549, น.197-198) คันดินสกีใช้แนวคิดและทฤษฎีในการสร้างงานจิตรกรรมที่เกี่ยวกับการรวมกันของความรู้และทฤษฎีเชิงวัฒนธรรม นำมาใช้ร่วมกันจนเกิดสุนทรียศาสตร์ขึ้นในผลงาน เขาได้นำคตินิทานพื้นบ้านมา

เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานที่ไม่เน้นรูปทรงแต่จะเน้นเรื่องความงามและรสนิยม ผลงานจึงแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของการตัดทอนเป็นนามธรรม ที่มีมากกว่าการวางแผนที่ให้ความสำคัญกับความสมดุลของภาพ ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของงานในช่วงหลังของเขาตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นไป

ภาพที่ 7 ภาพชื่อ St. Ludwig's Church in Munich ผลงานของ วาสซิลี ค้านดินสกี, ค.ศ. 1908

(arthive.org, 2016, online)

ผลงานของค้านดินสกี ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นศิลปะพื้นบ้านของรัสเซีย เห็นได้จากการใช้สีต่างๆ ผสมผสานกันบนพื้นผ้าใบ สำหรับแบบอย่างการวาดภาพ ค้านดินสกีมีความคิดว่า ศิลปะคือสิ่งที่ไม่แสดงออกว่าเป็นภาพของวัตถุหรือสิ่งใดเลยนอกจากความรู้สึกเท่านั้น จึงทำให้ผลงานบางภาพของเขาดูไม่ออกว่าเป็นรูปอะไร อย่างเช่น ผลงานที่มีชื่อว่าโบสถ์ของซังท์ ลูตวิกในมิวนิค (St. Ludwig's Church in Munich) เขียนในปี ค.ศ.1908 ด้วยสีน้ำมันบนกระดาษแข็ง ขนาด 67.3x96 ซม. ลักษณะของผลงานนี้ ค้านดินสกี ใช้สีแปร่งสั้น ระบายเป็นลักษณะรูปทรงเล็กๆ ที่ดูแวววาวเหมือนอัญมณีและมีพื้นผิวที่สว่างใส เป็นการสร้างสรรค์สีในที่มีภายใต้ประตูดัง เป็นภาพที่แสดงถึงบรรยากาศภายในโบสถ์ ที่ดูเต็มไปด้วยความศรัทธาและความหวัง กลุ่มคนใส่เสื้อผ้าหลากสียืนอยู่ในความสงบ

ภาพที่ 8 ภาพชื่อ **Improvisation Klamm** ผลงานของ วาซซิลี ค้านดินสกี, ค.ศ. 1914

(Allposters, 2016, online)

ภาพชื่ออิมโพรไวเซชัน คลัมม์ เขียนขึ้นในปี ค.ศ. 1914 ด้วยสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 110 x 110 ซม. ภาพนี้เกิดแรงบันดาลใจมาจากการเดินทางในช่วงสั้นๆ กับ กราติเลอ มินเทอร์ ไปยังหุบเขาที่มีชื่อเสียง โฮลเลนทอลด์คลัมน์ บริเวณตอนบนของภูเขา ซึ่งเขาได้ถ่ายทอดความประทับใจบรรยากาศของธรรมชาติภายนอก แสดงออกมาอย่างฉับพลันเป็นการเก็บรวมสิ่งที่พบเห็นเค้าโครงเรื่องราวสิ่งต่างๆ นำมาสร้างสรรค์บิดเบือนรูปร่างรูปทรงและสีอันบริสุทธิ์

ภาพนี้เป็นจิตรกรรมนามธรรมสำคัญชิ้นหนึ่งในลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมมีการแสดงออกอย่างอิสระ ดูรุนแรง แต่ซ่อนเนื้อหาไว้มากอันเกิดจากประสบการณ์ และอารมณ์ของศิลปิน ในภาพไม่มีส่วนใดที่ดูเป็นรูปทรงตามธรรมชาติ แต่ให้ความรู้สึกกับผู้ชมได้ดี

2. วิลเลม เดอ คู닝 (Willem De Kooning)

ภาพที่ 9 วิลเลม เดอ คู닝 (1960)

(Wikipedia.org,2016, online)

วิลเลม เดอ คู닝 เกิดเมื่อวันที่ 24 เมษายน ค.ศ.1904 ที่เมืองรอตเทอร์ดัม ประเทศเนเธอร์แลนด์ พ่อกับแม่ได้หย่าร้างกันในขณะที่เขาอายุได้ 3 ขวบ เขาอาศัยอยู่กับแม่ และในช่วงอายุ 12 ปีเขาต้องออกจากโรงเรียน และหาเลี้ยงตัวเองด้วยการทำงานเป็นช่างศิลป์ทั่วไป ในช่วงเวลาต่อมาเขาได้กับมาศึกษาต่อที่สถาบันศิลปะในเมืองรอตเทอร์ดัม จึงทำให้เขาได้พบกับอาจารย์คนหนึ่งซึ่งแนะนำ使他ได้รู้จักกับกลุ่มเดอ สไตล์ โดยลักษณะผลงานของกลุ่มนี้ ได้มีอิทธิพลต่อแนวความคิดของเขาเป็นอย่างมากซึ่งเน้นความบริสุทธิ์ของสีและรูปแบบ

ค.ศ. 1926 เมื่ออายุ 22 ปี เดอ คู닝ได้ลี้ภัยไปอยู่สหรัฐอเมริกา เขาได้ย้ายเมืองไปมาอยู่หลายที่ จนในที่สุดได้มาลงหลักปักฐานที่นิวยอร์กโดยการหาเลี้ยงชีพคือ ทาสีบ้าน ออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งล้วนแต่เป็นศิลปะทางการค้าขายทั้งสิ้น ช่วงนั้นเขายังไม่สามารถทำงานศิลปะที่เขารักได้ จนกระทั่งเขาได้รู้จักกลุ่มศิลปินในนิวยอร์ก เขา รู้สึกว่ากลุ่มศิลปินนี้มีคุณค่าเกินกว่าที่เขาจะออกจากที่นี่ได้

หลังจากนั้นได้พบกับจอห์น เกรแฮม สจวร์ต เดวิสและอาร์ชิล กอร์กี ซึ่งได้ทำงานร่วมกันให้กับสภาเมืองเพื่อวาดจิตรกรรมฝาผนังสาธารณะระหว่างปี ค.ศ.1935-1939 กอร์กีเป็นผู้ที่ให้อิทธิพลต่อ เดอ คู닝 มากที่สุด

ปี ค.ศ.1963 เดอ คู닝 ได้ย้ายออกจากนิวยอร์ก และเมื่อปี ค.ศ.1964 เขาได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่ของอเมริกา คือ “เหรียญแห่งอิสรภาพของประธานาธิบดี” จนในที่สุดบั้นปลายชีวิตของเขา

ได้อยู่ที่ล่องไอแลนด์ในปี ค.ศ.1970 เขาได้หันไปทำงานด้านประติมากรรมร่วมกับงานจิตรกรรมเรื่อยมา จนกระทั่ง เดอ คูนิง ได้เสียชีวิตลงเมื่อวันที่ 19 มีนาคม ค.ศ.1997 อายุ 92 ปี

ภาพที่ 10 ภาพชื่อ การขูดคั้น ผลงานของ วิลเลม เดอ คูนิง, ค.ศ. 1946

(Wikipedia.org,2016, online)

ภาพเขียนที่มีชื่อเสียง เดอ คูนิง คือ ภาพ การขูดคั้น เขียนขึ้นในปี ค.ศ.1946-1950 ด้วยสีน้ำมันและสีเคลือบเงาบนผ้าใบ ขนาด 206.2 x 257.3 ซม. ภาพนี้เป็นภาพที่มีขนาดใหญ่ การระบายโดยใช้สีขาวอมเหลือง ทำให้รู้สึกเหมือนกำแพงที่เต็มไปด้วยเส้นตัดสลับกันไปมาด้วยสีดำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่วงปี ค.ศ. 1930 เดอ คูนิง มีส่วนร่วมในการวาดฝาผนังสาธารณะโดยรัฐบาลภายใต้โครงการพัฒนาชาติ เขาวาดเส้นที่มีความหยาบค่อนข้างมาก ภาพการขูดคั้นนี้ได้รับอิทธิพลมาจากการต่อต้านสงครามและได้รับแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในการใช้ชีวิตจึงเป็นแรงบันดาลใจในการตั้งชื่อภาพ การขูดคั้น ซึ่งแสดงถึงความประทับใจที่มีต่อภาพในอดีตที่ได้จากการขูดคั้นทางประวัติศาสตร์ที่เป็นหลักฐานการล่มสลายของมนุษย์สมัยโบราณ ศิลปินในลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมจึงหันมาสนใจศิลปะในอดีตที่ผ่านมามีด้วยเช่นกัน

ภาพที่ 11 ภาพชื่อ **Woman I** ผลงานของ วิลเลม เดอ คูนิง, ค.ศ. 1950
(Theartwolf, 2016, online)

ภาพ *Woman I* เขียนขึ้นในปี ค.ศ.1950 ด้วยสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 192.8 x 147.3 ซม. เป็นหนึ่งในห้าของผลงานภาพชุด ผู้หญิง ได้นำไปจัดแสดงในห้องภาพชื่อดังของซิดนีย์ แจนิส โดยใช้ชื่อนิทรรศการว่า ภาพวาดในหัวข้อผู้หญิงได้รับการสนับสนุนจากนิตยสารอาร์ตนิวส์ ซึ่งน่าจะประสบความสำเร็จ แต่สำหรับผู้ชมและนักวิจารณ์ศิลปะหลายคน ภาพ *Woman I* ของ เดอ คูนิงกลับกลายเป็นเกมมิดแห่งสำนักศิลปะนิวยอร์ก เดอ คูนิง ประสบความสำเร็จในทางจิตรกรรมอเมริกันร่วมสมัยมาได้ด้วยจิตรกรรมแบบนามธรรม แต่สำหรับผลงานของ เดอ คูนิง กลับปรากฏโครงสร้างของมนุษย์อย่างชัดเจน สลับจังหวะด้วยผลงานเชิงนามธรรมบ้างเป็นครั้งเป็นคราวมีลักษณะการวาดแนววัตแดนซ์ไปมาสลับพู่กันลักษณะการวาดแนววัตแดนซ์ไปมา สลับสีแปร่งอย่างรุนแรงและอิสระ นักวิจารณ์ได้กล่าวถึงผู้หญิงของ เดอ คูนิงว่ารูปร่างคล้ายคมส่ว ดาวลนมีพื้นที่เหิน โดยได้รับอิทธิพลจากงานศิลปะในยุคโบราณซึ่งเป็นนัยยะของผู้หญิงยุคใหม่ที่ไม่ได้มีแค่ปัจจัยความงามเป็นหลัก เป็นเพราะว่า เดอ คูนิงต้องการหลีกเลี่ยงไม่ให้ตัวเองผูกมัดติดกับดักในด้านนามธรรมหรือรูปธรรมในฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

3. แจ็กสัน พอลล็อก (Jackson Pollock)

ภาพที่ 12 แจ็กสัน พอลล็อก (1940)

(Theartstory, 2016, online)

แจ็กสัน พอลล็อก เป็นจิตรกรชาวอเมริกันในยุคศตวรรษที่ 20 และเป็นผู้นำการเขียนภาพในรูปแบบสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เป็นการสร้างงานศิลปะโดยใช้วิธีการหยด สาดหรือเทสีลงไปบนผืนผ้าใบ โดยไม่คำนึงถึงหลักการ แบบแผนใดๆ เป็นการปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึก และจิตใต้สำนึกเป็นผู้สร้างสรรค์ผลงาน

แจ็กสัน พอลล็อก เกิดในวันที่ 28 มกราคม ค.ศ.1912 เมืองโคดี รัฐไวโอมิง สหรัฐอเมริกา เขามีพี่น้อง 5 คน โดยเขาเป็นคนสุดท้อง ในปี ค.ศ.1912 พอลล็อกเข้าเรียนไฮสคูลที่ Losangles's Manual Arts High School ในลอสแอนเจลิสและในปี ค.ศ.1930 เมื่ออายุได้ 17 ปี ได้ย้ายไปที่รัฐนิวยอร์กเพื่อเข้าศึกษาต่อทางด้านศิลปะ ภายใต้การสอนของ ทอมัส ฮาร์ดเบนตัน ซึ่งเป็นจิตรกรเขียนภาพฝาผนัง ผู้ซึ่งมีอิทธิพลต่อการวาดของเขาในช่วงเวลานั้นอย่างมากและในช่วงปี ค.ศ.1938-1944 พอลล็อกได้ศึกษาผลงานและทฤษฎีของคาร์ล ยุง เป็นนักจิตแพทย์ที่ได้ถูกกล่าวไว้ว่าเป็นนักคิดผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่ง จึงทำให้พอลล็อก เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ผลงานของเขาในช่วงนี้ถูกแบ่งไปด้วยปริศนาต่างๆ และการสร้างผลงานของเขาได้ไปเข้าตา เพ็กกี กุกเคนไฮม์ เจ้าของหอศิลป์ที่มีชื่อเสียงในนิวยอร์ก กุกเคนไฮม์จัดแสดงผลงานเดี่ยวให้กับพอลล็อก ถึงแม้ผลงานของพอลล็อกจะขายไม่ได้เลยแต่ผลงานของเขาได้เป็นที่สนใจในแวดวงศิลปะและเป็นจุดเริ่มต้นให้เขาได้พบวิธีการสร้างงานรูปแบบใหม่ ประกอบกับเทคนิคการเขียนใหม่ๆ โดยบังเอิญในช่วงขณะที่เขียนภาพ กระป๋องสีได้ล้มใส่ภาพที่กำลังเขียน ต่อมาเรียกเทคนิคแบบนี้ว่า กัมมันตจิตรกรรมหรือลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เป็นการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการ หยด สาด สะบัด หรือเท

ลงบนผืนผ้าใบ โดยไม่ต้องคำนึงถึงหลักการหรือแบบแผนใดๆเป็นการปลดปล่อยอารมณ์ภายใต้จิตสำนึกของศิลปินเป็นผู้สร้างสรรค์งานชิ้นนั้น แต่พอถล่อกย้อนย่นว่าผลงานของเขาไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญเพราะเขาสามารถควบคุมมันได้ผลงานของเขาจึงเป็นแบบเฉพาะตัว สิ่งเหล่านี้จึงทำให้เขาเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียง มีเงินทอง และก็ทำให้ชีวิตเขาได้เปลี่ยนไป แต่ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ ทำให้เขารู้สึกหวาดกลัว เขาเริ่มหันไปเที่ยวและติดเหล้าซึ่งเกิดขึ้นจากการที่สูญเสียภรรยา จึงทำให้ความทุกข์ที่เกิดขึ้นภายใต้จิตสำนึกของเขาไม่เคยจางหายไป

ภาพที่ 13 ภาพชื่อ หญิงสาวใต้แสงจันทร์ตัดดวงกลม ผลงานของ แจ็กสัน พอลล็อก, ค.ศ. 1943

(Pinterest, 2016, online)

ผลงานของพอลล็อก ภายใต้ชื่อภาพ หญิงสาวใต้แสงจันทร์ตัดดวงกลม (Moon-Woman Cuts the Circle) เขียนขึ้นในปี ค.ศ. 1943 ด้วยสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 109.5 x 104 ซม. โดยพอลล็อกได้แรงบันดาลใจมาจากสระของหญิงสาวที่แสงจันทร์สาดส่องกระทบ เครื่องประดับด้านบนของภาพเป็นการสะท้อนถึงวัฒนธรรมของชนพื้นเมืองของอเมริกัน รายละเอียดในส่วนเงาทึบและดวงตาได้อิทธิพลมาจากภาพเขียนในอดีตที่มีการเขียนภาพที่มีเนื้อหาต่อต้านการทำสงคราม

ภาพที่ 14 ภาพชื่อ Number 1 (Lavender Mist) ผลงานของ แจ็กสัน พอลล็อก, ค.ศ. 1950

(cloudfront.net, 2016, online)

ในช่วงเวลาต่อมาผลงานของพอลล็อก เต็มไปด้วยความรุนแรงมีความเด็ดขาดและอิสระเสรีอย่างถึงที่สุด ร่องรอยการทับซ้ำซ้อนของสีที่ถูกสาด สะบัด เทลงบนผืนผ้าใบก่อให้เกิดมิติต่างๆ แรงเหวี่ยงสะบัดทำให้เกิดการคลี่คลายพัฒนาก้าวหน้าแก่ศิลปินอเมริกันต่อมาในยุคหลัง ตัวอย่างเช่น ผลงานที่มีชื่อว่า Number 1 เขียนขึ้นในปี ค.ศ. 1950 ด้วยสีน้ำมัน สีเคลือบเงาและสีอะลูมิเนียมบนผ้าใบ ขนาด 221 x 299.7 ซม. นับเป็นจุดเริ่มต้นของพอลล็อกในการทำงานขนาดใหญ่ ด้วยเทคนิคการหยดสี การสาดสีเทสี อย่างต่อเนื่องทำให้เกิดเอกภาพอันหนักแน่น การสาดสีหรือหยดสีในแต่ละชั้น ทำให้เกิดการเชื่อมโยงเป็นมิติสัมพันธ์

สรุป

ศิลปะลัทธิสำแดงอารมณ์แนวนามธรรม เป็นแบบอย่างของจิตรกรรมในศิลปะนามธรรมแนวหนึ่ง มีการแสดงออกผสมผสานกันระหว่างรูปทรงนามธรรมกับอารมณ์สะท้อนใจที่พวยพุ่งออกมาอย่างปราศจากการควบคุมของศิลปิน ผลงานแสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญ เด็ดขาด

แน่นอน ฉับพลันและเต็มไปด้วยความรุนแรง ขนาดของภาพมักมีขนาดใหญ่ ใช้สีที่สดไม่ว่าจะเป็น
 วรรณะร้อนหรือเย็น ล้วนแต่ระบายด้วยอาการฉับพลัน แสดงร่องรอยการวาดระบายนั้นๆ ให้
 ปรากฏรูปทรงอิสระ เน้นสร้างงานที่แสดงพลังจากจิตใต้สำนึกของผู้สร้างให้ปรากฏออกมาในลีลา
 ของพู่กัน ฝีแปรง โดยไม่มีการไตร่ตรองไม่มีการควบคุมและชี้แนะกลวิธีการสร้างงานเป็นขั้นตอน
 หรือเต็มไปด้วยกฎเกณฑ์ตามวิธีการที่เคยสร้างกันมา ศิลปินในลัทธินี้จึงแสดงออกอย่างชัดเจน
 ถึงความก้าวร้าวรุนแรง มีลักษณะของนักเสรีนิยมอย่างเต็มเปี่ยม แต่ละคนล้วนแสดงปัจเจกนิยม
 อย่างเด่นชัด โดยมีวิธีแสดงออกแตกต่างหลากหลายกันไป เช่นกลุ่มกัมมันตจิตรกรรมถือกันว่า
 ศิลปะแนวนี้กำเนิดจากผลงานจิตรกรรมของวาซิลี ค้านดินสกี ซึ่งสร้างในระหว่าง ค.ศ.1910–1915
 จากนั้นทำให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจให้กับศิลปินอเมริกันกลุ่มหนึ่ง มีชื่อเรียกว่ากลุ่มนิวยอร์ก สร้าง
 งานตามแนวดังกล่าวขึ้นเมื่อกลางคริสต์ศตวรรษที่ 20 ศิลปินที่มีชื่อเสียง ได้แก่ วิลเลียม เดอ คู닝
 และแจ็กสัน พอลล็อก เป็นต้น

ประวัติและผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์

ภาพที่ 15 Cody Hooper , ค.ศ. 2016

(Codyhooperart, 2017, online)

โคดี้ สตูเปอร์ เกิดในปี ค.ศ.1978 เป็นศิลปินชาวอเมริกัน ผลงานที่เขาสร้างสรรค์เป็นแนว ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมร่วมสมัย (Contemporary Abstract Expressionism) โคดี้ สตูเปอร์ เติบโตขึ้นมาในรัฐเท็กซัส ขณะนี้อาศัยและทำงานอยู่ที่เมืองแพนตาเฟ เมืองหลวงของรัฐ นิวเม็กซิโก สหรัฐอเมริกาในช่วงมัธยมต้น สตูเปอร์ได้เรียนวิชาศิลปะกับคุณครูบาร์บารา ฮิวส์ ซึ่งเป็น ศิลปินสีน้ำของฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งตอนนั้นเองเขาจึงได้เรียนรู้ว่าตัวเองมีพรสวรรค์ทางด้านนี้ คุณครูท่านนี้ได้ช่วยให้สตูเปอร์โฟกัสที่งานศิลปะเป็นเวลาหลายปี มาตลอดถึงสมัยมัธยมปลาย สตูเปอร์ ได้เลือกเรียน วิชาเอกศิลปะเสมือนจริง “และผมก็รู้สึกเบื่อ” เขากล่าว ยังมีคุณครูและพวกผู้ใหญ่ที่ พุดถึงเขาว่าไม่สามารถเป็นศิลปินได้และพวกเขาก็ได้บอกสตูเปอร์ไปเช่นนั้นว่าให้มองหาสิ่งที่ “สามารถช่วยตัวเองอยู่รอดได้” หลังจากนั้น สตูเปอร์ได้เลือกเรียนทางด้านกราฟฟิคดีไซน์ จนจบ ปริญญา เขาจึงไม่ได้วาดภาพมาเป็นเวลานานมาก เพราะต้องโฟกัสที่เรื่องงานออกแบบกราฟฟิค แต่ สตูเปอร์ก็ไม่ได้รู้สึกสนุกที่ต้องนั่งอยู่ในห้องทำงานเล็กๆ เป็นเวลาถึง 12 ชั่วโมงต่อวัน หกวันต่อหนึ่ง สัปดาห์ ความหดหู่และความกังวลได้ก่อตัวขึ้นมา “ผมคิดว่ามันเป็นเพราะผมไม่ได้ทำในสิ่งที่ผม รัก” สตูเปอร์กล่าวและนั่นคือจุดเปลี่ยนที่สตูเปอร์ได้พูดคุยกับเพื่อนเก่าของเขาที่ชื่อ ฮีทเตอร์ คาร์ลิล เธอคือคนแรกที่ทำให้กำลังใจเขาที่จะให้เลือกว่าจะใช้ชีวิตแบบศิลปิน เธอเห็นพรสวรรค์ของเขา เธอจึงพา สตูเปอร์ไปที่ห้องแสดงภาพในฟอร์ตเวิร์ท รัฐเท็กซัส เพื่อให้เขาได้เห็นว่ามีผู้คนที่ใช้ชีวิตเป็นศิลปิน อยู่จริง “หากพวกเรามีพรสวรรค์สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่และเราก็มีความตั้งใจมากพอเพื่อที่จะ พัฒนาขึ้นมาประมาณหนึ่ง มันก็ย่อมจะมีวิธีที่จะสามารถใช้ชีวิตในแบบศิลปินได้” ต่อมาไม่นาน สตูเปอร์ได้ขอลาออกจากงานและมุ่งมั่นทำในสิ่งที่เขารัก เขาเริ่มอาชีพของเขาด้วยการวาดภาพจาก เสมือนจริงด้วยสีน้ำ และเปลี่ยนมาเป็นศิลปะนามธรรมเมื่อเจ็ดปีที่แล้ว ผลงานจิตรกรรมสีอะคริลิก ของเขา ดังที่ปรากฏในภาพวาดที่มีการเล่นชั้นบางๆ และเขาก็ใช้เทคนิค โปร่งแสงเพื่อให้สีต่างๆ ผสมผสานกันออกมาเอง สตูเปอร์ไม่ได้ใช้การผสมสีในงานสี แต่เขาเลือกที่จะผสมมันลงบนแผง จิตรกรรมเลยและจะทำให้สีที่ดูคาดเดาออกมา สตูเปอร์ต่อต้านการภาพวาดแบบเดิมๆ และเขาจะลง สีสว่างก่อนสีเข้มเพื่อให้ความรู้สึกว่าสว่างออกมาจากด้านหลัง นั่นคือผลงานที่มีอยู่ในห้องแสดง ภาพเพื่อให้ผู้ชมเกิดความสนใจ

ส่วนใหญ่แรงบันดาลใจในการสร้างผลงานศิลปะของเขามาจากธรรมชาติและพื้นผิววัตถุ ต่างๆ สมัยเด็ก สตูเปอร์ชอบวาดภูมิทัศน์และต้นไม้เก่าแก่และพื้นผิวของหิน สตูเปอร์รู้สึกทึ่งกับกำแพง เก่าที่ผุพัง ออกซิไดซ์ที่ทำปฏิกิริยากับโลหะผสม รวมทั้งกระดาษเก่าๆ ที่เคยใช้ทำงานของเขาจึงไม่ ต้องสงสัยเลยว่าทำไมสตูเปอร์จึงชอบสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงความรู้สึกและพื้นผิว (Texture) ที่มีความทับซ้อนกันนั่นคือ เทคนิคที่สตูเปอร์เลือกใช้ ย้อนกลับไปตอนที่เขาใช้สีน้ำแล้วมันคือสิ่งที่เขา

เริ่มใช้เทคนิคนี้มาตั้งแต่แรก เขาสร้างสรรค์ผลงานที่ลึกซึ้งเหนือคำบรรยายและอยู่ภายใต้อิทธิพลของแสง ทำให้ผลงานศิลปะนามธรรม มีความสมบูรณ์มากขึ้นอย่างที่เราเห็นทุกวันนี้ ซูเปอร์รู้สึกสนุกที่มีคนมาวิจารณ์ผลงานของเขา นอกจากนั้นเขายังรับรู้และสัมผัสได้ว่าผู้เข้าร่วมชมงานและผู้วิจารณ์ผลงานต้องการเข้าถึงและสัมผัสความรู้สึกภายในภาพวาดของเขา ซูเปอร์มีความคิดที่จะสร้างสรรค์ผลงานที่น่าสนใจแก่ผู้เรียนไม่มีสิ่งใดที่แย่งลงไปกว่าสิ่งเดิมหรืองานศิลปะที่ขาดความน่าสนใจ (American Art Collector, 2015, p.110-111)

ศิลปะ คือ การเดินทางบันทึกเรื่องราวที่น่าตื่นเต้นและสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่น เดิมชีวิตที่สมบูรณ์ให้พวกเขาได้ดำเนินชีวิตต่อไป ซูเปอร์มองว่านักสะสมมองศิลปะเป็นเรื่องส่วนบุคคลและความรู้สึกอยากลงทุน อยากให้ผู้ชมมองที่ผลงานของเขา สามารถมองเห็นหัวใจและจิตวิญญาณที่เขาได้ลงไปในงานทุกชิ้น ซูเปอร์ไม่ได้เป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงหรือสร้างรายได้มากมาย เขามั่นใจขึ้นมาเพราะมันแสดงถึงความเข้าใจในทุกอย่าง หลงใหลกับการสร้างผลงานแต่ละชิ้น ซูเปอร์เกิดมาเพื่อเป็นศิลปินและหลายคนชอบผลงานของเขาและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายเลย ซูเปอร์ไม่ได้เรียนกับศิลปินเหมือนคนอื่น ๆ อย่างลึกซึ้ง หรือมีความคิดที่จะทำตามแบบศิลปินอื่น เขาวาดภาพจากความรู้สึกภายใน มันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองธรรมชาติและทุกอย่างไม่ได้เป็นของเขาหรือของผู้ใด

ปัจจุบันนี้ผลงานของซูเปอร์ได้แขวนติดตั้งในหลายๆ หอศิลป์ร่วมสมัย สามารถชมได้ที่หอศิลป์ Pippin Contemporary ในเมืองเฟรนด์ชิพ (รัฐนิวเม็กซิโก), หอศิลป์ Russell Collection ในเมืองออสติน (รัฐเท็กซัส), และหอศิลป์ Dean Lively ในเมืองเฮ็ดมอนด์ (รัฐโอคลาโฮมา)

ภาพที่ 16 หอศิลป์ร่วมสมัย Pippin Contemporary

(Pinterest, 2017, online)

ภาพที่ 17 ผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์ หอศิลป์ร่วมสมัย Pippin Contemporary
(Pinterest, 2016, online)

ภาพที่ 18 หอศิลป์ร่วมสมัย Russell Collection
(Russell-collection, 2016, online)

ภาพที่ 19 หอศิลป์ร่วมสมัย Dean Lively
(Waymarking, 2016, online)

ซึ่งเป็นการสร้างสรรค์ผลงานและพัฒนารูปแบบผลงานทางด้านลัทธิศิลปะสำแดงพลัง
อารมณ์แนวนามธรรมมาอย่างต่อเนื่อง โดยผลงานที่เขาสร้างสรรค์ขึ้นมานั้น ได้ถูกตีพิมพ์และ
กล่าวถึงบทสัมภาษณ์ในนิตยสารต่างๆ เช่นนิตยสาร (American Art Collector)

ภาพที่ 20 นิตยสาร American Art Collector - May 2015.
(Codyhooperart, 2017, online)

ภาพที่ 21 ภาพชื่อ Miracle in Time. ผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์, ค.ศ. 2015

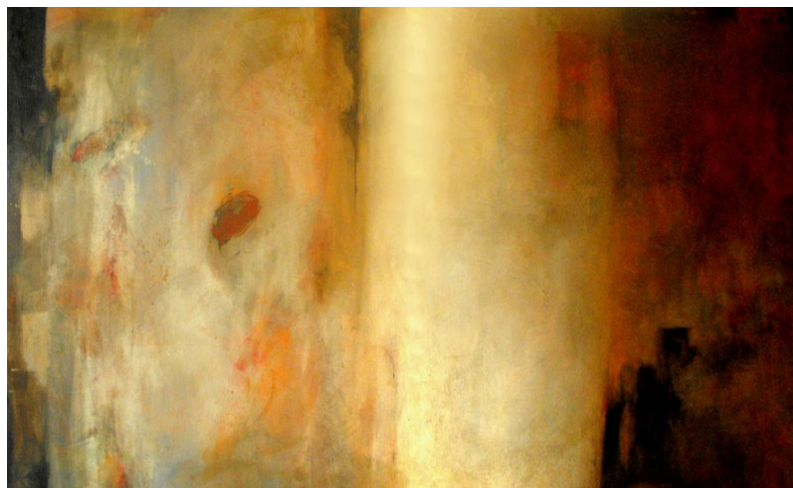
(Codyhooperart,2016,online)

โคดี้ฮูเปอร์ต้องการให้ภาพวาดนามธรรมของเขาสะท้อนความรู้สึกของเขาต่อผู้ชมราวกับว่ากำลังฟังเพลงโปรดของพวกเขาอยู่ เพื่อให้คนดูขบถและรู้สึกถึงแรงบันดาลใจอยู่เสมอ เมื่อพวกเขาได้ชมผลงานศิลปะ เขาเลือกใช้สีที่มันมีชีวิตชีวาและเน้นความสว่างเพื่อดึงดูดผู้คนที่เข้ามาชม รอบล้อมด้วยเม็ดสีที่เจิดจ้าพร้อมกับใช้โทนสีเข้มเพื่อสะท้อนอารมณ์หม่นหมอง เขาใช้สีพ่นจากขวดสเปรย์ให้ภาพวาดมีหยดสีรวมทั้งพวกหยดน้ำต่างๆ ซึ่งผลงานของเขาต้องการให้ผู้ชมมีปฏิกิริยาตอบสนองตามสัญชาตญาณ ดังนั้นงานชิ้นนี้จึงได้รับแรงบันดาลใจมาจากธรรมชาติ ต้องการสื่อถึงความมหัศจรรย์ในห้วงเวลา (Miracle in Time) ซึ่งทำให้เขานึกถึงห้วงอวกาศ การกำเนิดของโลก ดาวเคราะห์ต่างๆ รวมทั้งระบบสุริยะ “มันคือสิ่งมหัศจรรย์ที่สิ่งต่างๆ เหล่านี้มาพร้อมกัน” ฮูเปอร์กล่าว และงานชิ้นนี้มีความสูง 5x5 ฟุต แน่ใจว่ามันจะห่อหุ้มความรู้สึกของผู้ชมได้ “มันจะให้ความรู้สึกถึงจักรวาลอันกว้างใหญ่”

“มันเป็นมุมมองที่เป็นเอกลักษณ์และมันก็เหมือนกับเกมส์หมากรุก ซึ่งคุณจะต้องคิดไปไกลกว่าห้าขั้น” เขากล่าวถึงเทคนิคของเขา ความสว่างมีความสำคัญต่อซูเปอร์ เขามักจะใช้ความสว่างในผลงานของเขาเพื่อเล่าเรื่องราวของ “การปลุกจิตวิญญาณ” ที่เป็นหัวข้อของงานนิทรรศการของเขาที่กำลังจะมีขึ้นที่พิพิน คอมเทม โพรารี (Pippin Contemporary) ในเมืองซานตาเฟ รัฐนิวเม็กซิโก เขาจะโชว์ผลงานชิ้นใหม่ซึ่งเป็นผลงานที่เขาจะแสดงถึงตัวตนของเขาตลอดสองปีที่ผ่านมา อเลทต้า พิพิน ผู้เป็นเจ้าของห้องแสดงภาพได้กล่าวว่า “สัญชาตญาณของโคดี้คือการใช้สีควบคู่ไปกับการออกแบบที่เต็มไปด้วยพลังและความคิดสร้างสรรค์ ที่จะทำให้ผลงานนามธรรมของเขาโดดเด่นออกมาไม่ว่าจะอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบไหนก็ตาม”

ซูเปอร์ตั้งใจให้ผลงานของเขาส่งผลกระทบต่อคนดูผ่านการใช้สี ลี้ออกมาผ่านรูปร่าง รูปทรง เป็นพลังงานที่เต็มไปด้วยพลังและความคิดสร้างสรรค์ของความกล้าได้กล้าเสียของเขา เขาเลือกใช้แปรงหนาๆ เพื่อให้ผู้ชมองงานของเขาแบบใกล้ชิด ขณะที่เทคนิคที่เขาใช้ก็ทำให้ผู้ชมรู้สึกเหมือนเป็นส่วนหนึ่งไปกับผลงาน ซูเปอร์กล่าวว่าเขารู้สึกดีใจตัดสินใจเปลี่ยนมาเป็นงานนามธรรมซึ่งเป็นงานศิลปะที่กระตุ้นตัวเขาอยู่เสมอ (American Art Collector, 2015, p.110-111)

ภาพผลงาน ระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015

ภาพที่ 22 ภาพชื่อ Settled. ผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์, ค.ศ. 2009

(Codyhooperart, 2016, online)

ภาพที่ 23 ภาพชื่อ Santa Fe Vibe. ผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์, ค.ศ. 2010
(Codyhooperart, 2016, online)

ภาพที่ 24 ภาพชื่อ Solace. ผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์, ค.ศ. 2011
(Codyhooperart, 2016, online)

ภาพที่ 25 ภาพชื่อ Ancient Dream. ผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์, ค.ศ. 2011

(Codyhooperart, 2016, online)

ภาพที่ 26 ภาพชื่อ Deepest Desire. ผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์, ค.ศ. 2013

(Codyhooperart, 2016, online)

ภาพที่ 27 ภาพชื่อ Through the Shadows . ผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์, ค.ศ. 2014
(Codyhooperart, 2016, online)

ภาพที่ 28 ภาพชื่อ Embrace the light. ผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์, ค.ศ. 2014
(Codyhooperart, 2016, online)

ภาพที่ 29 ภาพชื่อ Lavender Dream. ผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์, ค.ศ. 2014
(Codyhooperart, 2016, online)

ภาพที่ 30 ภาพชื่อ Lights that Guide us. ผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์, ค.ศ. 2014
(Codyhooperart, 2016, online)

ภาพที่ 31 ภาพชื่อ **Nightscape**. ผลงานของ โคดี ฮูเปอร์, ค.ศ. 2015

(Codyhooperart, 2016, online)

สรุปได้ว่า ผลงานของฮูเปอร์ซึ่งเป็นผลงานที่เข้าสัมผัสรู้สึกได้ถึงอารมณ์และพลังที่ซ่อนเร้น ลึกลับ ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้จิตสงบ เขาเป็นหนึ่งในศิลปินที่โดดเด่นในการวาดภาพแนวนี้ในปัจจุบัน ผลงานฮูเปอร์เป็นการผสมผสานองค์ประกอบของรูปทรงอิสระ เส้นที่พลิ้วไหวและรูปทรงเรขาคณิตเข้าด้วยกันอย่างกลมกลืน จุดเด่นของเขาคือการสร้างเทคนิคพื้นผิวในรูปแบบต่างๆทำให้เกิดความรู้สึกเหมือนเป็นลักษณะนูนต่ำที่ไม่ซ้ำกันประกอบกับการใช้เทคนิคการระบายโดยใช้เทปกาวกั้นให้มีเส้นขอบคม และมีการระบายสีให้เกิดเป็นลักษณะแสงฟุ้งกระจาย

องค์ประกอบศิลป์ (Composition)

ความหมายและความสำคัญ

องค์ประกอบศิลป์หรือการจัดองค์ประกอบ หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์ใช้เป็นสื่อในการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ โดยนำมูลฐานของศิลปะมาจัดวางรวมกันอย่างสอดคล้องและกลมกลืน และมีความหมาย นำมาถ่ายทอดลงในชิ้นงานหรือผลงานนั้นๆ เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณค่าทางด้านความงามและมีคุณค่าทางจิตใจอันเป็นเป้าหมายของการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน องค์ประกอบศิลป์จึงเป็นเสมือนหัวใจของการทำงานศิลปะ

“ถ้าพิจารณาตามความหมายของศิลปะที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ศิลปะคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อแสดงออกซึ่งอารมณ์ความรู้สึกความคิดหรือความงามก็จะเห็นได้ว่าศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วนคือ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้นซึ่งได้แก่โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้หรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสส่วนหนึ่งกับส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนั้นอีกส่วนหนึ่งเราเรียกองค์ประกอบส่วนแรกว่ารูปทรง (Form) หรือองค์ประกอบทางรูปธรรมและเรียกส่วนหลังว่าเนื้อหา (Content) หรือองค์ประกอบทางนามธรรมดังนั้นองค์ประกอบที่เป็น โครงสร้างหลักของศิลปะก็คือรูปทรงกับเนื้อหา” (ชอุด นิมเสมอ, 2531, น.18)

ศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญเป็น โครงสร้างหลักของศิลปะมี 2 ส่วน คือรูปทรง (Form) หรือองค์ประกอบทางรูปธรรม กับ เนื้อหา (Content) หรือองค์ประกอบทางนามธรรมซึ่งทำให้เรา รับรู้งานศิลปะได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1. รูปทรง (Form) คือ สิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่ศิลปินสร้างขึ้นด้วยการ ประสานสัมพันธ์กันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ ซึ่งได้แก่ จุด เส้น สี รูปวางรูปทรง น้ำหนักอ่อนแก่ ลักษณะผิว ที่ว่าง ถ้าจะเปรียบกับชีวิต รูปทรงคือส่วนที่เป็นกาย เนื้อหาคือส่วนที่เป็นใจ รูปทรงกับ เนื้อหาจึงไม่อาจแยกจากกันได้ คุณค่าทางความงามทั้งสองส่วนนี้จะรวมเป็นสิ่งเดียวกัน ถ้าศิลปิน สร้างรูปทรงให้มีเอกภาพที่สมบูรณ์ไม่ได้ รูปทรงนั้นก็ขาดชีวิต ขาดเนื้อหา ไม่สามารถจะแปลหรือ สื่อความหมายใดๆ ได้

รูปทรง มีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็น โครงสร้างทางรูปและส่วนที่เป็น โครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็น โครงสร้างทางรูปได้แก่ ทัศนธาตุ ส่วนที่เป็น โครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูป ได้แก่ สี ดินเหนียว ไม้ กระดาษ ผ้า โลหะ ฯลฯ

2. เนื้อหา (Content) คือ องค์ประกอบหรือโครงสร้างทางนามธรรม ตรงกันข้ามกับส่วนที่เป็น รูปทรง ส่วนที่เป็นนามธรรมนี้ นอกจากเนื้อหาแล้วยังมีเรื่อง (Subject) และแนวเรื่อง (Theme) รวมอยู่ด้วย ทั้งเนื้อหา เรื่องและแนวเรื่อง ต่างก็มีความเชื่อมโยงและทับซ้อนกันอยู่ เรื่องกับเนื้อหา ในงานศิลปะบางประเภทแทบจะแยกจากกันไม่ได้ แต่ในงานศิลปะบางประเภทเกือบไม่เกี่ยวข้อง กันเลย แนวเรื่องคือแนวทางของเรื่อง เป็นต้นทางที่จะนำไปสู่เนื้อหา ซึ่งเป็นผลขั้นสุดท้าย

เรื่อง หมายถึง สิ่งที่ศิลปินนำมาสร้างงานศิลปะแบบรูปธรรม (Realistic) เช่น ภาพคน สัตว์ ทิวทัศน์ สิ่งของ ศาสนา สงคราม เป็นต้น แต่ศิลปะบางประเภทไม่แสดงเรื่องราว เราเรียกศิลปะ ประเภทนี้ว่า นอนออบเจกตีฟอาร์ต (Nonobjective Art) หรือศิลปะนิรรูป

ความสัมพันธ์ของเรื่องที่มีต่อเนื้อหา

ประเภทของความสัมพันธ์ของเนื้อหากับเรื่องราวในงานทัศนศิลป์นั้น เนื้อหากับเรื่องราว จะมีความสัมพันธ์กัน อาจไม่สัมพันธ์กันเลย หรืออาจไม่มีเรื่องเลยก็เป็นไปได้ทั้งนั้น ทั้งนี้ขึ้นกับ

ลักษณะผลงานและเจตนาารมณ์ ในการแสดงออกของศิลปิน ซึ่งสามารถแยกได้เป็น 4 ประเภทดังต่อไปนี้

1. การเน้นเนื้อหาด้วยเรื่อง ได้แก่ การใช้เรื่องที่ตรงกับเนื้อหาและเป็นตัวแสดงเนื้อหาของงานโดยตรง ตัวอย่างเช่น เมื่อศิลปินต้องการให้ความงามทางด้านดอกไม้เป็นเนื้อหาของงาน เขาก็จะหาดอกไม้ที่สวยงามมาเป็นเรื่อง สีต้นและความอ่อนช้อยของกลีบดอกจะช่วยให้เกิดความงามขึ้นในภาพ

2. เนื้อหาที่เป็นผลจากการผสมผสานระหว่างตัวศิลปินกับเรื่อง ในส่วนนี้ศิลปินจะเสนอความเห็นส่วนตัวหรือผสม ความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปในเรื่อง เป็นการผสมกันระหว่างรูปลักษณะของเรื่องกับจินตนาการของศิลปิน

3. เนื้อหาที่เป็นอิสระจากเรื่อง เมื่อศิลปินผสมจินตนาการของตนเองเข้าไปในงานมากขึ้น ความสำคัญของเรื่องจะลดลง เหลือแต่เนื้อหาที่เป็นอิสระ

4. เนื้อหาไม่มีเรื่อง ศิลปินบางประเภท ไม่มีความจำ เป็นต้องใช้เรื่องเป็นจุดเริ่มต้น งานของเขาไม่มีเรื่อง มีแต่รูปทรงกับเนื้อหา โดยรูปทรงเป็นเนื้อหาเสียเองโดยตรง เป็นเนื้อหาภายในล้วนๆ เป็นการแสดงความคิดทางอารมณ์

องค์ประกอบศิลป์ จึงเป็นผลรวมของส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ

1. มูลฐานของศิลปะ (The Elements of Art)
2. หลักการของศิลปะ (The Principles of Art)

มูลฐานของศิลปะ

มูลฐานศิลปะ หมายถึงส่วนประกอบเบื้องต้น ได้แก่ จุด เส้น สี น้ำหนัก ผิว รูปร่าง รูปทรง และบริเวณว่าง ที่ศิลปินใช้ในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ มูลฐานของศิลปะจึงไม่ใช่วัสดุ เช่น สีที่นำมาระบาย ดิน หรือหิน ที่นำมาปั้นหรือแกะสลัก แต่เป็นคำศัพท์ทางการที่ศิลปินใช้

1. จุด (Point, Dot) คือ เป็นทัศนธาตุที่มองเห็นได้และขนาดเล็กที่สุด จุดเป็นสิ่งที่ไม่มี ความกว้าง ความยาว และความหนา จุดเป็นส่วนเริ่มต้นไปสู่ส่วนอื่นๆ เช่น การนำจุดมาเรียงต่อกันตามตำแหน่งที่เหมาะสมและซ้ำๆ กัน จะทำให้เรามองเห็นเป็น เส้น รูปร่าง รูปทรง ลักษณะผิว และการออกแบบที่น่าตื่นเต้นได้จากจุดหนึ่งถึงจุดหนึ่งมีเส้นที่มองไม่เห็นด้วยตา แต่เห็นได้ด้วยจินตนาการ เราเรียกว่า เส้น โครงสร้าง เราสามารถพบเห็นลักษณะการจัดวางจุดจากสิ่งเป็นธรรมชาติ กระจายซ้ำๆ อยู่ทั่วไปในที่ว่าง เช่น จุดที่สุกใสของกลุ่มดาวในท้องฟ้า ลายจุดในตัวพืช และตัวสัตว์บางชนิด เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ธรรมชาติได้ออกแบบไว้อย่างสวยงาม มีระเบียบ มีการซ้ำกันอย่างมีจังหวะและมีอิทธิพลต่อความคิดของมนุษย์เราเป็นอย่างมาก เช่น การร้อยลูกปัด สร้อยคอ และเครื่องประดับต่างๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เกิดมาจากจุดทั้งสิ้น

2. **เส้น (Line)** เกิดจากการเคลื่อนที่ของจุดจำนวนมาก หรือเกิดจากการลากเส้นไปยังทิศทางไปในทิศทาง ที่กำหนด หรือเส้นคือทางเดินของจุดไปในทิศทางเดียวกันที่กำหนด เส้น เป็นแนวเชื่อมโยงระหว่าง จุดสองจุดขึ้นไป เส้นมีมิติเดียว คือ ความยาว ไม่มีความกว้าง ทำหน้าที่เป็นขอบเขตของที่ว่าง รูปร่าง รูปทรง สี น้ำหนัก รวมทั้งเป็นแกนหลักโครงสร้างของรูปร่างรูปทรงต่างๆ

สมชาย พรหมสุวรรณ ได้กล่าวถึงเส้นกับความรู้สึกไว้ว่า “เส้นเป็นพื้นฐานที่สำคัญของงานศิลปะทุกชนิด เส้นสามารถให้ความหมาย แสดงความรู้สึกและอารมณ์ด้วย การสร้างเป็นรูปทรงต่างๆ เส้นแต่ละชนิดให้ความรู้สึกแตกต่างกันออกไปเช่นเส้นเฉียงให้ความรู้สึกตื่นเต้น มีพลังต่อสู้ ผลักดันไม่แน่นอน ไม่สมดุล ไม่หยุดนิ่ง ไม่สมบูรณ์ เคลื่อนไหวในทิศทางเคลื่อนไหวในทิศทางที่ กำลังล้มหรือไหลลง หรือกำลังทะยานขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับมุมมองของสายตา จะเริ่มต้นจากส่วนล่าง ขึ้นบนหรือจากส่วนบนลงล่าง” (สมชาย พรหมสุวรรณ, 2548, น.16)

ลักษณะของเส้น มีจุดเด่นที่นำมาใช้ได้หลากหลายรูปแบบ ทำให้เกิดรูปร่างรูปทรงต่างๆ มากมาย เพื่อต้องการสื่อให้เกิดความรู้สึกทางด้านอารมณ์จากการสร้างสรรค์ของงาน เส้นมีหลายลักษณะได้แก่

2.1 เส้นตั้งหรือเส้นดิ่ง ให้ความรู้สึกถึงความสูง แข็งแรง มั่นคง สง่าหนักแน่น เป็นสัญลักษณ์ของความซื่อตรง

2.2 เส้นนอน ให้ความรู้สึกถึงความกว้าง ราบเรียบ สงบ นิ่ง

2.3 เส้นเฉียงหรือเส้นทะแยงมุม ให้ความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหว รวดเร็วไม่มั่นคง

2.4 เส้นโค้งแบบคลื่น ให้ความรู้สึกที่เคลื่อนไหวไปอย่างช้าๆ

2.5 เส้นโค้งแบบก้นหอย ให้ความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวไปอย่างช้าๆ ลื่นไหล ต่อเนื่อง

2.7 เส้นโค้งวงแคบ ให้ความรู้สึกถึงพลังของความเคลื่อนไหวที่ดูรุนแรง เปลี่ยนทิศทางไปอย่างรวดเร็วไม่หยุดนิ่ง

2.8 เส้นปะ ให้ความรู้ถึงความไม่ต่อเนื่อง ไม่ชัดเจน ขาด หาย ทำให้รู้สึกกังวล

รูปลักษณะและทิศทางของเส้นที่มีแตกต่างกันออกไป มากมาย เส้นเหล่านั้นมีทั้งเส้นที่ปรากฏตามสายตา (Visual Elements) และเส้นที่ปรากฏในความคิด (Conceptual Elements) เส้นทั้งสองชนิดนี้จะจำแนกออกมาตามแนวทางสร้าง ในงานทัศนศิลป์ จำแนกออกได้ ดังนี้

1. เส้นจริง หมายถึง เส้นที่แสดงความคมชัดเข้ม

2. เส้นโดยนัย หมายถึง เส้นที่ไม่ปรากฏรูปเส้นชัดเจน โดยตรง แต่เป็นเส้นที่เกิดจากองค์ประกอบต่างๆ

3. เส้นไม่มีตัวตนหรือเส้นโดยจิต หมายถึง เส้นจะปรากฏให้สามารถรับรู้ได้จากองค์ประกอบ เนื้อหา เรือราว ด้วยความรู้สึกว่ามีเส้นปรากฏอยู่

4. เส้นที่เกิดจากขอบ หมายถึง เส้นที่เกิดจากส่วนประกอบมูลฐานหรือทัศนธาตุอื่นๆ รูปร่าง รูปทรง สีหรือน้ำหนักอ่อนแก่ที่นำมาจัดองค์ประกอบแล้ว ส่วนขอบที่มาชนกันเกิดเป็นเส้นขึ้นมา

เส้นจึงมีบทบาทสำคัญ คือ ใช้ในการแบ่งที่ว่างออกเป็นส่วนๆ แล้วทำให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ขึ้นมา เช่น กำหนดขอบเขตของที่ว่าง ทำให้เกิดเป็นรูปร่างขึ้นมา กำหนดเส้นรอบนอกของรูปทรง ทำให้มองเห็นรูปทรงชัดเจน ทำหน้าที่เป็นน้ำหนักอ่อนแก่ ของแสงและเงา โดยการแรเงาด้วยเส้น และให้ความรู้สึกด้วยการเป็น โครงสร้างของรูปและ โครงสร้างของภาพ

3. รูปร่างและรูปทรง (Shape and Form)

สมชาย พรหมสุวรรณ ได้ให้ความหมายของรูปร่างและรูปทรงไว้ว่า รูปร่าง หมายถึง ใช้เรียกบริเวณที่มีลักษณะ 2 มิติ (Two Dimensional Areas) ซึ่งเป็นบริเวณที่แบนราบ โดยมีเส้นรอบนอกบ่งบอกรูปร่างชัดเจน อาจเป็นรูปของเนื้อที่ว่างหรือรูปของเนื้อที่ที่เป็นรูปก็ได้ รูปร่างจะประกอบด้วยด้านเพียง 2 ด้านเท่านั้นคือ ด้านกว้างและด้านยาวจะไม่ปรากฏด้านลึกหรือความหนา ลักษณะ 2 มิติจะไม่พบในวัตถุสิ่งของรอบตัวเรา มีคำกล่าวที่ว่าหากทำให้วัตถุรอบตัวเราเป็น 2 มิติได้ วัตถุนั้นก็สามารถถ่องหนได้ กล่าวคือหากวัตถุนั้นหันด้านหน้ามายังเรา ก็จะมองไม่เห็น เปรียบเทียบกับแผ่นกระดาษบางๆซึ่งปกติมีลักษณะเป็น 3 มิติ เราสามารถมองเห็นกระดาษได้เต็มที่ เมื่อหันด้านกว้าง-ยาวสู่เรา แต่จะมีปัญหาการมองเห็นหากกระดาษแผ่นนั้นหันด้านสู่ตาเรา โลกแห่งความเป็นจริงรอบตัวเราเป็นโลกของ 3 มิติ ไม่ใช่โลกของ 2 มิติ

รูปทรง หมายถึง ใช้เรียกบริเวณ หรือรูปร่างวัตถุสิ่งของที่มีลักษณะ 3 มิติ(Three Dimensional Areas) หรือมีด้านครบทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกว้าง ด้านยาวและด้านลึก รูปทรง 3 มิติ ถ้าแสดงโดยเส้นจะมีเส้น 2 ลักษณะเกิดขึ้นเสมอ คือเส้นรอบนอกและเส้นภายในรูป ซึ่งเส้นรอบนอกของวัตถุบางชนิดอาจเหมือนกันได้ แต่เส้นภายในแตกต่างกัน เราสามารถรับรู้ลักษณะ 3 มิติได้ทั้งในงานจิตรกรรม ภาพพิมพ์ งานสถาปัตยกรรมและงานประติมากรรม (สมชาย พรหมสุวรรณ, 2548, น.66-68)

การนำเอารูปทรงต่างๆ ที่พบเห็นตามธรรมชาติมาจัดใหม่ ซึ่งจะมีการจัด องค์ประกอบของภาพอย่างอิสระและได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติแต่การแสดงออกอยู่เหนือธรรมชาติซึ่งการแสดงออกของศิลปินสามารถ แบ่งประเภทรูปร่างและรูปทรงแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ คือ

3.1 รูปร่างเรขาคณิต (Geometric Form) หมายถึง รูปร่างรูปทรงที่แน่นอน มาตรฐาน สามารถวัดหรือคำนวณได้ มีกฎเกณฑ์ เช่น รูปสี่เหลี่ยม รูปวงกลม รูปวงรี ห้าเหลี่ยม หกเหลี่ยม

พีระมิด เป็นต้น รูปทรงเรขาคณิตเป็นรูปทรงที่มีลักษณะแน่นอนตายตัว ไม่ซับซ้อน รูปทรงเหล่านี้มิได้สื่อความหมายถึงวัตถุสิ่งของใดๆ ในธรรมชาติ จึงถือว่ารูปทรงเรขาคณิตเป็นรูปทรงนามธรรม (Abstract Form) ก็สามารถให้ความรู้สึกได้เช่นกัน

3.2 รูปทรงธรรมชาติ (Nature Form) หมายถึง รูปร่างที่ถ่ายทอดแบบมาจากธรรมชาติ เป็นสิ่งที่พบเห็นโดยทั่วไป ได้แก่ คน สัตว์ พืชหรือเรียกอีกนัยหนึ่งว่ารูปร่างที่ได้จากสิ่งที่มีชีวิต เป็นการเลียนแบบธรรมชาติ นำมาออกแบบ ดัดแปลง สร้างสรรค์ผลงาน รูปทรงก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงมากนัก

3.3 รูปทรงอิสระ (Free Form) หมายถึง รูปทรงที่มีลักษณะเคลื่อนไหวไม่แน่นอน ไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะมีรูปร่างโค้งงอไปทางใด ตรงกันข้ามกับรูปทรงเรขาคณิตสังเกตเส้นของรูปทรงอิสระ จะเห็นได้ว่าเคลื่อนไหวไปมาไร้ทิศทางไม่แน่นอนไม่ทราบแน่ชัดว่าจะจบลงที่ใด รูปทรงอิสระไม่สื่อถึงวัตถุสิ่งของในธรรมชาติเช่นเดียวกันกับรูปทรงเรขาคณิตฉะนั้นจึงถือเป็นรูปทรงนามธรรมด้วยเช่นกัน

การแบ่งรูปร่างรูปทรงอีกประการหนึ่งอาจทำได้โดยยึดความเหมือนธรรมชาติเป็นสำคัญแบ่งได้ 3 ประเภทเช่นกัน ได้แก่

1. รูปร่างหรือรูปทรงเหมือนจริง (Realistic Shape or Form)
2. รูปร่างหรือรูปทรงตัดทอน (Distortion or Semi Abstract Shape or Form)
3. รูปร่างหรือรูปทรงนามธรรม (Abstract Shape or Form)

รูปร่างหรือรูปทรงเหมือนจริงได้แก่ รูปร่างหรือรูปทรงที่สร้างขึ้นมีลักษณะเลียนแบบเหมือนธรรมชาติทุกประการหรือเลียนแบบธรรมชาติได้ใกล้เคียงมากที่สุด

รูปร่างรูปทรงตัดทอน ได้แก่ การตัดทอนรายละเอียดบางอย่างของรูปทรงธรรมชาติออกไป ทำให้รูปทรงดูเพี้ยนไปจากธรรมชาติ แต่ยังคงรู้ว่าหมายถึงอะไรในธรรมชาติ การตัดทอนดังกล่าวหากตัดทอนมาก จะสูญเสียความเป็นลักษณะเดิมไป ทำให้การสื่อความหมายถึงรูปเดิมเข้าใจยากขึ้น

รูปร่างหรือรูปทรงนามธรรม ได้แก่ รูปร่างรูปทรงที่ไม่สื่อรูปจากธรรมชาติใดๆ ไม่แสดงลักษณะ ภูเขา ต้นไม้ คน สัตว์ สิ่งของ ที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติ รูปทรงเรขาคณิต รูปทรงอิสระถือเป็นรูปทรงนามธรรม (สมชาย พรหมสุวรรณ, 2548, น.73)

3.4 รูปทรงบริสุทธิ์ (Pure Form) หมายถึง รูปทรงที่ไม่ได้เป็นตัวแทนของสิ่งใดในธรรมชาติ เป็นรูปทรงของตัวเอง แสดงออกด้วยตัวเอง โดยไม่อาศัยการอ้างอิงหรือเปรียบเทียบกับธรรมชาติ การเข้าถึงรูปทรงบริสุทธิ์ มี 2 วิธี

3.4.1 พยายามตัดทอนส่วนที่ไม่จำเป็นของรูปทรงจากธรรมชาติ ออกไปให้มากที่สุด ด้วยกระบวนการที่ควบคุมโดยการเห็นแจ้งหรือสัญชาตญาณ

3.4.2 สร้างรูปทรงขึ้นใหม่ โดยไม่อาศัยรูปทรงจากธรรมชาติเลยด้วยกระบวนการที่หนักไปทางปัญญา

4. **น้ำหนัก (Value)** หมายถึง ความอ่อนแก่ของสี หรือแสงเงาซึ่งจะนิยมแบ่งถึง 7 ระยะ ที่นำมาใช้ในการสร้างผลงาน น้ำหนักทำให้รูปทรงมีปริมาตรและให้ระยะแก่ภาพ แสงเงาที่ตัดกันในลักษณะแบนเรียกว่า ภาพเงาคม (The Silhouette) ซึ่งเกิดจากแสงส่องจากด้านหลังวัตถุ

5. **พื้นผิว (Texture)** หมายถึงบริเวณผิวนอกของสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏให้เห็นรับรู้ได้ด้วยการสัมผัสทางตาและกายสัมผัส ก่อให้เกิดความรู้สึกในลักษณะต่างๆ กันเช่น หยาบ ละเอียด มัน วาว ด้านและขรุขระ พื้นผิว ที่ถูกนำ มาใช้สร้างสรรค์ทัศนศิลป์

ชลูด นิ่มเสมอ (2531, น.62) ได้กล่าวความหมายพื้นผิวไว้ว่า ลักษณะพื้นผิวต่างๆ ที่เมื่อสัมผัสจับต้องหรือเมื่อเห็นแล้วรู้สึกได้ว่าหยาบ ละเอียด มัน ด้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็น ก้ำมะหยี่ ฯลฯ

การเกิดของพื้นผิว พื้นผิวที่สัมผัสได้ มีแหล่งกำเนิด 3 แหล่ง คือ

5.1 เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ได้แก่ พื้นผิวของสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติและสิ่งมีชีวิตเช่น เปลือกไม้ ก้อนกรวด ก้อนหิน กิ่งไม้ ใบไม้ ผิวหนังสัตว์ ฯลฯ

5.2 เกิดขึ้นโดยมนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ การขีด ขีด ระบาย ฯลฯ ให้เกิดเป็นร่องรอยพื้นผิว ในลักษณะต่างๆ เช่น การเขียนเส้นด้วยปากกา ดินสอ การเขียนสีด้วยแปรงแห้งๆ การใช้ฟองน้ำ และแปรงสีบนกระดาษในงานจิตรกรรม การสร้างพื้นผิวหยาบและละเอียดในงานประติมากรรม และสถาปัตยกรรม

5.3 เกิดขึ้นโดยกระบวนการผลิตของเครื่องจักร พื้นผิวมีความสำคัญต่องานออกแบบ ทัศนศิลป์ ใน 2 ด้าน คือ ด้านอารมณ์ ความรู้สึกจากการมองเห็นหรือสัมผัสต่อพื้นผิวนั้นและด้านประโยชน์ใช้สอย ลักษณะของพื้นผิวตามประเภทใหญ่ๆ ต่อไปนี้

5.3.1 พื้นผิวละเอียดเรียบ ลักษณะทางกายภาพของพื้นผิวแบบนี้จะสะท้อนแสง และถ้ามีน้ำหนักแสงเงาเกิดขึ้นก็จะเป็นน้ำหนักแสงเงาที่นุ่มนวล ซึ่งจะให้ความรู้สึกนุ่มนวล บอบบาง เบา สุภาพ และถ้าพื้นผิวเรียบ มีความมันวาว ก็จะทำให้ความรู้สึกหรูหรามีราคา

5.3.2 พื้นผิวหยาบไม่เรียบ ลักษณะทางกายภาพของพื้นผิวแบบนี้จะดูดซับแสง และทำให้น้ำหนักของแสงเงาที่เกิดขึ้นมีน้ำหนักที่รุนแรงจะให้ความรู้สึกเข้มแข็ง หนักแน่น มั่นคง น่ากลัว กระด้าง

6. บริเวณที่ว่าง (Space) ในทางทัศนศิลป์ หมายถึง บริเวณว่างที่ได้มีการควบคุมและกำหนดขอบเขตสำหรับการสร้างสรรค์งาน โดยบริเวณว่างเป็นเหมือนเวทีสำหรับจัดวางทัศนธาตุ หรือส่วนประกอบมูลฐานของทัศนศิลป์ (Elements of Visual Art) ลงไปเพื่อแสดงบทบาทให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

พีระพงษ์ กุลพิศาล (2546, น.101) ได้ให้ความหมาย ที่ว่างไว้ว่า ที่ว่าง หมายถึง ระยะความห่างไกลหรือพื้นที่ที่อยู่รอบๆ อยู่เบื้องบนหรือเบื้องล่าง และที่อยู่ระหว่างวัตถุหรือที่อยู่ภายในสิ่งต่างๆ พื้นที่ว่างในความหมายของศิลปะหมายถึง ส่วนประกอบอย่างหนึ่งที่เป็นได้ทั้งสองมิติและสามมิติ

ที่ว่างบวกและที่ว่างลบ (Positive Space and Negative Space) เป็นบริเวณ ว่างที่ได้มีการควบคุมและกำหนด ขอบเขตตามที่ศิลปินต้องการ เช่นที่ว่างของกระดาษ ผ่าไปในงานจิตรกรรม เมื่อนำรูปร่าง รูปทรงหรือเรียกโดยรวมว่ารูป (Figure) จัดวางเข้าไปในที่ว่างนั้น ทำให้มีที่ว่างใหม่เพิ่มขึ้นและก็จะเกิดพลังความเคลื่อนไหว และมีความหมาย ระหว่างที่ว่างเหล่านั้น เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจและความสะดวกในการศึกษาทฤษฎีนี้ จึงได้กำหนดที่ว่างเหล่านั้นเป็นที่ว่างของรูป หรือเนื้อหา เรียกว่าที่ว่างบวกหรือที่ว่างทำงาน(Active Space) ที่ว่างที่อยู่รอบๆ หรือส่วนที่เป็นพื้น (Ground) เรียกว่าที่ว่างลบ หรือที่ว่างที่อยู่เฉย (Passive Space)

ที่ว่างสองนัย (Ambiguous Space) หมายถึง บริเวณ ว่างที่เกิดขึ้นมีความสำคัญ หรือมีความหมายต่างๆ กันจนไม่สามารถระบุได้ว่าส่วนใดเป็นที่ว่างบวกหรือส่วนใดที่ว่างลบ คือที่ว่างทั้งสองนี้จะมีพลังความเคลื่อนไหวไม่แน่นอน ทำให้เป็นได้ทั้งที่ว่างบวกและที่ว่างลบสลับไปสลับมาเป็นได้สองนัยตลอดเวลา

บริเวณว่างปิดและบริเวณว่างว่างเปิด (Close Space and Open Space)

1. บริเวณว่างปิด หมายถึง บริเวณว่างบวกที่มีเส้นรอบนอกบรรจบกัน ทำให้รูปร่างนั้นเป็นหน่วยเฉพาะ แยกจากบริเวณว่างลบ โดยสิ้นเชิง ซึ่งบริเวณว่างแบบนี้ ทำให้เกิดมีพลังการเคลื่อนไหวทั้งผลึกและคิงกันตลอดเวลา

2. บริเวณว่างเปิด หมายถึง บริเวณว่างบวกที่มีเส้นรอบนอกเปิดออก ไม่บรรจบกัน อาจจะมีหน่วยเดียว หรือหลายหน่วย กระจายกระจายไปทั่วบริเวณว่างลบ ทำให้พลัง ความเคลื่อนไหว เป็นไปอย่างสบาย ไม่ตึงเครียด เหมือนกับบริเวณว่างแบบปิด

บริเวณว่างลวงตา (Illusion Space)

ในทางทัศนศิลป์ มีแนวทางการสร้างบริเวณว่าง 2 มิติ ให้อูแล้ว เป็นบริเวณว่าง 3 มิติ หรือบริเวณว่างลวงตา มีแนวทางดังต่อไปนี้

1. การกำหนดขนาดและตำแหน่งในแนวดิ่ง (Size & Vertical Location)

2. การเหลื่อมซ้อนกัน (Overlapping)
3. การใช้ทัศนียภาพเชิงเส้น (Linear Perspective)
4. การสร้างรายละเอียดและบรรยากาศ (Detail & Atmosphere)
5. การใช้สีกับบริเวณว่าง (Color and Space)

7. **สี (Colour)** เป็นสิ่งสำคัญและซับซ้อนของภาพเขียนจะพาให้ผู้ชมรับรู้ในความรู้สึกและอารมณ์ สีในฐานะที่เป็นภาษาทางศิลปะ ถ่ายทอดสิ่งที่จิตรกรคิดและรู้สึก จิตรกรจึงจำเป็นต้องเข้าใจเกี่ยวกับอทธิพลสีเพื่อที่จะใช้มันสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างเต็มที่ สีเปรียบดั่งสื่อกลางที่ศิลปินนำมาใช้แสดงหรือถ่ายทอดความรู้สึกที่ต้องการให้ผู้อื่นได้รับรู้ โดยผ่านมาในสื่อประเภทสี ดังนั้นการใช้สีจะให้มีประสิทธิภาพนั้น ย่อมต้องมีการเรียนรู้และทำความเข้าใจในแง่มุมต่างๆ เกี่ยวกับตัวสีนั้น ในวัสดุประเภทสีก็เช่นกัน สามารถแยกแยะวิธีการนำมาใช้ได้หลายวิธีการด้วยกัน แต่สิ่งแรกที่ต้องทำก็คือ การเรียนรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติทางกายภาพของสีแต่ละประเภทว่าเป็นอย่างไรและต้องเรียนรู้เกี่ยวกับวัสดุที่จะนำมาใช้ด้วย ซึ่งทั้งหมดต้องนำมาพิจารณาร่วมกับกลวิธีหรือวิธีการที่จะนำมาใช้ จึงจะทำให้การสื่อความหมายในผลงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

หลักการของศิลปะ

หลักการศิลปะ คือ หลักการในการนำเอามูลฐานของศิลปะมาประสานเข้าด้วยกันเพื่อให้ได้ผลงานที่มีเอกภาพ หรือความงามตามความต้องการ

สมชาย พรหมสุวรรณ (2548, น.303) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักการและองค์ประกอบศิลป์ ไว้ว่า “องค์ประกอบศิลป์ทุกตัวสามารถสร้างตามหลักการออกแบบได้ทุกข้อ บางครั้งพบว่าการทำตามหลักการออกแบบเพื่อให้ได้ลักษณะใดลักษณะหนึ่งอาจได้ลักษณะอื่นๆ ตามมาด้วย เช่น การใช้สีให้เกิดความกลมกลืนจะเกิดลีลาและเอกภาพได้พร้อมๆ กัน” ซึ่งมีหลักสำคัญ ดังนี้

1. เอกภาพ (Unity) หมายถึง การมองภาพรวม (See as Whole) องค์ประกอบต่างๆ ที่นำมาจัดขึ้นนั้นมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและมีความสมบูรณ์ในตัว วิธีที่จะทำให้เกิดเอกภาพมีหลักการจัดดังนี้

1.1 การสร้างจุดเด่นและจุดรอง (Dominance and Subdominance) หมายถึง การจัดอันดับ (The Sequence) ของการมองเห็น โดยเริ่มจากจุดเด่นที่สุดหรือจุดที่สนใจที่มาสู่จุดสนใจที่รองลงมา ในการสร้างจุดเด่นในภาพจิตรกรรมขึ้นอยู่กับเป้าหมายของศิลปินและความหมายของภาพ ซึ่งมีวิธีการสร้างหลายวิธี เช่น

1.1.1 ขนาด (Size) รูปหรือองค์ประกอบที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในภาพจะเป็นจุดที่นำใจจุดแรก

1.1.2 ความเข้มจัดของสี (Colour Intensity) หมายถึงสีที่เด่น เข้มและสดใสจะเป็นจุดเด่นที่สุดของภาพ

1.1.3 ตำแหน่ง (Location) โดยธรรมชาติของการมองของคนจะเริ่มที่จุดกึ่งกลาง ถัดขึ้นบนเล็กน้อย จุดนี้จะเป็นจุดที่น่าสนใจมากที่สุด

1.1.4 ทิศทางของเส้น (Convergence of Line) ซึ่งเป็นเครื่องชี้นำความสนใจในภาพ เช่นภาพอาหารมื้อสุดท้าย เส้นที่ชี้ตรงที่พระคริสต์ซึ่งเป็นจุดเด่นของภาพ

1.1.5 ความแตกต่าง (Exception) รูปหรือองค์ประกอบส่วนใดที่มีความแตกต่างจากภาพรวมย่อมจะเป็นจุดสนใจที่สุดในภาพ เช่น รูปวงรีแวดล้อมด้วยรูปสี่เหลี่ยม เป็นต้น

2. ความเกี่ยวเนื่อง (Coherence) ความเกี่ยวเนื่องเป็นหลักการของการจัดเอกภาพอีกวิธีหนึ่ง ความเกี่ยวเนื่องเกิดจากการประสานระหว่างสีหนึ่งไปยังอีกสีหนึ่งหรือจากสีเดียวเชื่อมโยงกับหลายๆ สี เช่นเดียวกับการเชื่อมโยงขององค์ประกอบอื่นๆ เช่น รูปทรง ขนาด พื้นผิว การเกี่ยวเนื่องเกิดจากการประสานองค์ประกอบที่มีลักษณะใกล้เคียง (Similarity) และลักษณะความเหมือนหรือความใกล้เคียงดังกล่าวบางครั้งจะทำให้เกิดความซ้ำซาก (Monotony) ได้เช่นเดียวกัน ศิลปินจะต้องระมัดระวังการใช้หลักการเกี่ยวเนื่องไม่ให้เกิดการซ้ำซาก นั่นคือจะต้องรู้จักพลิกแพลงให้เกิดความหลากหลาย (Variety)

3. ความสมดุล (Balance) หมายถึง ถ่วงเท่ากัน คุณภาพ หรือจุดศูนย์กลางแห่งความถ่วงหรือความเท่ากัน โครงสร้างต่างๆ ที่สามารถทรงตัวอยู่ได้ภายใต้กฎเกณฑ์ของแรงดึงดูดของโลกจะต้องอยู่ในสภาพสมดุล ซึ่งหมายถึงการรักษาความพอดีของน้ำหนักและแรงกดที่จะทำให้เกิดความมั่นคง ความสมดุลในเชิงศิลปะเป็นเงื่อนไขทางการมองเห็น

ความสมดุลมีทั้งความรู้สึกและความเป็นจริง ความสมดุลพบอยู่ในธรรมชาติรอบตัวทั่วไป เช่น ต้นคน มีแขน ขา หูสองข้างซ้ายขวา หรือมีข้างละหนึ่ง เราจะรู้สึกว่าคนเรามีความสมดุล สิ่งที่สมดุลจะทำให้ดูแล้วสบายตาหรือดูเป็นปกติ เราออกแบบ โด๊ะ แก้ว ใ้ให้มีสีขาเท่ากัน ความเท่ากันทำให้ตั้งอยู่ได้เพราะการถ่วงน้ำหนักกัน

พีระพงษ์ กุลพิศาล (2546, น.108-109) ได้ให้ความหมายความสมดุล ไว้ว่า “ความสมดุลหมายถึง การนำส่วนประกอบต่างๆ ของศิลปะมาจัดรวมกันในงานศิลปะเพื่อให้เกิดความรู้สึกว่ามีความรู้สึกเท่ากัน ไม่หนักไปข้างใดข้างหนึ่ง”

“สมดุลในศิลปะ หมายถึง ความเท่ากัน ของด้านซ้ายและขวา ทั้งที่เป็นจริงและตามความรู้สึก ความสมดุลจะช่วยย้าให้ผลงานดูมีความมั่นคง สง่า น่าสนใจและมีเสน่ห์”

ความสมดุลในงานศิลปะเป็นความสมดุลที่ใช้ ความรู้สึกเป็นหลักมิได้ใช้น้ำหนักที่เท่ากันจริงๆ ในงานศิลปะได้แบ่งความสมดุลเป็น 3 อย่างคือ ความสมดุลซ้ายขวาเท่ากัน คือ ความสมดุล

โดยความจริง ความสมดุลที่ซ้ายขวาไม่เท่ากัน หรือความสมดุล โดยความรู้สึก ในงานศิลปะตัวอย่างของความสมดุลประเภทซ้ายขวาเท่ากัน ได้แก่ พระพุทธรูป เจดีย์ เป็นต้น ความสมดุลซ้ายขวาไม่เท่ากันจะพบมากในงานจิตรกรรม สมัยใหม่ทั่วไป ฯลฯ สมดุลแบบรัศมี ศูนย์กลางเป็นรัศมีสามารถพบเห็นได้ตามธรรมชาติ ได้แก่ รัศมีของดวงอาทิตย์ เป็นต้น

3.1 การจัดแบบซ้าย-ขวาเท่ากันหรือคล้ายกัน พีระพงษ์ กุลพิศาล (2546, น.109) ได้กล่าวถึงความสมดุลแบบนี้ไว้ว่า “เป็นการนำส่วนประกอบของศิลปะมาจัดให้ซ้ำๆ กัน และอยู่ห่างจากจุดแกนกลางเท่าๆ กัน ศิลปะในอดีตนิยมใช้สมดุลแบบนี้ในวงการศิลปะถือว่าการออกแบบด้วยสมดุลแบบนี้ จะใช้ในกรณีจำเป็นเท่านั้น เช่น เมื่อต้องการความเรียบง่าย ความมีระเบียบหรือเพื่อต้องการประโยชน์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งที่ต้องการให้ผลงานมีลักษณะซ้าย ขวา เหมือนกัน เช่นการออกแบบเครื่องประดับ พระพุทธรูป เป็นต้น อย่างไรก็ตามมิได้หมายความว่าความสมดุลแบบนี้ไม่ทันสมัย เพราะศิลปิน นักออกแบบในปัจจุบันจำนวนไม่น้อยยังคงนิยมใช้กันอยู่ ไม่ว่าจะเป็นผลงานแบบเหมือนจริง ตัดทอน หรือรูปแบบที่เป็นนามธรรมก็ตาม”

3.2 การจัดแบบซ้าย ขวาไม่เท่ากัน หรือความสมดุลโดยความรู้สึก ลักษณะสมดุลแบบนี้ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว ส่วนใหญ่จะเป็นไปโดยอัตโนมัติ ตามความรู้สึกและการคาดคะเนหรือการเปรียบเทียบของศิลปินและนักออกแบบเอง สมดุลประเภทนี้จะเกี่ยวข้องกับการใช้ส่วนประกอบได้อย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นด้วยเรื่องของ สี พื้นที่ว่าง น้ำหนักหรือรูปร่างรูปทรงก็ตาม

นิคอลละ ระเด่นอาหมัด (2543, น.34) ได้กล่าวถึงความสมดุลไว้ว่า “การจัดแบบซ้าย-ขวาไม่เท่ากัน เป็นสมดุลที่มีลักษณะซับซ้อนแม้จะมีหน่วยซ้ายขวาไม่เท่ากันหรือไม่เหมือนกันแต่ให้ความสมดุลในด้านความรู้สึก ซึ่งศิลปินจะต้องรู้จักสร้างหรือถ่วง โดยให้น้ำหนักขององค์ประกอบเกิดความพอดี”

3.3 สมดุลแบบรัศมี คือ การสร้างภาพในลักษณะวงกลมมีรัศมีจากจุดศูนย์กลางจะก่อให้เกิดสมดุลขึ้นและทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว

พีระพงษ์ กุลพิศาล (2546, น.108-111) ได้กล่าวถึงความสมดุลแบบรัศมีไว้ว่า “สมดุลแบบนี้บางครั้งอาจจะจัดเข้าประเภทสมดุลแบบแรกก็ได้ ต่างกันแต่ว่าสมดุลแบบนี้จะให้ส่วนประกอบต่างๆ แผลออกจากศูนย์กลาง (ไม่ใช่แกนกลาง) เป็นรัศมีพบมากในการออกแบบโฆษณาหรือการออกแบบเครื่องหมายต่างๆ ลายดาวล้อมเดือนที่พบประดับบนเพดานโบสถ์ วิหาร การออกแบบหัวแหวน ต่างหู เป็นต้น มักจะใช้สมดุลแบบนี้ จะเห็นได้ว่าการใช้หลักความสมดุลไม่ว่าแบบใดต่างก็มีลักษณะเฉพาะและให้ความรู้สึกที่ไม่เหมือนกัน ในทางทัศนศิลป์จึงเห็นว่าการแก้ปัญหาทางความสมดุลเป็นหัวใจอย่างหนึ่งของการออกแบบสร้างสรรค์ผลงาน”

4. **จังหวะลีลา (Rhythm)** ชลูด นิ่มเสมอ (2531, น.148) ได้กล่าวถึงความหมายของจังหวะไว้ว่า “จังหวะคือการซ้ำที่เป็นระเบียบจากระเบียบธรรมดาที่มีช่วงห่างเท่าๆ กันมาเป็นระเบียบที่สูงขึ้นซับซ้อนขึ้นจนถึงขั้นเป็นรูปทรงของศิลปะ มนุษย์รับรู้จังหวะได้รวดเร็วและรุนแรงกว่าวิธีการอื่น เพราะชีวิตของมนุษย์ถูกควบคุมอยู่ด้วยจังหวะคือจังหวะการเต้นของหัวใจ เสียงกลองที่ทำให้ความรู้สึกเร้าอารมณ์ก็เพราะจังหวะของกลองนั้นเร็วเหมือนกับจังหวะของหัวใจในเวลาที่เราเต้นเต้นจังหวะที่นิบนาบให้อารมณ์สงบ น่าเบื่อ หรือชวนง่วงนอนก็เป็นเช่นเดียวกับจังหวะของหัวใจในขณะที่เรามีอารมณ์อย่างนั้น จังหวะในงานศิลปะคือการซ้ำอย่างมีเอกภาพและความหมาย จังหวะเป็นกฎอันหนึ่งของเอกภาพที่เกิดการซ้ำของรูปทรง”

การจัดจังหวะลีลาแบ่งได้ 4 ลักษณะ คือ

4.1 จังหวะลีลาแบบซ้ำกัน หมายถึง การจัดองค์ประกอบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเส้น สี แสงเงา รูปทรง หรือทิศทางที่มีลักษณะเหมือนกันซ้ำกัน การจัดจังหวะลีลาแบบนี้นอกจากไม่น่าสนใจแล้วทำให้ดูน่าเบื่อหน่ายเพราะ โดยธรรมชาติ จิตวิทยาความสนใจของมนุษย์นั้นไม่ชอบที่จะทำหรือดูอะไรซ้ำๆ มากเกินไป

4.2 จังหวะลีลาแบบสลับกัน เป็นการจัดองค์ประกอบที่ต้องการแก้ความเบื่อหน่ายจากความซ้ำซากจำเจ โดยวิธีการจัดสลับสับเปลี่ยนกัน เช่น การสลับระหว่างสีร้อนสีเย็น เส้นตั้งกับเส้นนอน วงกลมกับสี่เหลี่ยม เป็นต้น

4.3 จังหวะลีลาแบบเพิ่มพัฒนา เป็นลักษณะจังหวะลีลาที่เกิดจากองค์ประกอบที่ค่อยๆ คลี่คลายเปลี่ยนแปลงระหว่างหนึ่งไปยังอีกหน่วยหนึ่ง ต่อเนื่องกันไปลักษณะจังหวะลีลาแบบนี้จะใช้กันมากในงานจิตรกรรมที่ศิลปินจะต้องใช้ความสามารถในการเชื่อมโยงความเปลี่ยนแปลงระหว่างหน่วยขององค์ประกอบแต่ละหน่วยให้ประสานเชื่อมโยงกัน

4.4 จังหวะลีลาแบบเลื่อนไหล เป็นการจัดองค์ประกอบให้เกิดจังหวะลักษณะเคลื่อนไหวต่อเนื่อง ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบจากหน่วยหนึ่งไปยังอีกหน่วยหนึ่งในลักษณะให้เห็นลีลาการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการเคลื่อนไหวของวัตถุ เช่น ลักษณะการเคลื่อนไหวของเส้นลูกคลื่น เมื่อเรากวาดสายตาตามแนวของเส้น เราจะรู้สึกเหมือนลูกคลื่นเคลื่อนไหวจริง

5. **สัดส่วน (Proportion)** หมายถึงความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมระหว่างขนาดขององค์ประกอบที่แตกต่างกันทั้งขนาด หรือระหว่างรูปทรงและรวมถึงความสัมพันธ์กลมกลืนระหว่างองค์ประกอบทั้งหมดนั้น จึงเป็นความพอเหมาะพอดีไม่มากไม่น้อยขององค์ประกอบที่นำมาจัดรวมกัน ความเหมาะสมของสัดส่วนอาจพิจารณาจากรูปลักษณะตามธรรมชาติของคน สัตว์ ซึ่งโดยทั่วไปถือว่า สัดส่วนตามธรรมชาติมีความงามที่เหมาะสมที่สุด

สัดส่วนไม่ได้สร้างขึ้นจากธรรมชาติเพียงอย่างเดียว สัดส่วนยังสร้างขึ้นจากความรู้สึกภายใน โดยที่ศิลปะนั้นไม่ได้สร้างขึ้นเพื่อความงามของรูปทรงเพียงอย่างเดียวแต่ยังสร้างขึ้นเพื่อแสดงออกถึงเนื้อหา เรื่องราว ความรู้สึกด้วย สัดส่วนจะช่วยเน้นอารมณ์ ความรู้สึก ให้เป็นไปตามเจตนาอารมณ์และเรื่องราวที่ศิลปินต้องการลักษณะเช่นนี้ ทำให้งานศิลปะ มีลักษณะแตกต่างกันเนื่องจากมีเรื่องราว อารมณ์และความรู้สึกที่แสดงออกต่างๆ กันไป

6. การเน้น (Emphasis) การเน้น หมายถึง การกระทำที่เด่นเป็นพิเศษกว่าธรรมดา ในงานศิลปะจะต้องมีส่วนใดส่วนหนึ่งหรือจุดใดจุดหนึ่งที่มีความสำคัญกว่าส่วนอื่นๆ เป็นประธานอยู่ ถ้าส่วนนั้นๆ อยู่ปะปนกับส่วนอื่นๆ และมีลักษณะเหมือนกันก็อาจถูกกลืนหรือถูกส่วนอื่นๆ ที่มีความสำคัญน้อยกว่าบดบัง หรือแย่งความสำคัญ ความน่าสนใจไปเสีย งานที่ไม่มีจุดสนใจหรือประธานจะทำให้ดูน่าเบื่อ เหมือนกับลวดลายที่ถูกจัดวางซ้ำกัน โดยปราศจากความหมายหรือเรื่องราวที่น่าสนใจ ดังนั้น ส่วนนั้นจึงต้องถูกเน้น ให้เห็นเด่นชัดขึ้นมาเป็นพิเศษกว่าส่วนอื่นๆ ซึ่งจะทำให้ผลงานมีความงามสมบูรณ์ลงตัวและน่าสนใจมากขึ้น

พระพยางค์ กุลพิศาล (2546, น.111) ได้ให้ความหมายการเน้นไว้ว่า “เป็นการนำส่วนประกอบต่างๆ มาใช้ร่วมกัน เพื่อย้ำหรือเน้นความแตกต่างของส่วนประกอบเหล่านั้น โดยทั่วไปการใช้ส่วนประกอบต่างๆ ให้ดูขัดแย้ง ก็เพื่อนำสายตาของผู้ชมให้มุ่งความสนใจไปที่ส่วนที่สำคัญที่สุดของผลงานนั่นเอง”

ศิลปินจะพยายามหลีกเลี่ยงไม่ให้ผลงานศิลปะของตนมีสีน้ำหนักร้อนแก่ เส้น รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่าง ที่เหมือนกันหรือซ้ำกัน ซึ่งจะทำให้ผลงานดูไม่มีจุดสนใจ การสร้างจุดเด่น จุดสนใจให้กับผลงานศิลปะในงานทัศนศิลป์มี 4 วิธี คือ

6.1 การเน้นโดยการใช้สีให้เด่นเป็นพิเศษ คือการใช้สีส่วนรวมของภาพให้กลมกลืนกันหรือใกล้เคียงกันในบริเวณที่ต้องการเน้นให้ชัดกว่าบริเวณอื่น

6.2 การเน้นโดยใช้เส้นรูปร่างและขนาดให้ตัดกันเป็นการเน้นด้วยการใช้ส่วนประกอบมูลฐานของศิลปะให้เกิดจุดเด่น เช่น ใช้เส้นพาดสายตาไปยังจุดเด่น ใช้รูปร่างลักษณะส่งเสริมให้เกิดจุดเด่นหรือขนาดของจุดเด่นใหญ่เป็นพิเศษกว่าส่วนรอบ

6.3 การเน้นโดยการตกแต่ง คือ การตกแต่งบริเวณหรือส่วนที่จะเน้นให้งดงาม เช่น เน้นและตกแต่งบริเวณประตูทางเข้าบ้านหรือบริเวณใบหน้า เป็นต้น

6.4 การเน้นโดยการจัดช่องว่างให้เหมาะสม คือการจัดที่ว่างรอบๆ สิ่งที่จะเน้นให้เรียบ เห็นได้ง่าย การเน้นโดยการเว้นช่องว่างให้เหมาะสมจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ส่งเสริมให้รูปลักษณะมองดูเด่นชัด ขนาดของช่องว่างจะเปลี่ยนไปตามการเน้นของวัตถุนั้น เช่น ถ้าต้องการเน้นตอนใดมากๆ ต้องเว้นที่ว่างรอบๆ วัตถุนั้นมากขึ้นตามลำดับ

การจัดแบบเน้นให้เด่น เป็นการนำส่วนประกอบที่ต้องการมาจัดและเน้นให้โดดเด่นไปกว่าส่วนอื่นๆ ภายในภาพ ซึ่งเมื่อมองผลงานรวมทั้งหมด ส่วนที่เน้นจะเป็นส่วนที่เด่นนำสายตาว่าส่วนอื่นๆ โดยการนำมูลฐานต่างๆ มาจัดให้ตัดกัน เพิ่มความชัดเจน ให้เกิดความสะดุดตาไม่จืดชืด

สรุป

องค์ประกอบศิลป์จึงเป็นผลรวมของส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นมูลฐานของศิลปะ และส่วนที่เป็นหลักการของศิลปะ มูลฐานของศิลปะหมายถึงส่วนประกอบเบื้องต้น อันได้แก่ จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก พื้นผิว บริเวณว่าง สี หลักการของศิลปะ คือ การนำเอามูลฐานของศิลปะมาประสานเข้าด้วยกัน มีหลักๆ คือ เอกภาพ ความเกี่ยวเนื่อง ความสมดุล จังหวะลีลา สัดส่วน และการเน้น ซึ่งเป็นหลักเบื้องต้นในการสร้างสรรค์งานศิลปะ จะได้ผลงานที่มีคุณค่า ความหมาย และความงาม หากขาดความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบศิลป์ ผลงานนั้นๆ ก็จะไม่มีความหมายใดๆ เลย

ทฤษฎีสี (Theory of Colour)

สี (Colour) หมายถึง ลักษณะของแสงสว่าง ปรากฏแก่สายตา ให้เห็นเป็นสีต่างๆ เช่น สีขาว สีเหลือง สีแดง เป็นต้น ถ้าไม่มีแสงจะมองไม่เห็นสี สีที่ปรากฏในธรรมชาติ เกิดจากการสะท้อนของแสงสว่าง ตกกระทบกับวัตถุแล้วเกิดการหักเหของแสง สีเป็นคลื่นแสงชนิดหนึ่งในงานจิตรกรรมสีทำหน้าที่ในการเสริมสร้างภาพให้คงงามหรือแยกแยะให้เห็นความแตกต่างของวัสดุหรือสิ่งของภายในภาพและเป็นสื่อที่สำคัญในการแสดงออกของศิลปินด้วย

สีเป็นปรากฏการณ์ที่นามหัตถ์จรรย สีมียู่ในแสงแดด เป็นคลื่นแสงชนิดหนึ่งจะปรากฏให้เห็นเมื่อแสงแดดส่องผ่านละอองน้ำในอากาศและเกิดการหักเหออกเป็นสีรุ้งออกมา สีรุ้งที่เราเห็นอยู่บนท้องฟ้ามีอยู่ 7 สี คือ ม่วง ม่วงน้ำเงิน น้ำเงิน เขียว เหลือง ส้มและแดง ถ้าเรานำแท่งแก้วสามเหลี่ยม (Prism) มาให้แสงแดดส่องผ่าน แท่งแก้วก็จะแยกสีออกจากแสงให้เป็นสีรุ้งเช่นเดียวกัน สีแต่ละสีมีความถี่ของคลื่นแสงไม่เท่ากัน สีแดงมีความถี่ต่ำที่สุดและมีช่วงคลื่นที่ยาวที่สุด คลื่นแสงจะมีความถี่ขึ้นเรื่อยๆ จากแดงไปส้ม จนถึงม่วงที่มีความถี่สูงสุดและช่วงคลื่นสั้นที่สุด คลื่นแสงที่มีความถี่ต่ำกว่าแดงหรือสูงกว่าม่วงยังมีอยู่อีกมากมาย เช่นแสงอินฟราเรดที่มีความถี่ต่ำกว่าแดงหรือแสงอัลตราไวโอเล็ตที่มีความถี่สูงกว่าม่วงแต่ตาของมนุษย์ไม่อาจรับความถี่ขนาดนั้นได้ เช่นเดียวกับที่หูของเราก็สามารถรับคลื่นเสียงที่มีความถี่ในช่วงหนึ่งเท่านั้น (ชูลุด นิมเสมอ, 2531, น.54-55)

สีสามารถแบ่งสีออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. สีที่เป็นแสง (Spectrum) คือ สีที่เกิดจากการหักเหของแสง เช่น สีรุ้ง สีจากแท่งแก้วปริซึม

2. สีที่อยู่ในวัตถุ หรือเนื้อสี (Pigment) คือ สีที่มีอยู่ในวัตถุธรรมชาติทั่วไป เช่น สีของพืช สัตว์ หรือแร่ธาตุต่างๆ

ความสำคัญของสี

สีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในงานศิลปะที่มีอิทธิพลต่ออารมณ์ ความรู้สึก จิตใจ ชีวิตของมนุษย์มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงสัมพันธ์กับสีต่างๆจึงทำให้สีมีประโยชน์ในด้านต่างๆเช่น

1. เพื่อแยกแยะสิ่งต่างๆให้เห็นชัดเจน
2. เพื่อใช้จัดองค์ประกอบของสิ่งต่างๆให้เกิดความสวยงามดูกลมกลืน
3. เพื่อจัดกลุ่ม หมู่คณะ ด้วยการใช้สีต่างๆ
4. เพื่อสื่อความหมายเป็นสัญลักษณ์และบอกเล่าเรื่องราว
5. เพื่อใช้สร้างสรรค์งานศิลปะให้เกิดความสวยงามและสร้างบรรยากาศเรื่องราวให้ดู

สมจริง

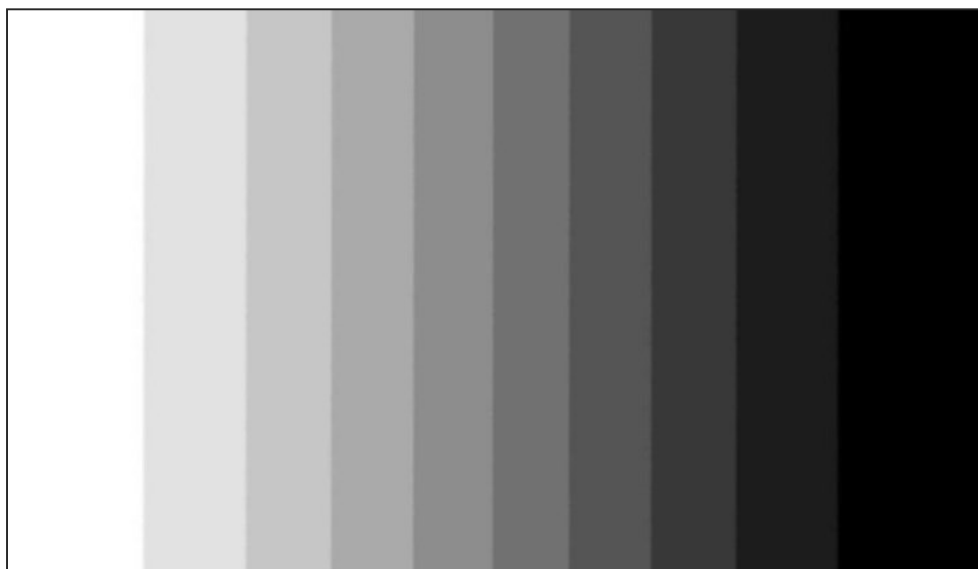
คุณลักษณะของสี (Characteristics of Colours)

ในงานศิลปะ สีนับเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในงานจิตรกรรม สีถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ศิลปินสามารถสร้างสรรค์ผลงานได้ตามความรู้สึกที่ต้องการจะถ่ายทอด การใช้สีที่สำคัญมี 3 ประการ คือ

1. สีแท้ (Hue) สมชาย พรหมสุวรรณ (2548, น.50) ได้กล่าวความหมายของสีแท้ไว้ว่า “แต่ละสีที่ยังไม่ผสมด้วยขาว เทา หรือดำ จะถือว่าสีแท้นั้นมีค่าความสุกสว่างสูงสุดเท่าสีแท้นั้นๆ จะมีได้ ความสุกสว่างดังกล่าวนี้จะเปลี่ยนค่าไป เมื่อถูกผสมด้วยขาว ดำ หรือเทา”

2. น้ำหนักของสี (Value) หมายถึง ค่าความอ่อนแก่ หรือ ความสว่างและความมืด ของสี โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

- 2.1 สีแท้ถูกทำให้อ่อนลงโดยผสมสีขาว เรียกว่า สีนวล (Tint)
- 2.2 สีแท้ถูกทำให้อ่อนขึ้นโดยผสมสีดำ เรียกว่า สีคล้ำ (Shade)

ภาพที่ 32 น้ำหนักของสี

(Illustcourse, 2016, online)

สีที่ปรากฏตามธรรมชาติทุกสี จะเปลี่ยนสภาพเข้มหรืออ่อนไปตามความเข้มของแสง เช่น ดอกกุหลาบสีแดง ท่ามกลางแสงแดดจ้าในตอนเที่ยงวัน สีแดงจะสุกสว่างสูงสุดเท่าที่ตาเราจะมองเห็นได้ ดอกกุหลาบดอกเดิมในตอนเย็น สีแดงจะคล้ำลง ดอกกุหลาบดอกเดียวกันนี้ในตอนกลางคืน แทบจะมองไม่เห็นความเป็นสีแดงเลยนอกจากความมืด สภาพเช่นนี้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของแสงที่น้อยลง ในทางตรงกันข้าม สีแดงของดอกกุหลาบในตอนเที่ยงวัน หากเพิ่มปริมาณของแสงมากขึ้น สีแดงจะอ่อนลงเหมือนถูกผสมด้วยสีขาวและถ้าเพิ่มแสงมากขึ้นไปถึงจุดหนึ่งเราจะมองไม่เห็นสีแดงเลย นอกจากสีขาว โพลนอันมาจากความจ้าของแสง (Color Strength) สภาพการอ่อนลงและเข้มขึ้นของสีเช่นนี้เราพบเห็นได้จากปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ ในทางศิลปะ สีขาวถือเป็นความจ้าสุดของแสง สีดำถือเป็นเงามืด หรือสภาพไร้แสง เมื่อนำสีขาวหรือสีดำผสมลงในสีแท้ใดๆ ก็ตาม จะทำให้สีแท้นั้นๆ อยู่ในสภาพของเงาที่แตกต่างกันจะให้ความรู้สึกคล้ายสภาพความเป็นจริงที่พบเห็นตามธรรมชาติ (สมชาย พรหมสุวรรณ, 2548, น.51)

3. ความจัดหรือความเข้มของสี (Intensity) หมายถึง ความสดหรือความบริสุทธิ์ของสีๆ หนึ่งที่มีได้ถูกผสมให้สีหม่นหรืออ่อนลง หากสีนั้นอยู่ท่ามกลางสีที่มีน้ำหนักต่างค่ากันจะเห็นสภาพสีแท้สดใสมากขึ้น

ค่าความเป็นสีกลาง (Neutral) หมายถึง การทำให้สีแท้ที่มีความเข้มของสีนั้นหม่นลงโดยการผสมสีตรงข้าม เรียกว่า การเบรกสี เช่น สีแดงผสมกับสีเขียว หรือผสมด้วยสีที่เป็นกลาง เช่น สีเทา สีน้ำตาลอ่อน สีครีมและขาว เพื่อลดความสดของสีแท้ลง

วงจรสี (Colour Wheel)

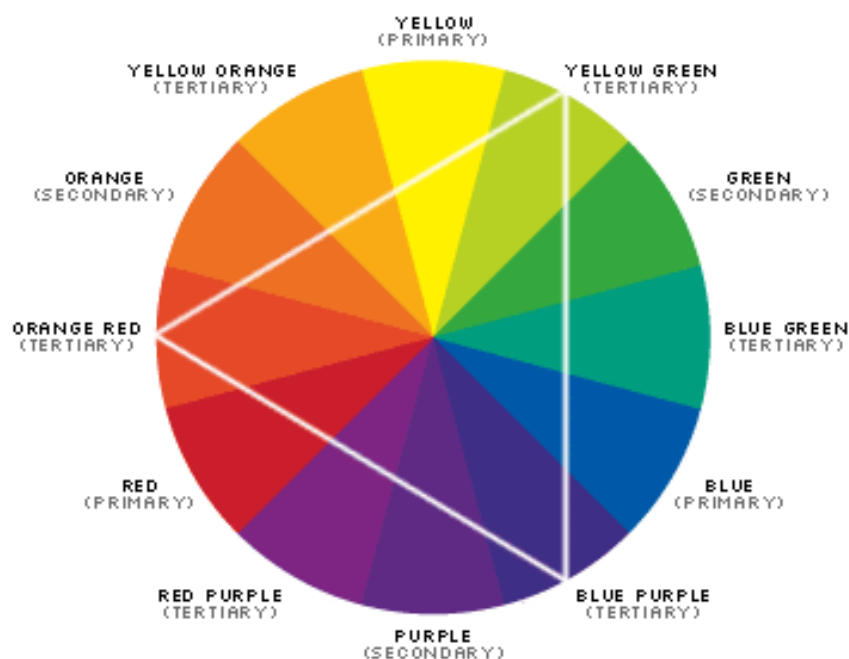
วงจรสี คือ สีที่เกิดจากการผสมกันเป็นคู่ เริ่มตั้งแต่ แม่สี 3 สี แล้วเกิดเป็นสีใหม่ขึ้นมาจนครบวงจรจะได้สีทั้งหมด 12 สี ซึ่งแบ่งสีเป็น 3 ชั้น คือ

สีชั้นที่ 1 คือ แม่สี 3 สี ได้แก่ สีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงิน

สีชั้นที่ 2 คือ สีที่เกิดจากการผสมกันเป็นคู่ๆ ระหว่างแม่สี 3 สี จะได้สีเพิ่มขึ้นอีก 3 สี

สีชั้นที่ 3 คือ สีที่เกิดจากการผสมกันเป็นคู่ๆ ระหว่างแม่สี 3 สี กับสีชั้นที่ 2 จะได้สีเพิ่มขึ้นอีก 6 สี

สีกลาง คือ สีที่เกิดการผสมสีทุกสี ในวงจรสี หรือแม่สี 3 สี ผสมกันจะได้สีเทาแก่สีทั้ง 3 ชั้น เมื่อนำมาจัดอยู่เป็นวงจรจะได้ลักษณะเป็นวงล้อสี ดังภาพนี้

ภาพที่ 33 วงจรสี

(Illustcourse, 2016, online)

วรรณะของสี (Tone of Colour)

คือ ความแตกต่างของสีแต่ละกลุ่ม ในวงจรสีโดยแบ่งตามความรู้สึกด้านอุณหภูมิ โดยแบ่งออกเป็น 2 วรรณะ คือ

สีวรรณะร้อน (Warm Tone) ประกอบด้วยสีเหลือง ส้มเหลือง ส้ม ส้มแดง แดงและม่วงแดง สีเหล่านี้ให้อารมณ์และความรู้สึกที่รวดเร็ว ร้อนแรง ไม่เย็น

สีวรรณะเย็น (Cool Tone) ประกอบด้วยสีม่วง ม่วงน้ำเงิน น้ำเงิน เขียวน้ำเงิน เขียวและเขียว เหลือง สีเหล่านี้ให้อารมณ์ที่สงบเยือกเย็น สงบ

สีวรรณะร้อน จะเร้าอารมณ์ความรู้สึกต่อมนุษย์ได้ดีกว่าสีวรรณะเย็นที่ให้อารมณ์ความรู้สึกเยียบสงบ

สีตรงข้ามหรือสีคู่ประกอบ (Complementary Colour)

เป็นสีที่อยู่ในตำแหน่งตรงข้ามกันในวงจรสี และค่าของสีจะตัดกันอย่างชัดเจน จึงให้ความรู้สึกที่ขัดแย้งกัน ถ้านำสีตรงข้ามแต่ละคู่มาผสมกันในปริมาณที่เท่ากันจะได้สีกลาง (เทา) ซึ่งมีทั้งหมด 6 คู่ ได้แก่

1. สีเหลือง	ตรงข้ามกับ	สีม่วง
2. สีแดง	ตรงข้ามกับ	สีเขียว
3. สีน้ำเงิน	ตรงข้ามกับ	สีส้ม
4. สีเขียวเหลือง	ตรงข้ามกับ	สีม่วงแดง
5. สีส้มแดง	ตรงข้ามกับ	สีเขียวน้ำเงิน
6. สีม่วงน้ำเงิน	ตรงข้ามกับ	สีส้มเหลือง

สีคู่ตรงข้ามที่กล่าวมานี้ เป็นสีที่ทำให้ความรู้สึกตัดหรือขัดแย้งกันอย่างรุนแรง ทำให้ดูไม่สวยงาม แต่ในบางครั้งก็อาจจะใช้สีตรงข้าม เพื่อต้องการให้ดูเด่นชัดในบางโอกาส เช่น งานแสดงหรือเทศกาลดนตรี ฯลฯ เนื่องจากสีคู่ตรงข้าม จะไม่กลมกลืนกันดูไม่ขัดแย้งกัน จึงไม่ค่อยนิยมใช้สีตรงข้าม แบบสีคู่ใดคู่หนึ่งโดดๆ เช่น การแต่งกายจะไม่นิยมใช้สีตรงข้ามกัน เช่น เสื้อสีเหลือง กระโปรงสีม่วง เป็นต้น โดยทั่วไปการที่จะทำให้สีคู่ตรงข้ามใช้ด้วยกันได้ก็มีวิธีการต่างๆ ได้แก่ เบรกหรือลดความรุนแรงของสีใดสีหนึ่ง โดยโดยการเบรกสี คือ ใช้สีค่าผสมเพียงเล็กน้อยหรืออาจทำให้สีอ่อนลงด้วยการใช้สีขาว เข้าไปผสมสีใดสีหนึ่งหรือทั้งสองสี แยกสีทั้งคู่ไม่ให้ยู่ติดกันโดยการเอาสีดำหรือสีขาวมาตัดไม่ให้สีทั้งคู่ยู่ติดกัน

นอกจากสีคู่ตัดกันอย่างแท้จริงจากวงสีแล้ว ยังมีสีคู่ที่ตัดกันเนื่องจากความแตกต่างในค่าน้ำหนักของสี แต่การตัดกันของคู่สีเหล่านี้ไม่ได้เกิดจากพลังของคลื่นสีที่ทำให้ดูแล้วรู้สึกตัดกันอย่างรุนแรง แต่เป็นเพราะค่าสีมีน้ำหนักที่แตกต่างกัน เช่น สีขาวกับดำ สีน้ำเงินกับเหลือง แต่ถ้าเป็น

สีที่มีน้ำหนักค่าสีไม่ต่างกันมาก เมื่อมาใช้ร่วมกันก็ไม่ตัดกัน เช่น สีเหลืองกับสีส้ม สีเขียว กับสีเขียว เหลือง จะเป็นก็เพียงแต่ค่าสีที่มีน้ำหนักต่างกันแต่ไม่ได้ตัดกันอย่างแท้จริง

การใช้สีที่ตัดกันอย่างแท้จริงก็เพื่อให้เกิดการกระตุ้นเร้าและเกิดจุดสนใจ คล้ายกับการใช้สีต่างวรรณะ แต่การใช้สีคู่จะดีวงแคบกว่าด้วยกำหนดเฉพาะลงไปว่าใช้สีใดก็ต้องกำหนดสีคู่ของมันมาประกอบในผลงานจิตรกรรมสมัยปัจจุบันมักนิยมใช้สีที่ดูแล้วดูฉลาดสะดุดตาว่าจิตรกรรมในยุคสมัยที่ผ่านมา อาจเป็นเพราะปัจจุบันเปิดอิสระทางความคิดมากขึ้นการใช้สีเพื่อสร้างสรรค์ผลงานจึง แตกต่างจากอดีตที่ผ่านมา

สีข้างเคียง (Analogous Colour)

สีข้างเคียง หมายถึง สีที่อยู่เคียงข้างกันทั้งซ้ายและขวาในวงจรสี มีความคล้ายคลึงหรือมีความกลมกลืนกันหากนำมาอยู่ด้วยกันจะมีความกลมกลืนกัน หากอยู่ห่างกันมากเท่าใดความกลมกลืนก็จะยิ่งน้อยลงความขัดแย้งก็จะยิ่งมากขึ้น ส่วนใหญ่จะเป็นสีในวรรณะเดียวกัน สีข้างเคียงปกติเราจะนับไม่เกิน 3 สี ได้แก่

1. สีแดง ส้ม ส้มแดงหรือม่วงแดง แดง ส้มแดง
2. สีเหลือง ส้มเหลือง เขียวเหลืองหรือส้มแดง สีส้ม ส้มเหลือง
3. สีน้ำเงิน เขียว เขียวน้ำเงินหรือเขียว เขียวน้ำเงิน เขียวเหลือง
4. สีม่วงแดง ม่วง ม่วงน้ำเงินหรือม่วงน้ำเงิน น้ำเงิน เขียวน้ำเงิน

ความหมายที่ให้ความรู้สึกของสีต่างๆ

- สีแดง ให้ความรู้สึก มีอำนาจ เร้าร้อน รุนแรง
- สีเหลือง ให้ความรู้สึก สว่าง อบอุ่น
- สีเขียว ให้ความรู้สึก สดชื่น มีชีวิตชีวา เย็นสบาย
- สีฟ้า ให้ความรู้สึก โปร่งใส กว้าง เบาสบาย
- สีม่วง ให้ความรู้สึก สงบเงียบ เศร้า หม่นหมอง ลึกลับ
- สีดำ ให้ความรู้สึก เศร้า ลึกลับ ซ่อนลับ น่ากลัว คุณัน
- สีขาว ให้ความรู้สึก บริสุทธิ์ ว่างเปล่า
- สีส้ม ให้ความรู้สึก เร้าร้อน มีพลัง
- สีเทา ให้ความรู้สึก เศร้า หม่นหมอง ขุ่นมัว
- สีน้ำเงิน ให้ความรู้สึก เยียบขรึมหนักแน่น สุขภาพ
- สีน้ำตาล ให้ความรู้สึก แข็งแรง เก๋า

สรุป

สี เป็นสิ่งที่สำคัญมากในการสร้างสรรค์งานศิลปะ สีเป็นสิ่งบ่งบอกความรู้สึกภายในของศิลปินผู้หนึ่งที่แสดงออกมา สีเป็นตัวกระตุ้นความรู้สึก อารมณ์และมีผลต่อจิตใจของมนุษย์ ทำให้ผลงานชิ้นนั้นมีคุณค่าทางสุนทรียะ สีต่างๆ จะให้ความรู้สึกแตกต่างกัน สีเป็นองค์ประกอบเสริมของเส้นและแสงเงา หลักเกณฑ์ในการสร้างมิติในงานจิตรกรรม คือ การแยกน้ำหนักความมืดและความสว่างและการแยกวรรณะร้อนหรือเย็นและการจัดลำดับความเข้มของสี โดยมีแม่สีคือ สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน เป็นหลักของสีอื่นๆ กล่าวถึงสีในผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์นั้นคือหัวใจหลักของการรับรู้ทางด้านความงาม อารมณ์ ความรู้สึกสะท้อนใจต่างๆ นั้นได้อย่างชัดเจนมากที่สุด

สีอะคริลิกและกลวิธีระบายสี

สีอะคริลิกเป็นสีที่ใช้น้ำเป็นสื่อกลางในการผสมกับสีเพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน พัฒนาการของสีอะคริลิกเข้าสู่วงการศิลปะเป็นผลสืบเนื่องมาจากความต้องการทางสังคมในด้านสื่อสารมวลชนและสิ่งพิมพ์ สีอะคริลิกทำมาจากสารสังเคราะห์ เป็นสีแห้งเร็ว มีส่วนผสมสีกับสารประกอบโพลีเมอร์ (Polymer) สามารถเจือจางด้วยน้ำ โดยนำมาผสมกับน้ำ ใช้งานได้เหมือนกับสีน้ำและสีน้ำมัน มีทั้งแบบโปร่งแสงและทึบแสง สามารถระบายสีทับซ้อนกันได้ โดยไม่มีผลกระทบจากสภาพสีชั้นล่าง มีคุณสมบัติที่เกาะติดคงทน แห้งเร็วกว่าสีน้ำมัน เมื่อแห้งแล้วจะกันน้ำได้และเป็นสีที่ติดแน่นทนนาน คงทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ ยึดเกาะติดผิวหน้าวัตถุได้ดี เมื่อระบายสีแล้วอาจใช้น้ำยา เคลือบผิวหน้าป้องกัน การขูดขีด เพื่อให้คงทนมากยิ่งขึ้น ภาพที่วาดเสร็จจะคล้าย สีน้ำ หรือสีน้ำมันหรือมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง ให้ความแตกต่างรูปกับพื้นหรือรูปทรงกับที่ว่าง สร้างมิติของภาพด้วยน้ำหนักของสีต่างกัน เทคนิคการระบายสีด้วยวิธีการอันหลากหลายและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานนั้นเป็นการเพิ่มความน่าสนใจของภาพเป็นอย่างมาก ซึ่งได้ผสมผสานวิธีจนเป็นรูปแบบการระบายเฉพาะตน

สุชาติ เถาทอง (2536, น.101) ได้กล่าวเรื่องสีอะคริลิกไว้ว่า “สีอะคริลิก (Acrylic Color) เป็นสีที่เพิ่งได้รับการพัฒนามาเมื่อไม่นานมานี้ แต่เดิมใช้เพื่อการตกแต่งภาพเขียนผนังขนาดใหญ่ ธรรมชาติของสีอะคริลิกมีความยืดหยุ่นอย่างมากในการปรับไปใช้กับงานเขียนภาพ งานตกแต่งการพิมพ์และชนิดอื่นๆ อีกหลายแบบ เนื้อของสีได้ถูกทำขึ้นด้วยส่วนประกอบทางเคมีและยางไม้ จะสังเกตได้ว่าถ้านำสีอะคริลิกมาระบายทับซ้อนกันหลายๆ ครั้งบนพื้นผิวประเภทกระดาษ หรือพลาสติก เมื่อทิ้งไว้ระยะเวลาหนึ่งจะสามารถดึงออกได้ และเนื้อสีจะเกาะกันแน่นเป็นแผ่นมีความเหนียวคล้ายพลาสติก”

กลวิธีระบายสีอะคริลิก

กลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงาน หมายถึง วิธีหรือเทคนิคที่นำมาใช้หรือพลิกแพลงโดยอาศัยทักษะ ความชำนาญของศิลปิน ที่ต้องสัมพันธ์กับการสร้างสรรค์รูปร่างทรงทางศิลปะให้ปรากฏออกมาในผลงาน ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานในด้านศิลปะลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ศิลปินนำวิธีการมาใช้แตกต่างกันออกไป เส้นและสีแปร่งนับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่เกิดขึ้นจากกลวิธีในการสร้างผลงาน นอกจากนั้นการเท ราว สลัก ขวางสีให้แตกกระจายหรือหยดสีลงบนผ้าก็เป็นวิธีการที่ได้รับการพัฒนามา ศิลปินทุกๆ คนพยายามค้นคว้าหาวิธีต่างๆ เพื่อความเหมาะสมจึงจะทำให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ ซึ่งแนวคิดและรูปแบบมักเป็นตัวกำหนดการสร้างงานของศิลปินในการนำกลวิธีการระบายสีมาสร้างงาน เพื่อตอบสนองอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการแสดงออก ตลอดจนมีอิสรเสรีภาพในการสร้างสรรค์ ลักษณะการระบายสีด้วยอะคริลิกนั้น ขึ้นอยู่กับเทคนิคของศิลปินว่าจะแสดงความรู้สึกกับผลงานออกมาแนวไหน โดยจะเลือกใช้กลวิธีเดียวหรือหลากหลายวิธีรวมกันก็ได้ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันจะเห็นได้ว่าศิลปินมักมีกลวิธีการระบายสีที่ตนชอบหรือถนัดจนกลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน เป็นการสั่งสมประสบการณ์มาอย่างยาวนานจนก่อให้เกิดความงามที่ลงตัวในโครงสร้างทางศิลปะระหว่างรูปทรงและเนื้อหา ทั้งนี้ความสำคัญของการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมนอกเหนือจากเนื้อหาและวัสดุที่เป็นตัวถ่ายทอดเรื่องราวแล้ว กลวิธีการระบายสีเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งที่สามารถบ่งบอกได้ถึงลักษณะเฉพาะตัวของศิลปินได้อีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลวิธีที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม จะมีความหลากหลายมากกว่ากลวิธีในทัศนศิลป์แขนงอื่นๆ

พีระพงษ์ กุลพิศาล (2558, น.11-12) ได้กล่าวถึง เทคนิคการระบายสีที่ผู้ปฏิบัติงานทางทัศนศิลป์ควรทราบไว้ 27 วิธี คือ

1. การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน (Blending) คือ การระบายให้เรียบกลมกลืนแสดงน้ำหนักอ่อนแก่หรือ โดยการใช้นิ้วมือเกลี่ยสี ลูบสีเรียกวิธีการนี้ว่า Sfumato ในภาษาอิตาลี หมายถึงหมอกควัน การระบายสีแบบเกลี่ยเรียบกลมกลืนเป็นการสร้างผลงานที่ต้องการความละเอียด เช่นผลงานในกลุ่มสำัจจะนิยม (Realism) ที่ต้องการแสดงให้เห็นรูปทรงอย่างชัดเจน
2. การระบายสีครั้งเดียวเสร็จ (Alla Prima) คือ การระบายสีเสร็จทันทีครั้งเดียวโดยไม่ซ้ำหรือเกลี่ย การระบายสีลักษณะนี้ พบได้ในงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์ อย่างกลุ่มลัทธิประทับใจ
3. การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน (Brushwork) คือ การระบายสีลักษณะนี้มักจะมีความหนาของเนื้อสี ร่องรอยพู่กันที่ปรากฏจะเห็นเป็นเส้นที่สั้นบ้าง ยาวบ้าง บางจังหวะมีลักษณะวนไปรอบๆตามความต้องการของศิลปินที่ต้องการแสดงออก การแสดงรอยพู่กันนับได้ว่าเป็นการแสดงลักษณะเฉพาะตัวของศิลปินที่ต้องการให้สอดคล้องกับเรื่องราว

4. การระบายสีโดยไม่เกลี่ยให้กลมกลืนกัน (Broken Colour) การระบายเทคนิคนี้อาจเรียกว่าเป็นการผสมสีโดยการมองเห็นหรือแสดงภาพทิวทัศน์เป็นการระบายสีโดยใช้พู่กันเล็กจุดสีชิดกัน ถ้ามองในระยะที่ห่างจากภาพสีจะผสมกันเองโดยการมองเห็น
5. การระบายสีผสมผสานการปะติดวัสดุ (Collage) คือ การระบายสีผสมผสานหารติดวัสดุ เช่นภาพสีน้ำมันของปิกัสโซที่เชื่อว่าเป็นผลงานบุกเบิกครั้งแรกในปี 1912
6. การระบายสีด้วยการเพิ่มและลดน้ำหนักรสี (Colour Key) คือการระบายสีด้วยการเพิ่มหรือลดน้ำหนักรสีด้วยการผสมสีขาว เทา ดำ เช่นเมื่อผสมสีขาวจะทำให้สีมีน้ำหนักรอ่อนลง เรียกว่า Tint และเมื่อผสมสีดำจะทำให้สีคล้ำลงหรือทำให้มืดลงเรียกว่า Shade และถ้าผสมสีเทาจะทำให้สีมีน้ำหนักรกลางเรียกว่า Tone การระบายสีวิธีนี้เป็นสูตรดั้งเดิมที่มีมาตั้งแต่สมัยกรีก โรมัน จึงเรียกกันว่าสีกลมกลืนแบบคลาสสิก
7. การระบายสีโดยลงสีพื้นไว้ก่อน (Coloured Ground) โดยส่วนใหญ่ศิลปินนิยมใช้สีขาวลงพื้นบนผ้าใบ จะทำให้สีที่ระบายทับลงไปมีความสว่างสดใส ศิลปินบางคนนิยมลงสีพื้นที่เป็นสีอ่อน เช่นสีน้ำตาล สีเหลืองเข้มอมน้ำตาลจนถึงสีกลาง การลงสีพื้นไว้ก่อนเป็นการแก้ปัญหาการสร้างภาพให้เกิดความกลมกลืน
8. การระบายสีด้วยการผสมสีไว้ล่วงหน้า (Colour Mixing) คือ การระบายสีโดยการผสมสีที่เตรียมไว้ก่อนเพื่อใช้สีร่วมกับเทคนิคต่างๆ ซึ่งเป็นการวางแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อสามารถใช้ได้ทันที
9. การระบายสีด้วยการแต้มให้เป็นแผ่นสี (Dabbing) เป็นลักษณะของการแต้มด้วยพู่กันให้เป็นแผ่นสีเชื่อมต่อกัน การระบายสีลักษณะนี้ควรใช้สีเหลวจะทำให้เกิดแผ่นสีที่ชัดเจน
10. การระบายสีขอบคม (Hard Edge) เป็นการระบายสีให้ขอบภาพคมชัด โดยมีลักษณะเหมือนกับใช้กระดาษกาวปิดขอบภาพก่อนแล้วจึงระบายหรือพ่น เทคนิคนี้มักใช้กับจุดที่มีแสงและเงาตัดกันเพื่อเป็นการแยกระหว่างภาพกับพื้น
11. การระบายสีหนาทับซ้อน (Impasto) เป็นการระบายสีเพื่อเพิ่มความหนาของชั้นสีตามต้องการ อาจใช้พู่กันแปรงหรือใช้เกรียงก็ได้ ด้วยความหนาของสีทำให้เกิดพื้นผิวขรุขระและเนื้อสีทับซ้อนกันอย่างเห็นได้ชัด
12. การระบายสีด้วยพู่กันหมาดหรือแห้ง (Dry Brush) คือการระบายสีด้วยพู่กันสีหมาดๆ หรือแห้ง การระบายสีในลักษณะนี้ จะทำต่อเมื่อระบายสีอื่นๆ ไว้เรียบร้อยแล้วทั้งภาพ การระบายสีแห้งทำให้เกิดรอยแปรงซึ่งเป็นการเน้นพื้นผิวระนาบหรือวัสดุอื่นๆเช่น ต้นไม้ ใบไม้ คลื่น แสงแดด
13. การระบายสีด้วยสีเหลวและโปร่งใส (Grazing) คือ เทคนิคที่ระบายฉาบผิวหน้าโดยใช้สีบางๆ โปร่งใสสามารถมองเห็นพื้นล่างได้ซึ่งเป็นสีที่อ่อนกว่าด้วยการฉาบสีเดียวหรือหลายสีก็ได้

เป็นวิธีที่ช่วยสร้างความรู้สึกลับซับซ้อน วิธีการแบบนี้ยังช่วยเคลือบภาพเขียนให้ผิวมันเฉพาะพื้นที่หรือทั่วพื้นภาพได้อย่างน่าสนใจ

14. การระบายสีผสมการกดและพิมพ์ (Imprinting) บางครั้งศิลปินต้องการสร้างพื้นผิวบนภาพ นอกจากการระบายสีให้หนาแล้วเพื่อให้เกิดพื้นผิวแล้วสร้างพื้นผิวใหม่ อาจใช้วัสดุอื่นๆมากดทับบนพื้นเนื้อสีที่ระบายไว้หนาก็จะเกิดเป็นรอยนั้นขึ้น

15. การระบายสีด้วยเกรียง (Knife Printing) การใช้เกรียงมาระบายนั้นเป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่ประยุกต์จากการใช้พู่กันหรือแปรงระบายสีหนา ซึ่งการใช้เกรียงมีความต่างในส่วนที่สามารถสร้างพื้นที่สีเป็นระนาบกว้างและแบนได้ มีความนุ่มนวลบนแผ่นระนาบและบางครั้งก็สร้างรอยเกรียงแบบรอยพู่กันได้ ควรระวังถ้าสีหนาเกินไปเมื่อแห้งแล้วสีอาจแตกได้

16. การระบายสีด้วยการใช้เทปกาวกั้นขอบ (Masking) คือ การระบายโดยการใช้ตัวกั้นขอบภาพ เช่น ใช้กระดาษกาว การใช้ตัวกั้นสีขอบภาพจะนำมาใช้ในบางพื้นที่หรือเฉพาะที่ต้องการ เช่น ในส่วนต้องการให้เกิดความคมชัดที่มีแสงและเงาตัดกันอย่างชัดเจน การใช้ตัวกั้นสีจะต้องระบายสีใดสีหนึ่งแห้งหรือเกือบแห้งเสียก่อนจึงจะใช้กระดาษกาวหรือเทปกาวปิดทับแล้วจึงระบายสีที่ต้องการทับลงไป เมื่อดึงกระดาษออกจะปรากฏเป็นรอยขอบคม

17. การระบายสีผสมน้ำมันสนบนพื้นที่ไม่ได้ลงสี (Oil Free) คือ การระบายสีที่เน้นการผสมสีกับน้ำมันสนจนเกิดความเหลวใสงจนสามารถมองเห็นทะลุผ่านเห็นผ้าใบ วิธีการนี้นำไปใช้ในการร่างรูปหรือร่วมกับวิธีการระบายสีครั้งเดียวเสร็จและวิธีการระบายสีโดยลงสีพื้นไว้ก่อนหรือวิธีอื่นๆ

18. การระบายสีเป็นจุด (Pointilism) คือ การระบายสีให้เป็นจุดสี โดยการแต้มสี เช่น ภาพผลงานของเซอร์ราห์ (Georges Seurat) ซึ่งเป็นเครื่องพิสูจน์ที่เกี่ยวกับแสงและสีที่เกิดการผสมสีโดยการมองผสมด้วยดวงตา

19. การระบายสีร่วมกับการขูดขีดเป็นเส้น (Sgraffito) เป็นลักษณะของการระบายสีผสมผสานกับการขูดขีดให้เกิดรูปร่างรูปทรงขึ้นโดยการระบายลงสีพื้นด้วยสีต่างๆ ไว้ก่อน หลังจากแห้งแล้วจึงระบายสีรูปทรงทับลงไป จากนั้นใช้เครื่องมือขูดขีดรูปร่างรูปทรงตามต้องการ

20. การระบายสีผสมกับการขูดพื้นภาพ (Scraping Back) เป็นลักษณะของการสร้างเทคนิคขึ้นภายหลังจากการระบายสีลงบนพื้นระนาบที่ต้องการแล้ว ตอนที่สียังเปียกอยู่ให้ใช้เครื่องมือมาขูดเป็นพื้นหลัง โดยอาจใช้เกรียงปาดสีจนเห็นพื้นสีเดิม แล้วอาจระบายสีใหม่ทับลงไปอีกได้ แต่ยังคงทิ้งร่องรอยของการขูดขีดเอาไว้

21. การระบายสีอ่อนผสมน้ำมันสนบนสีเข้มเพื่อสร้างบรรยากาศ (Scumbling) คือการประยุกต์มาจากเทคนิคการระบายสีเปียกบนพื้นแห้ง การระบายแบบ Oli Free และแบบ Under

Painting การระบายอาจเป็นการเคลือบสีอ่อน เช่น สีเหลืองขาวหรือสีที่ถูกผสมด้วยสีขาว (Tint) มีความเหลวระบายบนพื้นสีเดิมที่แห้งแล้ว

22. การระบายสีให้ขอบรูปทรงผสานกันอย่างนุ่มนวล (Soft Edge) คือ การระบายระหว่างขอบภาพให้ประสานกันระหว่างพื้น หรืออาจใช้สีประสานกันในรูปทรงทั้งหมดก็ได้

23. การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ (Texturing) คือ การสร้างพื้นผิวได้ภาพก่อนระบายสี โดยทั่วไปนั้นจะเกิดร่องรอยของการระบายสีด้วยแปรงหรือพู่กันอยู่แล้ว การสร้างพื้นผิวดังลักษณะนี้คือมีการวางแผนมีความตั้งใจไว้ก่อนล่วงหน้าซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการระบายสี เช่นการสร้างพื้นผิวด้วยการครอยพิมพ์ หรือวิธีการต่างๆตามที่ศิลปินต้องการ

24. การระบายสีเปียกปนเปียก (Wet into Wet) เทคนิคการระบายในลักษณะนี้จะเกี่ยวข้องกับกับการระบายสีเปียกลงบนสีเปียก ซึ่งตรงกันข้ามกับสีน้ำเนื่องจากสีน้ำมันจะไม่รुक้ำเข้าไปในสีอีกสีหนึ่ง โดยส่วนมากจะผสมกลมกลืนกัน การระบายแบบนี้โดยส่วนใหญ่จะระบายลักษณะท้องฟ้า

25. การระบายสีเปียกบนพื้นแห้งหมาด (Wet on Dry) คือ การระบายโดยใช้สีชั้น ระบายลงพื้นระนาบที่แห้งหมาด ถ้าลองใช้แปรงจุ่มสีในปริมาณที่น้อยแล้วระบายลงบนพื้นผิวใบก็จะทำให้เกิดลักษณะพื้นผิวที่น่าสนใจ

26. การระบายสีกลมกลืนจากชั้นล่างมาสู่ชั้นบน (Under Painting) การระบายสีวิธีนี้คล้ายๆกับการลงสีพื้นไว้ก่อนแล้วจึงไล่ระดับสีหรือชั้นสีขึ้นมา

27. การระบายสีทับบนเส้น (Under Drawing) คือการวาดเส้นและการระบายสีชั้นบน การวาดเส้นเพื่อร่างภาพถ้าเป็นการใช้สีร่างภาพด้วยกู่ก้นบางครั้งเส้นนั้นอาจมีความสมบูรณ์ มีความงาม ศิลปินมักเก็บเส้นร่างภาพนี้ไว้และนำสีมาระบายทับด้านบน โดยเว้นเส้นร่างเอาไว้ในบางส่วนหรือในส่วนที่หายไปอาจเติมเข้าไปใหม่ ภาพที่เสร็จแล้วยังคงแสดงเส้นร่างนั้นไว้

วิรุณ ตั้งเจริญ (2535, น.24) ได้อธิบายถึง กลวิธีในการสร้างสรรค์งานศิลปะไว้ว่า กลวิธีในการสร้างสรรค์งานศิลปะย่อมสะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดพฤติกรรมของผู้สร้างสรรค์ด้วย ลักษณะคล้ายกับลายเซ็นที่อาจสะท้อนถึงความเป็นคนสุภาพเรียบร้อย ความเป็นมั่นใจ กล้าแสดงออก หรือความไม่มั่นใจ กลวิธีในทางศิลปะเป็นกรรมวิธี หรือเทคนิค ที่ปรากฏอยู่บนผลงานศิลปะ ดังเช่น รอยที่แปรง รอยพู่กันหรือเกรียง ลักษณะผิวที่แตกต่างกัน อาจมีความยุ่งยากต่อการวิเคราะห์ตีความ แต่อาจง่ายขึ้นตัวอย่างเช่นเส้นที่ขาดความมั่นใจย่อมสะท้อนให้เห็นถึงความไม่มั่นใจ รอยพู่กันที่คล่องแคล่ว ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงความมั่นใจกระฉับกระเฉงเป็นต้น

ซึ่งผู้สร้างสรรค์ต้องตัดสินใจสร้างสรรค์ลักษณะพื้นผิวเพื่อให้รู้สึกกลมกลืนหรือตัดกันกับเรื่องราวที่นำมาถ่ายทอดเป็นกลวิธีในการสร้างผลงานจิตรกรรมจึงเป็นเรื่องของวัสดุและการใช้วัสดุ ซึ่งกล่าวถือได้ว่าเป็นตัวแปรสำคัญที่ศิลปินเลือกใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ ตามความถนัดหรือ

ต้องการศึกษาค้นคว้ากลวิธีต่างๆ เหล่านี้ขึ้นอยู่กับศิลปินในการนำไปใช้สร้างสรรค์งานเพื่อถ่ายทอดรูปแบบให้ปรากฏตามแนวความคิดของศิลปิน มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและรูปแบบที่ต้องการแสดงออก อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมและบ่งบอกความเป็นเฉพาะตัวที่ปรากฏให้เห็นได้ในผลงานศิลปะ

สรุป

ศิลปะคือสิ่งที่ใช้สำหรับในงานศิลปะ ซึ่งคุณสมบัติของศิลปะคล้ายกับพลาสติก ไม่มีกลิ่นเหม็น แก้ไขภาพได้ในเวลาอันสั้น เนื้อของศิลปะมีความหนาแน่น มีความยืดหยุ่น มีความทนทานสูง สามารถใช้กับพื้นที่ราบขนาดใหญ่ พื้นที่โปร่งแสงและพื้นที่ระนาบขรุขระได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังแห้งเร็ว สามารถใช้เทคนิคการระบายสีแบบหนาโดยไม่แตกก่อน สามารถสร้างสรรค์ผลงานตามกลวิธีระบายสีได้อย่างอิสระต่อเนื่องฉับพลัน โดยไม่ต้องรอเวลา

หลักการแปลงรูป

การแปลงรูป คือ กระบวนการเปลี่ยนรูปไปตามการสัมผัสรับรู้และภาวะจิตใจของศิลปิน วัตถุภายนอกคือสิ่งที่สร้างความบังคลาใจให้ศิลปินจินตนาการภาพใหม่ขึ้นในใจ แล้วสร้างภาพในใจนั้นออกมาเป็นภาพผลงานศิลปะอีกทอดหนึ่ง วัตถุภายนอกดังกล่าวเป็นได้ทั้งมนุษย์ สรรพสัตว์ สิ่งของต่างๆ ในสภาพแวดล้อม ความบังคลาใจที่เกิดจากวัตถุภายนอกเหล่านี้ มีคุณค่าต่อจินตนาการสร้างสรรค์ของศิลปินเป็นอย่างยิ่ง ในการใช้ผลงานศิลปะเป็นสื่อบังคลาใจเพื่อการแปลงรูป (พีระพงษ์ กุลพิศาล, 2557, น.86)

การแปลงรูป คือ รูปแบบทางจินตนาการที่แปลงความรู้สึกภายในหรือตัดทอนให้ป็นรูปทรงหรือรูปแบบอิสระภายใต้ความรู้สึกนึกคิดของศิลปินผู้หนึ่งที่ถ่ายทอดผลงานออกมา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพลังภายในที่แสดงออกมาของศิลปิน การคัดแปลงรูปแบบความเป็นจริงนั้นเป็นกระบวนการแปลงรูปอย่างหนึ่ง แม้แต่ศิลปินที่ทำงานเลียนแบบธรรมชาติประเภทเหมือนจริง ก็หนีไม่พ้นการแปลงรูปธรรมชาติที่ใช้เป็นรูปแบบนั้น โดยทำให้บิดเบือนและเปลี่ยนไปจากความเป็นจริงไม่มากนักน้อย ตามสภาพแวดล้อมและเรื่องราวชีวิตความรู้สึกของศิลปินแต่ละคน ความคิดของศิลปินเปลี่ยนแปลงได้ตามอารมณ์อย่างเช่น ผลงานลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมของผู้วิชัย นี้ก็ใช้หลักการแปลงรูปเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน การแปลงรูปโดยผ่านกระบวนการคิดของศิลปิน ผู้ทำหน้าที่เป็นผู้แปลงรูป

ความหมายของการแปลงรูป

การแปลงรูป หมายถึง การเปลี่ยนหรือการถูกคัดแปลง แต่มีโครงเค้าเดิมอยู่บ้างไม่มากนักน้อยตามจินตนาการของศิลปิน การแปลงรูปเกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ที่แสดงความรู้สึกหรือ

ความต้องการออกมาจากจิตใจ โดยสื่อออกมาเป็นผลงานศิลปะต่างๆ หรือการแปลงรูปคือการเปลี่ยนแปลงของสองสิ่งที่มีสัมพันธ์กันระหว่างรูปทรงหรือเนื้อหา ทั้งคู่จะแปลงรูป ของตัวเองภายในอิทธิพลซึ่งกันและกันและรูปทรงเก่าสามารถแปลงรูปให้ทันสมัยได้ด้วยเนื้อหาใหม่ การแปลงเนื้อหาที่เป็นศิลปะแบบหนึ่ง เป็นรูปทรงที่ไม่เป็นศิลปะ โดยนำเนื้อหาของศิลปะแบบหนึ่งไปไว้กับรูปทรงที่ไม่เป็นศิลปะหรือเป็นรูปทรงศิลปะแบบอื่น การเปลี่ยนรูปร่างหรือลักษณะของสิ่งต่างๆ ในศิลปะทุกรูปแบบที่ศิลปินสร้างขึ้นมาจะมีการแปลงรูปวัตถุต่างๆ หรือสิ่งต่างๆ ในศิลปะทุกรูปแบบโดยศิลปิน

การแปลงรูปกับการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์

ในกระบวนการสร้างสรรค์ทัศนศิลป์ ภาพ (Image) คือ ผลผลิตสุดท้ายของกระบวนการแปลงรูปและในภาพนั้นๆ จะมีคำตอบต่างๆ บรรจุไว้อย่างครบถ้วนภาพจึงมีฐานะบทบาทเป็นวัตถุตัวแทนของศิลปินซึ่งเป็นผู้ให้วัตถุนี้เป็นได้ทั้ง 2 และ 3 มิติ

ภาพแบ่งออกเป็นสองประเภท ได้แก่ ภาพผลงาน (Concrete Image) กับภาพในใจ (Mental Image) ภาพผลงาน หมายถึง รูปทรงที่จับต้องได้สร้างสรรค์ขึ้นจากจินตนาการและวิธีการต่างๆ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ผลงานศิลปะ” ภาพในใจหมายถึงภาพในความรู้สึกนึกคิดหรือความคิดที่รู้สึก เกิดขึ้นในใจเป็นภาพมีรายละเอียดและมีพลังมากพอที่จะเปิดสู่กระบวนการทางจิตนาการต่อไป ปกติเหตุการณ์ต่างๆ จะส่งผลต่อการสร้างภาพผลงานของศิลปินเหมือนๆ กัน นั่นคือก่อให้เกิดความต้องการที่จะสร้างรูปทรง ให้ปรากฏออกมาจะวาดเป็นเส้นระบายสีหรืออื่นๆ ก็ล้วนแต่ผลงานสร้างสรรค์ด้วยกันทั้งสิ้น กระบวนการสร้างรูปทรงหรือผลงานศิลปะให้ปรากฏออกมา

กระบวนการแปลงรูป

ในการทำงานของศิลปิน กระบวนการแปลงรูปแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ สัมพันธ์และต่อเนื่องกัน ที่ใดมีศิลปะที่นั่นมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นเสมอ ศิลปะทำให้เห็นว่าโลกนี้สามารถแปลงรูปเป็นภาพผลงานที่มีนัยสำคัญต่างกันเปิดเผยให้เห็นว่ารูปทรงศิลปะมีความแตกต่างจากรูปทรงธรรมชาติซึ่งปกติมาตรฐานของนักวิจารณ์ในปัจจุบัน จะยอมรับกันว่าเมื่อใดผลงานทัศนศิลป์พยายามลอกเลียนแบบให้เหมือนต้นฉบับผลงานนั้นจะไม่เป็นศิลปะ ปรากฏการณ์ของการแปลงรูปอย่างสร้างสรรค์หรือการแปลงรูปจากจินตนาการ คือเป้าหมายสำคัญของการเรียนรู้การแปลงรูป แม้แต่ในผลงานลอกเลียนแบบวัตถุภายนอกมากที่สุดก็ยังมีมีการแปลงรูปจากจินตนาการของศิลปินอยู่ เป็นการแปลงรูปแบบใหม่ที่สุดนำไปสู่ความรู้สึกซาบซึ้งหรือเข้าถึงเนื้อหาเชิงสัญลักษณ์ซึ่งที่มาของพลังเชิงสัญลักษณ์ในผลงานศิลปะทั้งหลาย ด้วยกระบวนการแปลงรูปทั้งห้าคือ (พีระพงษ์ กุลพิศาล 2557, น.129-130)

1. การแปลงรูปเป็นภาพวาด (Graphic Transformation)

การแปลงรูปวิธีนี้ใช้ได้กับการสร้างสรรค์ภาพสองมิติทุกชนิด ภายใต้หลักการว่าในภาพผลงานวาดเส้นและระบายสีเส้นสายและน้ำหนักจะกลายเป็นรูปทรงแทนของจริงทำหน้าที่แปลงรูปจากวัตถุต้นแบบตามการสัมผัสรับรู้เป็นภาพสองมิติ การแปลงรูปลักษณะนี้อาศัยการสัมผัสกับปัญญาควบคู่กัน ความเป็นจริงเชิงรูปธรรมถ้าเรามองรอบๆ มวลวัตถุระนาบของวัตถุจะเปลี่ยนทิศทางไปเรื่อยๆ สายตามนุษย์ไม่สามารถมองตามระนาบผิวเหล่านั้นได้โดยรอบตลอดทุกมุมหรือทุกด้านที่อยู่ตรงข้ามกัน

พระพงษ์ กุลพิศาล (2557, น.131) “ได้กล่าวถึง กระบวนการแปลงรูปวิธีนี้ไว้ว่า คือการแปลงรูปให้เหมือนจริงด้วยองค์ประกอบของทัศนธาตุหรือด้วยการอุปมา ไม่ใช่เหมือนลักษณะจริงๆ ของวัตถุต้นแบบ ทัศนธาตุที่ใช้แปลงรูปวิธีนี้คือ เส้น น้ำหนักอ่อนแก่ และค่าต่างแสง”

2. การแปลงรูปจากการสัมผัสรับรู้ (Perceptual Transformation)

การแปลงรูปจากการสัมผัสรับรู้ เป็นการสัมผัสรับรู้เชิงวิเคราะห์ที่สามารถสร้างภาพเหมือนจริงได้เกินกว่าความเป็นจริงด้วยประสาทสัมผัสกับความรู้สึกรับรู้เป็นการฝึกสัมผัสรับรู้ธรรมชาติ สมรรถนะทางสายตาและจิตใจที่รวมตัวกันให้สามารถสัมผัสสิ่งที่ประทับใจได้อย่างชัดเจนและรู้สึกประทับใจในวัตถุโดยไม่ได้รับรู้ทั้งหมดในเวลาเดียวกันเพราะขณะที่สัมผัสตาของเราที่กระพริบและตำแหน่งตัวเราหรือวัตถุนั้นได้แปรเปลี่ยนไปตามช่วงของเวลา

3. การแปลงรูปจากโครงสร้าง (Structural Transformation)

หลักการของการแปลงรูปเป็นโครงสร้างเป็นหลักที่ให้ความสำคัญ การจัดองค์ประกอบคำนึงถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการปรับหรือจัดส่วนย่อยให้สัมพันธ์ต่อเนื่องซึ่งกันและกันในภาพรวม ใน โครงสร้างที่เกิดขึ้นอาจมีที่มาจากธรรมชาติหรือจากรูปทรงเรขาคณิตก็ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจินตนาการของศิลปินเป็นวิธีการแปลงรูปที่อาศัยกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลมากกว่าความรู้สึกรับสัมผัส

การแปลงรูปจากโครงสร้างนั้น จะไม่สร้างภาพผลงานให้ดูละเอียดชัดเจนด้วยวิธีการแปลงรูปจากการสัมผัสรับรู้เพื่อให้ดูเหมือนแค่สภาพภายนอกของวัตถุอย่างผิวเผินเท่านั้น แต่จะมุ่งใช้ความสามารถทางการสัมผัสรับรู้ที่เฉียบคมยิ่งขึ้นเพื่อค้นให้พบลักษณะรูปโครงสร้างพื้นฐานของวัตถุต้นแบบเพื่อเข้าใจถึงโครงสร้างพื้นฐานแล้วจึงจะสร้างสรรค์รูปทรงวัตถุนั้นขึ้นมาใหม่ เราเรียกวิธีการแปลงรูปจากโครงสร้าง ซึ่งจำเป็นต้องเป็นต้องใช้จินตนาการอย่างสร้างสรรค์ การแปลงรูปวิธีนี้ใช้กระบวนการจัดระเบียบอย่างมีแบบแผนเน้นการกลมกลืนและความคงมาของรูปทรงสุนทรียภาพแบบมองเห็นแล้ว “ถูกต้อง” การค้นหาโครงสร้างรูปทรงของศิลปะเป็นสื่อกลาง

นำเสนอโครงสร้างที่สมบูรณ์ บริสุทธิ์และยั่งยืนถาวรซึ่งต่อมาได้กลายเป็นแบบแผนที่กำหนดขึ้นตามกระแสความประทับใจอันหลากหลายที่เปลี่ยนไปแต่ละวันบนโลกใบนี้

4. การแปลงรูปสำแดงพลังอารมณ์ (Expressive Transformation)

การแปลงรูปสำแดงพลังอารมณ์เป็นกระบวนการแปลงรูป ที่แสดงความรู้สึกออกทางอารมณ์ของตัววัตถุกับความรู้สึกของศิลปินที่แฝงอยู่ในผลงานรูปแบบต่างๆกัน ผลงานศิลปะจึงมีอารมณ์เกิดขึ้นตามเหตุการณ์ทั้งเชิงบวกและลบ เกิดได้ทุกวัน ทุกชั่วโมงหรือแม้แต่ทุกนาที่ตามความรู้สึกของศิลปินในขณะนั้น การสร้างผลงานศิลปะควรใช้จินตนาการมากกว่าความคิดเชิงเหตุผล อารมณ์กับความรู้สึกถึงแม้จะเป็นสิ่งเดียวกันแต่ก็ยังมีแตกต่างกันอยู่บ้าง เราก็จะรู้ตัวว่าขณะที่ชีวิตดำเนินไปความรู้ของเราพัฒนาขึ้นจากการตอบสนองทางอารมณ์เป็นการตอบสนองซึ่งนำไปสู่การประเมินคุณภาพประสบการณ์อย่างเป็นระบบคงที่เชื่อถือได้เมื่อใดที่ความสัมพันธ์ของรูปทรงกับความรู้สึกเกิดขึ้นเมื่อนั้นการสำแดงพลังอารมณ์จะผุดขึ้นมากับเราทันที

ดังนั้นการสำแดงพลังอารมณ์จะเน้นการแสดงออกทางความรู้สึก จะไม่ทำงานแบบเหมือนจริง เป็นการตัดทอนตามจินตนาการของศิลปิน เครื่องมือสำคัญของการแปลงรูปสำแดงพลังอารมณ์ก็คือ การบิดเบือนหรือการกระทำเกินจริง

5. การแปลงรูปเป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Transformation)

สัญลักษณ์ในทัศนศิลป์ คือ การสื่อสารเชิงสัญลักษณ์ของจิตใต้สำนึกที่ซับซ้อนดังนั้นจึงมีความหมายมากเกินไปกว่าภาพ ที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ แตกต่างจากคำว่าสัญลักษณ์นิยม หมายถึงลัทธิที่นิยมเป็นศิลปะเพื่อสื่อความหมายอย่างสมเหตุสมผล การแปลงรูปเป็นสัญลักษณ์กับการแปลงรูปสำแดงพลังอารมณ์มีความใกล้เคียงกันเกิดจากจิตของมนุษย์ขณะที่ใช้ความคิดและความรู้สึกคำว่า “เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic)” ในความหมายทั่วไปบ่งบอกถึงคุณภาพต่างๆ ในผลงานที่เชื่อมโยงกับโลกภายในตามความรู้สึกนึกคิดของศิลปิน จะนำอะไรบางอย่างที่เป็นตัวของตัวเขาเองมาใส่ไว้ในผลงานนั้นด้วยโดยจะนำความเป็นจริงของสิ่งนั้นมาแปลงเป็นสัญลักษณ์ เนื่องจากความคิดและความรู้สึกเป็นนามธรรมเป็นเหตุการณ์ที่รู้สึกได้ทางจิตและจับต้องไม่ได้ รูปและสีซึ่งเป็นรูปธรรมจึงไม่สามารถลอกแบบความคิดและความรู้สึกได้แต่ช่วยในลักษณะภาพรวมได้ ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่มีการทำให้ความคิดและความรู้สึกมองเห็นเป็นภาพได้อย่างชัดเจน ภาพนั้นจะเป็นสัญลักษณ์ทันที การสื่อสารเชิงสัญลักษณ์เกิดจากการตกผลึกของสิ่งที่เป็นรูปธรรม พลังสัญลักษณ์ยังสามารถเปลี่ยนบทบาทของภาพผลงานในวัตถุแห่งความเชื่อหรือความศรัทธาสำหรับเราได้อีกด้วย ผลงานศิลปะทุกชิ้นล้วนเป็นสัญลักษณ์ไม่มากก็น้อย ทำให้ความแตกต่างระหว่างการสำแดงพลังอารมณ์กับความเป็นสัญลักษณ์แยกออกจากกันได้ยาก ทั้งสองอย่างเป็นองค์ประกอบรวมซึ่งกันและกัน ในรูปแบบศิลปะที่มีความรู้สึกและความคิดแทรกอยู่เสมอ เราไม่สามารถดึงความรู้สึกหรือความคิด

ออกจากผลงานศิลปะได้ ปล่อยให้ศิลปินเกิดจินตนาการได้ หากตีกรอบให้ศิลปินสนใจเพียงความเป็นวัตถุตามธรรมชาติของมัน กระบวนการเกิดสัญลักษณ์นี้จะสมบูรณ์ ก็ต่อเมื่อวัตถุได้รับการแปลงรูปด้วยความรู้สึกภายในของศิลปินเอง

สรุป

การแปลงรูปมีความสำคัญและจำเป็นต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอย่างมาก จะขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลงรูปไม่ได้เลย เพราะการแปลงรูปเป็นวิธีการที่เปิดทางให้ศิลปินได้ใช้ความคิดความรู้สึกและจินตนาการได้อย่างอิสระ องค์ประกอบของการแปลงรูปที่สำคัญคือ แรงบันดาลใจ การสัมผัส จินตนาการกับการวิเคราะห์ โดยใช้องค์ประกอบเหล่านี้สัมพันธ์กัน โดยศิลปินเป็นคนกำหนดและใช้เทคนิคและวัตถุเป็นเครื่องมือใช้วิธีคิดผ่านกระบวนการประสาทสัมผัสปัญหาและความรู้สึกทางจินตนาการไปพร้อมๆกัน จินตนาการเป็นสิ่งที่สำคัญในการแปลงรูป ซึ่งส่งผลต่อรูปแบบผลงานให้รู้สึกได้ถึงความซาบซึ้งและเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ โดยในผลงานศิลปะได้ผ่านกระบวนการแปลงรูปทั้งห้า ได้แก่ การแปลงรูปเป็นภาพวาด การแปลงรูปจากการสัมผัสรับรู้ การแปลงรูปจากโครงสร้าง การแปลงรูปตำแหน่งพลังอารมณ์ และการแปลงรูปเป็นสัญลักษณ์

ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์หมายถึง แนวคิดที่ศิลปินนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยศิลปินจะพยายามสอดใส่แนวคิดลงในผลงานของเขา เพื่อให้ได้มาซึ่งคุณค่าของการแสดงออกในการสร้างสรรค์ผลงานของลัทธิสำแดงพลังนามธรรม ก็ต้องอ้างอิงทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ในการสอดแทรกใส่ความรู้สึกของคนเข้าไปในภาพความรู้สึกทางสุนทรียภาพ ความงามและองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งในที่นี้หากกล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 3 ทฤษฎี ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีแบบแผนนิยม (Formalism)

แบบแผนนิยมขึ้นพัฒนามาสู่การใช้ความรู้และเหตุผลและเป็นตัวของตัวเอง ไม่เกี่ยวกับความจริงเชิงประจักษ์แต่อย่างใด มีการนำความคิดเชิงวิเคราะห์ เชิงตรรกะทางคณิตศาสตร์และแนวคิดที่หลากหลายมาใช้กับการสร้างภาพผลงานเพื่อสื่อความคิดเชิงสัญลักษณ์ การจัดภาพแสดงมิติของพื้นที่และบรรยากาศไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว ทุกจุดบนพื้นภาพมีความสำคัญเท่าเทียมกันและสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ไม่มีปริมาตรของรูปทรงใดที่โดดเด่นกว่ากัน เป็นแผนความคิดที่ปัจจุบันเรียกว่า แบบแผนนิยม ให้ความสำคัญกับรูปทรงผลงาน ในประเด็นวิธีการสร้างและความบริสุทธิ์ของการมองเห็นมากกว่าเรื่องราวและเนื้อหา หรือความเป็นไปที่เห็นจากโลกภายนอก นักวิจารณ์ศิลปะแนวแผนจะดูการใช้สี รอยแปรง เส้น และ การจัดองค์ประกอบเป็นสำคัญ ศิลปะภายใต้แบบ

ความคิดของขั้นพัฒนาการนี้ ได้แก่ ศิลปะลัทธิประทับใจ ศิลปะบาบิกนิยม ศิลปะนามธรรมและ มโนทัศน์ศิลป์ (พีระพงษ์ กุลพิศาล ,2556, น.66-67)

2. ทฤษฎีให้ความสำคัญกับการสำแดงพลังอารมณ์ (Expressionism)

ผู้นำทฤษฎีนี้คือ เบเนดิโต โครเซ่ (Benedetto Croce, 1866-1952) นักปรัชญาแนวจิตนิยม ชาวอิตาลี ผู้มีแนวคิดที่ไม่เห็นด้วยกับคุณค่าทางภายนอกหรือคุณค่าเชิงกายภาพของผลงานศิลปะและไม่เห็นด้วยกับคุณค่าเชิงคุณธรรม เชิงศีลธรรม รวมทั้งเป้าหมายที่จะได้ประโยชน์ใดๆ จากผลงานศิลปะ โครเซ่ เห็นว่าสุนทรียศาสตร์ คือศาสตร์แห่งสัญชาตญาณ (Science of Intuition) เรียนรู้ได้เองและตามทัศนะของโครเซ่ “สัญชาตญาณก็คือการสำแดงพลังอารมณ์ ไม่มีอะไรนอกเหนือไปจากนี้อีกแล้ว”

ด้วยเหตุที่ศิลปิน รู้ด้วยตัวเองและแสดงเป็นความรู้สึกออกมา ผลงานที่สร้างสรรค์ของเขา จึงกลายเป็นภาษามนุษย์ภาษาหนึ่ง เป็นรูปแบบความรู้ที่ไม่อาศัยเหตุผล ศิลปินบอกให้รู้ถึงประสบการณ์และจิตใจของเขา ที่มีใช้เพียงแต่ทัศนะส่วนตัว แต่การสำแดงพลังอารมณ์จะต้องมีความรู้สึกประทับใจในอะไรบางอย่างก่อน แล้วแสดงความรู้สึกประทับใจเหล่านั้นออกมาตรงๆ ตามอดไม่สามารถสัมผัสรับรู้หรือสำแดงพลังอารมณ์ของสีได้ แต่สำหรับศิลปินแล้วสามารถสำแดงพลังอารมณ์ของตนเองจากความประทับใจ โดยการปล่อยให้ตนเองเป็นอิสระจากความประทับใจเหล่านั้น ด้วยเหตุนี้เอง ศิลปะจึงมีคุณค่าบริสุทธิ์และเป็นอิสระไม่ขึ้นกับสิ่งใด ยิ่งกว่านั้นการสำแดงพลังอารมณ์ที่สำเร็จแล้วแต่ละครั้ง โดยนับแล้วสามารถนับเป็นหน่วยได้ คือเป็นหน่วยของวัตถุที่ก่อตัวเป็นรูปทรงหรือจะเป็นหน่วยที่เกิดจากการสังเคราะห์ความรู้สึกประทับใจต่างๆ ไว้ด้วยกันก็ได้ ผลงานที่น่าเกลียดจึงเป็นผลงานที่สังเคราะห์ความประทับใจต่างๆ ที่เข้ากันไม่ได้ไว้ด้วยกันนั่นเอง สำหรับผลงานที่มีคุณค่าทางสุนทรียภาพหลายๆ แบบจะมี “ความประทับใจต่างๆ ที่หลากหลาย” อาจจะนับรวมการสำแดงพลังอารมณ์เก่าๆ ที่ได้รับรู้มาก่อนแล้วไว้ด้วยกันก็ได้ ก่อนจะแสดงออกมาเป็นรูปทรง จำเป็นต้องลดระดับการสำแดงพลังอารมณ์ต่างๆ เหล่านั้นลงมาให้เป็นความประทับใจรวมๆ ก่อน เพื่อที่จะสังเคราะห์ให้เป็นการสำแดงพลังอารมณ์ใหม่เพียงครั้งเดียว ความรู้สึกกับจินตนาการเป็นส่วนที่เกิดขึ้นเบื้องหลังผลงาน แสดงลักษณะและเนื้อหาออกมาเป็นอารมณ์ที่อ่อนไหวได้ด้วยสัญชาตญาณของศิลปินผู้สร้างด้วยเหตุนี้ความรู้สึกซาบซึ้งจึงเกิดขึ้นได้เพราะผู้ที่รู้สึกซาบซึ้งซึ่งมีความเป็นกวี เป็นประติมากร เป็นจิตรกร เป็นนักประพันธ์อยู่แล้วในตัวเช่นเดียวกับศิลปินนั่นเองการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพจึงเป็นการเรียนรู้เองอย่างนับพันด้วยสัญชาตญาณ ประจวบเดียวกับการรู้ได้เองของศิลปิน นักคิดสำนักสำแดงพลังอารมณ์ รุ่นต่อจากโครเซ่ มีอยู่สองคน คือ อาร์.จี. คอนลิ่งวูด (R.G, Collingwood) และซุซัน แลงเจอร์ (Susan Langer) ทั้งคู่มีความคิดแตกต่างไปจากโครเซ่อยู่บ้าง สำหรับคอนลิ่งวูดได้พัฒนาทฤษฎีไปสู่ทฤษฎีสำแดงพลังอารมณ์ทางศิลปะ

สมัยใหม่มีเนื้อหาที่กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างศิลปะและหัตถกรรมไว้อย่างน่าสนใจ รวมทั้งซึ่งให้เห็นถึงธรรมชาติของอารมณ์และเหตุผลที่มีอยู่ในศิลปะ (พีระพงษ์ กุลพิศาล, 2549, น.90)

3. ทฤษฎีเน้นความงาม

ทฤษฎีนี้ไม่สนใจความหมายและความเหมือน แต่สนใจความงาม ความงามที่เกิดจากการผสมผสานกันขององค์ประกอบศิลป์ (Elementh of Art) โดยมีหลักการผสมผสานเรียกว่า หลักการออกแบบ (Principles of Design) ผู้ที่จะมองเห็นความงามตามแนวทฤษฎีนี้จะต้องเข้าใจความหมายขององค์ประกอบศิลป์ และหลักการออกแบบจึงจะสามารถเห็นความงามได้อย่างรวดเร็ว แต่มิได้หมายความว่าผู้ที่ไม่มีความรู้จะไม่สามารถมองเห็นความงามได้ เพียงแต่ต้องใช้เวลาฝึกฝนและสนใจนานกว่า (สมชาย พรหมสุวรรณ, 2559, น.11)

ความงามในแนวทางของทฤษฎีเน้นความงามเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก มีผู้คนมากมายที่มองไม่เห็นถึงความงาม บางคนเชื่อว่าภาพที่ให้ความหมายเป็นภาพที่ให้อารมณ์ เป็นภาพที่มีความสวยงาม แต่กลับกันในทางทฤษฎีเน้นความงามนั้น มองความงามในเรื่องของการจัดองค์ประกอบและรูปทรงอันบริสุทธิ์ เปรียบได้ว่า ตัวโน้ตเปรียบเสมือนตัวอักษรที่ใช้บันทึกแทนภาษาพูด คนที่เล่นดนตรีเป็นแต่ไม่สามารถอ่าน โน้ตได้ก็เหมือนกับคนที่พูดได้แต่อ่านหนังสือไม่ออก และเครื่องดนตรีเป็นองค์ประกอบของการสร้างเสียง เมื่อนำตัวโน้ตมาเรียบเรียงอย่างถูกต้อง บรรเลงโดยเครื่องดนตรีเสียงที่ได้ยินจะมีความไพเราะ โดยไม่อาศัยเรื่องราวใดๆ เช่นเดียวกันกับความงามทางการมองเห็นมีลักษณะเดียวกันที่ไม่จำเป็นต้องอาศัยเรื่องราวสิ่งต่างๆ ธรรมชาติใดๆ ก็ก่อให้เกิดความงามได้ เป็นความงามที่เกิดจากการผสมผสานอย่างลงตัวขององค์ประกอบศิลป์

รูปแบบสำหรับทฤษฎีเน้นความงามมีลักษณะดังนี้

1. ใช้รูปทรงนามธรรม ในการสร้างสรรค์ผลงาน ไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเป็นรูปทรงของสิ่งใดในธรรมชาติ
2. ไม่แสดงเหตุการณ์และเวลา
3. มุ่งเน้นการจัดองค์ประกอบศิลปะตามหลักการออกแบบเพื่อให้เกิดความงามหรืออารมณ์

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า แนวคิดทั้งสามทฤษฎี นั้นให้ความสำคัญกับคุณค่าในความงามทางสุนทรียภาพ ซึ่งแตกต่างจากคุณค่าทางเศรษฐกิจ ที่เป็นราคาของวัตถุ แต่เป็นคุณค่าต่อจิตใจ

ทฤษฎีแบบแผนนิยม เป็นแบบอย่างศิลปะที่ผู้สร้างสรรค์สร้างผลงานใช้จินตนาการ จัดระเบียบอย่างมีแบบแผนเน้นความกลมกลืนและความงามของรูปทรง แสดงลักษณะ โครงสร้างรูปทรงที่บริสุทธิ์ มีการวางแผน มีกฎเกณฑ์ มีการไตร่ตรอง ไคร่ครวญ ในขณะที่สร้างสรรค์งาน ศิลปินกลุ่มนี้มักใช้รูปทรงเรขาคณิตเพราะสามารถวัด กำหนดหรือปรับเปลี่ยนให้เป็นไปตามต้องการได้

ทฤษฎีสำแดงพลังอารมณ์ เป็นทฤษฎีที่เกิดจากอารมณ์ของตัวตนกระทบกับสิ่งต่างๆจากสภาพแวดล้อมและสังคมภายนอก หรือเกิดจากอารมณ์เก่าในอดีตที่ผ่านมาและสังเคราะห์อารมณ์ใหม่นั้นออกมาเพียงครั้งเดียว โดยอย่างนับพันด้วย ความรู้สึกนึกคิดของศิลปินบวกกับความรู้สึก

ทฤษฎีเน้นความงาม เป็นการมองความงามด้วยองค์ประกอบอันบริสุทธิ์ที่ผสมผสานกันอย่างลงตัว และไม่คำนึงถึงความหมายหรือเนื้อหาเรื่องราวใดๆ

ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ จึงเป็นแนวความคิดที่ศิลปินนำมาใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะโดยศิลปินพยายามสอดแทรกแนวคิดในผลงานของเขา เพื่อให้ได้มาซึ่งคุณค่าของการแสดงออกในการสร้างสรรค์ผลงานนั้นๆ สามารถจัดเข้าอยู่ในทฤษฎีศิลปะที่เกี่ยวข้องและนำมาเชื่อมโยงเป็นหลักการข้อมูลที่ถูกต้องนำไปปรับใช้ปฏิบัติต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกนิจ นิราศภัย (2554) ได้ศึกษาการสร้างสรรค์ผลงานในหัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่องจิตรกรรมเนื้อหาเกี่ยวกับสังฆกรรมแห่งมนุษย์ กรณีศึกษาการสร้างงานของวิลเลม เดอ คูนิง ในช่วง ค.ศ.1940-1953 เชิงวิเคราะห์ในประเด็นเนื้อหา กลวิธีระบายสี ชุดสี และวรรณะในการสร้างสรรค์ผลงานและความสมดุลของภาพ เพื่อนำผลสรุปจากการศึกษาวิเคราะห์นำมาสร้างผลงานจิตรกรรมรูปแบบร่วมสมัย เนื้อหาสังฆกรรมแห่งมนุษย์ในรูปแบบสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ผลงานจิตรกรรมของ วิลเลม เดอ คูนิง จำนวน 13 ภาพ ผลวิจัยพบว่า

1. วิลเลม เดอ คูนิง ได้รับแรงบันดาลใจจากเรื่องราวที่พบเห็นมาสร้างสรรค์เป็นเนื้อหาของผลงานจิตรกรรมคือรูปร่างรูปทรงของสตรีและวัตถุอื่นๆเช่นเก้าอี้กรอบหน้าต่างและผนังห้องโดยนำมาลดตัดทอนและทำให้บิดเบี้ยวแปรเปลี่ยนไปรวมเข้ากับความคิดภายในของ วิลเลม เดอ คูนิง ที่เห็นว่าสตรีมีความโหดร้ายน่ากลัว น่าสงสารเมื่อถูกข่มขืนหรือถูกกีดกันทางเพศและมองว่าสตรีเป็นสื่อทางเพศที่น่าเกลียดเป็นอย่างยิ่ง กลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานแสดงออกด้วยสำแดงพลังอารมณ์ ปาดป้ายสีน้ำมันด้วยแปรงขนาดใหญ่ระบายสีครั้งเดียวเสร็จผสมผสานกับเส้นร่างด้วยแท่งถ่านชาโคลที่ร่องรอยของสีหนาทับซ้อนรูปทรงบางส่วนใช้สีโดยไม่มีการผสมไว้ก่อน

2. ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสังฆกรรมแห่งมนุษย์ จำนวน 10 ชิ้น ด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบด้านเนื้อหาวิถีและรูปแบบโครงสร้างของผลงานผู้วิจัยนำเสนอเนื้อหาที่แสดงความไม่เที่ยงของสังขารของมนุษย์โดยการนำรูปร่างรูปทรงของสตรีมาตัดทอนเป็นเนื้อหาภายนอกที่ส่งผลต่อความรู้สึกภายในของผู้วิจัย

ไพรวรงค์ อ่อนนางาม (2556) ได้ศึกษาผลงานจิตรกรรมในหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง ภาพเปลือยกับการสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการวาดภาพแบบลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมในการใช้สีแปร่ง การปิดป้ายสีโดยทับพู่กันและการวาดภาพด้วยกลวิธีที่ไม่ใช้แปร่งและพู่กันระบาย เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเนื้อหาภาพเปลือยกับการสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม

ผลการวิจัย พบว่า ประเด็นเกี่ยวกับการใช้สีแปร่ง การระบายสีส่วนใหญ่จะใช้แปร่งขนาดใหญ่ระบายอย่างอิสระ ลากไปมาแสดงลีลารอยแปร่ง ร่องรอยที่ปรากฏดูเหมือนเน้นชัดเจนการปิดป้ายสีโดยทับพู่กัน การระบายสีใช้การระบายสีสดๆ โดยการลากป้ายอย่างรวดเร็วโดยไม่มีกรไตร่ตรองหรือคิดล่วงหน้าเป็นการระบายอย่างอัตโนมัติบางครั้งก็สลับสีอย่างรวดเร็วรุนแรงรวมทั้งการใช้สีจากกระป๋องหยอดราดลงบนพื้นผ้าใบ การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเนื้อหาภาพเปลือยกับการสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบ ผู้วิจัยได้คัดเลือกภาพเปลือยต้นแบบจากผลงานภาพเปลือยของปีเตอร์ พอล รูเบนส์ จำนวน 4 ภาพ เพื่อเป็นต้นแบบสร้างสรรค์ผลงาน

จากผลการวิจัยที่ได้ศึกษาทั้งสองเรื่องสรุปได้ว่าเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม จึงได้รวบรวมเก็บข้อมูลเพื่อนำผลของการศึกษามาวิจัยในประเด็นของ กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้นและรูปร่างรูปทรง รวมถึงแนวคิด แรงบันดาลใจจากสิ่งเร้าภายนอก สิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบๆตัวเรานั้นนำมาสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งงานวิจัยทั้งสองชิ้นนี้มีความสอดคล้องเกี่ยวกับประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการนำมาศึกษา เพื่อนำความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งสองหัวข้อนี้ มาเป็นองค์ความรู้และนำมาปรับใช้สร้างสรรค์ผลงานของผู้วิจัยต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาผลงาน จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเส้นและสี ซึ่งสร้างสรรค์ระหว่าง ค.ศ. 2009-2015 โดยการวิเคราะห์ ภาพผลงานดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ทางการวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวกับกลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้นและรูปร่างรูปทรง แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์เชิงสาระ (Analytical Description) ภายใต้ชื่อ เรื่อง “จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี” จากนั้นผู้วิจัยนำผลการศึกษามา พัฒนาสร้างสรรคจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี ด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบใน บริบทของผู้วิจัย โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การศึกษาวิจัย เรื่อง จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสีของ โคดี้ ซูเปอร์ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสีของโคดี้ ซูเปอร์ ที่เป็นภาพถ่ายจากหนังสือหรือเว็บไซต์ โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงเฉพาะ (Purposive Sampling Random) ที่สร้างขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015 จำนวน 56 ภาพ ดังนี้

1. ชื่อภาพ Settled, 36 x 72” 2009
2. ชื่อภาพ Prelude, 36 x 60” 2009
3. ชื่อภาพ Red Spirit , 24 x 24” 2010
4. ชื่อภาพ Primal Influence, 24 x 24” 2010
5. ชื่อภาพ Genesis, 24 x 24” 2010
6. ชื่อภาพ Battle Cry, 24 x 72” 2010
7. ชื่อภาพ Missing Link, 12 x 12” 2010
8. ชื่อภาพ Prestige, 36 x 42” 2010

9. ชื่อยภาพ New Journey , 36 x 36” 2011
10. ชื่อยภาพ Shadows Fall, 2011
11. ชื่อยภาพ Above And Beyond , 24 x 24” 2012
12. ชื่อยภาพ Cascading, 48 x 48” 2012
13. ชื่อยภาพ Into The Dawn, 30 x 60” 2012
14. ชื่อยภาพ Emergence, 48 x 48” 2012
15. ชื่อยภาพ Cascading Skies, 48 x 48” 2012
16. ชื่อยภาพ Serenade, 30 x 60” 2012
17. ชื่อยภาพ Breakinglights, 48 x 60” 2013
18. ชื่อยภาพ Passions Sea, 24 x 24” 2013
19. ชื่อยภาพ Primitive Expression, 24 x 24” 2013
20. ชื่อยภาพ The Quest, 24 x 48” 2013
21. ชื่อยภาพ Breaking Waters, 16 x 16” 2013
22. ชื่อยภาพ Adagio, 48 x 48” 2013
23. ชื่อยภาพ Expression The Sea, 48 x 48” 2013
24. ชื่อยภาพ Mystic Transitions, 15 x 40/3” 2013
25. ชื่อยภาพ Spiritua Uprising, 48 x 48” 2013
26. ชื่อยภาพ As Nightfalls, 24 x 48” 2013
27. ชื่อยภาพ Gardens Of Babylon, 40 x 40” 2013
28. ชื่อยภาพ Eternai Uprising, 48 x 48” 2013
29. ชื่อยภาพ Desert Allure, 40 x 60” 2013
30. ชื่อยภาพ Walking On Clouds, 44 x 44” 2013
31. ชื่อยภาพ Deep Reflection, 24 x 24” 2013
32. ชื่อยภาพ Painted Sky, 25 x 53” 2013
33. ชื่อยภาพ Autumn Dance, 48 x 48” 2013
34. ชื่อยภาพ Autumn Dance, 48 x 48” 2013
35. ชื่อยภาพ Mystic Journey 36 x 36” 2013
36. ชื่อยภาพ Enternal Dynasty 48 x 48” 2013
37. ชื่อยภาพ Stargazer 48 x 48” 2013
38. ชื่อยภาพ Celestial Heaven, 40 x 60” 2014

39. ชื่อภาพ Embarace The Light, 30 x 54” 2014
40. ชื่อภาพ Celestial Heaven, 40 x 60” 2014
41. ชื่อภาพ Througeh The Shadows 24 x 24” 2014
42. ชื่อภาพ Carried By The Light, 24 x 24” 2014
43. ชื่อภาพ Angles Rejoice, 24 x 24” 2014
44. ชื่อภาพ Letting Go, 48 x 48” 2014
45. ชื่อภาพ The Arms Of The Ocean, 30 x 60” 2014
46. ชื่อภาพ Swept Away, 24 x 24” 2014
47. ชื่อภาพ Ravender Dream, 40 x 60” 2014
48. ชื่อภาพ Deep Blue, 36 x 36” 2014
49. ชื่อภาพ The Light We Create, 48 x 70” 2015
50. ชื่อภาพ New Horizons, 48 x 48” 2015
51. ชื่อภาพ Purple Fution, 48 x 48” 2015
52. ชื่อภาพ The Light We Create, 48 x 70” 2015
53. ชื่อภาพ Night Glow, 48 x 70” 2015
54. ชื่อภาพ Summer Rain, 48 x 48” 2015
55. ชื่อภาพ The Arams F Ocean, 30 x 60” 2015
56. ชื่อภาพ The Light Within, 48 x 48” 2015

กลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 คัดเลือกผลงานจากกลุ่มประชากร จำนวน 56 ภาพ เฉพาะผลงานที่มีเรื่องเกี่ยวกับการจัดองค์ประกอบของเส้นและสีเป็นรูปทรงเรขาคณิตและรูปทรงอิสระพลั่วไหว ประกอบกันและไม่ใช่ภาพกึ่งนามธรรมจำนวน 18 ภาพ ได้ดังนี้

1. ชื่อภาพ Serenade, 30 x 36” 2012
2. ชื่อภาพ Cascading Skies, 48 x 48” 2012
3. ชื่อภาพ Breakinglights, 48 x 60” 2013
4. ชื่อภาพ Breaking Waters, 16 x 16” 2013
5. ชื่อภาพ Eternal Dynasty, 48 x 48” 2013
6. ชื่อภาพ Spirittua Uprising, 48 x 48” 2013
7. ชื่อภาพ Walking On Clouds, 44 x 44” 2013
8. ชื่อภาพ Autumn Dance, 48 x 48” 2013

9. ชื่อภาพ Painted Sky, 25 x 53” 2013
10. ชื่อภาพ Primitive, 24 x 24” 2013
11. ชื่อภาพ The Arms Of The Ocean, 30 x 60” 2014
12. ชื่อภาพ Embarace The Light, 30 x 54” 2014
13. ชื่อภาพ Thrugeh The Shadows, 24 x 24” 2014
14. ชื่อภาพ Deep Blue, 36 x 36” 2014
15. ชื่อภาพ Ravender Dream, 40 x 60” 2014
16. ชื่อภาพ Purple Fution, 48 x 48” 2015
17. ชื่อภาพ Night Gloe, 48 x 70” 2015
18. ชื่อภาพ The Light We Crate, 48 x 70” 2015

ขั้นตอนที่ 2 คัดเลือกจาก 18 ภาพ คัดเลือกเฉพาะผลงานที่มีองค์ประกอบของพื้นรูปเรขาคณิตที่เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมรวมกับรูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 ภาพ ดังนี้

1. ชื่อภาพ Serenade, 30 x 36” 2012
2. ชื่อภาพ Painted Sky, 25 x 53” 2013
3. ชื่อภาพ Eternal Dynasty, 48 x 48” 2013
4. ชื่อภาพ Breaking Light, 48 x 60” 2013
5. ชื่อภาพ Ravender Dream, 40 x 60” 2014
6. ชื่อภาพ Througeh The Shadows 24 x 24” 2014
7. ชื่อภาพ Embarance The Light, 30 x 54” 2014
8. ชื่อภาพ New Horizons, 48 x 48” 2015
9. ชื่อภาพ Night Glow, 48 x 70” 2015
10. ชื่อภาพ Purple Fution, 48 x 48” 2015

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ประกอบด้วย เครื่องมือวิจัยทั้งหมด 5 ชิ้น ได้แก่

1. แบบวิเคราะห์ตารางกริด (Grids Analysis Table)
2. แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation)
3. แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง (Structured Interview)
4. ผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 2 บันทึกข้อมูลการสังเคราะห์เทคนิคการระบายสี

ช่อง ที่	เทคนิคการระบายสี	ภาพที่													
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	%	ลำดับ	
1	การระบายสีแบบเรียบแบบกลมกลืน														
2	การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน														
3	การระบายสีด้วยสีเหลวและโปรงใส														
4	การระบายสีขอบคม														
5	การระบายสีหนาทับซ้อน														
6	การระบายสีด้วยเกรียง														
7	การระบายสีโดยใช้เทปกาวกั้นขอบ														
8	การระบายสีร่วมกับรอยจุดขีด														
9	การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ ภาพ														
10	การระบายสีทับบนเส้น														
11	การระบายสีเปียกบนพื้นแห้งหมาด														
		100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	1000%	

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

การเก็บรวบรวมข้อมูลเครื่องมือชิ้นที่ 2 แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง

นำข้อมูลผลที่ได้จากตารางข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้นและลักษณะรูปร่าง รูปทรง บันทึกลงในตาราง บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้นและลักษณะรูปร่าง รูปทรง เพื่อสรุปหาผลรวม ลำดับรูปแบบของภาพทั้งหมด มาอภิปรายในประเด็นที่พบมีจำนวนร้อยละสูงสุด และรองลงมาของทุกประเด็น

ตารางที่ 3 บันทึกข้อมูลผลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น

ภาพที่	เส้นจริง			เส้นเชิงนัย			เส้นขอบ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
รวม									
สรุป									

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 4 บันทึกข้อมูลผลการสังเกตลักษณะรูปร่างรูปทรง

ภาพ ที่	รูปทรงอิสระ			รูปเรขาคณิต		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
รวม						
สรุป						

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

การเก็บรวบรวมข้อมูลเครื่องมือชิ้นที่ 3 แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง

นำข้อมูลผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ทั้ง 4 ภาพ บันทึกลงในตารางบันทึกข้อมูล
การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1 เพื่อสรุปผลการสัมภาษณ์ของทุกประเด็นคำตอบและอภิปรายผล
ดังนี้

ตารางที่ 5 บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1

ผลการสัมภาษณ์ผลงาน ภาพที่ (จนครบทุกภาพ)					
ข้อที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญท่าน ที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่าน ที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่าน ที่ 3	สรุป
1	ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้การใช้ กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮู เปอร์ หรือไม่อย่างไร				
2	เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้น นี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับ ผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ หรือไม่อย่างไร				
3	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงาน ชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮู เปอร์ หรือไม่อย่างไร				
4	ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏ ในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียง สอดคล้องกับผลงานจิตรกรรม ของ โคดี้ ฮูเปอร์ หรือไม่อย่างไร				

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

จากนั้นนำข้อสรุปคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านของแต่ละภาพ (ทั้ง 4 ตาราง) มาบันทึกลง
ตารางสังเคราะห์ข้อมูลผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ตารางที่ 6 บันทึกผลการสังเคราะห์ข้อมูลผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1

ข้อมูลการสัมภาษณ์						
ข้อที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ภาพ ที่ 1	ภาพ ที่ 2	ภาพ ที่ 3	ภาพ ที่ 4	สรุป
1	ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร					
2	เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้มี ความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร					
3	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มี ความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดีซูเปอร์หรือไม่อย่างไร					
4	ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร					

อภิปรายผล

.....

.....

.....

หลังจากนำผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและข้อมูลที่สรุปได้มา สร้างสรรค์เป็นผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ แล้วจึงนำผลงานดังกล่าวให้ผู้เชี่ยวชาญได้ ตรวจสอบและประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ โดยบันทึกสรุปข้อมูลผลการสัมภาษณ์แต่ละภาพ ลงในตารางบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 2 แล้วนำข้อสรุปจากตารางแต่ละภาพ (2 ภาพ) บันทึกลงในตารางสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 2 เพื่อสังเคราะห์ข้อมูล ผลการสัมภาษณ์ ตามลำดับ และบันทึกผลการประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ด้วยมาตรวัด ลิเคิร์ท ลงในตารางสังเคราะห์การประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ แล้วอภิปรายผล ตารางทั้ง 3 มี ลักษณะ ดังนี้

ตารางที่ 7 บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2)

ผลการสัมภาษณ์ผลงาน ภาพที่ (จนครบ 2 ภาพ)					
ข้อที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญท่าน ที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่าน ที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่าน ที่ 3	สรุป
1	ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้การใช้ กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮู เปอร์ หรือไม่อย่างไร				
2	เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้น นี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับ ผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ หรือไม่อย่างไร				
3	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงาน ชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮู เปอร์ หรือไม่อย่างไร				
4	ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏ ในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียง สอดคล้องกับผลงานจิตรกรรม ของ โคดี้ ฮูเปอร์ หรือไม่อย่างไร				

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 8 บันทึกการสังเคราะห์ข้อมูลผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2

ข้อมูลการสัมภาษณ์				
ข้อ ที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ภาพที่ 1	ภาพที่ 2	สรุป ข้อเสนอแนะ
1	ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ หรือไม่อย่างไร			
2	เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ หรือไม่อย่างไร			
3	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ หรือไม่อย่างไร			
4	ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ หรือไม่อย่างไร			

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 9 สรุปผลการประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์จากผู้เชี่ยวชาญ

ผลการประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์จากผู้เชี่ยวชาญด้วย Likert scale												
ประเด็นคำถาม	ภาพที่ 1			ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD	ภาพที่ 2			ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD	ผลรวมค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3				
1. ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้ การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ มากน้อยระดับใด												
2. เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ มากน้อยระดับใด												
3. ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ มากน้อยระดับใด												
4. ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ มากน้อยระดับใด												
เฉลี่ย												

อภิปรายผล

.....

.....

.....

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากประเด็นที่พบมากที่สุดและรองลงมาตามลำดับ

ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage)

ใช้ค่าร้อยละเพื่อสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) การใช้สถิติดังกล่าวเพื่อช่วยให้ผู้วิจัยเลือกประเด็นที่จะวิเคราะห์เชิงเนื้อหาได้ถูกต้อง ซึ่งจะวิเคราะห์ในประเด็นที่พบมากที่สุดและรองลงมาเป็นลำดับ

สถิติที่ใช้กำหนดเกณฑ์ดังนี้

ร้อยละ 90-100 มากที่สุด

ร้อยละ 70-89 มาก

ร้อยละ 50-69 ปานกลาง

ร้อยละ 30-49 น้อย

ร้อยละ 0-29 น้อยที่สุด

การแปลความหมาย

มากที่สุด หมายถึง เนื้อหา ลักษณะ หรือประเด็นนั้นๆ โคดี้ ซูเปอร์ นิยมใช้ในการเขียนภาพมากที่สุด

มาก หมายถึง เนื้อหา ลักษณะ หรือประเด็นนั้นๆ โคดี้ ซูเปอร์ นิยมใช้ในการเขียนภาพมาก ปานกลาง หมายถึง เนื้อหา ลักษณะ หรือประเด็นนั้นๆ โคดี้ ซูเปอร์ นิยมใช้ในการเขียนภาพ ปานกลาง

น้อย หมายถึง เนื้อหา ลักษณะ หรือประเด็นนั้นๆ โคดี้ ซูเปอร์ นิยมใช้ในการเขียนภาพ น้อย ไม่มีความโดดเด่น

น้อยที่สุด หมายถึง เนื้อหา ลักษณะ หรือประเด็นนั้นๆ โคดี้ ซูเปอร์ นิยมใช้ในการเขียนภาพ น้อยที่สุดหรือไม่นิยมนำมาใช้เลย

2. ค่าความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์ IOC (Index of Item Objective Congruence)

การหาค่า IOC คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ตั้งแต่ 3 ท่านตรวจสอบพิจารณาถึงความสอดคล้องดังกล่าว โดยพิจารณาเป็นรายข้อ โดยให้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาข้อคำถามดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

ค่า +1 ถ้าข้อความมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ค่า 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่

ค่า -1 ถ้าข้อความไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ค่า IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบทดสอบ

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำผลที่คำนวณได้แล้วมาเทียบช่วงเกณฑ์ระดับคะแนนดังนี้

- ข้อความใดที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.50 -1.00 มีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้

- ข้อความใดที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 มีค่าความเที่ยงตรงที่ใช้ไม่ได้ต้องปรับปรุง

ต่อไป

3. มาตรวัดลิเคิร์ต(Likert Scale)

มาตรวัดลิเคิร์ต คือมาตราส่วนประมาณค่ามีระดับคุณภาพ 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535) ใช้สำหรับประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 2 (จำนวน 2 ภาพ) โดยการกำหนดเกณฑ์ไว้ในแต่ละระดับคุณภาพมีช่วงคะแนนดังนี้

มากที่สุด เท่ากับ 5 ระดับคะแนน 4.21 - 5.00

มาก เท่ากับ 4 ระดับคะแนน 3.41 - 4.20

ปานกลาง เท่ากับ 3 ระดับคะแนน 2.61 - 3.40

น้อย เท่ากับ 2 ระดับคะแนน 1.81 - 2.60

น้อยที่สุด เท่ากับ 1 ระดับคะแนน 1.00 - 1.80

ระดับคะแนนที่ผ่านต้องมีค่าตั้งแต่ 2.61 ขึ้นไป

โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ในการประเมินผลงานสร้างสรรค์ในครั้งที่ 2 (จำนวน 2 ภาพ)เพื่อจะทราบได้ว่าผลงานสร้างสรรค์แต่ละภาพ มีระดับคุณภาพอยู่ในช่วงใด ตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า Likert Scale ของเรเนซิส ลิเคอร์ท (Rensis Likert) การหาค่าเฉลี่ยคะแนนต้องทำคู่กับการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) สำหรับข้อมูลด้วย โดยใช้สูตรดังนี้

สูตรการหาค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

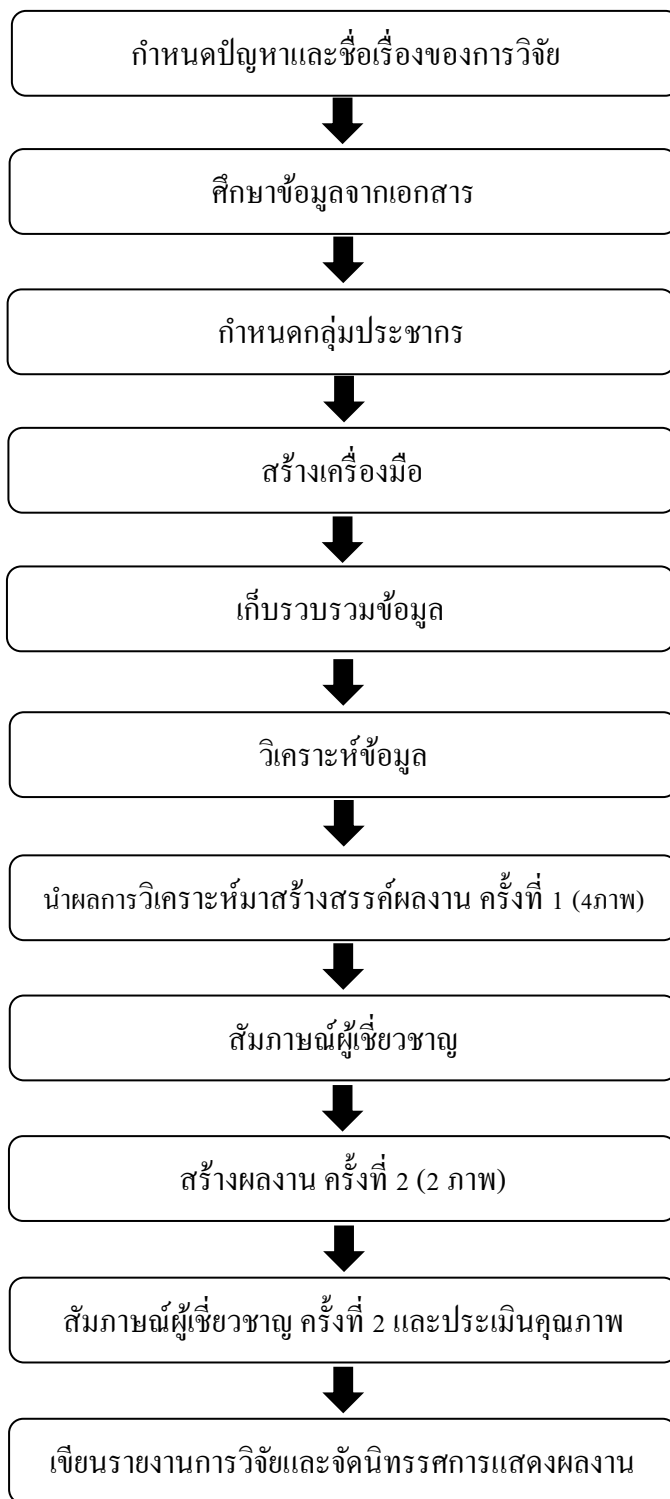
เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยแต่ละข้อคำถาม / ผลรวมค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ คือ ผลรวมของคะแนนจาก ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด / ภาพทั้งหมด
 N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ / จำนวนข้อคำถาม

สูตรการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N}}$$

เมื่อ S.D. คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X คือ ผลคะแนน
 \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ย
 N คือ จำนวนข้อมูล

ขั้นตอนการวิจัย

ภาพที่ 34 ขั้นตอนการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการสร้างสรรค์

การวิจัย เรื่อง จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ.2009-2015 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสังเกตแบบมีโครงสร้างและแบบวิเคราะห์ตารางกริดเพื่อวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ กลุ่มประชากรได้คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ภาพ จากผลงานกลุ่มประชากรจำนวน 56 ภาพ ในประเด็นลักษณะของกลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้น และรูปร่างรูปทรง ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในรูปแบบตารางแล้วนำเสนอผลการศึกษาในแบบวิเคราะห์เชิงสาระ (Analytical Description) จากนั้นผู้วิจัยนำผลการศึกษามาสังเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี ด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบ ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ ใช้เป็นเครื่องมือประกอบคำสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะโดยเก็บข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟายประยุกต์ หลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์พัฒนาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี ด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ เป็นเครื่องมือประกอบคำสัมภาษณ์ครั้งที่ 2 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมพิจารณาประเมินคุณภาพโดยฉันทามติ ซึ่งผลการดำเนินงานวิจัยและการสร้างสรรค์ผลงานมีขั้นตอนดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ฮูเปอร์ จำนวน 10 ภาพ
2. ผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ
3. ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์
4. ผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ
5. ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผลการประเมินคุณภาพผลงานครั้งที่ 2
6. สรุปผลการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ จำนวน 10 ภาพ

ใช้การสังเกตวิเคราะห์ด้วยแบบวิเคราะห์ตารางกริด ประเด็นที่สังเกตวิเคราะห์ คือ กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี และใช้การสังเกตวิเคราะห์ด้วยแบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง ประเด็นที่สังเกตวิเคราะห์ คือ เส้นและรูปร่างรูปทรง

ภาพที่ 35 ชื่อภาพ Serenade, ค.ศ.2012, 30×60” Acrylic on canvas

ตารางที่ 10 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 1

กลุ่มสี																										
ข้อที่	สีเหลือง			สีแดง			สีน้ำเงิน			สีฟ้า			สีส้ม			สีเขียว			สีม่วง			สีกลาง				รวม
	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล	
1								2		0.5				0.2								1	0.3		1	5%
2	0.3	1.5	0.5					0.2														2		0.5	0.5	5%
3		1.5								1.5	0.5											1.5				5%
4		3	2																							5%
5		3	2																							5%
6			1					0.5													0.5	1		1.5	0.5	5%
7		0.5	1											0.3	0.2	0.3						1.2	1		0.5	5%
8		0.5	1					1	2																0.5	5%
9		1.5	1											1		0.5					1					5%
10		2	0.5							0.5											1.5	0.5				5%
11								0.5	0.5					0.5								2	1	0.5		5%
12		0.5	1											0.5							0.5	0.5	2			5%
13	0.5		0.5					1.5						0.5								0.5		1.5		5%
14		0.5	0.5																		0.5	1	1	1.5		5%
15		1	1																		2.5	0.5				5%
16							1.5							0.5							2.5			0.5		5%
17							2.5	1						0.5										1		5%
18	1		1				0.2														0.3		1		1.5	5%
19														1.5							2.5	0.5	0.2		0.3	5%
20		1	1				1														1.5				0.5	5%
รวม	1.8	16.5	14				5.2	6.7	3.5	2				5.5	0.2	0.8				11.8	8.7	10	6.5	1.5	5.3	100%
ลำดับ	13	1	2				10	6	11	12				8	16	15				3	5	4	7	14	9	

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์กลุ่มสี พบว่าศิลปินได้ใช้กลุ่มสีหลักๆ จากสัดส่วนพื้นที่ของภาพผลงานคิดเป็นค่าร้อยละ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1.สีเหลืองอ่อน (ร้อยละ 16.5) 2.สีเหลืองคล้ำ (ร้อยละ 14) 3.สีม่วงอ่อน (ร้อยละ 11.8) 4.สีขาว (ร้อยละ 10) 5.สีม่วงคล้ำ (ร้อยละ 8.7) 6.สีน้ำเงินคล้ำ (ร้อยละ 6.7) 7.สีดำ (ร้อยละ 6.5) 8.สีส้มคล้ำ (ร้อยละ 5.5)

สีเหลืองอ่อน เป็นกลุ่มสีที่ใช้มากที่สุด พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เป็นการระบายแบบเรียบกลมกลืน ใช้ระบายร่วมกับกลุ่มสีเหลืองคล้ำซึ่งมีสัดส่วนในการใช้ใกล้เคียงกัน ประกอบกับใช้สร้างเส้นขอบคมแนวตั้งและแนวนอน โดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพจึงเกิดเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมที่ถูกตัดทอน กลุ่ม สีม่วงอ่อน กลุ่มสีขาว กลุ่มสีม่วงคล้ำ มีการใช้ในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน เป็นการระบายด้วยรูปทรงอิสระโดยเกลี่ยไล่น้ำหนักอ่อนเข้มผสมผสานเข้าหากันเพื่อสร้างระยะตื้นลึกภายในภาพ กลุ่มสีขาวยังใช้ระบายในลักษณะเป็นแสงฟุ้งกระจายอยู่ทั่วบริเวณกลางภาพและใช้ร่วมกับสีอื่นๆเป็นหลักเพื่อไล่น้ำหนักอ่อนเข้ม กลุ่มสีน้ำเงินคล้ำ ใช้สร้างเส้นขอบคมแนวนอนบริเวณกึ่งกลางทางด้านซ้ายของภาพเป็นการระบายร่วมกับสีดำแบบเรียบกลมกลืนจึงทำให้ภาพมีมิติลึกลงไป สำหรับสีดำมีการใช้อยู่สองลักษณะคือระบายด้วยรูปทรงอิสระแบบเรียบกลมกลืนร่วมกับสีส้มคล้ำและใช้ระบายในลักษณะสลับพู่กันอย่างฉับพลันให้เกิดเส้นที่พลิ้วไหวเป็นการสร้างจุดเด่นให้ภาพมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น กลุ่มสีส้มคล้ำพบบริเวณกึ่งกลางทางด้านซ้ายและด้านขวาของภาพ เป็นการระบายแบบเรียบกลมกลืนเพื่อไล่น้ำหนักอ่อนเข้มร่วมกับสีอื่นๆ ด้วยรูปทรงอิสระและยังเป็นการสร้างสรรค์สีในที่มีคด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 11 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 1

ข้อ ที่	เทคนิคการระบายสี	หมายเลขช่องตารางที่ข้อมูลปรากฏ																					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวม	ลำดับ
1	การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน	1	1	1	2	2	0.5	1	1	1	1.5	0.5	0.5	0.5	0.5	1	1.5	0.5	0.5	1	1.5	20	1
2	การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน	1	0.5	1			0.5	1	1.5	1		0.5	1	1	1	0.5	0.5	0.5	1	0.5	0.5	13.5	4
3	การระบายสีด้วยสีเหลวและ โปรงใส	1	1.5	0.5	2	2	1	0.5	0.5	1	2		1	0.5	0.5	1	1	1	0.5	1	1	19.5	2
4	การระบายสีขอบคม			1			0.5	0.5			0.5				0.5	1	1					5	7
5	การระบายสีหนาทับซ้อน	1	0.5	0.5			1	0.5	1	1		1	1.5	2	1	0.5	1	1	1	0.5	1	16	3
6	การระบายสีด้วยเกรียง						1					0.5	0.5	0.5		0.5						3	9
7	การระบายสีโดยใช้เทปกาวกัน ขอบ		1					0.5	0.5	1			0.5	1					1			5.5	6
8	การระบายสีร่วมกับรอยจุดขีด																		0.5	0.5		1	11
9	การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิว ได้ภาพ	1	0.5	1	1	1		0.5	1.5	0.5			0.3	1	0.5	0.5			1	10.3		5	
10	การระบายสีทับบนเส้น							0.5	0.5	0.5			0.5	0.2					0.5			2.7	10
11	การระบายสีเปียกบนพื้นแห้ง หมด						0.5	1				0.5	0.5	0.5								3.5	8
			5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	100%

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี พบว่าศิลปินใช้เทคนิคหลายวิธีการที่สำคัญ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ 1.แบบเรียบกลมกลืน (ร้อยละ20) 2.แบบสีเหลวโปรงใส (ร้อยละ19.5) 3.สีหนาทับซ้อน (ร้อยละ16) 4.แบบแสดงลีลารอยพู่กัน (ร้อยละ13.5) 5.การสร้างพื้นผิวได้ภาพ (ร้อยละ10.3) 6.โดยใช้เทปกาวกันขอบ (ร้อยละ5.5) 7.แบบขอบคม (ร้อยละ5)

เทคนิคการระบายสีแบบเรียบกลมกลืน พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เทคนิคการระบายสีนี้พบใช้มากในกลุ่มสีขาวและและกลุ่มสีเหลืองอ่อนเพื่อไล่น้ำหนักอ่อน เข้มและยังเป็นการสร้างภาพให้มีระยะใกล้ไกล เทคนิคการระบายสีเหลวโปรงใส พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เป็นการ

ระบายสีลักษณะทับซ้อนกันบางๆ ด้วยรูปทรงอิสระเห็นได้ชัดในบริเวณกลุ่มสีเหลืองอ่อนและกลุ่มสีเหลืองคล้ำจึงทำให้เกิดมิติของชั้นสีที่โปร่งใส สำหรับการใช้เทคนิคการระบายสีหนาทับซ้อน พบใช้บริเวณกลางภาพ การระบายสีในเทคนิคนี้ปรากฏให้เห็นชั้นสีหนาและบางทับซ้อนกันไปมาอย่างชัดเจนจึงทำให้บริเวณกลางภาพมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่นๆ เทคนิคการระบายสีแสดงลีลา รอยพู่กัน พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เป็นการระบายโดยทิ้งร่องรอยตามจังหวะลีลารอยแปรงที่ปรากฏเป็นรูปทรงอิสระที่พลิ้วไหว มีฝีแปรงที่ขนาดกว้างเห็นเป็นเส้นสั้นบ้างยาวบ้างสลับกันไป สำหรับการใช้เทคนิคการระบายสีสร้างพื้นผิวได้ภาพ พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ การระบายด้วยเทคนิคนี้เป็นการสร้างสรรค์ตามขั้นตอนกลวิธีที่ศิลปินเตรียมการไว้ก่อนแล้ว จะเห็นพื้นผิว ขรุขระได้ชัดเจนในที่แสงตกกระทบ

ตารางที่ 12 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 1

ลำดับ	ลักษณะเส้น	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	เส้นจริง	●		บริเวณด้านบนและ ด้านขวาของภาพ			●
2	เส้นเชิงนัย	●		บริเวณกลางภาพ			●
3	เส้นขอบ	●		พบทั่วบริเวณทั้งภาพ	●		

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น โดยศิลปินได้มีการใช้เส้นอยู่ 3 ลักษณะ 1. เส้นจริง พบเป็นเส้นที่เกิดจากการสาดสีอย่างฉับพลันและเส้นจริงที่เกิดจากการใช้ฝีแปรงจะเห็นได้ชัดเจนในกลุ่มสีดำ เส้นที่พบไม่ได้เป็นเส้นที่ยาวมาก 2. เส้นเชิงนัย พบเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆ ในภาพตัวครอยสีแปรงจัดเรียงไปในทิศทางแนวเดียวกัน 3. เส้นขอบ พบมี 2 ลักษณะ คือ เส้นขอบที่เกิดจากการใช้เทปกาวกั้นโดยการสร้างเส้นขอบในลักษณะแนวตั้งแนวนอน ซึ่งเส้นขอบที่สร้างสรรค์ขึ้นมาทำให้เกิดเป็นลักษณะของรูปทรงสีเหลี่ยมที่ถูกตัดทอนไป และเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยฝีแปรงอย่างอิสระอัด โนมัดฉับพลันประกอบกับการเก็บรายละเอียดให้เกิดขอบคมบ้างตามจังหวะลีลา

ตารางที่ 13 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 1

ลำดับ	ลักษณะรูปทรง	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	รูปทรงอิสระ	●		บริเวณทั่วทั้งภาพ	●		
2	รูปเรขาคณิต	●		บริเวณกลางภาพ บริเวณด้านซ้ายและ ด้านขวาของภาพ			●

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง พบเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวทับซ้อนกันซึ่งรูปทรงอิสระที่พบนั้นมีความแตกต่างกันไปตามจังหวะลีลาสำหรับรูปเรขาคณิตเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงให้เป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยม โดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพ โดยในบางตำแหน่งของรูปทรงสี่เหลี่ยมนั้นได้ถูกระบายทับด้วยรูปทรงอิสระ จึงทำให้รูปทรงสี่เหลี่ยมที่นั้นถูกทำลายตัดทอนไป

ภาพที่ 36 ชื่อภาพ Painted sky, ค.ศ.2013, 25x53", Acrylic on canvas

ตารางที่ 14 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 2

กลุ่มสี																											
ช่องที่	สีเหลือง			สีแดง			สีน้ำเงิน			สีฟ้า			สีส้ม			สีเขียว			สีม่วง			สีกลาง				รวม	
	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล		
1		4																				0.5		0.5		5%	
2		0.3																				0.5		4	0.2	5%	
3		1	1.5											0.5							0.5				1.5	5%	
4		4																							1	5%	
5		4																							1	5%	
6		0.5	1									0.5		1							0.5	0.5		0.5	0.5	5%	
7		0.5	0.5					0.5		1				1								0.5	0.5	0.5		5%	
8		1.5	1			0.5						0.5		0.5							0.5			0.5		5%	
9		4																							1	5%	
10	0.5		1.5									0.5	0.5								0.3	1.7				5%	
11		1	0.5										1											2	0.5	5%	
12									3													0.3	0.7	1		5%	
13		3	0.5							0.3												0.2	1			5%	
14		3								0.5	0.2											0.5	0.5		0.3	5%	
15		3								0.5	0.3												1		0.2	5%	
16		2									0.5	0.5									0.5	1		0.5		5%	
17										3													0.3	0.7	1	5%	
18		4.5																							0.5	5%	
19		5																								5%	
20		5																								5%	
รวม	0.5	46.3	6.5			0.5		0.5	7.3	2	2.5	0.5	3.5								1.5	0.8	10.5	4.9	10.5	1.7	100%
ลำดับ	12	1	4			12		12	3	8	7	12	6								10	11	2	5	2	9	

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์กลุ่มสี พบว่าศิลปินได้ใช้กลุ่มสีหลักๆ จากสัดส่วนพื้นที่ของภาพผลงานคิดเป็นค่าร้อยละ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1.สีเหลืองอ่อน (ร้อยละ 46.3) 2.สีเทาและสีขาว (ร้อยละ 10.5) 3.สีฟ้าสด (ร้อยละ 7.3) 4.สีเหลืองคล้ำ (ร้อยละ 6.5) 5.สีดำ (ร้อยละ 4.9) 6.สีส้มคล้ำ (ร้อยละ 3.5) 7.สีฟ้าคล้ำ (ร้อยละ 2.5)

สีเหลืองอ่อน เป็นกลุ่มสีที่ใช้มากที่สุด พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ ใช้ระบายแบบเรียบกลมกลืนด้วยรูปทรงอิสระ โดยส่วนใหญ่ใช้ระบายร่วมกันกับกลุ่มสีเหลืองคล้ำและกลุ่มสีขาว ประกอบกับใช้สร้างเส้นขอบคมแนวตั้งและแนวนอน โดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพจึงเกิดเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมที่ถูกตัดทอนทับซ้อนกันไปมา กลุ่มสีเทาและกลุ่มสีขาวมีส่วนในการใช้ที่เท่ากัน ใช้ระบายแบบเกลี่ยไล่สีน้ำหนักด้วยรูปทรงอิสระและระบายเป็นเส้นขอบคมร่วมกัน สีขาวยังใช้ระบายในลักษณะให้เกิดแสงฟุ้งกระจายซ้อนทับกับสีเทาและใช้ร่วมกับสีอื่นๆเป็นหลักเพื่อไล่สีน้ำหนักรวมกัน พบบริเวณกึ่งกลางทางด้านซ้ายของภาพ กลุ่มสีฟ้า พบบริเวณกึ่งกลางทางด้านซ้ายของภาพ ใช้สร้างรูปทรงอิสระที่มีขอบคมประกอบกับระบายให้เกิดเส้นขอบคมแนวตั้งและแนวนอนตัดสลับทับซ้อนกันซึ่งใช้กลุ่มสีดำมาระบายร่วมกันทำให้เห็นเส้นขอบคมในกลุ่มสีฟ้าอย่างเด่นชัด สีเหลืองคล้ำที่พบใช้นั้น เป็นการระบายด้วยรูปทรงอิสระทับซ้อนกันไปกับกลุ่มสีดำ จึงทำให้เกิดเป็นการสร้างสรรค์สีในที่มีคละและยังเป็นการสร้างน้ำหนักรวมกันในกลุ่มสีเหลือง สำหรับสีดำมีการใช้ระบายสร้างเส้นอิสระแนวนอนบริเวณกลางภาพประกอบกับใช้สร้างเส้นขอบคมแนวตั้งและแนวนอนร่วมกัน โดยเชื่อมโยงกับกรอบของภาพจึงเกิดเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมที่ถูกตัดทอนทับซ้อนกันไปมา กลุ่มสีดำที่นำมาใช้นั้นเป็นสีหลักที่นำสร้างสรรค์รูปร่างรูปทรง เส้นและสีให้มีความชัดเจนมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น

ตาราง 15 บันทึกข้อมูลการสังเคราะห์วิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 2

ช่อง ที่	เทคนิคการระบายสี	หมายเลขช่องตารางที่ข้อมูลปรากฏ																					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวม	ลำดับ
1	การระบายสีแบบเรียกกลมกลืน	2.5	2.5	1	2.5	2.5	0.5	0.5	0.5	2.5	1.5	0.5	0.5	0.5	1	1	1	1	2	2.5	2.5	29	1
2	การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน			1				1	0.5		0.5	1	0.5	0.5	0.5	0.5	1	0.5				7.5	7
3	การระบายสีด้วยสีเหลวและโปรงใส	0.5	1	0.5	1	1	1	1	0.5	1	1	0.5		0.5	1	1	1.5	0.5	1	0.5	0.5	15.5	3
4	การระบายสีขอบคม		0.5	1			0.5	0.5	0.5		0.5		1.5	1	1	1		1				9	4
5	การระบายสีหนาทับซ้อน			1			1	0.5	0.5			1.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	1.5				8.5	6
6	การระบายสีด้วยเกรียง							0.5	0.5													1	9
7	การระบายสีโดยใช้เทปกาวกั้นขอบ	1					1	0.5	1.5		0.5	0.5	1	1		0.5			1.5			9	5
8	การระบายสีร่วมกับรอยจุดขีด																						
9	การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ	0.5	1	0.5	1.5	1.5	0.5	0.5	0.5	1.5	0.5	0.5	0.5	0.5	1	0.5	1	0.5	0.5	2	2	17.5	2
10	การระบายสีทับบนเส้น	0.5					0.5				0.5	0.5	0.5	0.5								3	8
11	การระบายสีเปียกบนพื้นแห้งหมาด																						
		5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	100%

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี พบว่าศิลปินใช้เทคนิคหลายวิธีการที่สำคัญ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ 1. การระบายสีแบบเรียกกลมกลืน (ร้อยละ 29) 2. การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ (ร้อยละ 17.5) 3. การระบายสีเหลวโปรงใส (ร้อยละ 15.5) 4. การระบายสีขอบคม (ร้อยละ 9) 5. การระบายสีโดยใช้เทปกาวกั้นขอบ (ร้อยละ 9) 6. การระบายสีหนาทับซ้อน (ร้อยละ 8.5) 7. การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน (ร้อยละ 7.5)

เทคนิคการระบายสีแบบเรียบกลมกลืน พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เทคนิคการระบายสีนี้พบใช้มากในสีเหลืองอ่อนและสีน้ำเงิน โดยจะใช้สีขาวเป็นหลักในการไล่น้ำหนัก เทคนิคการระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณกลางภาพ การระบายด้วยเทคนิคนี้เป็นการสร้างสรรค์ตามขั้นตอนกลวิธีที่ศิลปินต้องการซึ่งเตรียมไว้ก่อนแล้ว จะเห็นพื้นผิวขรุขระได้ชัดเจนในที่แสงตกกระทบ เทคนิคการระบายสีแบบสีเหลวโปร่งใส พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณกลางภาพ เป็นการระบายสีลักษณะทับซ้อนกันบางๆ ด้วยรูปทรงอิสระเห็นได้ชัดในบริเวณกลุ่มสีเหลืองและกลุ่มสีฟ้า ซึ่งทำให้เกิดมิติของชั้นสีที่โปร่งใส การระบายสีขอบคมและการระบายโดยใช้เทปกาวกั้นขอบนั้นเป็นการใช้เทคนิคการระบายผสมผสานร่วมกันจึงเกิดเป็นรูปทรงอิสระที่เป็นเส้นขอบคมและเป็นเส้นขอบคมโดยใช้เทปกาวกั้นสลับทับซ้อนกัน ไปมาทำให้ภาพเกิดเป็นรูปทรงสีเหลี่ยมในรูปแบบตัดทอน พบบริเวณกลางภาพ สำหรับการใช้นี้เทคนิคการระบายสีหนาทับซ้อน พบใช้บริเวณกลางภาพ การระบายสีในเทคนิคนี้ปรากฏให้เห็นชั้นสีหนาและบางทับซ้อนกันไปมาอย่างชัดเจนจึงทำให้บริเวณกลางภาพมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่นๆ เทคนิคการระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เป็นการระบายโดยทิ้งร่องรอยตามจังหวะลีลา รอยแปร่งที่ปรากฏเป็นรูปทรงอิสระมีสีแปร่งที่ขนาดกว้างเห็นเป็นเส้นสั้นบ้างยาวบ้างแต่ก็มีเทคนิคแบบเรียบไล่น้ำหนักใช้ร่วมอยู่ด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 16 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 2

ลำดับ	ลักษณะเส้น	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	เส้นจริง	●		บริเวณกลางภาพ			●
2	เส้นเชิงนัย	●		บริเวณกึ่งกลางของภาพ			●
3	เส้นขอบ	●		บริเวณกลางภาพและ บริเวณด้านล่าง ของภาพ		●	

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น โดยศิลปินได้มีการใช้เส้นอยู่ 3 ลักษณะ 1. เส้นจริง พบบริเวณกลางภาพ เป็นเส้นแนวนอนที่เกิดจากการระบายด้วยสีแปร่งเห็นได้ชัดเจนในกลุ่มสีดำ 2. เส้นเชิงนัยพบบริเวณกลางภาพเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆ ตัวครอยสีแปร่งจัดเรียงไปในทิศทางแนวเดียวกัน 3. เส้นขอบ พบบริเวณกลางภาพ เส้นขอบที่พบมี 2 ลักษณะ คือ เส้นที่เกิดจากการใช้เทปกาวกั้น โดยการสร้างเส้นขอบในลักษณะแนวตั้งและแนวนอนสลับทับซ้อนกัน ต่อมาคือเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยสีแปร่งอย่างอิสระอัตโนมัติ นับพลันประกอบกับมีการเก็บรายละเอียดให้เป็นขอบคม

ตารางที่ 17 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 2

ลำดับ	ลักษณะรูปร่างรูปทรง	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	รูปทรงอิสระ	●		บริเวณกลางภาพ		●	
2	รูปเรขาคณิต	●		บริเวณกลางภาพ		●	

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง โดยเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวทับซ้อนกันซึ่งรูปทรงอิสระที่พบนั้นมีความแตกต่างกันไปตามจังหวะลีลาของการวาด สำหรับรูปเรขาคณิตเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงให้เป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยม โดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพโดยใช้เทปกาวกั้นสลับทับซ้อนกันทำให้บริเวณกลางภาพเกิดเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมขนาดเล็กทับซ้อนกันไปมาและในบางตำแหน่งได้ถูกระบายทับด้วยรูปทรงอิสระ จึงทำให้รูปทรงสี่เหลี่ยมที่พบถูกทำลายตัดทอนไป

ภาพที่ 37 ชื่อภาพ Eternal dynasty, ค.ศ.2013, 48x48", Acrylic on canvas

ตารางที่ 18 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 3

กลุ่มสี																										
ข้อที่	สีเหลือง			สีแดง			สีน้ำเงิน			สีฟ้า			สีส้ม			สีเขียว			สีม่วง			สีกลาง				รวม
	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล	
1		0.5	1											1					0.5					1	1	5%
2		1.5																	0.5	0.5			2.5		5%	
3		0.5												0.5					0.5	0.5			2.5	0.5	5%	
4			1																0.5	0.5			2.5	0.5	5%	
5			0.5										0.5	0.5					1				1	0.5	5%	
6		0.5	0.5						0.5					0.5			0.3		0.5					0.5	5%	
7		0.2	0.3						0.2				0.3						0.2	0.5	2.3	0.5	0.5	0.5	5%	
8				1					0.5				0.5	0.5					0.2	0.3	2				5%	
9				1.5					0.5										1		1	0.5	0.5		5%	
10			0.5						0.5					0.5					1		1.5		1		5%	
11			0.3						0.3			0.5		1					1.7		0.5		0.5		5%	
12			0.5			0.3						0.5	0.5				0.2		1.5	0.5		0.5	0.5	0.2	5%	
13			0.5			0.3													1.5	0.5		1.5	0.5	0.2	5%	
14			0.2					1											0.5	1.7	0.3	0.5	0.5	0.3	5%	
15			0.5			0.5			0.5					1					1		0.5	0.5	0.5		5%	
16																				3			2		5%	
17			0.5																0.5	2			2		5%	
18			0.5																0.5	1.5			2	0.5	5%	
19																			0.5	1.5			2	1	5%	
20												0.5							0.5	1.5			1.5	1	5%	
รวม		3.2	6.8	2.5		1.1		1	3			1.5	1.3	0.5	5.5			0.5	8	19.3	2.6	12	22	9.2	100%	
ลำดับ		8	6	11		14		15	9			12	13	17	7			16	5	2	10	3	1	4		

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์ห้กลุ่มสี พบว่าศิลปินได้ใช้กลุ่มสีหลักๆ จากสัดส่วนพื้นที่ของภาพผลงานคิดเป็นค่าร้อยละ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1. สีเทา (ร้อยละ 22) 2. สีม่วงคล้ำ (ร้อยละ 19.3) 3. สีดำ (ร้อยละ 12) 4. สีน้ำตาล (ร้อยละ 9.2) 5. สีม่วงอ่อน (ร้อยละ 8) 6. สีเหลืองคล้ำ (ร้อยละ 6.8) 7. สีส้มคล้ำ (ร้อยละ 5.5)

สีเทาเป็นสีที่ใช้มากโดยส่วนใหญ่ใช้ผสมผสานร่วมกับสีอื่นๆ โดยเป็นการใช้ร่วมกันในลักษณะแบบเรียกกลมกลืนไล่สีน้ำหน้กเข้มไปอ่อนเพื่อสร้างบรรยากาศโดยรวมของภาพ ลองลงมาคือสีม่วงคล้ำ พบใช้บริเวณกึ่งกลางของภาพ ใช้ระบายแบบไล่สีน้ำหน้กอ่อนเข้มร่วมกับกลุ่มสีดำด้วยรูปทรงอิสระประกอบกับใช้สร้างเส้นขอบคมแนวนอนโดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพทำให้เกิดเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม สำหรับสีดำซึ่งเป็นสีหลักที่ใช้สร้างเส้นจริงและรูปทรงอิสระประกอบกับใช้สร้างเส้นขอบคมแนวตั้งและแนวนอน โดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพจึงเกิดเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมเด่นชัดขึ้นมา สีน้ำตาล สีม่วงอ่อน สีเหลืองคล้ำ มีสัดส่วนในการใช้ที่ใกล้เคียงกัน พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณของภาพ โดยใช้ระบายแบบเรียกกลมกลืนไล่สีน้ำหน้กสีและระบายแบบสีเหลวโปร่งใสให้มีความกลมกลืนและสร้างมิติของชั้นสี สีส้มคล้ำ พบบริเวณกลางภาพ เป็นการระบายทับซ้อนกันด้วยรูปทรงอิสระร่วมกับกลุ่มสีดำและยังเป็นใช้สร้างสรรค์สีในที่มีด

ตารางที่ 19 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 3

ช่อง ที่	เทคนิคการระบายสี	หมายเลขช่องตารางที่ข้อมูลปรากฏ																					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวม	ลำดับ
1	การระบายสีแบบเรียบ กลมกลืน	1	2	1.5	1.5	1	0.5	0.5	0.3	1	1	2	1.5	0.5	2	1.5	4	4	4	4	4	36.8	1
2	การระบายสีแสดงลีลา รอยพู่กัน	0.5	0.5	0.5	0.5		0.5	0.5	0.7		0.2	0.5	0.5	1	0.5							6.4	6
3	การระบายสีด้วยสีเหลวและ โปรงใส	0.5	1.5	0.5	0.5	1	0.5			0.5	0.5	1	0.5	0.5		0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	10.5	4
4	การระบายสีขอบคม	0.5		1.5	0.5	0.5	0.5	1	0.5	0.5				0.5	0.5	1						7.5	5
5	การระบายสีหนาทับซ้อน	1		1	0.5	1	0.5	1.5	1.5	1	0.3	0.5	1	1	0.5	1						12.3	2
6	การระบายสีด้วยเกรียง	0.5					0.5	1	0.5	0.5	1		0.5	0.5		0.5						5.5	7
7	การระบายสีโดยใช้เทปกาว กั้นขอบ				1		1			1	1				1							5	8
8	การระบายสีร่วมกับรอยจุด ขีด																						
9	การระบายสีด้วยการสร้าง พื้นผิวได้ภาพ	1	1	1		1	1	0.5	1		0.5	1	0.5			0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	11.5	3
10	การระบายสีทับบนเส้น				0.5						0.5				0.5							1.5	10
11	การระบายสีเปียกบนพื้น แห้งหมาด					0.5			0.5	0.5			0.5	1								3	9
		5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	100%

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี พบว่าศิลปินใช้เทคนิคหลาย
วิธีการที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ 1.การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน(ร้อยละ36.8) 2.การ
ระบายสีหนาทับซ้อน(ร้อยละ12.3) 3.การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ(ร้อยละ11.5) 4.การ
ระบายสีเหลวโปรงใส(ร้อยละ10.5) 5.การระบายสีขอบคม(ร้อยละ7.5) 6.การระบายสีแสดงลีลา
รอยพู่กัน(ร้อยละ5.5) 7.แบบขอบคม(ร้อยละ6.4)

เทคนิคการระบายสีแบบเรียบกลมกลืน พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เทคนิคการระบายสีนี้พบใช้มากในสีขาวและสีเหลืองอ่อน เทคนิคการระบายสีเหลว โปร่งใส พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เป็นการระบายสีลักษณะทับซ้อนกันบางๆด้วยรูปทรงอิสระเห็นได้ชัดในบริเวณกลุ่มสีเหลืองอ่อนและกลุ่มสีเหลืองคล้ำจึงทำให้เกิดมิติของชั้นสีที่โปร่งใส สำหรับการใช้นี้เทคนิคการระบายสีหนาทับซ้อน พบใช้บริเวณกลางภาพ การระบายสีในเทคนิคนี้ปรากฏให้เห็นชั้นสีหนาและบางทับซ้อนกันไปมาอย่างชัดเจนจึงทำให้บริเวณกลางภาพมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่นๆ เทคนิคการระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เป็นการระบายโดยทิ้งร่องรอยตามจังหวะลีลาของแปรงที่ปรากฏเป็นรูปทรงอิสระมีฝีแปรงที่ขนาดกว้างเห็นเป็นเส้นสั้นบ้างยาวบ้าง สำหรับการใช้นี้เทคนิคการระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวไว้ได้ภาพ พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ การระบายด้วยเทคนิคนี้เป็นการสร้างสรรค์ตามขั้นตอนกลวิธีที่ศิลปินต้องการซึ่งเตรียมไว้ก่อนแล้ว จะเห็นพื้นผิวขรุขระได้ชัดเจนในที่แสงตกกระทบ

ตารางที่ 20 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 3

ลำดับ	ลักษณะเส้น	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	เส้นจริง	●		บริเวณกลางภาพ		●	
2	เส้นเชิงนัย	●		บริเวณด้านบนและด้านล่างของภาพ			●
3	เส้นขอบ	●		บริเวณกลางภาพ บริเวณด้านซ้ายและขวาของภาพ		●	

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ศิลปินมีการใช้เส้นอยู่ 3 ลักษณะ

1. เส้นจริง เป็นเส้นที่เกิดจากการระบายสีอย่างฉับพลัน โดยใช้กลุ่มสีระบายสลับไปมาไม่มีทิศทางและยังมีเส้นที่เกิดจากกลุ่มสีอื่นๆแต่ทำให้จางลง
2. เส้นเชิงนัยพบบริเวณกลางภาพเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆ ตัวดรอว์ฟี่แปรงจัดเรียงไปในทิศทางแนวเดียวกัน
3. เส้นขอบ พบมี 2 ลักษณะ คือ เส้นที่เกิดจากการใช้เทปกาวกัน โดยการสร้างเส้นขอบในลักษณะแนวตั้งและแนวนอน ต่อมาคือเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยฝีแปรงอย่างอิสระอัด โนมตีฉับพลันและมีการเก็บรายละเอียดให้เป็นขอบคม

ตารางที่ 21 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 3

ลำดับ	ลักษณะรูปร่างรูปทรง	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	รูปทรงอิสระ	●		บริเวณกลางภาพ	●		
2	รูปเรขาคณิต	●		บริเวณกลางภาพ			●

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง โดยเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวทับซ้อนกันเป็นกลุ่มบริเวณกลางภาพซึ่งรูปทรงอิสระที่พบนั้นมีความแตกต่างกันไปตามน้ำหนักของสีและจังหวะลีลาร่องรอยพู่กัน สำหรับรูปเรขาคณิตเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงให้เป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยม โดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพ ซึ่งองค์ประกอบของรูปทรงสี่เหลี่ยมบริเวณกลางภาพนั้น ได้ถูกระบายทับด้วยรูปทรงอิสระ จึงทำให้รูปทรงสี่เหลี่ยมที่พบถูกทำลายตัดทอนไป

ภาพที่ 38 ชื่อภาพ Breaking light , ค.ศ.2013, 40x60", Acrylic on canvas

ตารางที่ 22 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 4

กลุ่มสี																											
ช่องที่	สีเหลือง			สีแดง			สีน้ำเงิน			สีฟ้า			สีส้ม			สีเขียว			สีม่วง			สีกลาง				รวม	
	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล		
1																						0.5	0.5	4		5%	
2				0.5										1										1	2	0.5	5%
3		1	0.5																				0.5		3		5%
4			0.5																				0.5		4		5%
5																							0.5		4.5		5%
6														0.5									0.2	0.3	1.5	2.5	5%
7			0.5	0.5	0.5									0.5									0.5	1	1.5		5%
8			0.5										0.5										1.5	1	0.5	1	5%
9		0.5												0.5									0.5	0.5	3		5%
10																							0.5	2.5	1.5	0.5	5%
11								0.2															0.3	2.3	2.2		5%
12			0.2	0.5					0.2				0.3										1	1	1.5	0.3	5%
13		0.3	0.5	0.2																			0.5	2	0.5	1	5%
14								0.5	1																3.5		5%
15																							1	1	3		5%
16																								1	4		5%
17			1.5																				0.5	0.5	2	0.5	5%
18			1.5																				0.5	0.5	2	0.5	5%
19			1.5																						3.5		5%
20																							0.5		4.5		5%
รวม		1.8	7.2	1.7	0.5			0.7	1.2				0.8	2.5								0.2	9.6	16.3	53.2	4.3	100%
ลำดับ		7	4	8	12			11	9				10	6								13	3	2	1	5	

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์กลุ่มสี พบว่าศิลปินได้ใช้กลุ่มสีหลักๆ จากสัดส่วนพื้นที่ของภาพผลงานคิดเป็นค่าร้อยละ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1. สีเทา (ร้อยละ53.2) 2. สีดำ (ร้อยละ 16.3) 3. สีขาว (ร้อยละ9.6) 4. สีเหลืองคล้ำ (ร้อยละ7.2) 5. สีน้ำตาล (ร้อยละ4.3) 6. สีส้มคล้ำ (ร้อยละ2.5)

สีเทาเป็นสีที่ใช้มากโดยส่วนใหญ่ใช้ผสมผสานร่วมกับสีอื่นๆ เป็นการใช้ร่วมกันระบายในลักษณะแบบเรียบกลมกลืนไล่สีน้ำหนักเข้มไปอ่อนเพื่อสร้างบรรยากาศโดยรวมของภาพ ลองลงมาคือสีดำซึ่งเป็นสีหลัก ที่ใช้สร้างเส้นจริงและรูปทรงอิสระประกอบกับใช้สร้างเส้นขอบคมแนวตั้งและแนวนอน โดยเชื่อมโยงกับกรอบของภาพจึงเกิดเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมเด่นชัดขึ้นมา สีขาวใช้ระบายในลักษณะเป็นแสงฟุ้งกระจายอยู่ทั่วบริเวณกลางภาพและใช้ร่วมกับสีอื่นๆ เป็นหลักเพื่อไล่สีน้ำหนักอ่อนเข้ม สีเหลืองคล้ำ พบบริเวณกลางภาพใกล้กับสีกลุ่มสีดำ ใช้ระบายแบบสีเหลวโปร่งใสไปบนพื้นที่สีเทาและสีดำด้วยรูปทรงอิสระเพื่อสร้างมิติของชั้นสี สีน้ำตาลพบบริเวณกึ่งกลางภาพใกล้กับสีดำ ใช้ระบายด้วยรูปทรงอิสระแบบไล่สีน้ำหนักลงไปตามพื้นที่ของ กลุ่มสีขาว เทา และดำ สีส้มคล้ำ พบบริเวณกลางภาพ เป็นการระบายทับซ้อนกันด้วยรูปทรงอิสระร่วมกับกลุ่มสีดำและยังเป็นการสร้างสรรค์สีในที่มีค

ตารางที่ 23 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 4

ช่อง ที่	เทคนิคการระบายสี	หมายเลขช่องตารางที่ข้อมูลปรากฏ																					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวม	ลำดับ
1	การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน	2	0.5	1	2.5	2.5	2	0.5	0.5	1	1	0.5	0.5	0.5	1	1	2	1	1	1	3	25	1
2	การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน	0.5	0.5	1	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	1	0.5	0.5	0.5	0.5	1	0.5	0.5	1	1	0.5	0.5	12.5	3
3	การระบายสีด้วยสีเหลวและโปรงใส		0.5	0.5	0.5		0.5	0.5	1		0.5		0.5	0.5	0.5		0.5	1	0.5	1	1.5	10	4
4	การระบายสีขอบคม		0.5	0.5	0.5	0.5		0.5	0.5	1	0.5	0.5		0.5	0.5	1		0.5	0.5	0.5		8.5	6
5	การระบายสีหนาทับซ้อน	1	0.5		0.5	0.5	1	0.5	0.5	1	1	1.5	0.5	0.5	1	1	1		0.5	0.5		13	2
6	การระบายสีด้วยเกรียง	0.5	0.5	0.5		0.5	0.5	0.5	0.5		0.5	0.5	0.5	0.5		0.5	0.5	0.5	0.5			7.5	7
7	การระบายสีโดยใช้เทปกาวกันขอบ		1	1				1	1		1		2	1				1	1			10	5
8	การระบายสีร่วมกับรอยจุดขีด	0.5					0.5					0.5		0.5		0.5				1		3.5	8
9	การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ				0.5	0.5				0.5		0.5			0.5	0.5				0.5		3.5	9
10	การระบายสีทับบนเส้น		0.5	0.5				1	0.5	0.5				0.5								3.5	10
11	การระบายสีเปียกบนพื้นแห้งหมาด	0.5	0.5										0.5	0.5	0.5		0.5					3	11
		5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	100%

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี พบว่าศิลปินใช้เทคนิคหลายวิธีการที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ 1.การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน(ร้อยละ25) 2.การระบายสีหนาทับซ้อน(ร้อยละ13) 3.การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน(ร้อยละ12.5) 4.การระบายสีเหลวโปรงใส(ร้อยละ10) 5.การระบายสีโดยใช้เทปกาวกันขอบ(ร้อยละ10) 6.การระบายสีขอบคม(ร้อยละ8.5) 7. การระบายสีด้วยเกรียง(ร้อยละ7.5)

เทคนิคการระบายสีแบบเรียบกลมกลืน พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เทคนิคการระบายสีนี้พบใช้มากในสีขาวย สีเทาและสีดำ ลองลงมาคือเทคนิคการระบายสีหนาทับซ้อน พบใช้บริเวณกลางภาพ การระบายสีในเทคนิคนี้ปรากฏให้เห็นชั้นสีที่หนาทับซ้อนกันไปมาอย่างชัดเจนซึ่งเป็นการสร้างจุดเด่นของภาพจึงทำให้บริเวณกลางภาพมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่นๆ เทคนิคการระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณกลางภาพ เป็นการระบายโดยทิ้งร่องรอยตามจังหวะลีลา รอยแปรงที่ปรากฏเป็นรูปทรงอิสระมีฝีแปรงที่ขนาดกว้างเห็นเป็นเส้นสั้นบ้างยาวบ้างไม่บ่งบอกว่าไปในทิศทางใด เทคนิคการระบายสีเหลวและโปร่งใส พบกระจายอยู่บริเวณกลางภาพ เป็นการระบายสีลักษณะทับซ้อนกันบางๆแบบโปร่งใส ด้วยรูปทรงอิสระเพื่อสร้างมิติของชั้นสีเห็นได้ชัดในบริเวณกลุ่มสีเหลืองอ่อนและกลุ่มสีเหลืองคล้ำ การระบายสีขอบคมและการระบายโดยใช้เทปกาวกั้นขอบนั้นเป็นการใช้เทคนิคการระบายผสมผสานร่วมกันจึงเกิดเป็นรูปทรงอิสระที่เป็นเส้นขอบคมและเป็นเส้นขอบคมโดยใช้เทปกาวกั้นสลับทับซ้อนกันไปมาทำให้ภาพเกิดเป็นรูปทรงสีเหลี่ยมในรูปแบบตัดทอน เทคนิคการระบายด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ การระบายด้วยเทคนิคนี้เป็นการสร้างสรรค์ตามขั้นตอนกลวิธีที่ศิลปินเตรียมการไว้ก่อนแล้ว จะเห็นพื้นผิวขรุขระได้ชัดเจนในที่แสงตกกระทบ

ตารางที่ 24 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 4

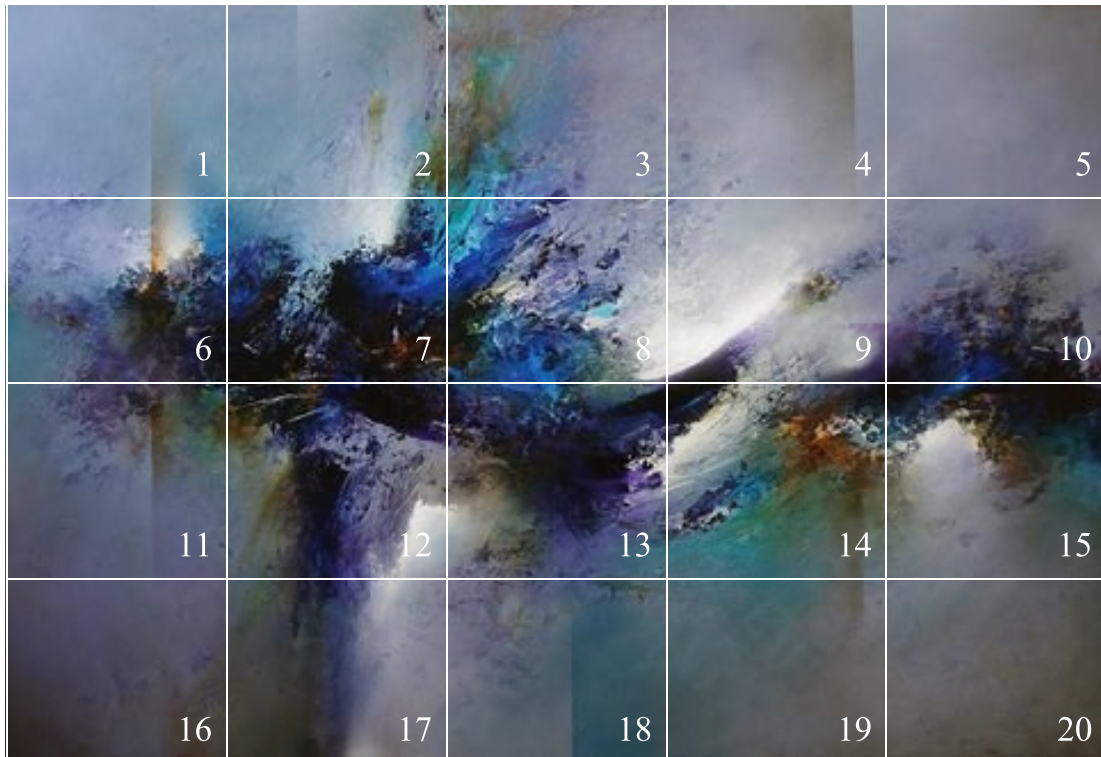
ลำดับ	ลักษณะเส้น	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	เส้นจริง	●		บริเวณกลางภาพ	●		
2	เส้นเชิงนัย	●		บริเวณกลางภาพ			●
3	เส้นขอบ	●		บริเวณกลางภาพ ด้านบนและบริเวณ ด้านล่างของภาพ		●	

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น โดยศิลปินได้มีการใช้เส้นอยู่ 3 ลักษณะ 1. เส้นจริง เป็นเส้นที่เกิดจากการใช้ฝีแปรงระบายทับสลับกันไปมาในบริเวณกลุ่มสีดำและกลุ่มสีเทาไม่บ่งบอกว่าไปในทิศทางใด 2. เส้นเชิงนัยพบบริเวณกลางภาพเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆตัวครอยฝีแปรงจัดเรียงไปในทิศทางแนวเดียวกัน 3. เส้นขอบ พบมี 2 ลักษณะ คือ เส้นที่เกิดจากการใช้เทปกาวกั้นในลักษณะแนวตั้งและแนวนอน ต่อมาคือเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยฝีแปรงและเกรียงอย่างอิสระอัตโนมัติจับพาดเส้นขอบทั้งสองลักษณะจะเห็นได้ชัดในกลุ่มสีดำและกลุ่มสีเทา

ตารางที่ 25 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 4

ลำดับ	ลักษณะรูปร่างรูปทรง	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	รูปทรงอิสระ	●		บริเวณทั่วทั้งภาพ		●	
2	รูปเรขาคณิต	●		กลางภาพด้านบน ด้านล่าง และด้านขวาของภาพ			●

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ลักษณะรูปทรงอิสระที่พบเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวทับซ้อนกันซึ่งรูปทรงอิสระที่พบนั้นมีความแตกต่างกันไปตามจังหวะลีลา สำหรับรูปเรขาคณิตเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงให้เป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมโดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพ ซึ่งในบางตำแหน่งของรูปทรงสี่เหลี่ยมนั้นได้ถูกระบายทับด้วยรูปทรงอิสระ รูปทรงสี่เหลี่ยมที่พบจึงถูกทำลายตัดทอนไป

ภาพที่ 39 ชื่อภาพ Ravender dream, ค.ศ.2014, 40x60", Acrylic on canvas

ตารางที่ 26 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 5

กลุ่มสี																											
ช่องที่	สีเหลือง			สีแดง			สีน้ำเงิน			สีฟ้า			สีส้ม			สีเขียว			สีม่วง			สีกลาง				รวม	
	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล		
1		0.5									4.5															5%	
2			0.5								4														0.5	5%	
3								1			2														2	5%	
4											2.5													2	0.5	5%	
5											3													2		5%	
6		0.5	0.5				1.5	1															0.5	1		5%	
7				0.5			0.5	1	1													0.5	1.5			5%	
8					0.5	2																0.5	1.5	0.5		5%	
9					0.5	0.5					1.5											1.5	0.5	0.5		5%	
10					0.5						2											1.5				5%	
11								1			3													1		5%	
12										1.5	0.5											1	1.5	0.5		5%	
13								1	1														2	0.5	0.5	5%	
14		0.5	0.5						0.5													0.5	0.5	0.5	2	5%	
15									1.5													0.5	0.5	2	0.5	5%	
16																						1.5		2	1.5	5%	
17										1	1											1	0.5		1.5	5%	
18			0.3							0.2	2.5													2		5%	
19																								4.5	0.5	5%	
20																								4.5	0.5	5%	
รวม		1.5	1.8	0.5	1	0.5	4.5	2	6	1.7	14.5	14										1.5	7	9	21	12.5	100%
ลำดับ		12	10	15	14	16	8	9	7	11	2	3										13	6	5	1	4	

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์กลุ่มสี พบว่าศิลปินได้ใช้กลุ่มสีหลักๆ จากสัดส่วนพื้นที่ของภาพผลงานคิดเป็นค่าร้อยละ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1. สีเทา (ร้อยละ 21) 2. สีฟ้าอ่อน (ร้อยละ 14.5) 3. สีฟ้าคล้ำ (ร้อยละ 14) 4. สีน้ำตาล (ร้อยละ 12.5) 5. สีดำ (ร้อยละ 9) 6. สีขาว (ร้อยละ 7) 7. สีน้ำเงินคล้ำ (ร้อยละ 6) 8. สีน้ำเงินสด (ร้อยละ 4.5)

สีเทาเป็นสีที่ใช้มากที่สุด โดยส่วนใหญ่ใช้ผสมผสานร่วมกับสีอื่นๆ ระบายลักษณะแบบเรียบกลมกลืน ไล่น้ำหนักเข้มไปอ่อนเพื่อสร้างบรรยากาศโดยรวมของภาพ ลองลงมาคือสีฟ้าอ่อนและสีฟ้าคล้ำ ซึ่ง พบใช้ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันและใช้ร่วมกัน โดยระบายด้วยรูปทรงอิสระแบบเรียบกลมกลืน ไล่น้ำหนักเข้มไปอ่อน พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ กลุ่มสีน้ำตาลพบบริเวณกึ่งกลางภาพด้านบนและด้านล่างใกล้กับสีดำ ใช้ระบายแบบสีเหลวโปร่งใสโดยเคลือบบางๆ ให้ความโปร่งแสงด้วยรูปทรงอิสระ ไล่น้ำหนักทับลงไปบนบริเวณกลุ่มสีฟ้าอ่อนและกลุ่มสีขาวประกอบกับใช้สร้างเส้นขอบคมแนวตั้ง โดยเชื่อมโยงกับขอบภาพให้เป็นลักษณะของรูปทรงสี่เหลี่ยม กลุ่มสีดำพบบริเวณกลางภาพใกล้กับกลุ่มสีน้ำเงินคล้ำ ใช้ระบายเป็นรูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวและเป็นเส้นขอบคมซึ่งในบางตำแหน่งของเส้นและรูปทรงอิสระนั้นถูกระบายทับด้วยกลุ่มสีฟ้าและกลุ่มสีน้ำเงินสด กลุ่มสีขาวพบบริเวณกึ่งกลางภาพ ใช้ระบายในลักษณะเป็นแสงฟุ้งกระจายแบบ ไล่น้ำหนักเข้มไปอ่อน กลุ่มสีน้ำเงินคล้ำและกลุ่มสีน้ำเงินสดเป็นสองกลุ่มสีที่ใช้ร่วมกัน ใช้ระบายเป็นรูปทรงอิสระทับซ้อนกัน ไปบนพื้นที่ของกลุ่มสีดำ

ตารางที่ 27 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 5

ข้อ ที่	เทคนิคการระบายสี	หมายเลขช่องตารางที่ข้อมูลปรากฏ																						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวม	ลำดับ	
1	การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน	0.5	0.5	0.5	1	4.5	0.5	0.3	0.5	1	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	1	1	1	1	2.5	20.3	1		
2	การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน	0.5	0.5	0.5	0.5			1	1	1	0.5	0.5	1	0.5	1.5	1	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	12.5	3	
3	การระบายสีด้วยสีเหลวและโปรงใส	1	0.5		1	0.5		0.2		0.5	0.5	0.5					1	1	0.5	0.5	0.5	8.2	5	
4	การระบายสีขอบคม		0.5								0.5	0.5		1	1	0.5	0.5		0.5		0.5	0.5	6	9
5	การระบายสีหนาทับซ้อน		0.5	1.5			2	1.5	2	0.5	1.5		1.5	1.5	1	1.5	1	0.5	0.5	0.5		17.5	2	
6	การระบายสีด้วยเกรียง			0.5			1	0.5	1	0.5			0.5	0.5	0.5	0.5		0.5				6	8	
7	การระบายสีโดยใช้เทปกาวกันขอบ	1	1		1		0.5					1.5			0.5				1			6.5	7	
8	การระบายสีร่วมกับรอยจุดขีด		0.5	0.5				0.5	0.5		0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5			0.5	0.5	0.5	7	6	
9	การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ	1.5	1	1	1		0.5	0.5		0.5	1	1					1.5	0.5	1	0.5	0.5	12	4	
10	การระบายสีทับบนเส้น	0.5			0.5		0.5					0.5		0.5								2.5	10	
11	การระบายสีเปียกบนพื้นแห้งหมด			0.5				0.5		0.5								0.5				2	11	
		5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	100%

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี พบว่าศิลปินใช้เทคนิคหลายวิธีการที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ 1. การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน (ร้อยละ 20.3) 2. การระบายสีหนาทับซ้อน (ร้อยละ 17.5) 3. การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน (ร้อยละ 12.5) 4. การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ (ร้อยละ 12) 5. การระบายสีเหลวโปรงใส

เทคนิคการระบายสีแบบเรียบกลมกลืน พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เทคนิคการระบายสีนี้พบใช้มากในกลุ่มสีขาวและกลุ่มสีฟ้าอ่อน ลองลงมาคือเทคนิคการระบายสีหนาทับซ้อน พบใช้บริเวณกลางภาพ การระบายสีในเทคนิคนี้ปรากฏให้เห็นชั้นสีที่หนาทับซ้อนกันไปมาด้วยรูปทรงอิสระอย่างชัดเจนซึ่งเป็นการสร้างจุดเด่นของภาพจึงทำให้บริเวณกลางภาพมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่นๆ เทคนิคการระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน พบบริเวณกลางภาพ เป็นการระบายโดยทิ้งร่องรอยตามจังหวะลีลา ร่องรอยที่ปรากฏเป็นรูปทรงอิสระมีสีแปร่งหนาขนาดกว้างเป็นเส้นสั้นบ้างยาวบ้าง เทคนิคการระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวไว้ได้ภาพ พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ การระบายด้วยเทคนิคนี้เป็นการสร้างสรรค์ตามขั้นตอนกลวิธีที่ศิลปินต้องการซึ่งเตรียมไว้ก่อนแล้ว จะเห็นพื้นผิวขรุขระได้ชัดเจนในที่แสงตกกระทบ เทคนิคการระบายสีเหลวโปร่งใส พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เป็นการระบายสีลักษณะทับซ้อนกันบางๆด้วยรูปทรงอิสระเห็นได้ชัดในบริเวณกลุ่มสีน้ำตาล จึงทำให้เกิดมิติของชั้นสีที่โปร่งใส สำหรับการใช่เทคนิคการระบายสีหนาทับซ้อน พบใช้บริเวณกลางภาพ การระบายสีในเทคนิคนี้ปรากฏให้เห็นชั้นสีหนาและบางทับซ้อนกันไปมาอย่างชัดเจนจึงทำให้บริเวณกลางภาพมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่นๆ

ตารางที่ 28 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 5

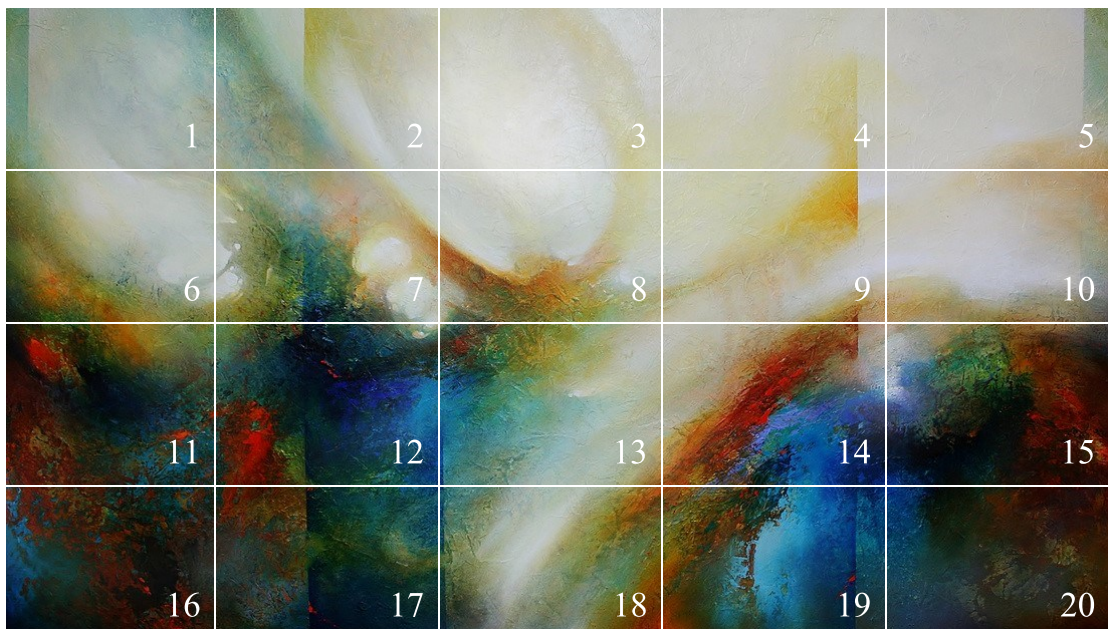
ลำดับ	ลักษณะเส้น	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	เส้นจริง	●		บริเวณกลางภาพ		●	
2	เส้นเชิงนัย	●		บริเวณกลางภาพ		●	
3	เส้นขอบ	●		ทั่วบริเวณทั้งภาพ		●	

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น โดยศิลปินได้มีการใช้เส้นอยู่ 3 ลักษณะ 1. เส้นจริง เป็นเส้นที่มีความหนา อิสระพลิ้วไหวโดยใช้กลุ่มสีระบายผสมผสานร่วมกันกับกลุ่มสีน้ำเงิน 2. เส้นเชิงนัยพบบริเวณกลางภาพเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆ ตัวครอยสีแปร่งจัดเรียงไปในทิศทางแนวเดียวกัน 3. เส้นขอบ พบมี 2 ลักษณะ คือ เส้นที่เกิดจากการใช้เทปกาวกั้น โดยการสร้างเส้นขอบในลักษณะแนวตั้งและแนวนอน ต่อมาคือเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยสีแปร่งและเกรียงอย่างอิสระอัตโนมัติจับปล้น

ตารางที่ 29 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 5

ลำดับ	ลักษณะรูปร่างรูปทรง	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	รูปทรงอิสระ	●		บริเวณกลางภาพ	●		
2	รูปเรขาคณิต	●		บริเวณกลางภาพ บริเวณ ด้านซ้ายและบริเวณ ด้านขวาของภาพ			●

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ลักษณะรูปทรงอิสระที่พบเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวทับซ้อนกันในบริเวณกลางภาพซึ่งรูปทรงอิสระที่พบนั้นมีความแตกต่างกันไปตามจังหวะลีลา สำหรับรูปเรขาคณิตเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงให้เป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยม โดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพ ซึ่งในบางตำแหน่งของรูปทรงสี่เหลี่ยมนี้ได้ถูกระบายทับด้วยรูปทรงอิสระ รูปทรงสี่เหลี่ยมที่พบจึงถูกทำลายตัดทอนไป

ภาพที่ 40 ชื่อภาพ Embrace the Light, ค.ศ.2014, 30x54", Acrylic on Canvas

ตารางที่ 30 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 6

กลุ่มสี																										
ช่องที่	สีเหลือง			สีแดง			สีน้ำเงิน			สีฟ้า			สีส้ม			สีเขียว			สีม่วง			สีกลาง				รวม
	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล	
1																					4			1		5%
2	1	1																			0.5	1.5		1		5%
3		1																					3		1	5%
4		3																						2		5%
5																							4	1		5%
6			1																		0.5	2.5		1		5%
7		0.5	1					0.5													1	1.5		0.5		5%
8		1	1.5																				2		0.5	5%
9	1		2.5																				1		0.5	5%
10																					0.5	1.5		1	2	5%
11				1	0.5			1	0.5					0.5			0.5						0.5		0.5	5%
12				1				0.5	2							0.5							0.5		0.5	5%
13		1	1									0.5											1.5		1	5%
14			0.5	0.5				0.5	1												0.5			0.5	1.5	5%
15					0.5				0.5								0.5				0.5		2		1	5%
16					0.5			0.5	0.5												0.5		1	1.5	0.5	5%
17			0.5						2														1.5		1	5%
18			2.5																			0.5	1		1	5%
19			0.5			0.5		1	2																1	5%
20					0.5				1								0.5				0.5		2		0.5	5%
รวม	2	7.5	11	2.5	2.5	2.5	10.5	0.5	0.5					1			1.5	7.5	3	15.5	6	13	13		100%	
ลำดับ	13	6	4	10	11	12	5	16	17					15			14	7	9	1	8	2	3			

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์กลุ่มสี พบว่าศิลปินได้ใช้กลุ่มสีหลักๆ จากสัดส่วนพื้นที่ของภาพผลงานคิดเป็นค่าร้อยละ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1. สีขาว (ร้อยละ 15.5) 2. สีเทา (ร้อยละ 13) 3. สีน้ำตาล (ร้อยละ 13) 4. สีเหลืองคล้ำ (ร้อยละ 11) 5. สีน้ำเงินคล้ำ (ร้อยละ 10.5) 6. สีเหลืองอ่อน (ร้อยละ 7.5) 7. สีม่วงอ่อน (ร้อยละ 7.5) 8. สีดำ (ร้อยละ 6)

กลุ่มสีขาวและกลุ่มสีเทามีสัดส่วนในการใช้ที่ใกล้เคียงกัน ใช้ระบายแบบเรียบกลมกลืน ไล่น้ำหนักเข้าหากันด้วยรูปทรงอิสระและระบายเป็นเส้นขอบคมร่วมกัน กลุ่มสีขาวยังใช้ระบายในลักษณะให้เกิดแสงพุ่งกระจายทับซ้อนไปบนกลุ่มสีเทาและใช้ร่วมกับสีอื่นๆ เป็นหลัก เพื่อไล่น้ำหนักอ่อนเข้ม กลุ่มสีน้ำตาลพบบริเวณกึ่งกลางด้านล่างของภาพ ใช้ระบายแบบสีเหลวโปร่งใส บางๆ ด้วยรูปทรงอิสระและยังเป็นการสร้างมิติของชั้นสี กลุ่มสีเหลืองคล้ำพบบริเวณกึ่งกลางทางด้านล่างของภาพ โดยส่วนใหญ่จะใช้ร่วมกับกลุ่มสีน้ำตาลระบายด้วยรูปทรงอิสระ ไล่น้ำหนักอ่อนเข้ม สีน้ำเงินคล้ำพบบริเวณด้านล่างซ้ายและขวาของภาพ ใช้สร้างเส้นขอบคมแนวตั้ง และระบายแบบเรียบกลมกลืน ไล่น้ำหนักร่วมกับกลุ่มสีดำและกลุ่มสีน้ำตาล กลุ่มสีเหลืองอ่อนและกลุ่มสีม่วงอ่อนเป็นกลุ่มสีที่มีสัดส่วนในการใช้เท่ากันพบบริเวณกลางภาพและด้านบนของภาพเป็นการระบายแบบเรียบกลมกลืน โดยส่วนใหญ่จะระบายร่วมกันกับกลุ่มสีเหลืองคล้ำและกลุ่มสีขาว ประกอบกับใช้สร้างเส้นขอบคมแนวตั้ง กลุ่มสีดำ พบบริเวณด้านซ้ายและบริเวณด้านขวาของภาพ กลุ่มสีดำถูกระบายทับด้วยกลุ่มสีน้ำตาล กลุ่มสีเหลืองคล้ำและกลุ่มสีน้ำเงินคล้ำ ซึ่งกลุ่มสีดำที่ถูกระบายทับซ้อนกันแบบนี้ทำให้ภาพตรงบริเวณนั้นเกิดมีมิติลึกลงไปและเป็นการสร้างสรรค์สีในที่มี

ตารางที่ 31 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 6

ช่อง ที่	เทคนิคการระบายสี	หมายเลขช่องตารางที่ข้อมูลปรากฏ																					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวม	ลำดับ
1	การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน	1	1	1.5	1	1.5	1	0.5	1.5	1.5	1.5	0.5	1.5	0.5					1	0.5		16	2
2	การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	1	0.5	0.5	0.5	1		0.5	0.5					1			8	6
3	การระบายสีด้วยสีเหลวและโปรงใส	0.5	0.5	0.5	1	1	0.5	1	0.5	0.5	0.5			0.5	1	0.5	0.5	0.5	0.5	1	0.5	11.5	4
4	การระบายสีขอบคม	0.5	0.5	1			0.5	1	1	0.5	1		1					0.5				7.5	7
5	การระบายสีหนาทับซ้อน	0.5	0.5	0.5	0.5		1	1	0.5		0.5	2	0.5	1	1	2	2	1.5	1	1	2	19	1
6	การระบายสีด้วยเกรียง								0.5		0.5	1	0.5	0.5	0.5	1	1	1		0.5	1	8	6
7	การระบายสีโดยใช้เทปกาวกันขอบ	1	1		1	1				1			1		0.5			1		1		8.5	5
8	การระบายสีร่วมกับรอยจุดขีด						0.5	0.5					1		0.5							2.5	9
9	การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ	1	1	1	1	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	1	0.5	1	1		1	0.5	1	14	3
10	การระบายสีทับบนเส้น					0.5				0.5								0.5		0.5		2	10
11	การระบายสีเปียกบนพื้นแห้งหมาด										0.5	0.5				0.5	0.5		0.5		0.5	3	8
		5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	100%

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี พบว่าศิลปินใช้เทคนิคหลายวิธีการที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ 1. การระบายสีหนาทับซ้อน (ร้อยละ 19) 2. การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน (ร้อยละ 16) 3. การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวไว้ได้ภาพ (ร้อยละ 14) 4. การระบายสีเหลวโปรงใส (ร้อยละ 11.5) 5. การระบายสีโดยใช้เทปกาวกันขอบ (ร้อยละ 8.5) 6. การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กันและการระบายสีด้วยเกรียง (ร้อยละ 8) 7. การระบายสีขอบคม (ร้อยละ 7.5)

เทคนิคการระบายสีหน้าทับซ้อน พบใช้บริเวณกลางภาพ การระบายสีในเทคนิคนี้ปรากฏให้เห็นชั้นสีที่หน้าทับซ้อนกันไปมาด้วยรูปทรงอิสระอย่างชัดเจนซึ่งเป็นการสร้างจุดเด่นของภาพ จึงทำให้บริเวณกลางภาพและบริเวณด้านล่างของภาพมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่นๆ เทคนิคการระบายสีแบบเรียบกลมกลืน พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เทคนิคการระบายสีนี้พบใช้มากในสีขาวและและสีเหลืองอ่อน เทคนิคการระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวไว้ได้ภาพ พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ การระบายด้วยเทคนิคนี้เป็นการสร้างสรรค์ตามขั้นตอนกลวิธีที่ศิลปินเตรียมไว้ก่อนแล้ว จะเห็นพื้นผิวขรุขระได้ชัดเจนในที่แสงตกกระทบ เทคนิคการระบายสีเหลวโปร่งใส พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เป็นการระบายสีลักษณะทับซ้อนกันบางๆด้วยรูปทรงอิสระเห็นได้ชัดในบริเวณกลุ่มสีเหลืองอ่อนและกลุ่มสีเหลืองคล้ำจึงทำให้เกิดมิติของชั้นสีที่โปร่งใส เทคนิคการระบายโดยใช้เทปกาวกั้นขอบพบบริเวณด้านซ้ายและบริเวณด้านขวาของภาพ เป็นการระบายให้เกิดเป็นเส้นขอบคมแนวตั้งสีจุดภายในภาพซึ่งเชื่อมโยงกับกรอบของภาพจึงทำให้เกิดเป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมในรูปแบบตัดทอน เทคนิคการระบายสีแสดงลีลารอยพู่กันและเทคนิคการระบายด้วยเกรียง พบบริเวณกลางภาพและบริเวณด้านล่างของภาพ เป็นการระบายโดยทิ้งร่องรอยตามจังหวะลีลา รอยแปรงที่ปรากฏเป็นรูปทรงอิสระมีฝีแปรงที่ขนาดใหญ่และเล็กสลับกันซึ่งรอยของฝีแปรงนั้นจะถูกลบปิดทับด้วยการใช้เกรียงควบคู่กันไป

ตารางที่ 32 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 6

ลำดับ	ลักษณะเส้น	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	เส้นจริง	●		ทั่วบริเวณทั้งภาพ		●	
2	เส้นเชิงนัย	●		บริเวณทั้งภาพ		●	
3	เส้นขอบ	●		บริเวณทั้งภาพ	●		

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น โดยศิลปินได้มีการใช้เส้นอยู่ 3 ลักษณะ 1. เส้นจริง ที่เกิดจากการใช้ฝีแปรงระบายอย่างฉับพลัน แต่เส้นจริงได้ถูกระบายทำให้จางลงจากกลุ่มสีขาวที่ระบายทับเป็นลักษณะของฟุ้งกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ 2. เส้นเชิงนัยพบบริเวณกลางภาพเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆ ตัวครอยฝีแปรงจัดเรียงไปในทิศทางแนวเดียวกัน 3. เส้นขอบ พบมี 2 ลักษณะ คือ เส้นที่เกิดจากการใช้เทปกาวกั้นโดยการสร้างเส้นขอบในลักษณะแนวตั้งและเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยฝีแปรงและเกรียงอย่างอิสระอัด โนมัตฉับพลัน

ตารางที่ 33 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 6

ลำดับ	ลักษณะรูปร่างรูปทรง	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	รูปทรงอิสระ	●		บริเวณทั้งภาพ	●		
2	รูปเรขาคณิต	●		บริเวณกลางภาพ บริเวณ ด้านซ้ายและบริเวณ ด้านขวาของภาพ			●

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ลักษณะรูปทรงอิสระที่พบเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวทับซ้อนกันซึ่งรูปทรงอิสระที่พบนั้นมีความแตกต่างกันไปตามจังหวะลีลา สำหรับรูปเรขาคณิตเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงให้เป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมโดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพในแนวตั้ง ซึ่งในบางตำแหน่งของรูปทรงสี่เหลี่ยมนั้นได้ถูกระบายทับด้วยรูปทรงอิสระ รูปทรงสี่เหลี่ยมที่พบจึงถูกทำลายตัดทอนไป

ภาพที่ 41 ชื่อภาพ Through the shadows, ค.ศ.2014, 24x24”, Acrylic on canvas

ตารางที่ 34 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 7

กลุ่มสี																												
ข้อที่	สีเหลือง			สีแดง			สีน้ำเงิน			สีฟ้า			สีส้ม			สีเขียว			สีม่วง			สีกลาง				รวม		
	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล			
1			2								0.5			1								0.5		0.5	0.5	5%		
2		1													0.5								3.5			5%		
3																						2	1	2		5%		
4			0.5								1												0.5	2	1	5%		
5			1											1									0.5	1.5	1	5%		
6			0.5																				2.5	0.5	0.5	5%		
7			0.5					0.5	0.5												0.5	0.3	2.5		0.2	5%		
8										1	1	0.5										0.5	2			5%		
9							1	0.5		0.5											0.5	1.5	0.5	0.5	5%			
10			0.5							1				0.5							0.5		0.5	1	1	5%		
11							1.5	0.5														0.5	1.5	1		5%		
12								1							0.3							0.5	0.2	3		5%		
13								1	0.5	1			0.5	0.5									1.5			5%		
14		0.5		0.5					0.5					0.5									3			5%		
15			0.5						0.5													0.5	3		0.5	5%		
16							0.5	0.5														0.5	0.5	0.5	2.5	5%		
17								0.5	1														0.5	0.5	2	0.5	5%	
18								2														0.5	1	0.5	1	5%		
19									2													0.5	1.5	1		5%		
20							2	1.5															1.5			5%		
รวม		1.5	5.5	0.5			5	4.5	10	1	1	3.5	1.5	2	2.8						0.5	4	9	27.5	15.5	5.7	100%	
ลำดับ		14	6	18			8	7	3	15	16	10	13	12	11							17	9	4	1	2	5	

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์กลุ่มสี พบว่าศิลปินได้ใช้กลุ่มสีหลักๆ จากสัดส่วนพื้นที่ของภาพผลงานคิดเป็นค่าร้อยละ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ สีดำ (ร้อยละ27.5) 2. สีเทา (ร้อยละ15.5) 3. สีน้ำเงินคล้ำ (ร้อยละ10) 4. สีขาว (ร้อยละ9) 5. สีน้ำตาล (ร้อยละ5.7) 6. สีเหลืองคล้ำ (ร้อยละ5.5) 7. สีน้ำเงินสด (ร้อยละ5) 8. สีน้ำเงินอ่อน (ร้อยละ4.5)

กลุ่มสีดำ เป็นกลุ่มสีที่โชนมากที่สุด พบอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ ใช้สร้างรูปทรงอิสระที่พริ้วไหว และใช้สร้างเส้นจริงตัวค ไปมาอย่างฉับพลันประกอบกับใช้สร้างเส้นขอบคมแนวนอนโดยเชื่อมโยงกับกรอบของภาพให้เกิดเป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยม ลองลงมาคือกลุ่มสีเทา พบบริเวณด้านบนและบริเวณด้านล่างของภาพ โดยส่วนใหญ่ใช้ผสมผสานร่วมกับสีอื่นๆระบายในลักษณะแบบเรียบกลมกลืน ไล่น้ำหนักเข้มไปอ่อนเพื่อสร้างบรรยากาศโดยรวมของภาพ กลุ่มสีน้ำเงินคล้ำพบบริเวณกลางภาพและบริเวณด้านล่างของภาพ ใช้ระบายเป็นรูปทรงอิสระร่วมกับกลุ่มสีดำเสมอ กลุ่มสีขาวพบทั่วบริเวณทั้งภาพ ใช้ระบายในลักษณะเป็นแสงฟุ้งกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพและใช้ร่วมกับสีอื่นๆเป็นหลักเพื่อไล่น้ำหนักอ่อนเข้ม กลุ่มสีน้ำตาลพบบริเวณกึ่งกลางภาพด้านบนใกล้กับสีดำ และสีน้ำเงินคล้ำ ใช้ระบายในลักษณะเคลือบบางๆ ไล่น้ำหนักทับลงไปบนบริเวณกลุ่มสีขาวและกลุ่มสี และกลุ่มสีเทาประกอบกับใช้สร้างเส้นขอบคมแนวนอน โดยเชื่อมโยงกับกรอบภาพให้เป็นลักษณะของรูปทรงสี่เหลี่ยม กลุ่มสีเหลืองคล้ำ พบบริเวณกึ่งกลางภาพและด้านบนของภาพซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ระบายโดยไล่น้ำหนักร่วมกับกลุ่มสีน้ำตาล กลุ่มสีน้ำเงินสด พบบริเวณกลางภาพ ใช้ระบายเป็นรูปทรงอิสระทับซ้อนกัน ไปบนพื้นที่ของกลุ่มสีดำและสีน้ำเงินคล้ำ กลุ่มสีน้ำเงินอ่อน พบบริเวณด้านล่างของภาพ ใช้ระบายแบบเรียบกลมกลืนร่วมกับกลุ่มสีขาวและกลุ่มสีน้ำเงินคล้ำ การระบายลักษณะนี้ทำให้เกิดเป็นแสงสีขาวและสีน้ำเงินอ่อนฟุ้งกระจายอยู่ทั่วบริเวณด้านล่างของภาพ

ตารางที่ 35 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 7

ช่อง ที่	เทคนิคการระบายสี	หมายเลขช่องตารางที่ข้อมูลปรากฏ																					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวม	ลำดับ
1	การระบายสีแบบเรียบ กลมกลืน	2.5	1.5	1	1	1	0.5	0.5	0.5		1	0.5	0.2	0.3			1	1	1.5	1		15	2
2	การระบายสีแสดงลีลา รอยพู่กัน				0.5			1			0.5	0.5	0.3	0.2			0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	5.5	7
3	การระบายสีด้วยสีเหลวและ โปรงใส	0.5				0.5			1		0.5			0.5		0.5	0.5	0.5		0.5	0.5	5.5	8
4	การระบายสีขอบคม											0.5	0.5	0.5		1	0.5	0.5	0.5	0.5		4.5	11
5	การระบายสีหนาทับซ้อน			0.5	1	1.5	2.5	1.5	1.5	1.5	1	1	1.3	1.5	1.5	1	0.5	0.5	1	0.5	1.5	21.3	1
6	การระบายสีด้วยเกรียง			1		1	1	1	1	1	0.5	1	1	1	1	1	0.5	0.5		0.5	1	14	3
7	การระบายสีโดยใช้เทปกาว กันขอบ	2													1	1			1.5			5.5	9
8	การระบายสีร่วมกับรอยจุด ขีด			0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	1	0.5			0.5	0.5		0.5	0.5	8	5
9	การระบายสีด้วยการสร้าง พื้นผิวได้ภาพ	2	1	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.3	0.2	0.2	0.3		0.5	0.5		0.5	0.5		0.5	1	10	4
10	การระบายสีทับบนเส้น	0.5	1	1					0.2	0.3	0.5	0.5	0.5				0.5	0.5		0.5		6	6
11	การระบายสีเปียกบนพื้น แห้งหมาด			0.5	0.5					1.5	0.3	0.2	0.2		1	0.5						4.7	10
		5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	100%

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี พบว่าศิลปินใช้เทคนิคหลาย
วิธีการที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ 1. การระบายสีหนาทับซ้อน (ร้อยละ 21.3) 2. การ
ระบายสีแบบเรียบกลมกลืน (ร้อยละ 15) 3. การระบายสีด้วยเกรียง (ร้อยละ 14) 4. การระบายสีด้วย
การสร้างพื้นผิวไว้ได้ภาพ (ร้อยละ 10) 5. การระบายสีร่วมกับรอยจุดขีด (ร้อยละ 8) 6. การระบายสี
ทับบนเส้น (ร้อยละ 6) 7. การระบายสีแสดงลีลา รอยพู่กัน (ร้อยละ 5.5)

เทคนิคการระบายสีหน้าทับซ้อน พบใช้บริเวณกลางภาพ การระบายสีในเทคนิคนี้ปรากฏให้เห็นชั้นสีที่หน้าทับซ้อนกันไปตามด้วยรูปทรงอิสระอย่างชัดเจนซึ่งเป็นการสร้างจุดเด่นของภาพ จึงทำให้บริเวณกลางภาพมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่นๆ ลองลงมาคือเทคนิคการระบายสีแบบเรียบกลมกลืน พบอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เทคนิคการระบายสีนี้พบใช้มากในกลุ่มสีขาวและกลุ่มสีเทาและกลุ่มสีน้ำเงินอ่อน เทคนิคการระบายสีด้วยเกรียงและเทคนิคการระบายร่วมกับรอยขีดขีดเป็นเทคนิคที่ใช้อุปกรณ์ในการวาดร่วมกัน พบบริเวณกลางภาพ ใช้ระบายโดยตัวดัดเส้นอย่างอิสระจับพลา้นทำให้เกิดเส้นที่พริ้วไหวประกอบการใช้เทคนิคการระบายแบบขีดขีดสลับไปมาบริเวณกลางภาพ เทคนิคการระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน พบบริเวณกลางภาพ เป็นการระบายโดยทิ้งร่องรอยตามจังหวะลีลา ร่องรอยที่ปรากฏเป็นรูปทรงอิสระมีสีแปร่งหนาขนาดกว้างเป็นเส้นสั้นบ้างยาวบ้าง เทคนิคการระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวไว้ได้ภาพ พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ การระบายด้วยเทคนิคนี้เป็นการสร้างสรรค์ตามขั้นตอนกลวิธีที่ศิลปินต้องการซึ่งเตรียมไว้ก่อนแล้ว จะเห็นพื้นผิวขรุขระได้ชัดเจนในที่แสงตกกระทบ

ตารางที่ 36 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 7

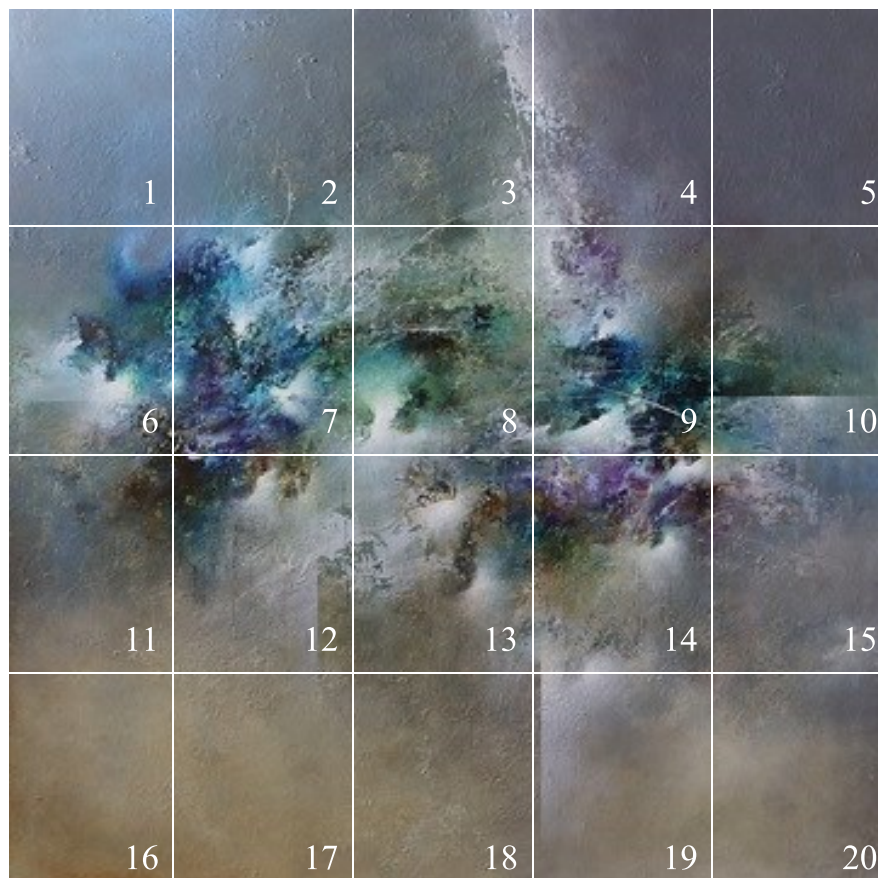
ลำดับ	ลักษณะเส้น	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	เส้นจริง	●		ทั่วบริเวณทั้งภาพ	●		
2	เส้นเชิงนัย	●		บริเวณด้านล่างและ ด้านขวาของภาพ			●
3	เส้นขอบ	●		กระจายอยู่ทั่วบริเวณ ทั้งภาพ	●		

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น โดยศิลปินได้มีการใช้เส้นอยู่ 3 ลักษณะ 1. เส้นจริง เป็นเส้นที่เกิดจากการวาดอย่างจับพลา้นเกิดเป็นลักษณะเส้นที่พริ้วไหวมีทั้งเส้นที่มีความหนาและเส้นที่บางทับซ้อนกันไปตาม 2. เส้นเชิงนัยเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆตัวดรอยสีแปร่งจัดเรียงไปในทิศทางแนวเดียวกัน 3. เส้นขอบ พบมี 2 ลักษณะ คือ เส้นที่เกิดจากการใช้เทปกาวกัน โดยการสร้างเส้นขอบในลักษณะแนวตั้งและแนวนอน ต่อมาคือเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยสีแปร่งและเกรียงอย่างอิสระอัตโนมัติจับพลา้นซึ่งมีการเก็บรายละเอียดขอบคมบ้างตามจังหวะลีลา

ตารางที่ 37 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 7

ลำดับ	ลักษณะรูปร่างรูปทรง	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	รูปทรงอิสระ	●		ทั่วบริเวณทั้งภาพ	●		
2	รูปเรขาคณิต	●		บริเวณด้านบนและ ด้านล่างของภาพ			●

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ลักษณะรูปทรงอิสระที่พบเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวทับซ้อนกันซึ่งรูปทรงอิสระที่พบนั้นมีความแตกต่างกันไปตามจังหวะลีลา สำหรับรูปเรขาคณิตเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงให้เป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมโดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพ ซึ่งในบางตำแหน่งของรูปทรงสี่เหลี่ยมนั้นได้ถูกระบายทับด้วยรูปทรงอิสระ จึงทำให้รูปทรงสี่เหลี่ยมที่พบถูกทำลายตัดทอนไป

ภาพที่ 42 ชื่อภาพ New horizons, ค.ศ.2015, 48x48", Acrylic on canvas

ตารางที่ 38 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 8

กลุ่มสี																													
ข้อที่	สีเหลือง			สีแดง			สีน้ำเงิน			สีฟ้า			สีส้ม			สีเขียว			สีม่วง			สีกลาง				รวม			
	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล				
1											2.5													2.5	5%				
2											0.3	1.5										0.2		3	5%				
3		0.3										1										1	0.2	2.5	5%				
4											0.5	1										0.5	1	2	5%				
5							0.5	0.5				0.5											0.5		3	5%			
6											0.5	0.5					0.3					0.5	1	0.2	2	5%			
7								0.5			1								1		0.5	0.5	0.5	1	5%				
8								0.5									0.5				0.5	1	0.5	1	1	5%			
9							0.5	0.5			0.5										0.5	0.5	0.5	1	0.5	0.5	5%		
10											0.5	0.5					0.5					1	0.5	0.5	1.5	5%			
11			0.5									1										0.5		0.5	2	0.5	5%		
12												1										0.5		0.5	0.5	2	0.5	5%	
13												1										0.5		0.5	0.5	2	0.5	5%	
14			0.5																			0.5	0.5	0.5	0.5	2	0.5	5%	
15												0.3	1.5											0.2		3	5%		
16																							0.5		3	1.5	5%		
17																							0.5		3	1.5	5%		
18																							1.5		3.5		5%		
19																						1	1.5	0.5	1.5	0.5	5%		
20																							1.5		3.5		5%		
รวม		0.3	1				1	2			3.6	12									1.3	2.5	1.5	10.5	7.9	4.9	44.5	7	100%
ลำดับ		14	13				12	9			7	2									11	8	10	3	4	6	1	5	

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์กลุ่มสี พบว่าศิลปินได้ใช้กลุ่มสีหลักๆ จากสัดส่วนพื้นที่ของภาพผลงานคิดเป็นค่าร้อยละ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1. สีเทา (ร้อยละ44.5) 2. สีฟ้าคล้ำ (ร้อยละ12) 3. สีม่วงคล้ำ (ร้อยละ10.5) 4. สีขาว (ร้อยละ7.9) 5. สีนํ้าตาล (ร้อยละ7) 6. สีดำ (ร้อยละ4.9)

สีเทาเป็นสีที่ใช้มาก พบทั่วทั้งภาพโดยส่วนใหญ่ใช้ผสมผสานร่วมกับสีอื่นๆ ใช้ระบายร่วมกันในลักษณะแบบเรียบกลมกลืน ไล่นํ้าหนักเข้มไปอ่อนเพื่อสร้างบรรยากาศโดยรวมของภาพ รองลงมาคือสีฟ้าคล้ำและสีม่วงคล้ำ พบกระจายอยู่บริเวณกลางภาพและด้านบนของภาพ ซึ่งใช้ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันและใช้ระบายรูปทรงอิสระ กลุ่มสีขาว พบบริเวณกลางภาพ ใช้ระบายในลักษณะเป็นแสงฟุ้งกระจายอยู่ทั่วบริเวณกลางภาพและใช้ร่วมกับสีอื่นๆ เป็นหลักเพื่อไล่นํ้าหนักอ่อนเข้ม ประกอบกับใช้สร้างเส้นขอบคมแนวตั้งและแนวนอนซึ่งเชื่อมโยงกับขอบของภาพทำให้เกิดเป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมแบบตัดทอน กลุ่มสีนํ้าตาลพบบริเวณกลางภาพและด้านล่างของภาพ ใช้ระบายแบบสีเหลวโปร่งใส โดยเคลือบบางๆทับลงไปบนบริเวณกลุ่มสีเทาและกลุ่มสีขาวให้ดูโปร่งใสด้วยรูปทรงอิสระทำให้ภาพบริเวณนี้เกิดมิติของชั้นสี กลุ่มสีดำ พบบริเวณกลางภาพ ใช้ระบายแบบเรียบกลมกลืน ไล่นํ้าหนักด้วยรูปทรงอิสระแล้วได้ถูกระบายแบบสีเหลวโปร่งใสทับโดยกลุ่มสีนํ้าตาล และกลุ่มสีฟ้าคล้ำ จึงทำให้ภาพตรงบริเวณนี้เกิดมิติของชั้นสี

ตารางที่ 39 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 8

ช่อง ที่	เทคนิคการระบายสี	หมายเลขช่องตารางที่ข้อมูลปรากฏ																						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวม	ลำดับ	
1	การระบายสีแบบเรียบ กลมกลืน	2	2	0.5	0.5	2	0.5	0.5	0.5		1	1	0.5			0.5	2	2	2	2	2	2	21.5	2
2	การระบายสีแสดงลีลา รยพู่กัน						1	0.5	0.5	0.5			1	1	1								5.5	6
3	การระบายสีเหลวโปร่งใส			0.5	0.5		0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5		0.5	0.5		0.5	0.5	0.5	0.5	0.5		7.5	4
4	การระบายสีขอบคม								0.5	0.5				0.5	0.5								2	8
5	การระบายสีหนาทับซ้อน			1	1		1	1.5	1	1	0.5	1	0.5	1	1	1							11.5	3
6	การระบายสีด้วยเกรียง			0.5	0.5			1	1	0.5	0.5	0.5		1	1	0.5							7	5
7	การระบายสีโดยใช้เทปกาว กันขอบ										1		1										2	9
8	การระบายสีร่วมกับรอยขีด ขีด				0.5			0.5	0.5	0.5													2	10
9	การระบายสีด้วยการสร้าง พื้นผิวไว้ได้ภาพ	3	3	2	2	3	1.5	0.5	0.5	0.5	1.5	2	1.5	0.5	0.5	2	2.5	2.5	2.5	2.5	2.5	2.5	36.5	1
10	การระบายสีที่บนเส้น			0.5						0.5			0.5			0.5							2	11
11	การระบายสีเปียกบนพื้น แห้งหมาด						0.5			0.5				0.5	0.5	0.5							2.5	7
		5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	100%	

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี พบว่าศิลปินใช้เทคนิคหลาย
วิธีการที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ 1. การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวไว้ได้ภาพ (ร้อยละ
36.5) 2. การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน (ร้อยละ21.5) 3. การระบายสีหนาทับซ้อน(ร้อยละ11.5)
4. การระบายสีเหลวโปร่งใส (ร้อยละ7.5) 5. การระบายสีด้วยเกรียง (ร้อยละ7) 6. การระบายสีแสดง
ลีลารยพู่กัน (ร้อยละ5.5)

เทคนิคการระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวไว้ได้ภาพ พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ การระบายด้วยเทคนิคนี้เป็นการสร้างสรรค์พื้นผิวตามขั้นตอนกลวิธีที่ศิลปินต้องการซึ่งเตรียมไว้ก่อนแล้ว จะเห็นพื้นผิวขรุขระได้ชัดเจนในที่แสงตกกระทบ เทคนิคการระบายสีแบบเรียบกลมกลืนพบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เทคนิคการระบายสีนี้พบใช้มากในสีขาวและสีเทาเป็นการระบายเพื่อให้ภาพนั้นมีระยะตื้นลึก เทคนิคการระบายสีหนาทับซ้อน พบใช้บริเวณกลางภาพ การระบายสีในเทคนิคนี้ปรากฏให้เห็นชั้นสีหนาและบางทับซ้อนกันไปมาอย่างชัดเจนจึงทำให้บริเวณกลางภาพมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่นๆเป็นการสร้างจุดสนใจด้วยวิธีการหนึ่ง เทคนิคการระบายสีเหลวโปร่งใสพบกระจายอยู่ทั่วบริเวณกลางภาพ เป็นการระบายสีลักษณะทับซ้อนกันบางๆ ด้วยรูปทรงอิสระเห็นได้ชัดในบริเวณกลุ่มสีขาวและกลุ่มสีน้ำตาลจึงทำให้เกิดมิติของชั้นสีที่โปร่งใส เทคนิคการระบายสีด้วยเกรียงและเทคนิคการระบายร่วมกับรอยขีดจีดเป็นเทคนิคที่ใช้อุปกรณ์ในการวาดร่วมกัน พบบริเวณกลางภาพและด้านบนของภาพ ใช้ระบายโดยตัวคูปาดเส้นอย่างอิสระฉับพลันทำให้เกิดเส้นที่พริ้วไหวประกอบการใช้เทคนิคการระบายแบบขูดขีดสลับไปมาบริเวณกลางภาพ สำหรับการใช้นี้เทคนิคการระบายสีแสดงลีลาารอยพู่กัน พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณกลางภาพ เป็นการระบายโดยทิ้งร่องรอยตามจังหวะลีลาารอยแปร่งที่ปรากฏเป็นรูปทรงอิสระมีสีแปร่งที่ขนาดกว้างเห็นเป็นเส้นสั้นบ้างยาวบ้าง

ตารางที่ 40 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 8

ลำดับ	ลักษณะเส้น	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	เส้นจริง	●		บริเวณกลางภาพ		●	
2	เส้นเชิงนัย	●		บริเวณกลางภาพ			●
3	เส้นขอบ	●		บริเวณกลางภาพและบริเวณด้านล่างของภาพ		●	

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น โดยศิลปินได้มีการใช้เส้นอยู่ 3 ลักษณะ 1. เส้นจริง เป็นเส้นที่เกิดจากการใช้เกรียงและสีแปร่งวาดร่วมกับรอยขีดจีดเป็นเส้นสั้นบ้างยาวบ้าง 2. เส้นเชิงนัย เป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆตัวครอยสีแปร่งจัดเรียงไปในทิศทางแนวเดียวกัน 3. เส้นขอบ พบมี 2 ลักษณะ คือ เส้นที่เกิดจากการใช้เทพกาวกันโดยการสร้างเส้นขอบในลักษณะแนวตั้งและแนวนอน ต่อมาคือเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยสีแปร่งและเกรียงอย่างอิสระอัตโนมัติฉับพลัน

ตารางที่ 41 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 8

ลำดับ	ลักษณะรูปร่างรูปทรง	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	รูปทรงอิสระ	●		บริเวณกลางภาพ	●		
2	รูปเรขาคณิต	●		บริเวณกึ่งกลางภาพ		●	

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ลักษณะรูปทรงอิสระที่พบเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวทับซ้อนกันซึ่งรูปทรงอิสระที่พบนั้นมีความแตกต่างกันไปตามจังหวะลีลา สำหรับรูปเรขาคณิตเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงให้เป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมโดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพ ซึ่งโดยส่วนใหญ่ในบางตำแหน่งของรูปทรงสี่เหลี่ยมนั้นได้ถูกระบายทับด้วยรูปทรงอิสระ จึงทำให้รูปทรงสี่เหลี่ยมที่พบถูกทำลายตัดทอนไป

ภาพที่ 43 ชื่อภาพ Night glow, ค.ศ.2015, 48x70", Acrylic on canvas

ตารางที่ 42 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 9

กลุ่มสี																											
ช่องที่	สีเหลือง			สีแดง			สีน้ำเงิน			สีฟ้า			สีส้ม			สีเขียว			สีม่วง			สีกลาง				รวม	
	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล		
1		0.3									0.2									1.5				3		5%	
2								0.5		0.5										0.5			1	2	0.5	5%	
3																					0.5		2.5	2		5%	
4			0.6																	0.5		0.4		2.5	1	5%	
5			1								0.5										0.5			1	2	5%	
6			0.2		0.3	1											0.5				0.3	0.2	2	0.5		5%	
7			0.2		0.3		0.5		0.5				0.5									0.5	0.5	1.5	0.5	5%	
8									1				0.3								0.5	0.7	0.5	1.5	0.5	5%	
9					0.3	1			0.5													0.7	1.5	0.5	0.5	5%	
10	0.2				0.5							0.3									0.2	0.3	2.5	0.5	0.5	5%	
11	0.2		0.3					0.2						0.2								1	1	0.5	1.3	0.3	5%
12		0.2						0.2		0.5											0.5	0.3	2	0.5	0.5	0.3	5%
13			0.2					0.5				0.3									0.5	1	1	1	0.5		5%
14			0.2					0.5				0.3									0.5	1	1	1	0.5		5%
15			0.2					0.3													0.2	0.3	0.2	3	0.3	5%	
16			0.2					0.5				0.3									0.5			3	0.5	5%	
17												0.2									0.3	0.5	1	0.5	2.5		5%
18												0.2	0.3							0.3	0.5		0.5	1	2	0.2	5%
19																						1			4		5%
20																						1	1		3		5%
รวม	0.4	0.5	3.1			1.4	2		3.2		3	1.2	1.6	1.3					0.5	0.8	4.3	8.5	10.6	15.2	35.3	7.1	100%
ลำดับ	17	16	8			12	10		7		9		11	13					15	14	6	4	3	2	1	5	

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์กลุ่มสี พบว่าศิลปินได้ใช้กลุ่มสีหลักๆ จากสัดส่วนพื้นที่ของภาพผลงานคิดเป็นค่าร้อยละ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1. สีเทา (ร้อยละ35.3) 2. สีดำ (ร้อยละ15.2) 3. สีขาว (ร้อยละ10.6) 4. สีม่วงคล้ำ (ร้อยละ8.5) 5. สีนํ้าตาล (ร้อยละ7.1) 6. สีม่วงอ่อน (ร้อยละ4.3) 7. สีนํ้าเงินคล้ำ (ร้อยละ3.2)

สีเทาเป็นสีที่ใช้มากที่สุด พบทั่วทั้งภาพโดยส่วนใหญ่ใช้ผสมผสานร่วมกันกับกลุ่มสีขาว ระบายแบบเรียบกลมกลืน ไล่นํ้าหนักเข้มไปอ่อนเพื่อสร้างบรรยากาศโดยรวมของภาพและใช้สร้างเส้นขอบคมแนวตั้งและแนวนอน โดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพให้เกิดเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมใน รูปแบบตัดทอน ลงลงมากคือกลุ่มสีดำ พบทั่วบริเวณทั้งภาพ ซึ่งเป็นกลุ่มสีที่ทำให้รูปทรงต่างในสี อื่นๆ นั้นเด่นชัดขึ้นมา ประกอบกับใช้สร้างเส้นขอบคมแนวตั้งและแนวนอน โดยเชื่อมโยงกับขอบ ของภาพจึงเกิดเป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมและยังทำให้ภาพมีมิติลึกลงไปอย่างน่าสนใจ กลุ่มสีขาว พบบริเวณทั่วทั้งภาพ ใช้ระบายในลักษณะเป็นแสงฟุ้งกระจายและใช้ระบายให้เกิดเป็นเส้นที่พริ้ว ไหวสลับทับซ้อนกันไปมาอย่างไร้ทิศทาง ยังเป็นการใช้ร่วมกับสีอื่นๆ เป็นหลักเพื่อไล่นํ้าหนักอ่อน เข้ม กลุ่มสีม่วงคล้ำ พบใช้ร่วมกันกับกลุ่มสีดำเสมอ โดยเป็นผสมผสานสีไล่นํ้าหนักไปอ่อนและยัง เป็นการสร้างสรรค์สีในที่มีด กลุ่มสีนํ้าตาล พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ ใช้ระบายแบบเคลือบ บางๆ ไล่นํ้าหนักไปบนกลุ่มสีขาวซึ่งทำให้บริเวณนั้นเกิดเป็นมิติของชั้นสีที่โปร่งใส กลุ่มสีม่วงอ่อน พบกระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ ใช้ระบายแบบสีเหลวโปร่งใสและไล่นํ้าหนักไปบนพื้นที่สีขาวและสีเทา กลุ่มสีนํ้าเงินคล้ำ พบบริเวณกลางภาพ ใช้การระบายในลักษณะหนาทับซ้อนด้วยรูปทรงอิสระลง บนกลุ่มสีดำและยังเป็นการสร้างสรรค์สีในที่มีดอีกด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 43 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 9

ช่อง ที่	เทคนิคการระบายสี	หมายเลขช่องตารางที่ข้อมูลปรากฏ																					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวม	ลำดับ
1	การระบายสีแบบเรียบ กลมกลืน	0.5			0.5	0.5			0.5	0.5	0.5		0.5	0.5	1				0.5	0.5	1	7.5	6
2	การระบายสีแสดงสีารอย พู่กัน	0.5			0.5	0.5			0.5	1	0.5	0.5	0.5		0.5		0.5	0.5	0.5	0.5		7	7
3	การระบายสีด้วยสีเหลวและ โปรงใส	1	1	1	1	1.5	1	1	1	1	1	1	0.5	0.5		2.5	1	1	0.5	2.5	2	22	1
4	การระบายสีขอบคม				0.5			0.5		0.5				1	0.5							3	9
5	การระบายสีหนาทับซ้อน		1				1	1		0.5	1	1	1	1	1	1		1	1	0.5	0.5	12.5	2
6	การระบายสีด้วยเกรียง		1				1	1		1	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5		0.5	0.5	0.5			8	5
7	การระบายสีโดยใช้เทปกาว กั้นขอบ	1		2		1			1		0.5	1.5	0.5			1	0.5	0.5	1		1	11.5	3
8	การระบายสีร่วมกับรอยขีด ขีด	0.5	1.5	0.5	0.5	0.5	1.5	0.5			0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	1	1	0.5	0.5		11.5	3
9	การระบายสีด้วยการสร้าง พื้นผิวได้ภาพ	1		1.5	1	0.5		0.5			0.5											5.5	8
10	การระบายสีทับบนเส้น	0.5	0.5		1	0.5	0.5		1.5				0.5	1	0.5	0.5	0.5	0.5	1	0.5	1	10.5	4
11	การระบายสีเปียกบนพื้น แห้งหมด							0.5					0.5									1	10
		5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	100%	

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี พบว่าศิลปินใช้เทคนิคหลาย
วิธีการที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ 1.การระบายสีเหลวโปรงใส (ร้อยละ22) 2.การระบาย
สีหนาทับซ้อน (ร้อยละ12.5) 3. การระบายสีร่วมกับรอยขีดขีดและการระบายสีโดยใช้เทปกาวกั้น
ขอบ (ร้อยละ11.5) 4. การระบายสีทับบนเส้น (ร้อยละ10.5) 5. การระบายสีด้วยเกรียง (ร้อยละ8)
6.การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน (ร้อยละ7.5) 7. การระบายสีแสดงสีารอยพู่กัน (ร้อยละ7)

เทคนิคการระบายสีเหลวโปร่งใส พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เป็นการระบายสีลักษณะทับซ้อนกันบางๆด้วยรูปทรงอิสระประกอบด้วยระบายเป็นลักษณะเส้นและระบายเคลือบทับไปบนเส้นจึงทำให้บริเวณที่พบเกิดมิติของชั้นสีที่โปร่งใส รองลงมาคือเทคนิคการระบายสีหนาทับซ้อน พบใช้ทั่วบริเวณทั้งภาพ จะเห็นได้ชัดในบริเวณกลุ่มสีขาว กลุ่มสีน้ำตาลและกลุ่มสีน้ำเงิน การระบายสีในเทคนิคนี้ปรากฏให้เห็นชั้นสีหนาและบางทับซ้อนกัน ไปมาอย่างชัดเจนจึงทำให้บริเวณนั้นมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่นๆ ซึ่งเป็นการสร้างจุดเด่นของภาพด้วยเช่นกัน เทคนิคการระบายสีร่วมกับรอยขีดขูดและการระบายสีโดยใช้เทปกาวกันขอบเป็นสองเทคนิคที่มีสัดส่วนในการใช้เท่ากัน พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เทคนิคการใช้เทปกาวกันนั้นทำให้เกิดเป็นเส้นขอบคมแนวตั้งและแนวนอน โดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพจึงทำให้เป็นลักษณะของรูปทรงสี่เหลี่ยมใน รูปแบบตัดทอน เทคนิคการระบายสีทับบนเส้น พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ พบใช้กลุ่มสีขาวระบายแบบเคลือบบางๆและเกลี่ยไล่น้ำหนักทับไปบนเส้นอิสระที่พริ้วไหวและเส้นขอบของรูปทรงสี่เหลี่ยมจึงทำให้เกิดเป็นเส้นรอยต่อ เทคนิคการระบายด้วยเกรียง พบบริเวณกลางภาพและบริเวณด้านซ้ายของภาพ ซึ่งเป็นการปาดด้วยเกรียงให้เป็นรูปทรงอิสระลงบนพื้นที่สีน้ำเงินคล้ำ ประกอบกับใช้วาดตัวทำให้เกิดเส้นที่พริ้วไหวและยังเป็นการใช้สร้างชั้นสีให้หนาขึ้น เทคนิคการระบายสีแบบเรียบกลมกลืน พบกระจายอยู่บริเวณกลุ่มสีขาวโดยระบายให้เป็นลักษณะของแสงฟุ้งกระจายทั่วทั้งภาพ

ตารางที่ 44 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 9

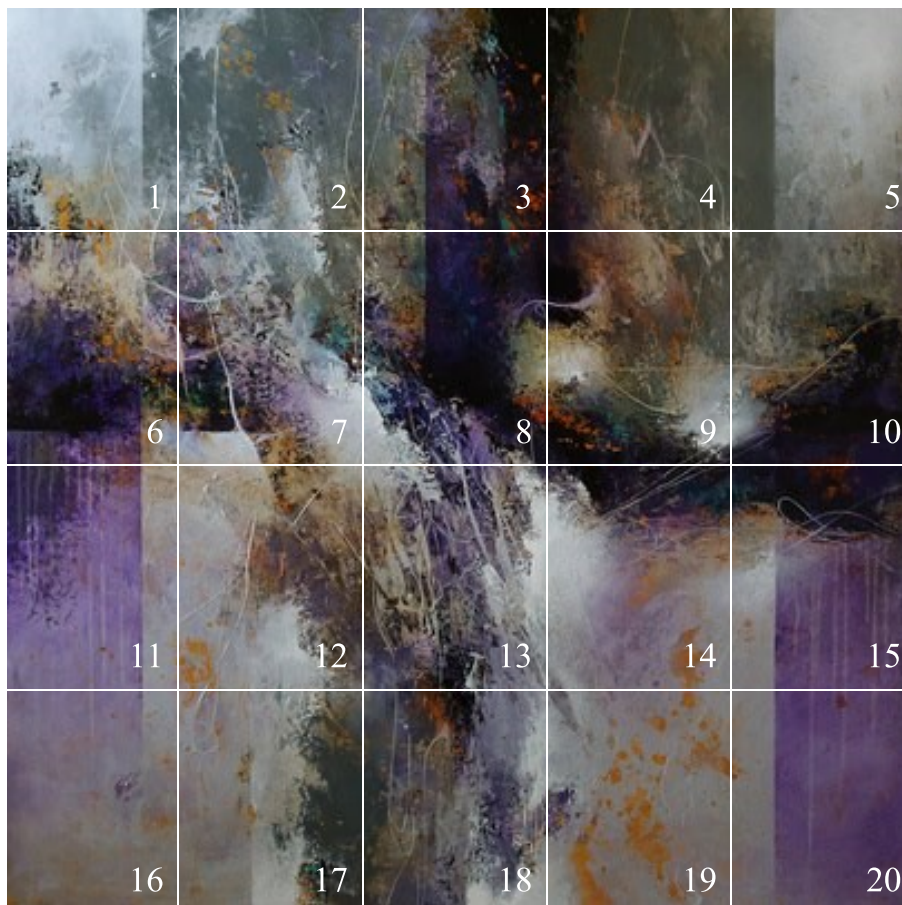
ลำดับ	ลักษณะเส้น	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	เส้นจริง	●		บริเวณทั่วทั้งภาพ	●		
2	เส้นเจินัย	●		บริเวณกลางภาพ			●
3	เส้นขอบ	●		บริเวณทั่วทั้งภาพ	●		

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น โดยศิลปินได้มีการใช้เส้นอยู่ 3 ลักษณะ 1. เส้นจริง เป็นเส้นที่มีขนาดเล็กและใหญ่วาดสลับทับซ้อนกันไปมาไร้ทิศทางโดยส่วนใหญ่เห็นได้ชัดเจนในกลุ่มสีขาว กลุ่มสีเทา และกลุ่มสีดำ 2. เส้นเจินัยพบบริเวณกลางภาพเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆ ตัวครอยสีแปรปรวนจัดเรียงไปในทิศทางแนวเดียวกัน 3.เส้นขอบ พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เส้นขอบที่พบมี 2 ลักษณะ คือ เส้นที่เกิดจากการใช้เทปกาวกัน โดยการสร้างเส้นขอบในลักษณะแนวตั้งและแนวนอน ต่อมาคือเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยสีแปรปรวนและเกรียงอย่างอิสระอัตโนมัติฉบับต้น

ตารางที่ 45 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 9

ลำดับ	ลักษณะรูปร่างรูปทรง	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	รูปทรงอิสระ	●		บริเวณทั่วทั้งภาพ	●		
2	รูปเรขาคณิต	●		บริเวณทั่วทั้งภาพ		●	

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ลักษณะรูปทรงอิสระที่พบเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวทับซ้อนกันซึ่งรูปทรงอิสระที่พบนั้นเล็กบ้างใหญ่บ้างแตกต่างกันไปตามจังหวะลีลา สำหรับรูปเรขาคณิตเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงให้เป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมโดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพ ซึ่งในบางตำแหน่งของรูปทรงสี่เหลี่ยมนั้นได้ถูกระบายทับด้วยรูปทรงอิสระ ซึ่งรูปทรงสี่เหลี่ยมที่พบจึงถูกทำลายตัดทอนไป

ภาพที่ 44 ชื่อภาพ Purple futon, ค.ศ.2015, 48x48", Acrylic on canvas

ตารางที่ 46 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี ภาพที่ 10

กลุ่มสี																										
ช่องที่	สีเหลือง			สีแดง			สีน้ำเงิน			สีฟ้า			สีส้ม			สีเขียว			สีม่วง			สีกลาง				รวม
	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล	
1	0.5		0.5																			1	0.5	2	0.5	5%
2	0.5		0.5																			1	0.5	2.5		5%
3			1					0.5						0.5							1	1		1		5%
4		0.5	0.5											0.5								0.5	0.5	2	0.5	5%
5			0.5																	0.5		2		1.5	0.5	5%
6		1						0.5		0.5				0.5							1	0.5	1			5%
7			0.5					0.5						0.5			0.5					1.5	1	0.5		5%
8		0.5	0.5																		1	0.5	2	0.5		5%
9			0.5							0.5				0.5							0.5	0.5	1	0.5	1	5%
10			0.5					0.5						0.5							0.5	0.5	1.5	0.5	0.5	5%
11		0.5	0.5											0.5							2.5	1				5%
12		0.5	0.5			0.5								0.5								1		0.5	1.5	5%
13																					1.5	1.5	0.5		1.5	5%
14		0.5	0.5			0.5								0.5							1.5	0.5	0.5	0.5		5%
15		0.5	0.5											0.5							1	0.5	0.5	1	0.5	5%
16			1											0.5							2.5			1		5%
17			0.5											0.5							0.5	1	0.5	1.5	0.5	5%
18																					1.5	1.5	0.5		1.5	5%
19			1											1							1.5	0.5	0.5	0.5		5%
20			0.5											0.5							2.5			1.5		5%
รวม	1	4	10			1		2	0.5	0.5			1	6.5			0.5			15.5	6	15.5	11.5	16	8.5	100%
ลำดับ	12	9	5			11		10	16	15			13	7			14			3	8	2	4	1	6	

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์กลุ่มสี พบว่าศิลปินได้ใช้กลุ่มสีหลักๆ จากสัดส่วนพื้นที่ของภาพผลงานคิดเป็นค่าร้อยละ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1.สีเทา (ร้อยละ16) 2.สีขาว (ร้อยละ15.5) 3.สีม่วงอ่อน (ร้อยละ15.5) 4.สีดำ (ร้อยละ11.5) 5.สีเหลืองคล้ำ (ร้อยละ10) 6.สีน้ำตาล (ร้อยละ8.5) 7.สีส้มคล้ำ (ร้อยละ6.5)

สีเทาเป็นสีที่ใช้มากที่สุด พบทั่วทั้งภาพ ใช้สร้างเส้นขอบคมแนวตั้งโดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพให้เกิดเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมในรูปแบบตัดทอนและใช้ผสมผสานร่วมกันกับกลุ่มสีขาวระบายแบบเรียบกลมกลืน ไล่น้ำหนักเข้มไปอ่อนเพื่อสร้างบรรยากาศโดยรวมของภาพ ลองลงมาคือ กลุ่มสีขาว พบบริเวณทั่วทั้งภาพ ใช้ระบายในลักษณะเป็นแสงฟุ้งกระจาย และใช้ระบายให้เกิดเป็นเส้นที่พริ้วไหวสลับทับซ้อนกันไปมาโดยไร้ทิศทาง ยังเป็นการใช้ร่วมกับสีอื่นๆเป็นหลักเพื่อไล่น้ำหนักอ่อนเข้ม กลุ่มสีม่วงอ่อน พบบริเวณกลางภาพและบริเวณด้านซ้ายและด้านขวาของภาพ ใช้สร้างเส้นขอบคมแนวตั้งประกอบกับการเชื่อมโยงกับกรอบของภาพให้เป็นลักษณะของรูปทรงสี่เหลี่ยมและยังใช้ร่วมกับกลุ่มสีเทาและกลุ่มสีขาวโดยการไล่น้ำหนัก กลุ่มสีดำพบกระจายทั่วบริเวณกลางภาพ ซึ่งเป็นกลุ่มสีที่ทำให้รูปทรงต่างๆ ในสีอื่นๆ นั้นเด่นชัดขึ้นมา ประกอบกับใช้สร้างเส้นขอบคมแนวตั้งและแนวนอน โดยเชื่อมโยงกับกรอบของภาพจึงเกิดเป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมในรูปแบบตัดทอนเช่นกันและยังทำให้ภาพมีมิติลึกลงไปอย่างน่าสนใจ กลุ่มสีเหลืองคล้ำและกลุ่มสีน้ำตาลคล้ำเป็นสองกลุ่มสีที่มีสัดส่วนในการใช้ใกล้เคียงกันและใช้ร่วมกัน พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ ซึ่งเป็นรูปทรงอิสระขนาดเล็ก ใช้ระบายแบบเคลือบและไล่น้ำหนักลงไปบนพื้นที่สีเทา และสีขาว กลุ่มสีส้มคล้ำ พบในบริเวณกลุ่มสีดำด้วยรูปทรงอิสระที่เป็นจุดเล็กๆเป็นการใช้สร้างสรรค์สีในที่มืด

ตารางที่ 47 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี ภาพที่ 10

ช่อง ที่	เทคนิคการระบายสี	หมายเลขช่องตารางที่ข้อมูลปรากฏ																					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวม	ลำดับ
1	การระบายสีแบบเรียบ กลมกลืน	0.5				1				0.5					1	0.5						3.5	11
2	การระบายสีแสดงลีลา รอยพู่กัน	1	1	0.5	1		1.5			0.5	1		0.5	0.5	0.5	0.5		0.5	1	0.5		10.5	4
3	การระบายสีด้วยสีเหลวและ โปรงใส	0.5	0.5	0.5		0.5	1.5	0.5			0.5	0.5	0.5	0.5	0.5		1.5	0.5		2	0.5	11	3
4	การระบายสีขอบคม							0.5		0.5		0.5	0.5		0.5		0.5	0.5		0.5	0.5	4.5	10
5	การระบายสีหนาทับซ้อน	0.5	1	1	1	0.5	1	1	1	1	1	0.5	1	1	1	1	0.5	1	1	0.5	0.5	17	1
6	การระบายสีด้วยเกรียง		1	1	1			0.5	0.5	1	0.5			0.5	0.5				0.5			7	8
7	การระบายสีโดยใช้เทปกาว กันขอบ	1		1		1.5	1		1			1				1	0.5	1			1	10	5
8	การระบายสีร่วมกับรอยจุด ขีด	0.5	0.5	0.5	1	0.5		0.5		0.5	0.5	1.5	1	2	0.5	1.5	0.5	0.5	1	0.5	1.5	15	2
9	การระบายสีด้วยการสร้าง พื้นผิวได้ภาพ	0.5	0.5		0.5	0.5		0.5	1		0.5		1	0.5				0.5	0.5	0.5	0.5	7.5	7
10	การระบายสีทับบนเส้น	0.5	0.5	0.5		0.5		1	0.5	0.5	0.5		0.5		0.5		1	0.5	0.5	0.5		8	6
11	การระบายสีเปียกบนพื้น แห้งหมาด				0.5			0.5	1	0.5	0.5	1				0.5	0.5		0.5		0.5	6	9
		5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	100%

จากตารางบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี พบว่าศิลปินใช้เทคนิคหลาย
วิธีการที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ 1. การระบายสีหนาทับซ้อน (ร้อยละ17) 2.การระบาย
สีร่วมกับรอยจุดขีด (ร้อยละ15) 3. การระบายสีเหลวโปรงใส (ร้อยละ11) 4. การระบายสีแสดงลีลา
รอยพู่กัน (ร้อยละ10.5) 5. การระบายสีโดยใช้เทปกาวกันขอบ (ร้อยละ10) 6. การระบายสีทับบนเส้น
(ร้อยละ8) 7. การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ (ร้อยละ7.5)

เทคนิคการระบายสีหน้าทับซ้อน พบใช้ทั่วบริเวณทั้งภาพ จะเห็นได้ชัดในบริเวณกลุ่มสีขาว และกลุ่มสีเทา การระบายสีในเทคนิคนี้ปรากฏให้เห็นชั้นสีหนาและบางทับซ้อนกันไปมาอย่างชัดเจนจึงทำให้บริเวณนั้นมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่นๆ ซึ่งเป็นการสร้างจุดเด่นของภาพ รองลงมาเทคนิคการระบายสีร่วมกับรอยจุดขีด พบกระจายอยู่บริเวณกลางภาพ โดยการใช้เกรียงปาดป้ายสีสลับกับการจุดขีดให้เกิดเป็นเส้นทับซ้อนกันพบใช้ในกลุ่มสีขาวและกลุ่มสีม่วงอ่อน เทคนิคการระบายสีเหลวโปร่งใส พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เป็นการระบายสีลักษณะทับซ้อนกันบางๆ ด้วยรูปทรงอิสระจึงทำให้บริเวณที่พบเกิดมิติของชั้นสีที่โปร่งใส เทคนิคการระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เป็นการระบายโดยทิ้งร่องรอยตามจังหวะลีลาการระบายที่ปรากฏเป็นรูปทรงอิสระมีสีแปร่งที่ขนาดกว้างเห็นเป็นเส้นสั้นบ้างยาวบ้าง เทคนิคการระบายโดยใช้เทปกาวกั้น พบทั่วทั้งภาพ เป็นการสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นเส้นขอบคมแนวตั้งและแนวนอนโดยเชื่อมโยงกับกรอบของภาพจึงทำให้เป็นลักษณะของรูปทรงสี่เหลี่ยมในรูปแบบตัดทอน เทคนิคการระบายสีทับบนเส้น พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ โดยพบใช้กลุ่มสีขาวระบายแบบสีเหลวโปร่งใส เคลือบไปบางๆ และทับไปบนเส้นอิสระที่พลิ้วไหวและเส้นขอบของรูปทรงสี่เหลี่ยมทำให้เส้นบางตำแหน่งเกิดเป็นเส้นรอยต่อ เทคนิคการระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวไว้ได้ภาพ พบกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ การระบายด้วยเทคนิคนี้เป็นการสร้างสรรค์พื้นผิวตามขั้นตอนกลวิธีที่ศิลปินต้องการซึ่งเตรียมไว้ก่อนแล้ว จะเห็นพื้นผิวขรุขระได้ชัดเจนในที่แสงตกกระทบ

ตารางที่ 48 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น ภาพที่ 10

ลำดับ	ลักษณะเส้น	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	เส้นจริง	●		บริเวณทั่วทั้งภาพ	●		
2	เส้นเชิงนัย	●		บริเวณกลางภาพ			●
3	เส้นขอบ	●		บริเวณทั่วทั้งภาพ	●		

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น โดยศิลปินได้มีการใช้เส้นอยู่ 3 ลักษณะ 1. เส้นจริง เป็นเส้นที่เกิดจากการวาดระบายร่วมกับรอยจุดขีดเป็นเส้นสั้นบ้างยาวบ้างอย่างฉับพลันอย่างไรทิศทาง 2. เส้นเชิงนัย เป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆ ดวรรอยสีแปร่งจัดเรียงไปในทิศทางแนวเดียวกัน 3. เส้นขอบ พบมี 2 ลักษณะ คือ เส้นที่เกิดจากการใช้เทปกาวกั้น โดยการสร้างเส้นขอบในลักษณะแนวตั้งและแนวนอนซึ่งเส้นขอบที่พบโดยส่วนใหญ่แล้วถูกระบายทับไปมาด้วยรูปทรงอิสระที่พลิ้วไหว และเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยสีแปร่งและเกรียงอย่างอิสระอัตโนมัติฉับพลัน

ตารางที่ 49 บันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ภาพที่ 10

ลำดับ	ลักษณะรูปร่างรูปทรง	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	รูปทรงอิสระ	●		บริเวณทั้งภาพ	●		
2	รูปเรขาคณิต	●		บริเวณทั้งภาพ		●	

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง ลักษณะรูปทรงอิสระที่พบเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวทับซ้อนกัน ซึ่งรูปทรงอิสระที่พบนั้นมีความแตกต่างกันไปตามจังหวะลีลาโดยส่วนใหญ่รูปทรงอิสระระบายขึ้นมาพร้อมกับเกิดเส้นจริงขึ้นมา สำหรับรูปเรขาคณิตเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงให้เป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยม โดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพซึ่งในบางตำแหน่งของรูปทรงสี่เหลี่ยมนั้นได้ถูกระบายทับด้วยรูปทรงอิสระ ซึ่งรูปทรงสี่เหลี่ยมที่พบจึงถูกทำลายตัดทอนไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาผลงานจิตรกรรม จำนวน 10 ภาพ

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาผลงานจิตรกรรมที่เป็นภาพผลงานกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 ภาพ บันทึกลงในตารางสังเคราะห์ของแต่ละประเด็นเพื่อทำการสรุปพร้อมอภิปรายผล ดังนี้

ตารางที่ 50 ข้อมูลการสังเคราะห์การใช้กลุ่มสี 10 ภาพ

ภาพที่	สีเหลือง			สีแดง			สีน้ำเงิน			สีฟ้า			สีส้ม			สีเขียว			สีม่วง			สีกลาง				รวม
	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล	
1	1.8	16.5	14				5.2	6.7	3.5	2				5.5	0.2	0.8	11.8	8.7	10	6.5	1.5	5.3				100%
2	0.5	46.3	6.5			0.5		0.5	7.3	2	2.5	0.5	3.5				1.5	0.8	10.5	4.9	10.5	1.7				100%
3		3.2	6.8	2.5		1.1		1	3			1.5	1.3	0.5	5.5			0.5	8	19.3	2.6	12	22	9.2		100%
4		1.8	7.2	1.7		0.5			0.7	12			0.8	2.5					0.2	9.6	16.3	53.2	4.3			100%
5		1.5	1.8	0.5	1	0.5	4.5	2	6	1.7	14.5	14							1.5	7	9	21	12.5			100%
6	2	7.5	11	2.5		2.5	2.5	10.5	0.5		0.5			1			1.5	7.5	3	15.5	6	13	13			100%
7		1.5	5.5	0.5			5	4.5	10	1	1	3.5	1.5	2	2.8				0.5	4	9	27.5	15.5	5.7		100%
8		0.3	1				1		2		3.6	12					1.3	2.5	1.5	10.5	7.9	4.9	44.5	7		100%
9	0.4	0.5	3.1			1.4	2		3.2		3	1.2	1.6		1.3		0.5	0.8	4.3	8.5	10.6	15.2	35.3	7.1		100%
10	1	4	10			1			2		0.5	0.5		1	6.5		0.5	15.5	6	15.5	11.5	16	8.5			100%
รวม	5.7	83.1	66.9	7.7	1	7.5	17.7	10	44.6	15.2	26.6	35.7	5.7	3.5	28.6	0.2	5.1	3.3	50.6	62.5	98.2	113.8	232.5	74.3		
ร้อยละ	0.57	8.31	6.69	0.77	0.10	0.75	1.77	1.00	4.46	1.52	2.66	3.57	0.57	0.35	2.86	0.02	0.51	0.33	5.06	6.25	9.82	11.38	23.25	7.43		100
ลำดับ	18	4	6	16	23	17	13	15	9	14	12	10	19	21	11	24	20	22	8	7	3	2	1	5		

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเคราะห์การใช้กลุ่มสี ในภาพผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ ทั้ง 10 ภาพ พบว่าใช้สีจำนวนมากโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ 1. สีเทา (ร้อยละ 23.25) 2. สีดำ (ร้อยละ 11.38) 3 สีขาว (ร้อยละ 9.82) 4. สีเหลืองอ่อน (ร้อยละ 8.31) 5. สีน้ำตาล (ร้อยละ 7.43) 6. สีเหลืองคล้ำ (ร้อยละ 6.69) 7. สีม่วงคล้ำ (ร้อยละ 6.25) 8. สีม่วงอ่อน (ร้อยละ 5.06) 9. สีน้ำเงินคล้ำ (ร้อยละ 4.46) 10 สีฟ้าคล้ำ (ร้อยละ 3.57) 11. สีส้มคล้ำ (ร้อยละ 2.86) 12. สีฟ้าอ่อน (ร้อยละ 2.66) 13. สีน้ำเงินสด (ร้อยละ 1.77) 14. สีฟ้าสด (ร้อยละ 1.52) 15. สีน้ำเงินอ่อน (ร้อยละ 1.00) 16. สี

แดงสด (ร้อยละ 0.77) 17. สีแดงคล้ำ (ร้อยละ 0.75) 18. สีเหลืองสด (ร้อยละ 0.57) 19. สีส้มสด (ร้อยละ 0.57) 20. สีเขียวคล้ำ (ร้อยละ 0.51) 21. สีส้มอ่อน (ร้อยละ 0.35) 22. สีม่วงสด (ร้อยละ 0.33) 23. สีแดงอ่อน (ร้อยละ 0.10) 24. สีเขียวสด (ร้อยละ 0.02)

จากตารางบันทึกการสังเคราะห์ข้อมูลการใช้กลุ่มสีของโคดี้ ซูเปอร์ ทั้ง 10 ภาพ พบว่าใช้กลุ่มสีเทามากในลำดับสูงที่สุด ใช้การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน โดยใช้กลุ่มสีขาวระบายผสมผสานไล่น้ำหนักพร้อมกันเสมอ รองลงมาคือกลุ่มสีดำ พบใช้ในบริเวณกลางภาพและกึ่งกลางของทุกภาพ กลุ่มสีดำใช้สร้างสรรค์เส้น สีและรูปร่างรูปทรงต่างๆ ให้มีความเด่นชัดน่าสนใจยิ่งขึ้น ประกอบกับใช้ระบายร่วมกับสีอื่นเพื่อเพิ่มน้ำหนักของสีนั้นๆ ให้มีความเข้มข้นทำให้ภาพมีมิติ ลึกลับซับซ้อน ลำดับต่อมาคือกลุ่มสีขาวใช้ระบายให้เกิดเป็นลักษณะแสงฟุ้งกระจายในทุกๆ ภาพ และใช้ระบายผสมผสานไล่น้ำหนักอ่อนเข้มร่วมกับสีอื่นให้ดูกลมกลืนจึงทำให้ภาพเกิดระยะต้นลึก ลำดับต่อมาคือกลุ่มสีเหลืองอ่อน กลุ่มสีน้ำตาล กลุ่มสีเหลืองคล้ำ เป็นกลุ่มสีที่ใช้ผสมผสานกันเพื่อสร้างน้ำหนักอ่อนเข้ม โดยส่วนมากใช้การระบายสีแบบเรียบกลมกลืนร่วมกันและยังมีการระบายลงไปบนพื้นที่ของกลุ่มสีดำเพื่อใช้สร้างสรรค์สีในที่มีดทำให้ภาพมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น อีกกลุ่มสีที่พบใช้ร่วมกันคือ กลุ่มสีม่วงคล้ำ กลุ่มสีม่วงอ่อน กลุ่มสีน้ำเงินคล้ำ ใช้ระบายแบบเรียบกลมกลืนไล่ น้ำหนักผสมผสานกันและยังใช้ระบายในหลากหลายวิธีการ ทั้งสามกลุ่มสีนี้จะอยู่ร่วมกันเสมอซึ่งรวมไปถึงการใช้ระบายเพื่อสร้างมิติระยะต้นลึก ทำให้ภาพดูมีบรรยากาศที่ลึกลับซับซ้อนและเป็น การสร้างสรรค์สีในที่มีดด้วยเช่นกัน

สรุปได้ว่ากลุ่มสีที่พบทั้ง 10 ภาพนั้น เน้นการใช้กลุ่มสี ขาว เทา ดำ เป็นหลัก โดยใช้สีเทา เป็นพื้นหลังเพื่อสร้างบรรยากาศโดยรวมของภาพ กลุ่มสีขาว กลุ่มสีดำใช้สร้างเส้น รูปร่างรูปทรง และน้ำหนัก โดยส่วนใหญ่ของทุกภาพนั้นกลุ่มสีต่างๆ จะระบายในลักษณะแบบเรียบกลมกลืน ผสมผสานกันมีการไล่น้ำหนักอ่อนเข้ม ซึ่งมีทั้งกลุ่มสีในวรรณะร้อนและวรรณะเย็นระบายผสมผสานร่วมกัน

ตารางที่ 51 ข้อมูลการสังเคราะห์เทคนิคการระบายสี 10 ภาพ

ช่องที่	เทคนิคการระบายสี	ภาพที่												
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	%	ลำดับ
1	การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน	20	29	36.8	25	20.3	16	15	21.5	7.5	3.5	194.6	19.46	1
2	การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน	13.5	7.5	6.4	12.5	12.5	8	5.5	5.5	7	10.5	88.9	8.89	5
3	การระบายสีด้วยสีเหลวและโปรงใส	19.5	15.5	10.5	10	8.2	11.5	5.5	7.5	22	11	121.2	12.12	4
4	การระบายสีขอบคม	5	9	7.5	8.5	6	7.5	4.5	2	3	4.5	57.5	5.75	8
5	การระบายสีหนาทับซ้อน	16	8.5	12.3	13	17.5	19	21.3	11.5	12.5	17	148.6	14.86	2
6	การระบายสีด้วยเกรียง	3	1	5.5	7.5	6	8	14	7	8	7	67	6.70	7
7	การระบายสีโดยใช้เทปกาวกั้นขอบ	5.5	9	5	10	6.5	8.5	5.5	2	11.5	10	73.5	7.35	6
8	การระบายสีร่วมกับรอยขูดขีด	1			3.5	6.5	2.5	8	2	11.5	15	50	5.00	9
9	การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ	10.3	17.5	11.5	3.5	12	14	10	36.5	5.5	7.5	128.3	12.83	3
10	การระบายสีทับบนเส้น	2.7	3	1.5	3.5	2.5	2	6	2	10.5	8	41.7	4.17	10
11	การระบายสีเปียกบนพื้นแห้งหมาด	3.5		3	3	2	3	4.7	2.5	1	6	28.7	2.87	11
	รวม	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%			

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเคราะห์เทคนิคการระบายสีในผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ ทั้ง 10 ภาพ มีสัดส่วนการใช้มากน้อยต่างกันไป โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ 1. การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน (ร้อยละ 19.46) 2. การระบายสีหนาทับซ้อน (ร้อยละ 14.86) 3. การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ (ร้อยละ 12.83) 4. การระบายสีด้วยสีเหลวและโปรงใส (ร้อยละ 12.12) 5. การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน (ร้อยละ 8.89) 6. การระบายสีโดยใช้เทปกาวกั้นขอบ (ร้อยละ 7.35) 7. การระบายสีด้วยเกรียง (ร้อยละ 6.70) 8. การระบายสีขอบคม (ร้อยละ 5.75) 9. การระบายสีร่วมกับรอยขูดขีด (ร้อยละ 5.00) 10. การระบายสีทับบนเส้น (ร้อยละ 4.17) 11. การระบายสีเปียกบนพื้นแห้งหมาด (ร้อยละ 2.87)

เทคนิคการระบายสีในผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ พบว่ามีการใช้เทคนิคการระบายสีแบบเรียบกลมกลืนมากที่สุด ซึ่งเทคนิคนี้พบใช้ในทุกภาพเป็นการไล่น้ำหนักสีให้กลมกลืนไม่ขัดแย้งกัน โดยเฉพาะในกลุ่มสีขาวนั้น ได้ใช้การระบายแบบเรียบกลมกลืนเพื่อให้เป็นลักษณะของแสงฟุ้งกระจายในทุกๆ ภาพ รองลงมาคือการระบายสีหนาทับซ้อน พบใช้บริเวณกลางภาพ จึงทำให้บริเวณ

นี้ปรากฏชั้นสีที่หนาและสีมีการทับซ้อนกันมาก การระบายสีในเทคนิคนี้เป็นการระบายเพื่อทำให้แตกต่างจากพื้นที่บริเวณอื่นๆ เทคนิคการระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ เป็นการสร้างสรรค์ตามขั้นตอนตามกลวิธีที่ศิลปินได้เตรียมไว้ก่อนลงสีแล้ว โดยทำเป็นลักษณะพื้นผิวที่มีความนูนต่ำ จึงทำให้ภาพเกิดความน่าสนใจจะเห็นได้ชัดเจนในบริเวณภาพที่แสงตกกระทบ ลำดับต่อมาคือ การระบายสีด้วยสีเหลวและโปรงใส โดยการระบายลักษณะเคลือบสีทับซ้อนกันบางๆ เพื่อสร้างมิติของชั้นสี เทคนิคการระบายสีแสดงลีลาารอยพู่กัน โดยส่วนใหญ่พู่ร่อยกระจายอยู่บริเวณกลางภาพ เป็นการระบายโดยที่ร่องรอยแปร่งตามจังหวะลีลา อย่างฉับพลัน จึงปรากฏเป็นรูปทรงอิสระ บางจังหวะก็ทำให้เกิดเป็นเส้นสั้นบ้างยาวบ้างที่มีขนาดแตกต่างกันออกไป การระบายสีโดยใช้เทปกาวกั้นขอบ เป็นการสร้างสรรค์เส้นขอบคมแนวนอนและแนวตั้งประกออบกับเชื่อม โยงกับขอบของภาพให้เกิดเป็นรูปเรขาคณิตที่เป็นลักษณะของรูปทรงสี่เหลี่ยมที่มีการตัดทอน ทำให้ภาพเกิดความน่าสนใจมากยิ่งขึ้นกว่าการใช้รูปทรงอิสระเพียงอย่างเดียว เทคนิคต่างๆ ของศิลปินที่สร้างขึ้นนั้น บางเทคนิคเกิดการระบายขึ้นมาอย่างอัตโนมัติฉับพลัน แต่ในบางเทคนิคนั้นต้องมาสรรค์สร้างตามขั้นตอนและตามเก็บรายละเอียด

ตารางที่ 52 ข้อมูลการสังเคราะห์ลักษณะเส้น 10 ภาพ

ภาพที่	เส้นจริง			เส้นเชิงนัย			เส้นขอบ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
1			●			●	●		
2			●			●		●	
3		●				●		●	
4	●					●		●	
5		●				●		●	
6		●			●		●		
7	●					●	●		
8		●				●		●	
9	●					●	●		
10	●					●	●		
รวม	12	8	2	-	2	9	15	10	-
สรุป	1	2	3	3	2	1	1	2	3

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเคราะห์เส้นในผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ ทั้ง 10 ภาพ สรุปได้ว่า ศิลปินมีการใช้เส้นขอบมากเป็นลำดับที่ 1 เส้นขอบที่พบมี 2 ลักษณะ คือ เส้นขอบที่เกิดจากการใช้ เทปกาวกั้น เป็นลักษณะแนวตั้งและแนวนอน และเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยสีแปรงอย่าง อีสระอัดโนมัตินับพันและเก็บรายละเอียดให้เป็นขอบคมในบางจังหวะ ลำดับที่ 2. เส้นจริงเป็นการสร้างสรรค์เส้นจริงด้วยสีแปรงขนาดใหญ่และขนาดเล็ก การวาดเป็นไปตามจังหวะลีลาอย่าง อีสระอัดโนมัตินับพัน เส้นในบางจังหวะมีการสะบัดเหวี่ยงและขูดขีดทำให้ภาพมีความรู้สึก เคลื่อนไหว ลำดับที่ 3. เส้นเชิงนัยเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆ ที่ศิลปินตัวดรอยสีแปรง จัดเรียงไปทิศทางแนวเดียวกันกล่าวคือการวางองค์ประกอบให้เกิดรับรู้ทางสายตา ความรู้สึกว่าเป็น เส้น

ตารางที่ 53 ข้อมูลการสังเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง 10 ภาพ

ภาพที่	รูปทรงอิสระ			รูปเรขาคณิต		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
1	●					●
2		●			●	
3	●					●
4		●				●
5	●					●
6	●					●
7	●					●
8	●				●	
9	●				●	
10	●				●	
รวม	24	4	-	-	8	6
สรุป	1	2	3	3	1	2

จากตารางบันทึกข้อมูลการสังเคราะห์รูปร่างรูปทรงในผลงานของ โคดี้ สูเปอร์ ทั้ง 10 ภาพ สรุปได้ว่าศิลปินใช้รูปทรงอิสระในการสร้างสรรค์ผลงานมากที่สุด เป็นรูปทรงอิสระที่พลั้วไหวไม่สามารถบ่งบอกได้ว่าไปในทิศทางใด รองลงมาคือ รูปเรขาคณิต ที่เป็นลักษณะของรูปสี่เหลี่ยมมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้ขอบของภาพเชื่อมโยงแต่ในบางจังหวะบางตำแหน่งได้ถูกระบายทับซ้อนทำให้พร่ามัว ลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมที่พบในทุกๆภาพจึงถูกทำลายตัดทอนมากน้อยแตกต่างกัน

ผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ

จากที่ได้ทำการศึกษาภาพผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ จำนวน 10 ภาพ ครบทั้ง 4 ประเด็น คือ กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้น และรูปร่างรูปทรง ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ ภาพผลงานครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือวิจัย โดยนำเสนอภาพผลงานที่แสดงออก ทางด้านอารมณ์ ที่เกิดจากความสะเทือนใจ ความประทับใจต่อสิ่งเร้าภายนอกเป็นประสบการณ์ที่ พบเห็นเกิดขึ้นในทุกๆวัน แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานเกิดจาก แสงอาทิตย์ที่ส่องรอด ผ่านชั้นเมฆในช่วงเวลาใกล้จะลับขอบฟ้า แสงที่ตกกระทบบนพื้นผิวนอน แสงที่ตกกระทบกับวัตถุ ต่างๆทำให้เกิดความรู้สึกและจินตนาการ นำมาสร้างสรรค์ผลงาน ในรูปแบบสำแดงพลังอารมณ์ แนวนามธรรมเส้นและสี โดยมีขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานดังต่อไปนี้

ขั้นตอนทวนผลการศึกษาวิจัยทั้ง 4 ประเด็น ดังนี้

1. **กลุ่มสี** จากการศึกษาโดยการวิเคราะห์กลุ่มสีของศิลปินส่วนใหญ่ที่พบใช้มากคือ กลุ่มสี ขาว เทา ดำ เป็นหลักโดยใช้สีเทาเป็นพื้นหลังเพื่อสร้างบรรยากาศโดยรวมของภาพ กลุ่มสีดำใช้ สร้างเส้น รูปร่างรูปทรงโดยส่วนใหญ่จะใช้ในบริเวณกลางภาพ กลุ่มสีขาวใช้ระบายให้เกิดเป็น ลักษณะของแสงฟุ้งกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพประกอบกับใช้ระบายผสมผสานร่วมกับสีอื่นเพื่อ สร้างน้ำหนักอ่อนเข้ม โดยส่วนใหญ่ของทุกภาพนั้นกลุ่มสีต่างๆ ระบายในลักษณะแบบเรียบ กลมกลืนผสมผสานกันมีการไล่น้ำหนักอ่อนเข้มอย่างเช่นกลุ่มสีเหลืองสด กลุ่มสีเหลืองอ่อน กลุ่มสี เหลืองคล้ำใช้ระบายร่วมกันด้วยรูปทรงอิสระยังเป็นการสร้างสรรค์สีในที่มีดี กลุ่มสีม่วงคล้ำ กลุ่มสี ม่วงอ่อน ใช้ระบายเป็นรูปทรงอิสระและใช้ระบายให้ภาพเกิดระยะใกล้ไกล

2. **เทคนิคการระบายสี** ของศิลปินพบว่ามีการใช้เทคนิคการระบายสีแบบเรียบกลมกลืน มากที่สุด เป็นการระบายในลักษณะไล่น้ำหนักอ่อนเข้ม รองลงมาคือ การระบายสีหนาทับซ้อนใช้ สร้างชั้นสีให้เกิดระยะด้านหน้า เป็นการสร้างสรรค์พื้นผิวนูนต่ำของทุกภาพให้เกิดความน่าสนใจ เทคนิคการระบายด้วยสีเหลวและโปร่งใส เป็นการระบายลักษณะเคลือบสีให้เกิดการทับซ้อนกัน บางๆทำให้เกิดมิติของชั้นสีเกิดขึ้นมาอีกชั้นหนึ่งและยังเป็นการผสมผสานร่วมกับเทคนิคการระบาย สีแสดงลีลาารอยพู่กัน ในการสร้างสรรค์เทคนิคต่างๆของศิลปินนั้น ศิลปินต้องการให้ภาพมีความรู้สึกเคลื่อนไหว มีมิติ มีการเน้นรูปร่างรูปทรงอย่างอิสระอัตโนมัติ จับปล้น

3. **เส้น** ศิลปินมีการใช้เส้นอยู่ 3 ลักษณะคือ เส้นขอบ พบมีใช้ 2 ลักษณะ คือ เส้นขอบที่เกิด จากการใช้เทปกาวกั้น เป็นแบบแนวตั้งและแนวนอน เส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยสีแปรปรองอย่าง อิสระอัตโนมัติจับปล้นและเก็บรายละเอียดให้เป็นขอบคมด้วยในบางจังหวะ รองลงมาคือ เส้นจริง เป็นการสร้างสรรค์ด้วยสีแปรปรองขนาดใหญ่และขนาดเล็กตามจังหวะลีลาอย่างอิสระอัตโนมัติ จับปล้นในการสร้างสรรค์เส้นในบางจังหวะลีลาที่มีการสะบัดเหวี่ยงและขูดขีดทำให้ภาพมีความรู้สึก

เคลื่อนไหว ลำดับสุดท้ายคือ เส้นเชิงนัยเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆ ที่ศิลปินตัวรอยฝีแปรงจัดเรียงไปทิศทางแนวเดียวกันกล่าวคือการวางองค์ประกอบให้เกิดรับรู้ทางสายตา ความรู้สึกว่าเป็นเส้น

4. **รูปร่างรูปทรง** ศิลปินใช้รูปทรงอิสระมากที่สุด ลักษณะในการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระเป็นไปอย่างอัตโนมัติ นับพลัน โดยการใช้ฝีแปรงขนาดใหญ่และขนาดเล็กประกอบกับการระบายด้วยการเหวี่ยงสะบัดให้เกิดรูปทรงอิสระขึ้นมา รองลงมาคือ รูปเรขาคณิต ลักษณะที่พบบนนั้นเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมที่มีการตัดทอนมีขนาดไม่เท่ากันและสลับทับซ้อนกันในบางพื้นที่ของรูปทรงสี่เหลี่ยมถูกระบายทำให้จางลงและถูกระบายทับด้วยรูปทรงอิสระที่พลิ้วไหว

ขั้นตอนการออกแบบสร้างสรรค์

1. หาข้อมูล โดยการสังเกตและถ่ายภาพแสงพระอาทิตย์ในช่วงยามเย็น ในขณะที่ถูกกลุ่มก้อนเมฆปกคลุมทำให้เกิดการหักเหของแสงลอดผ่านชั้นเมฆออกมา แสงที่ตกกระทบพื้นผิวนอน แสงที่ตกกระทบพื้นผิวน้ำและแสงที่ส่องพาดผ่านวัตถุต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น แสงอาทิตย์ในช่วงเวลานี้เป็นแสงที่สวยงาม ทำให้ซึมซับภาพบรรยากาศในช่วงเวลานี้ทุกวันๆ จึงเกิดความประทับใจจากสิ่งที่พบเห็นแปรเปลี่ยนเป็นอารมณ์ความรู้สึกภายในนำมาสร้างสรรค์ผลงาน ในรูปแบบของเส้น สี รูปร่างรูปทรงและเทคนิคการระบาย อย่างอิสระอัตโนมัตินับพลัน

2. นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มากำหนดรูปแบบที่มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานที่วิเคราะห์โดยการนำผลการสังเคราะห์ข้อมูลมาประกอบในประเด็น ลักษณะของ กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้นและรูปร่างรูปทรง

3. ทดลองวาดภาพในผืนผ้าใบรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัสและสี่เหลี่ยมผืนผ้าทรงสั้นตามข้อมูลในประเด็นที่วิเคราะห์จนเกิดความชำนาญและความมั่นใจ

4. ดำเนินการวาดภาพตามข้อมูลที่วิเคราะห์ ขนาด 140x140 ซม. จำนวน 2 ภาพ และขนาด 120x170 ซม. จำนวน 2 ภาพ รวม 4 ภาพ ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1

ภาพที่ 45 ชื่อภาพ The sense of Light, เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 140x140 ซม.

การสร้างสรรคผลงาน ผู้วิจัยได้นำเสนอภาพผลงานแสดงออกเน้นทางด้านอารมณ์ เป็นการขับเคลื่อนทางความคิดซึ่งเกิดจากความสะเทือนใจ ความประทับใจต่อสิ่งเร้าภายนอกเป็นประสบการณ์ที่พบเห็นในแต่ละวันเช่น ผู้วิจัยได้สัมผัสบรรยากาศของแสงอาทิตย์ที่ส่องลอดผ่านชั้นเมฆในช่วงเวลาใกล้พลบค่ำ แสงที่ตกกระทบบนผิวน้ำ แสงที่ตกกระทบวัตถุต่างๆที่มนุษย์สร้างขึ้นซึ่งสิ่งที่อยู่รอบตัวเรานี้ทำให้ก่อเกิดความรู้สึก สงบ เงียบ ลึกลับและมีความหวัง โดยสิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นมูลฐานทางความคิดทำให้เกิดจินตนาการในการสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมา เป็นการนำเสนอในรูปแบบของเส้น สี รูปร่างรูปทรงและเทคนิคการระบายสี แสดงออกถึงความงาม ความรู้สึกมากกว่าเนื้อหาหรือเรื่องราวใดๆที่ล้วนแล้วแต่เป็นการกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกภายในให้

เกิดแนวความคิดและแรงบันดาลใจในรูปแบบสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม โดยใช้ 4 ประเด็นหลักในการวิจัยนำมาสร้างสรรค์ผลงานมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มสี ที่ผู้วิจัยนำมาใช้นั้นเป็นกลุ่มสีที่ให้ความรู้สึกถึงบรรยากาศของแสงอาทิตย์ที่ใกล้จะลับขอบฟ้าเพื่อให้ได้มาซึ่งบรรยากาศที่ดูเงียบ สงบ ลึกลับ และมีความหวัง นำมาสร้างสรรค์ โดยใช้กลุ่มสีม่วงและกลุ่มสีดามาใช้ระบายร่วมกันเสมอเพื่อให้บรรยากาศของภาพโดยรวมให้ดูมีความลึกลับและยังช่วยให้ภาพมีระยะใกล้ไกลประกอบกับเชื่อมโยงสีต่างๆ เข้าหากันโดยไม่ขัดแย้งอีกทั้งยังทำให้ เส้น รูปร่างรูปทรงมีความเด่นชัดมากยิ่งขึ้น กลุ่มสีขาวใช้ระบายเป็นลักษณะแสงที่พุ่งกระจายและใช้ระบายทับซ้อนกันบนพื้นที่สีม่วงคล้ำทำให้เกิดเป็นเส้นขอบคมขึ้นมาอย่างชัดเจน กลุ่มสีเหลืองและสีส้มใช้ระบายผสมผสานร่วมกันแบบเรียกกลมกลืน โดยไล่น้ำหนักเข้มไปอ่อนเพื่อเป็นการคั่นน้ำหนักเน้นจุดสนใจในแสงสีขาวทางด้านขวาบน ส่วนแสงระยิบระยับสีขาวทางด้านซ้ายบนของภาพซึ่งใช้กลุ่มสีเทาและกลุ่มสีม่วงอ่อนระบาย โดยไล่น้ำหนักเพื่อให้ภาพมีระยะใกล้ไกลเกิดความน่าสนใจยิ่งขึ้น

เทคนิคการระบายสี ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการระบายแบบเรียกกลมกลืนโดยระบายไล่น้ำหนักให้ภาพมีระยะใกล้ไกลกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เทคนิคการระบายสีหนาทับซ้อนนำมาใช้บริเวณกลางภาพเพื่อให้ภาพบริเวณนั้นปรากฏชั้นสีที่หนาทับซ้อนกัน ไปมาอย่างชัดเจนซึ่งเป็นการสร้างจุดเด่นของภาพจึงทำให้บริเวณกลางภาพมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่นๆ เทคนิคการระบายสีบนระนาบขรุขระผู้วิจัยได้เตรียมการสร้างพื้นผิวตามกลวิธีของตัวเองไว้ก่อนลงสีแล้วเพื่อให้ภาพเกิดมีพื้นผิวในลักษณะนูนต่ำ เทคนิคการระบายสีด้วยสีเหลวและโปรรงใส ใช้ระบายสร้างมิติทับซ้อนของชั้นสีเพื่อให้เกิดความน่าสนใจ และเทคนิคการระบายสีโดยใช้เทปกาวกั้นขอบ ใช้ในการสร้างสรรค์รูปทรงเรขาคณิตที่เป็นลักษณะของรูปทรงสี่เหลี่ยมที่มีการตัดทอน

เส้น ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ลักษณะของเส้นในภาพผลงาน โดยใช้เส้นจริงมากในบริเวณกลางภาพ เป็นเส้นที่เกิดจากสีแปร่งที่มีขนาดใหญ่และเล็กสลับทับซ้อนกันไปมา ส่วนเส้นขอบคมเป็นเส้นที่เกิดจากการปะทะกันระหว่างสีสองสีโดยใช้เทคนิคเทปกาวกั้นเป็นแนวตั้งและแนวนอนเห็นได้ชัดเจนในกลุ่มสีขาวบริเวณกลางและด้านล่างของภาพ เส้นเชิงนัยที่เกิดขึ้นเป็นการระบายของกลุ่มสีที่มีน้ำหนักต่างกันสีต่างกัน ประกอบการสร้างสรรค์เส้น รูปร่างรูปทรงต่างๆ ระบายทับซ้อนถูกตัดทอนทำให้พรมัวไปนั้น จึงทำให้เกิดการรับรู้ทางสายตาความรู้สึกว่าเป็นเส้นเชิงนัย

รูปร่างรูปทรง ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์รูปทรงอิสระ โดยใช้แปร่งขนาดใหญ่และเล็กระบายตัวทับซ้อนกันใหญ่บ้างเล็กบ้างกระจายทั่วบริเวณทั้งภาพ ประกอบกับการสร้างสรรค์รูปทรงเรขาคณิตที่เป็นลักษณะของรูปทรงสี่เหลี่ยม โดยใช้ขอบของภาพเชื่อมโยงกัน แต่ในบางพื้นที่ของรูปทรงสี่เหลี่ยมที่สร้างสรรค์ไว้ได้ถูกระบายทับตัดทอนทำให้พรมัวไปด้วยรูปทรงอิสระที่พลิ้วไหว

ภาพที่ 2

ภาพที่ 46 ชื่อภาพ Reflection เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 120x 170 ซม.

การสร้างสรรคผลงาน ผู้วิจัยได้นำเสนอภาพผลงานแสดงออกเน้นทางด้านอารมณ์ เป็นการขับเคลื่อนทางความคิดที่เกิดจากความสะเทือนใจ ความประทับใจต่อสิ่งเร้าภายนอก ประสบการณ์ที่พบเห็นในแต่ละวันเช่น ผู้วิจัยได้ซึมซับบรรยากาศในช่วงยามเย็นที่แสงอาทิตย์ส่องลอดผ่านชั้นเมฆลงมาเป็นทางยาวกระทบกับพื้นผิวนนและกระทบวัตถุต่างๆเกิดการสะท้อน เป็นการมองในสภาวะที่อ่อนแสง แสงที่สะท้อนมานั้นทำให้เกิดความรู้สึกถึงพลังแห่งความหวังแต่ยังคงซ่อนความลึกกลับและสงบเงียบทิ้งไว้ ซึ่งสิ่งที่อยู่รอบตัวเรานี้เป็นมูลฐานทางความคิดทำให้ออกเกิดความรู้สึกและจินตนาการ นำมาสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบของเส้น สี รูปร่างรูปทรงและเทคนิคการระบายสี แสดงออกถึงความงามมากกว่าเนื้อหาหรือเรื่องราวใดๆ ที่ล้วนแล้วแต่เป็นการกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกภายในให้เกิดแนวความคิดและแรงบันดาลใจในรูปแบบสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม โดยใช้ 4 ประเด็นหลักในการวิจัยนำมาสร้างสรรค์ผลงานมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มสี ที่ผู้วิจัยใช้กลุ่มสีเหลืองและกลุ่มสีขาวยะบายร่วมกันแบบเรียบกลมกลืนเพื่อให้เป็นลักษณะของแสงฟุ้งกระจายและไล่น้ำหนักเข้มไปอ่อน กลุ่มสีม่วงใช้ระบายผสมผสานร่วมกันกับ

กลุ่มสีดำเสมอเพื่อให้ภาพมีมิติที่ดูลึกกลับ กลุ่มสีด้ายใช้สร้าง เส้น รูปร่างรูปทรงให้มีความเด่นชัดมากยิ่งขึ้นและในบางตำแหน่งของกลุ่มสีด้ายทำให้รู้สึกได้ว่ามีแสงมีกลุ่มสีต่างๆส่องลอดผ่านออกมาซึ่งแสดงถึงความหวังดังที่ได้กล่าวไว้

เทคนิคการระบายสี ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการระบายแบบเรียบกลมกลืนใช้ในกลุ่มสีขาวและกลุ่มสีเหลืองโดยใช้เทคนิคการระบายหน้าทับซ้อนร่วมกันเพื่อให้บริเวณกลางภาพมีการทับซ้อนของชั้นสีแล้วไล่สีให้นักชมไปอ่อนเพื่อสร้างจุดเด่นของภาพ จึงทำให้บริเวณกลางภาพมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่นๆ ประกอบการใช้เทคนิคการระบายสีร่วมกับการจุดขีดร่วมกัน เทคนิคการระบายสีด้วยสีเหลวและโปรงใส ใช้ระบายสร้างมิติทับซ้อนของชั้นสีโดยการระบายในลักษณะเคลือบสีบางๆ เทคนิคการระบายสีโดยใช้เทปกาวกั้นขอบ ใช้กั้นเป็นเส้นคู่ขนานเฉียง 45 องศา เทคนิคการระบายสีบนระนาบขรุขระผู้วิจัยได้เตรียมการสร้างพื้นผิวตามกลวิธีของตัวเองไว้ก่อนลงสีแล้วเพื่อให้ภาพเกิดมีพื้นผิวในลักษณะนูนต่ำ

เส้น ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ลักษณะของเส้นในภาพผลงาน โดย ใช้เส้นจริงมากในบริเวณกึ่งกลางของภาพเป็นเส้นที่อิสระพลิ้วไหวไม่มีทิศทางตัวตัดทับซ้อนกัน สำหรับเส้นขอบคมเป็นเส้นที่ใช้เทคนิคเทปกาวกั้น โดยมีลักษณะองศาที่เฉียง 45 องศาระบายด้วยกลุ่มสีดำและกลุ่มสีขาว บริเวณกลางภาพ ซึ่งการระบายด้วยรูปทรงอิสระทับซ้อนกันไปตามด้วยน้ำหนักของกลุ่มสีต่างๆทำให้เกิดเป็นเส้นเชิงนัยที่รับรู้ทางสายตาความรู้สึกว่าเป็นเส้นบริเวณกลางภาพ

รูปร่างรูปทรง ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวโดยใช้แปรขนาดใหญ่และเล็ก ระบายตัวตัดทับซ้อนกันใหญ่บ้างเล็กบ้างกระจายทั่วบริเวณทั้งภาพ ประกอบกับการสร้างสรรค์รูปทรงเรขาคณิตที่เป็นลักษณะของรูปทรงสี่เหลี่ยมคางหมูโดยใช้ขอบของภาพเชื่อมโยงกัน แต่ในบางพื้นที่ของรูปทรงสี่เหลี่ยมที่สร้างไว้ได้ถูกระบายทับตัดทอนไปด้วยรูปทรงอิสระ

ภาพที่ 3

ภาพที่ 47 ชื่อภาพ Lines of Light เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 140x140 ซม.

การสร้างสรรค์ผลงาน ผู้วิจัยได้นำเสนอภาพผลงานแสดงออกเน้นทางด้านอารมณ์ เป็นการขับเคลื่อนทางความคิดที่เกิดจากความสะเทือนใจ ความประทับใจต่อสิ่งเร้าภายนอก ประสบการณ์ที่พบเห็นในแต่ละวันเช่น แสงอาทิตย์ที่ส่องรอดผ่านชั้นเมฆช่วงยามเย็น โดยแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานเกิดขึ้นจาก แสงที่ส่องลงมาพาดผ่านเสาไฟฟ้าสายไฟฟ้าระโยกระยางริมถนนหนทาง แสงพาดผ่านตึกอาคารกระทบบัดต่างๆซึ่งสิ่งที่อยู่รอบตัวเรานี้เป็นมูลฐานทางความคิดทำให้ก่อเกิดความรู้สึกและจินตนาการขึ้นมา เป็นการนำเสนอในรูปแบบของเส้น สี รูปร่างรูปทรงและเทคนิคการระบายสี โดยผลงานแสดงออกถึงความรู้สึก สงบ ลึกลับ ความหวังและสับสนวุ่นวาย เป็นการแสดงออกทางความงามมากกว่าเนื้อหาหรือเรื่องราวใดๆ ที่ล้วนแล้วแต่เป็นการกระตุ้น

อารมณ์ความรู้สึกภายในใจออกมาเป็นรูปแบบสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม โดยใช้ 4 ประเด็นหลักในการวิชันนำมาสร้างสรรค์ผลงานมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มสี กลุ่มสีที่ใช้มากในผลงานคือกลุ่มสีดำและกลุ่มสีเทาและกลุ่มสีขาวเป็นหลักใช้ผสมผสานควบคู่กันไปกับกลุ่มสีม่วงคล้ำเพื่อใช้สร้างบรรยากาศและสร้างมิติของภาพให้ดูลึกกลับและสงบ กลุ่มสีดำยังใช้ระบายเพื่อให้เกิดการตัดกันระหว่างสีอย่างชัดเจนและยังเป็นการเน้นเส้นรูปร่างรูปทรงให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น กลุ่มสีเหลืองสด สีเหลืองคล้ำและสีเหลืองอ่อนใช้ระบายทับซ้อนกันด้วยรูปทรงอิสระทำให้ภาพเกิดมีความสว่างประกบกับเป็นการสร้างสรรค์สีในที่มีดกลุ่มสีขาวใช้ระบายให้เกิดเป็นลักษณะแสงที่พุ่งกระจายไปทั่วทั้งภาพและยังใช้ผสมผสานกับสีอื่นๆ เพื่อไล่น้ำหนักอ่อนเข้ม

เทคนิคการระบายสี ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการระบายแบบเรียบกลมกลืนในกลุ่มสีขาว กลุ่มสีเทา และกลุ่มสีเหลืองโดยใช้เทคนิคการระบายหนาทับซ้อนร่วมกันเพื่อให้บริเวณกลางภาพมีการทับซ้อนของชั้นสีแล้วไล่น้ำหนักเข้ม ไปอ่อน จึงทำให้บริเวณกลุ่มสีขาวเป็นลักษณะของแสงสว่างประกอบการใช้ เทคนิคการระบายสีด้วยสีเหลวโปร่งใส ใช้ระบายสร้างมิติทับซ้อนของชั้นสีโดยการระบายในลักษณะเคลือบสีบางๆ จึงทำให้บริเวณทั่วทั้งภาพเกิดชั้นที่โปร่งใส เทคนิคการระบายสีโดยใช้เทปกาวกั้นขอบใช้กั้นให้เกิดเป็นเส้นขอบคม บริเวณกึ่งกลางภาพและทางด้านขวาของภาพทั้งสองตำแหน่งจะใช้กลุ่มสีดำในการสร้างสรรค์

เส้น ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ลักษณะของเส้นในภาพผลงานโดย ใช้เส้นจริงมากในบริเวณกลางภาพเป็นเส้นที่อิสระพลิ้วไหว เล็กบ้างใหญ่บ้างไม่มีทิศทางระบายทับซ้อนสลับกันไปมา เส้นขอบคมเป็นเส้นที่เกิดจากสีสองสีมาปะทะกันเกิดเป็นเส้นขอบคมโดยใช้เทคนิคเทปกาวกั้นเห็นได้ชัดเจนในบริเวณด้านขวาของภาพระบายโดยใช้กลุ่มสีดำและกลุ่มสีขาว ในบางจังหวะใช้ระบายด้วยฟู่กันปากแบน เป็นการผสมกลมกลืนระหว่างเส้นขอบคมกับเส้นจริงที่อิสระพลิ้วไหว ประกอบกับมีเส้นเชิงนัยที่เกิดจากการวางองค์ประกอบของเส้น น้ำหนักของกลุ่มสีต่างๆ ให้เกิดรับรู้ทางสายตาความรู้สึกว่าเป็นเส้นอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ

รูปร่างรูปทรง ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์รูปทรงเรขาคณิต ที่เป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมบริเวณด้านขวาของภาพ เป็นการใช้เทคนิคการระบายโดยใช้เทปกาวกั้นซึ่งเชื่อมโยงกับขอบของภาพให้เป็นลักษณะของรูปทรงสี่เหลี่ยมแต่ในบางตำแหน่งของรูปทรงได้ถูกระบายทับซ้อนไปมาด้วยรูปทรงอิสระที่พลิ้วไหว

ภาพที่ 4

ภาพที่ 48 ชื่อภาพ Dark Purple เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 120 x 170 ซม.

การสร้างสรรค์ผลงาน ผู้วิจัยได้นำเสนอภาพผลงานแสดงออกเน้นทางด้านอารมณ์ เป็นการขับเคลื่อนทางความคิดที่เกิดจากความสะเทือนใจ ความประทับใจต่อสิ่งเร้าภายนอก ประสบการณ์ที่พบเห็นในแต่ละวันเช่น แสงอาทิตย์ที่ใกล้จะลับขอบฟ้า แสงที่ส่องรอดผ่านชั้นเมฆ แสงที่ตกกระทบวัตถุต่างๆ โดยแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้เกิดขึ้นจากแสงอาทิตย์ในช่วงเวลาใกล้พลบค่ำซึ่งแสงที่พบเห็นในวันนั้นเป็นแสงจากธรรมชาติที่แตกต่างจากวันอื่นๆ เป็นแสงที่ลอดผ่านชั้นเมฆออกมาเกิดเป็นกลุ่มสีม่วง ซึ่งให้ความรู้สึกที่ลึกซึ้งและมีความหวังจึงทำให้ผู้วิจัยซึมซับบรรยากาศสิ่งที่อยู่รอบตัวเรานี้เป็นมูลฐานทางความคิด เพื่อสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบของเส้น สี รูปร่างรูปทรงและเทคนิคการระบายสี แสดงออกถึงความงามมากกว่าเนื้อหาหรือเรื่องราวใดๆ ที่ล้วนแล้วแต่เป็นการกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกภายในให้เกิดแนวความคิดและแรงบันดาลใจในรูปแบบสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม โดยใช้ 4 ประเด็นหลักในการวิจัยนำมาสร้างสรรค์ผลงานมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มสี กลุ่มสีที่ใช้มากในผลงานคือกลุ่มสีดำและกลุ่มสีม่วงใช้ผสมผสานควบคู่กันไปเพื่อสร้างบรรยากาศของภาพให้มีมิติมีความรู้สึกที่ลึกกลับ โดยใช้กลุ่มสีเหลืองและกลุ่มสีขาวยุบยวบยทับซ้อนอยู่ด้านบนระบายเป็นลักษณะของแสงที่ส่องลอดผ่านชั้นกลุ่มสีม่วงออกมา กลุ่มสีดำยังใช้ระบายเพื่อให้เกิดการตัดกันระหว่างสีอย่างชัดเจนและยังเป็นการเน้นเส้น รูปร่างรูปทรงให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น กลุ่มสีเหลืองสด สีเหลืองคล้ำและสีเหลืองอ่อนใช้ระบายทับซ้อนกันด้วยรูปทรงอิสระทำให้ภาพเกิดความสว่างประกบกับเป็นการสร้างสรรค์สีในที่มีคละและยังเชื่อมโยงสีต่างๆ เข้าหากันอย่างกลมกลืน

เทคนิคการระบายสี ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการระบายสีหน้าทับซ้อนนำมาใช้เพื่อให้บริเวณกลางภาพปรากฏชั้นสีที่หน้าทับซ้อนกันไปมาอย่างชัดเจนจึงทำให้บริเวณกลางภาพมีชั้นสีที่หน้ากว่าบริเวณอื่นๆ เทคนิคการระบายสีเหลวโปร่งใส ซึ่งจะใช้ระบายในกลุ่มสีม่วง ระบายในลักษณะเคลือบสีให้ชั้นสีมีความโปร่งใสเกิดมิติของชั้นสีขึ้นมา เทคนิคการระบายสีบนระนาบขรุขระผู้วิจัยได้เตรียมการสร้างพื้นผิวตามกลวิธีของตัวเองไว้ก่อนลงสีแล้วเพื่อให้ภาพเกิดมีพื้นผิวในลักษณะนูนต่ำ กระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพและเทคนิคการระบายสีโดยใช้เทปกาวกั้นขอบ โดยกั้นลงมาจากบนลงล่างสามเส้นบริเวณกลางภาพจึงเกิดเส้นขอบคมอย่างเด่นชัด โดยเทคนิคนี้ใช้ระบายทับซ้อนร่วมกับเทคนิคอื่นๆอย่างกลมกลืน

เส้น ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ลักษณะของเส้นในภาพผลงานโดยใช้เส้นจริงมากในบริเวณกึ่งกลางของภาพเป็นเส้นที่อิสระพลิ้วไหวไม่มีทิศทางระบายทับซ้อนสลับกันไปมาโดยส่วนมากจะเห็นได้ชัดในกลุ่มสีขาวยุบยวบยบริเวณกลางภาพ เส้นขอบคมเป็นเส้นที่เกิดจากสีสองสีมาปะทะกันเกิดเป็นเส้นขอบคมโดยใช้เทคนิคเทปกาวกั้นและใช้ระบายด้วยพู่กันปากแบน เป็นการผสมกลมกลืนระหว่างเส้นขอบคมกับเส้นจริงที่อิสระในภาพอย่างหน้าสนใจ ประกอบกับมีเส้นเชิงนัยที่เกิดจากการวางองค์ประกอบของเส้น น้ำหนักของกลุ่มสีต่างๆ ให้เกิดรับรู้ทางสายตาความรู้สึกว่าเป็นเส้นอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ

รูปร่างรูปทรง ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์รูปทรงเรขาคณิต ที่เป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมบริเวณกลางภาพ เป็นการใช้เทคนิคการระบายโดยใช้เทปกาวกั้นซึ่งเชื่อมโยงกับขอบของภาพให้เป็นลักษณะของรูปทรงสี่เหลี่ยมแต่รูปทรงได้ถูกระบายทับซ้อนไปมาด้วยรูปทรงอิสระที่พลิ้วไหว

สรุปได้ว่า การสร้างสรรค์ภาพผลงานทั้งสี่ชิ้นที่นำมาเป็นเครื่องมือวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานจากความรู้สึกสะท้อนใจ ความประทับใจต่อสิ่งเร้าภายนอกที่เกิดจากแสงอาทิตย์ใกล้จะลับขอบฟ้าที่ส่องพาดผ่านชั้นเมฆลงมาตกกระทบวัตถุต่างๆ โดยผู้วิจัยใช้ กลุ่มสีเทา กลุ่มสีดำ กลุ่มสีม่วง กลุ่มสีเหลือง และกลุ่มสีขาว เป็นหลัก เพื่อสะท้อนถึงอารมณ์ความรู้สึก สงบ เยียบ ลึกลับและมีความหวัง เทคนิคการระบายสีโดยส่วนใหญ่ใช้

การระบายแบบเรียบกลมกลืนในกลุ่มสีขาวเพื่อให้เป็นลักษณะของแสงฟุ้งกระจายและใช้เทคนิคการระบายสีหนาที่ขอบบริเวณกลางภาพเพื่อให้ปรากฏชั้นสีที่หนาที่ขอบกันไปมาอย่างชัดเจน จึงทำให้บริเวณกลางภาพและในบางจังหวะได้ใช้เทคนิคการระบายแบบจุดจิตร่วมกันเพื่อให้เกิดเป็นร่องริ้วรอยในบริเวณดังกล่าวและใช้เทคนิคการระบายสีเหลวโปร่งใส ระบายในลักษณะเคลือบ ให้สีมีความโปร่งใสเกิดมิติของชั้นสีขึ้นมา ในส่วนพื้นผิวที่ไม่เรียบผู้วิจัยได้เตรียมการสร้างพื้นผิวตามกลวิธีของตัวเองไว้ก่อนลงสีแล้ว เพื่อให้ภาพเกิดมีพื้นผิวในลักษณะนูนต่ำ กระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ สำหรับเส้นมีสามลักษณะคือ เส้นขอบที่เกิดจากการใช้เทปกาวกั้น แบบแนวตั้งและแนวนอน ประกอบกับเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยฝีแปรงอย่างอิสระอัตโนมัติจับปล้นและเก็บรายละเอียดให้เป็นขอบคมในบางจังหวะ ต่อมาคือเส้นจริง ที่ใช้ฝีแปรงขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ระบายอย่างจับปล้นเกิดเป็นเส้นเล็กบ้างใหญ่บ้างทับซ้อนกัน ซึ่งในบางจังหวะใช้การสะบัดเหวี่ยงจุดขีดทำให้พื้นผิวเกิดเป็นร่องและทำให้ภาพมีความรู้สึกเคลื่อนไหว ต่อมาคือ เส้นเชิงนัยเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆ ตัวครอยฝีแปรงจัดเรียงไปทิศทางแนวเดียวกันกล่าวคือการวางองค์ประกอบให้เกิดรับรู้ทางสายตา ความรู้สึกว่าเป็นเส้น ในส่วนลักษณะรูปร่างรูปทรงเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวร่วมกับรูปทรงเรขาคณิตสี่เหลี่ยม โดยใช้ขอบของภาพเชื่อมโยง ซึ่งในบางตำแหน่งของรูปทรงนั้น ได้ถูกระบายทับทำให้พรมัว จึงทำให้รูปทรงเรขาคณิตสี่เหลี่ยม ถูกทำลายตัดทอนไป

ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เทคนิคเคลฟายประยุกต์

เมื่อผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี ด้วยสีอะคริลิก จำนวน 4 ภาพ เสร็จแล้ว ได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบพร้อมแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง พร้อมรับคำแนะนำข้อคิดเห็นในทุกประเด็นคำถามเป็นข้อมูลนำมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ ต่อไป โดยผลสรุปการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านบันทึกลงในตารางสังเคราะห์

การบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1

เมื่อผู้วิจัยนำผลการวิจัยทุกประเด็นที่ได้มาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี ด้วยสีอะคริลิกบนผืนผ้าใบ จำนวน 4 ภาพเสร็จแล้ว ได้นำผลงานสร้างสรรค์ทั้งหมดไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบพร้อมด้วยแบบสัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะข้อคิดเห็นในทุกประเด็นคำถาม ซึ่งข้อมูลจากการสัมภาษณ์ได้บันทึกลงในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 54 บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 ภาพที่ 1 (ชื่อภาพ The Sense of Light)

ผลการสัมภาษณ์ผลงาน ภาพที่ 1 The Sense of Light					
ข้อ ที่	ประเด็นที่ สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3	สรุป
1	ผลงาน จิตรกรรมชิ้นนี้ การใช้กลุ่มสีมี ความใกล้เคียง สอดคล้องกับ ผลงาน จิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	การใช้กลุ่มสีมีความ ใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงาน ควรเพิ่ม กลุ่มสีดำ บริเวณ กลางภาพ	การใช้กลุ่มสีมีความ ใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานของศิลปิน กลุ่มสีมีความ โปร่งใสดี	กลุ่มสีมีความ ใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานของศิลปิน กลุ่มสีควรมีการทับ ซ้อนมากกว่านี้	กลุ่มสีมีความใกล้เคียงกับกลุ่ม สีในผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ ควรเพิ่มสีดำให้มากกว่านี้ใน บริเวณกลางภาพและควรเพิ่ม มิติของชั้นสี
2	เทคนิคการ ระบายสีใน ผลงานชิ้นนี้ มี ความใกล้เคียง สอดคล้องกับ ผลงาน จิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	เทคนิคการระบายสีมี ความสอดคล้อง ใกล้เคียงกับผลงาน ของโคดี้ ฮูเปอร์	เทคนิคการระบายสีมี ความสอดคล้องกับ ผลงานของศิลปิน ระบายสีเหลว โปร่งใสได้ดี	เทคนิคการระบายสีมี ความใกล้เคียง สอดคล้องกับผลงาน ของศิลปิน ระบาย แบบเรียบกลมกลืน ได้ดี	เทคนิคการระบายสีมีความ สอดคล้องใกล้เคียงกับผลงาน ของโคดี้ ฮูเปอร์ การสร้าง พื้นผิว เทคนิคต่างๆ ได้ น่าสนใจ
3	ลักษณะเส้น ที่ ปรากฏใน ผลงานชิ้นนี้ มี ความใกล้เคียง สอดคล้องกับ ผลงาน จิตรกรรมของ โคดี้ฮูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	ลักษณะของเส้นมี ความสอดคล้อง ใกล้เคียงกับผลงาน ของโคดี้ ฮูเปอร์ ใช้ เส้นได้อย่างอิสระ	ลักษณะของเส้นมี ความใกล้เคียง สอดคล้องกับผลงาน ของศิลปิน ควรให้มี เส้นจริงเพิ่มมากขึ้น	ลักษณะของเส้นมี ความสอดคล้องกับ ผลงานของศิลปิน ควรเพิ่มเส้นโดยใช้ กลุ่มสีดำให้มากขึ้น ในบริเวณกลางภาพ	ลักษณะของเส้นมีความ ใกล้เคียงกันกับผลงานของ ศิลปิน ใช้เส้นได้อย่างอิสระ น่าสนใจ ควรมีเส้นที่มีความ หนาอยู่บ้างภายในภาพ การวาง ตำแหน่งของเส้นขอบคม แนวตั้งและแนวนอน ได้ น่าสนใจ
4	ลักษณะรูปร่าง รูปทรงที่ ปรากฏใน ผลงานชิ้นนี้ มี ความใกล้เคียง สอดคล้องกับ ผลงาน จิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	ลักษณะรูปร่าง รูปทรงมีความ ใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์ การวาง องค์ประกอบเป็นไป ตามแนวทางของ ศิลปิน	ลักษณะรูปร่าง รูปทรงที่ปรากฏใน ผลงานมีความ ใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์ จัดวาง องค์ประกอบได้ น่าสนใจ แต่รูปร่าง รูปทรงควรมีการทับ ซ้อนกันมากกว่านี้	ลักษณะรูปร่าง รูปทรงที่ปรากฏใน ผลงานมีความ ใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์ รูปทรงมี ความน่าสนใจ	การสร้างสรรค์รูปร่างรูปทรง ในผลงานมีความสอดคล้อง ใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน รูปร่างรูปทรง มีความน่าสนใจ เพื่อให้ภาพมีมิติรูปทรงควรมี การทับซ้อนกันมากกว่านี้ใน บางจังหวะ

จากตารางบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 ภาพที่ 1 (ชื่อภาพ The Sense of Light) พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ให้ข้อคิดเห็น คำแนะนำ โดยสรุปดังนี้

ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้ กลุ่มสีมีความสอดคล้องกับลักษณะการสร้างผลงานจิตรกรรมของศิลปินกลุ่มสีมีความโปร่งใสดี จากการเสนอแนะควรเพิ่มกลุ่มสีดำเข้ามาในบริเวณกลางภาพ เทคนิคการระบายสีมีความสอดคล้องกับศิลปินการสร้างสรรค์เทคนิคต่างๆ ได้น่าสนใจ ลักษณะของเส้นมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับศิลปิน สร้างสรรค์เส้น ได้อย่างอิสระ จากการเสนอแนะควรเพิ่มเส้นที่มีความหนาเข้าไปบ้างหรือใช้กลุ่มสีดำสร้างสรรค์เส้นในบริเวณกลางภาพ รูปร่างรูปทรงมีความสอดคล้องกับศิลปินรูปร่างรูปทรงมีความแปลกตาน่าสนใจ จากการเสนอแนะควรให้รูปร่างรูปทรงเกิดการทับซ้อนกันมากกว่านี้เพื่อให้ภาพมีมิติเกิดความน่าสนใจมากขึ้น

ตารางที่ 55 บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 ภาพที่ 2 (ชื่อภาพ Reflection)

ผลการสัมภาษณ์ผลงาน ภาพที่ 2 Reflection					
ข้อที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3	สรุป
1	ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้ การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ หรือ ไม่อย่างไร	การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับศิลปิน แต่ควรเพิ่มกลุ่มสีดำและกลุ่มสีเทาช่วงบริเวณกลางภาพ	การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานของศิลปิน ควรระบายสีให้เกิดเป็นลักษณะพื้นที่ว่างบ้างอย่างระมัดระวังเกินไป	การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานของศิลปิน กลุ่มสีที่ใช้ดูมีพลัง แต่ควรเพิ่มกลุ่มสีดำเข้ามาผสมผสานในบริเวณกลางภาพ	การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงกันกับกลุ่มสีในผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ มีความมั่นใจในการระบายสี แต่ควรเว้นให้มีพื้นที่ว่างบ้าง ควรเพิ่มกลุ่มสีเทาและกลุ่มสีดำ
2	เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ หรือ ไม่อย่างไร	เทคนิคการระบายสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ ใช้เทคนิคได้หลากหลายวิธี	เทคนิคการระบายสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ ควรปล่อยให้สีไหล โดยอิสระบ้าง	เทคนิคการระบายสี มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ ใช้เทคนิคการระบายชุดจิตรกรรมกับการระบายหนาทับซ้อนได้ดี	เทคนิคการระบายสีมีความสอดคล้องใกล้เคียงกันกับผลงานของศิลปิน ใช้เทคนิคได้หลากหลายวิธีการ ควรปล่อยให้สีไหลโดยอิสระบ้างในบางจังหวะ

ตารางที่ 55 (ต่อ)

ผลการสัมภาษณ์ผลงาน ภาพที่ 2 Reflection					
ข้อ ที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3	สรุป
3	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏ ในผลงานชิ้นนี้ มีความ ใกล้เคียงสอดคล้องกับ ผลงานจิตรกรรมของ โคดีซูเปอร์ หรือไม่ อย่างไร	ลักษณะเส้น ที่ ปรากฏ มีความ ใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานของ โคดี ซู เปอร์ เส้นอิสระที่ กล้าที่จะไล่ความเป็น ตัวคนลงไป ผลงาน	ลักษณะเส้น ที่ ปรากฏ มีความ ใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานของ โคดี ซู เปอร์	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏ มีความใกล้เคียง สอดคล้องกับผลงาน ของโคดี ซูเปอร์ ควร เพิ่มเส้นจริงให้มากกว่า นี้	ลักษณะของเส้นมี ความใกล้เคียงและ สอดคล้องกับ ผลงานของโคดี ซู เปอร์ การวาง องค์ประกอบของ เส้นขอบคมได้อย่าง น่าสนใจ ควรเพิ่ม เส้นจริงและ ควรที่ จะไล่ความเป็นตัว เราเองลงไปในภาพ บ้าง
4	ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้น นี้ มีความใกล้เคียง สอดคล้องกับผลงาน จิตรกรรมของ โคดี ซู เปอร์ หรือไม่อย่างไร	ลักษณะรูปร่าง รูปทรง มีความ ใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานของ โคดี ซูเปอร์ มีความ มั่นใจในการสร้าง รูปร่างรูปทรง	ลักษณะรูปร่าง รูปทรง มีความ ใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานของ โคดี ซูเปอร์ รูปร่างรูปทรง มีความแปลกตา น่าสนใจ	ลักษณะรูปร่างรูปทรง มีความใกล้เคียง สอดคล้องกับผลงาน ของ โคดี ซูเปอร์ รูปร่างรูปทรงในกลุ่มสี คำมีความน่าสนใจ	รูปร่างรูปทรงใน ผลงานมีความ สอดคล้องใกล้เคียง กับผลงานของ ศิลปิน รูปทรงมี ความแปลกตา มี ความมั่นใจในการ สร้างสรรค์รูปทรง

จากตารางบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 ภาพที่ 2 (ชื่อภาพ Reflection) พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ให้ข้อคิดเห็น คำแนะนำ โดยสรุปดังนี้

ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้ กลุ่มสีมีความสอดคล้องกับลักษณะการสร้างผลงานจิตรกรรมของ ศิลปิน การระบายสีมีความมั่นใจมากขึ้น จากการเสนอแนะควรเพิ่มกลุ่มสีดำและกลุ่มสีเทา เทคนิค การระบายสีมีความสอดคล้องกับศิลปิน ใช้เทคนิคต่างๆหลากหลายวิธีการได้น่าสนใจ ลักษณะของ เส้นมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับศิลปิน สร้างสรรค์เส้นขอบคมได้ดี จากการเสนอแนะควรเพิ่มเส้น จริงที่อิสระในบริเวณกลางภาพ รูปร่างรูปทรงมีความสอดคล้องกับศิลปินรูปร่างรูปทรงมีความ แปลกตาน่าสนใจ

ตารางที่ 56 บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 ภาพที่ 3 (ชื่อภาพ Lines of light)

ผลการสัมภาษณ์ผลงาน ภาพที่ 3 Lines of light					
ข้อ ที่	ประเด็นที่ สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3	สรุป
1	ผลงานจิตรกรรม ชิ้นนี้การใช้กลุ่ม สีมีความ ใกล้เคียง สอดคล้องกับ ผลงานจิตรกรรม ของโคดี้ ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	การใช้กลุ่มสีมีความ ใกล้เคียงสอดคล้องกับ ผลงานของโคดี้ ซูเปอร์ ไม่ควรระบายสีหนา ทับซ้อนมากไปอาจ ทำ ให้สีแต่นั้นดูหม่นลง	การใช้กลุ่มสีมีความ ใกล้เคียงสอดคล้องกับ ผลงานของโคดี้ ซูเปอร์	การใช้กลุ่มสีมีความ ใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานของโคดี้ ซู เปอร์ ควรระบายกลุ่ม สีเหลืองให้ ผสมผสานร่วมกับ กลุ่มสีขาวให้มากขึ้น	การใช้กลุ่มสีมีความ ใกล้เคียงกับกลุ่มสี ในผลงานของโคดี้ ซู เปอร์ มีความมั่นใจใน การระบายสีมากขึ้น แต่ ควรเว้นให้ภาพเกิดพื้นที่ ว่างบ้างไม่ให้ดูแน่น จนเกินไป
2	เทคนิคการ ระบายสีใน ผลงานชิ้นนี้ มี ความใกล้เคียง สอดคล้องกับ ผลงานจิตรกรรม ของโคดี้ ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	เทคนิคการระบายสีใน ผลงานชิ้นนี้ มีความ ใกล้เคียงสอดคล้องกับ ผลงานของโคดี้ ซูเปอร์ ใช้เทคนิคการระบายสี ได้หลากหลายวิธี	เทคนิคการระบายสีใน ผลงานชิ้นนี้ มีความ ใกล้เคียงสอดคล้องกับ ผลงานของโคดี้ ซูเปอร์ ใช้เทคนิคต่างๆ ผสมผสานกันได้ดี แต่ ในบางตำแหน่งของ ภาพควรมีพื้นที่ผิวที่เรียบ บ้าง	เทคนิคการระบายสี ในผลงานชิ้นนี้ มี ความใกล้เคียง สอดคล้องกับผลงาน ของโคดี้ ซูเปอร์ ควร ใช้เทคนิคการระบาย แบบเรียบกลมกลืน ให้เพิ่มมากขึ้น	เทคนิคการระบายสีมี ความสอดคล้องและ ใกล้เคียงกับผลงานของ ศิลปิน ควรมีพื้นที่ผิวที่ เรียบบ้างในบางพื้นที่ใน ภาพเพื่อไม่ให้ภาพดู แน่นจนเกินไป
3	ลักษณะเส้น ที่ ปรากฏใน ผลงานชิ้นนี้ มี ความใกล้เคียง สอดคล้องกับ ผลงานจิตรกรรม ของโคดี้ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏ ในผลงานชิ้นนี้ มีความ ใกล้เคียงสอดคล้องกับ ผลงานของโคดี้ ซูเปอร์ ควรเพิ่มเส้นจริงใน แนวอนให้มากขึ้น	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏ ในผลงานชิ้นนี้ มีความ ใกล้เคียงสอดคล้องกับ ผลงานของโคดี้ ซูเปอร์ สร้างเส้นขอบคม แนวตั้งได้น่าสนใจ กล้าที่จะวาง องค์ประกอบให้ แตกต่างจากศิลปินบ้าง	ลักษณะเส้น ที่ ปรากฏในผลงานชิ้น นี้ มีความใกล้เคียง สอดคล้องกับผลงาน ของโคดี้ ซูเปอร์ เส้น ดูมีความมั่นใจ	ลักษณะของเส้นมีความ ใกล้เคียงและสอดคล้อง กับผลงานของศิลปิน การวางตำแหน่งของ เส้นขอบคมแนวตั้งได้ น่าสนใจมีความกล้าที่ จะใส่ความเป็นตัวเองลง ไปในผลงานแต่ยังคง รูปแบบงานที่วิเคราะห์ ของศิลปิน
4	ลักษณะรูปร่าง รูปทรง ที่ปรากฏ ในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียง สอดคล้องกับ ผลงานจิตรกรรม ของ โคดี้ ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้น นี้ มีความใกล้เคียง สอดคล้องกับผลงาน ของ โคดี้ ซูเปอร์ คุม ความมั่นใจในการ สร้างสรรค์รูปร่าง รูปทรง	ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้น นี้ มีความใกล้เคียง สอดคล้องกับผลงาน ของ โคดี้ ซูเปอร์ การ จัดองค์ประกอบของ รูปร่างรูปทรงแตกต่าง จากศิลปินเล็กน้อย แต่ เป็นการดีที่ใส่ความ เป็นตัวตนไปบ้าง	ลักษณะรูปร่าง รูปทรง ที่ปรากฏใน ผลงานชิ้นนี้ มีความ ใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ สร้างสรรค์ รูปทรงได้น่าสนใจ	กาสร้างสรรครูปร่าง รูปทรงในผลงานมีความ ใกล้เคียงและสอดคล้อง กับผลงานของศิลปิน รูปทรงบางตำแหน่งที่ วางไม่เหมือนกับศิลปิน แต่เป็นสิ่งที่ดีคือการที่ เราได้ใส่ความเป็น ตัวเองลงไปบ้าง

จากตารางบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 ภาพที่ 3 (ชื่อภาพ Lines of light) พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ให้ข้อคิดเห็น คำแนะนำ โดยสรุปดังนี้

ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้ กลุ่มสีมีความสอดคล้องกับลักษณะการสร้างผลงานจิตรกรรมของศิลปินการระบายสีมีความมั่นใจมากขึ้น จากการเสนอแนะอย่างระบายนีให้ทับซ้อนกันมากไป เพื่อให้ภาพไม่ดูแน่นเกินไป เทคนิคการระบายสีมีความสอดคล้องกับศิลปินการสร้างสรรคเทคนิคต่างๆ ได้น่าสนใจ จากการเสนอแนะควรให้ภาพมีบริเวณพื้นผิวที่เรียบบ้างในบางจังหวัด ลักษณะของเส้นมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับศิลปิน สร้างสรรคเส้นขอบคมแนวตั้ง ได้น่าสนใจมีความเป็นตัวเองแต่ยังคงรูปแบบผลงานที่วิเคราะห์ รูปร่างรูปทรงมีความสอดคล้องกับศิลปินรูปร่างรูปทรงมีความแปลกต่าน่าสนใจ จากการเสนอแนะการวางองค์ประกอบของรูปร่างรูปทรงไม่เหมือนกับศิลปินมากนักซึ่งเป็นการดีที่ได้ใส่ความเป็นตัวตนลงไปในงานบ้าง

ตารางที่ 57 บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 ภาพที่ 4 (ชื่อภาพ Dark Purple)

ผลการสัมภาษณ์ผลงาน ภาพที่ 4 Dark Purple					
ข้อที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3	สรุป
1	ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้ การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ หรือไม้อะไร	การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ ระวังอย่าให้กลุ่มสีทับซ้อนกันมากเกินไป	การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ ควรเพิ่มกลุ่มสีเทา กลุ่มสีมีการทับซ้อนกันมากไปในบริเวณกลางภาพ	การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ ควรเพิ่มกลุ่มสีขาวให้เป็นลักษณะแสงฟุ้งกระจาย บริเวณกลางภาพ	การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงกันกับกลุ่มสีในผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ มีความมั่นใจการระบายสีมากขึ้น แต่ควรเว้นพื้นที่ว่าง การระบายสีมีการทับซ้อนของสีมากเกินไป
2	เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ หรือไม้อะไร	เทคนิคการระบายสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ ใช้เทคนิคได้หลากหลายวิธี แต่ใช้เทคนิคการระบายหนาทับซ้อนมากทำให้ภาพดูแน่นไป	เทคนิคการระบายสี มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ ควรระบายแบบไล่สีน้ำหนัก เพื่อให้ภาพเกิดพื้นที่ว่างบ้างในบางจังหวัด	เทคนิคการระบายสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์	เทคนิคการระบายสีมีความใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน ควรมีพื้นผิวที่เรียบบ้างในบางพื้นที่ ใช้การระบายสีด้วยสีเหลวโปร่งใสและหนาทับซ้อนมากเกินไป

ตารางที่ 57 (ต่อ)

ผลการสัมภาษณ์ผลงาน ภาพที่ 4 Dark Purple					
ข้อที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3	สรุป
3	ลักษณะเส้นที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคด็ูเปอร์หรือไม่อย่างไร	ลักษณะเส้น มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานของโคด็ูเปอร์ ควรเพิ่มเส้นขอบแนวนอน	ลักษณะเส้น มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานของโคด็ูเปอร์ ควรเพิ่มเติมเส้นและลากเส้นให้ยาวมากขึ้น	ลักษณะเส้น มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานของโคด็ูเปอร์ควรเพิ่มเติมเส้นแนวนอนในบางจังหวะ	ลักษณะของเส้นมีความใกล้เคียงและสอดคล้องกับผลงานของศิลปินแต่เส้นจริงมีน้อยไปควรมีเส้นขอบคมในแนวนอนเพิ่มเติมเข้ามา
4	ลักษณะรูปร่างรูปทรงที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคด็ูเปอร์หรือไม่อย่างไร	ลักษณะรูปร่างรูปทรง มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานของโคด็ูเปอร์รูปทรงอิสระอาจดูแน่นเกินไป	ลักษณะรูปร่างรูปทรง มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานของโคด็ูเปอร์รูปทรงอิสระบริเวณกลางภาพลงตัวดี แต่บริเวณด้านข้างทั้งสองดูแน่นไปควรระบายใน	ลักษณะรูปร่างรูปทรง มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานของโคด็ูเปอร์รูปทรงที่เหลี่ยมที่เชื่อมกับขอบภาพชัดเจนดี	กาสร้างสรรรูปร่างรูปทรงในผลงานมีความใกล้เคียงและสอดคล้องกับผลงานของศิลปินในการระบายในบางจังหวะของรูปร่างรูปทรงต่างๆถูกระบายทับซ้อนมาก

			ลักษณะ แบบเรียบ กลมกลื่น หรือได้ น้ำหนัก		เกินไป
--	--	--	--	--	--------

จากตารางบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 ภาพที่ 4 (ชื่อภาพ Dark Purple) พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ให้ข้อคิดเห็น คำแนะนำ โดยสรุปดังนี้

ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้ กลุ่มสีมีความสอดคล้องกับลักษณะการสร้างผลงานจิตรกรรมของศิลปิน มีความมั่นใจในการระบายมากขึ้น จากการเสนอแนะระวางอย่าให้กลุ่มสีทับซ้อนกันมากเกินไปอาจทำให้ภาพดูแน่นและขาดความน่าสนใจ เทคนิคการระบายสีมีความสอดคล้องกับศิลปิน การสร้างสรรค์เทคนิคต่างๆ ได้น่าสนใจ จากการเสนอแนะควรปล่อยให้สีพื้นผิวที่เรียบบ้างระวางอย่าใช้เทคนิคหนาทับซ้อนมากเกินไปอาจทำให้ภาพดูแน่นจนเกินไป ลักษณะของเส้นมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับศิลปิน สร้างสรรค์เส้นได้อย่างอิสระ จากการเสนอแนะควรสร้างสรรค์เส้นขอบคม แนวนอนและเส้นจริงที่พลิ้วไหวเพิ่มเติมเข้ามา รูปร่างรูปทรงมีความสอดคล้องกับศิลปินรูปร่างรูปทรงมีความแปลกตาน่าสนใจ จากการเสนอแนะระวางอย่าให้รูปร่างรูปทรงทับซ้อนกันมากเกินไป

จากนั้นนำข้อสรุปคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านของแต่ละภาพ (ทั้ง 4 ตาราง) มาบันทึกลงตารางสังเคราะห์ข้อมูลผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญดังนี้

ตารางที่ 58 การสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1

ข้อมูลการสัมภาษณ์							
ข้อที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ภาพที่ 1	ภาพที่ 2	ภาพที่ 3	ภาพที่ 4	สรุป	
1	ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้ การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	กลุ่มสีมีความใกล้เคียงกับกลุ่มสีในผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ ควรเพิ่มสีดำให้มากกว่านี้	การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงกันกับกลุ่มสีในผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ มีความมั่นใจในการระบายสีมากขึ้น แต่ควรเว้นให้มีพื้นที่ว่างบ้าง ควร	การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงกันกับกลุ่มสีในผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ มีความมั่นใจในการระบายสีมากขึ้น แต่ควรเว้นให้เกิดพื้นที่ว่างบ้าง	การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงกันกับกลุ่มสีในผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ มีความมั่นใจในการระบายสีมากขึ้น แต่ควรเว้นพื้นที่ว่างการระบาย	การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงกันกับกลุ่มสีในผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ มีความมั่นใจในการระบายสีมากขึ้น แต่ควรเว้นพื้นที่ว่างการระบาย	กลุ่มสีที่ใช้มีความใกล้เคียงและสอดคล้องกับผลงานของศิลปิน ควรปล่อยให้สีพื้นผิวที่ว่างในบางจังหวะ ควรเพิ่มกลุ่มสีดำเข้ามาเพิ่มเติม ระวางอย่าให้สีเกิดการทับซ้อนมากเกินไป มีความมั่นใจในการ

		และควรเพิ่ม มิติของชั้นสี	เพิ่มกลุ่มสีเทา และกลุ่มสีดำ		สีมีการทับ ซ้อนของสี มากเกินไป	ระบายสีมากขึ้น
2	เทคนิคการระบายสีใน ผลงานชิ้นนี้ มีความ ใกล้เคียงสอดคล้องกับ ผลงานจิตรกรรมของ โคดี ซูเปอร์ หรือไม่ อย่างไร	เทคนิคการ ระบายสีมี ความ สอดคล้อง ใกล้เคียงกับ ผลงานของ โคดี ซูเปอร์ การสร้าง พื้นผิว เทคนิคต่างๆ ได้น่าสนใจ	เทคนิคการ ระบายสีมี ความ สอดคล้อง ใกล้เคียงกันกับ ผลงานของ ศิลปิน ใช้ เทคนิคได้ หลากหลายวิธี ควรปล่อยให้สี ไหลโดยอิสระ บ้างในบาง จังหวะ	เทคนิคการ ระบายสีมี ความ สอดคล้องและ ใกล้เคียงกับ ผลงานของ ศิลปิน ควร มีพื้นผิวที่เรียบ บ้างในบาง พื้นที่ในภาพ เพื่อไม่ให้ภาพ ดูแน่นเกินไป	เทคนิคการ ระบายสีมี ความใกล้เคียง กับผลงานของ ศิลปินควรมี พื้นผิวที่เรียบ บ้างในบาง พื้นที่ ใช้การ ระบายสีด้วยสี เหลวโปร่งใส และหนาทับ ซ้อนมาก เกินไป	เทคนิคการระบายสีมี ความสอดคล้อง ใกล้เคียงกับผลงาน ของศิลปิน ควรปล่อยให้ พื้นผิวที่เรียบบ้าง ไม่ควรรบายสีหนา ทับซ้อนมากเกินไป โดยส่วนใหญ่ใช้ เทคนิคต่างๆได้ น่าสนใจ

ตารางที่ 58 (ต่อ)

ข้อมูลการสัมภาษณ์						
ข้อที่	ประเด็นที่ สัมภาษณ์	ภาพที่ 1	ภาพที่ 2	ภาพที่ 3	ภาพที่ 4	สรุป
3	ลักษณะเส้น ที่ ปรากฏในผลงานชิ้น นี้ มีความใกล้เคียง สอดคล้องกับผลงาน จิตรกรรมของโคดีซู เปอร์หรือไม่อย่างไร	ลักษณะของ เส้นมีความ ใกล้เคียงกับ กับผลงานของ ศิลปิน ใช้เส้น ได้อย่างอิสระ น่าสนใจ ควรมี เส้นที่มีความ หนาอยู่บ้าง ภายในภาพ การวาง ตำแหน่งของ เส้นขอบคม	ลักษณะของ เส้นมีความ ใกล้เคียงและ สอดคล้องกับ ผลงานของ โคดี ซูเปอร์ การวาง องค์ประกอบ ของเส้นขอบ คมได้อย่าง น่าสนใจ ควรที่ จะใส่ความเป็น ตัวเราลงไป	ลักษณะของ เส้นมีความ ใกล้เคียงและ สอดคล้องกับ ผลงานของ ศิลปิน การวาง ตำแหน่งของ เส้นขอบคม แนวตั้งได้ น่าสนใจมี ความกล้าที่จะ ใส่ความเป็น ตัวเองลงไป	ลักษณะของ เส้นมีความ ใกล้เคียงและ สอดคล้องกับ ผลงานของ ศิลปิน แต่เส้น จริงมีน้อยไป ควรมีเส้นขอบ คมใน แนวนอน เพิ่มเติมเข้ามา	การสร้างสรรค์เส้น ในผลงานมีความ น่าสนใจมีความมั่นใจ แต่ในบางภาพมีเส้น จริงและเส้นขอบคม น้อยไป ในการจัดวาง องค์ประกอบของเส้น ขอบคมจัดวางได้ น่าสนใจ

		แนวตั้งและ แนวนอนได้ น่าสนใจ	ในภาพบ้าง	ผลงานแต่ ยังคงรูปแบบ งานที่วิเคราะห์ ของศิลปิน		
4	ลักษณะรูปร่าง รูปทรง ที่ปรากฏใน ผลงานชิ้นนี้ มีความ ใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานจิตรกรรม ของ โคดี้ ฮูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	การสร้างสรรค์ รูปร่างรูปทรง ในผลงานมี ความ สอดคล้อง ใกล้เคียงกับ ผลงานของ ศิลปิน รูปร่าง รูปทรง มีความ น่าสนใจ เพื่อให้ภาพมี มิติรูปทรงควร มีการทับซ้อน กันมากกว่านี้ ในบางจังหวะ	รูปร่างรูปทรง ในผลงานมี ความ สอดคล้อง ใกล้เคียงกับ ผลงานของ ศิลปิน รูปทรง มีความแปลก ตา มีความ มั่นใจในการ สร้างสรรค์ รูปทรง	กาสร้างสรรค์ รูปร่างรูปทรง ในผลงานมี ความใกล้เคียง และสอดคล้อง กับผลงานของ ศิลปิน รูปทรง บางตำแหน่งที่ วางไม่ เหมือนกับ ศิลปิน แต่เป็น สิ่งที่ดีคือการที่ เราได้ใส่ความ เป็นตัวเองลง ไปบ้าง	กาสร้างสรรค์ รูปร่างรูปทรง ในผลงานมี ความใกล้เคียง และ สอดคล้องกับ ผลงานของ ศิลปิน การ ระบายในบาง จังหวะของ รูปร่างรูปทรง ต่างๆถูก ระบายทับ ซ้อนมากไป	การสร้างสรรค์รูปร่าง รูปทรงมีความ สอดคล้องใกล้เคียง กับผลงานของศิลปิน รูปทรงมีความ น่าสนใจมีความ แปลกตา มีความ มั่นใจในการ สร้างสรรค์

จากตารางที่ 21 บันทึกข้อมูลการสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 ผลสรุป
คำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านที่ได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่อภาพผลงานทั้ง 4 ภาพ ในสี่
ประเด็น สรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มสี ที่ใช้มีความใกล้เคียงและสอดคล้องกับผลงานของศิลปิน ควรปล่อยให้สีพื้น
ว่างในบางจังหวะ ควรเพิ่มกลุ่มสีดำเข้ามาเพิ่มเติม ระวังอย่าให้สีเกิดการทับซ้อนมากเกินไป มีความ
มั่นใจในการระบายสีมากขึ้น
2. เทคนิคการระบายสี มีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน ควรปล่อยให้สี
พื้นผิวที่เรียบบ้าง ไม่ควรระบายสีหนาทับซ้อนมากเกินไป โดยส่วนใหญ่ใช้เทคนิคต่างๆได้น่าสนใจ
3. เส้น การสร้างสรรค์เส้นในผลงานมีความน่าสนใจมีความมั่นใจ แต่ในบางภาพมีเส้นจริง
และเส้นขอบคมน้อยไป ในการจัดวางองค์ประกอบของเส้นขอบคมจัดวางได้น่าสนใจ
4. รูปร่างรูปทรง การสร้างสรรค์รูปร่างรูปทรงมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงาน
ของศิลปิน รูปทรงมีความน่าสนใจมีความแปลกตา มีความมั่นใจในการสร้างสรรค์

ผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ

จากที่ได้นำผลการศึกษาวเคราะห์กลุ่มตัวอย่างผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ซูเปอร์ จำนวน 10 ภาพ ทั้งสี่ประเด็น คือ กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้น และรูปร่างรูปทรงมาเป็นแนวทางสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือวิจัยประกอบกับแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แล้วได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบโดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างแล้วนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาปรับปรุงสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ ในบริบทของผู้วิจัย โดยนำเสนอภาพผลงานที่แสดงออกทางด้านอารมณ์ เป็นการขับเคลื่อนทางความคิดซึ่งเกิดจากความสะเทือนใจ ความประทับใจต่อสิ่งเร้าภายนอกเป็นประสบการณ์ที่พบเห็นเกิดขึ้นในช่วงเวลาพระอาทิตย์ใกล้จะลับขอบฟ้าของทุกๆ วัน โดยการสังเกต แสงอาทิตย์ที่ส่องรอดผ่านชั้นเมฆเป็นเส้นทางยาวออกมา แสงที่ตกกระทบส่องพาดผ่านวัตถุต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งสิ่งที่อยู่รอบตัวเรานี้เป็นมูลฐานทางความคิดทำให้เกิดความรู้สึกและจินตนาการในการสร้างสรรค์ผลงานของผู้วิจัย ด้วยสีอะคริลิกบนผืนผ้าใบขนาด 140x140 เซนติเมตร จำนวน 1 ภาพ และขนาด 120x170 เซนติเมตร จำนวน 1 ภาพ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบผลงานโดยการสัมภาษณ์อีกครั้ง พร้อมกับประเมินผลงาน

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 2

1. รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน
2. นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มากำหนดรูปแบบที่มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานที่วิเคราะห์โดยการใช้ผลการสังเคราะห์ข้อมูลมาประกอบในประเด็นของ กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้นและรูปร่างรูปทรง
3. ทดลองวาดภาพในผืนผ้าใบรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัสและสี่เหลี่ยมผืนผ้าทรงสั้น ตามข้อมูลในประเด็นที่วิเคราะห์จนเกิดความชำนาญและความมั่นใจ
4. ดำเนินการวาดภาพตามข้อมูลที่วิเคราะห์ ขนาด 140x140 ซม. จำนวน 1 ภาพ และขนาด 120x170 ซม. จำนวน 1 ภาพ รวม 2 ภาพ ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1

ภาพที่ 49 ชื่อภาพ First Light เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 120 x 170 ซม.

การสร้างสรรค์ผลงานภาพที่ 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอภาพผลงานที่แสดงออกทางด้านอารมณ์ เป็นการขับเคลื่อนทางความคิดซึ่งเกิดจากความสะเทือนใจ ความประทับใจต่อสิ่งเร้าภายนอกเป็น ประสบการณ์ที่พบเห็นเกิดขึ้นในทุกๆ วัน

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานเกิดจาก แสงอาทิตย์ที่ส่องรอดผ่านชั้นเมฆในช่วงเวลาใกล้จะลับขอบฟ้า แสงที่ตกกระทบบนพื้นผิวนอน แสงที่ตกกระทบกับวัตถุต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นซึ่งเปรียบได้กับแสงแรกในยามค่ำคืนที่กำลังคืบคลานเข้ามา จึงทำให้บรรยากาศในช่วงเวลานี้สัมผัสได้ถึงความรู้สึกที่ สงบ ลึกลับและมีความหวัง เปรียบได้ดั่งยามค่ำคืนที่ยังมืดก็ยิ่งใกล้พบทางสว่าง ซึ่งสิ่งที่อยู่รอบตัวเรานี้เป็นมูลฐานทางความคิดทำให้ก่อเกิดความรู้สึกและจินตนาการเหล่านั้นขึ้นมา เป็นการนำเสนอในรูปแบบของเส้น สี รูปร่างรูปทรงและเทคนิคการระบายสี แสดงออกถึงความงามมากกว่าเนื้อหาหรือเรื่องราวใดๆ ที่ล้วนแล้วแต่เป็นการกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกภายในให้เกิดแนวความคิดและแรงบันดาลใจในรูปแบบสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม โดยใช้ 4 ประเด็นหลักในการวิจัยนำมาสร้างสรรค์ผลงานมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มสี ที่ผู้วิจัยนำมาใช้นั้นเป็นกลุ่มสีที่ให้ความรู้สึกถึงบรรยากาศของแสงอาทิตย์ที่ใกล้จะลับขอบฟ้าและสีที่มาจากจินตนาการของผู้วิจัย นำมาสร้างสรรค์ เส้น รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวและรูปทรงเรขาคณิตผสมผสานใช้ร่วมกันอย่างกลมกลืน โดยนำกลุ่มสีเทาและกลุ่มสีดำมาใช้ผสมผสานควบคู่กันไปกับสีม่วงคล้ำเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศและสร้างมิติของภาพให้เกิดระยะใกล้ ไกล กลุ่มสีดำยังใช้ระบายเพื่อสร้างสรรค์ เส้น รูปร่างรูปทรงให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น กลุ่มสีเหลืองคล้ำและสีเหลืองอ่อนใช้ระบายแบบเรียบกลมกลืนไล่น้ำหนักอ่อนเข้มทางด้านขวาของภาพ กลุ่มสีขาวใช้ระบายให้เกิดเป็นลักษณะแสงที่ฟุ้งกระจายเป็นกลุ่มใหญ่ๆ อยู่บริเวณกลางภาพ และใช้ผสมผสานกับสีอื่นๆ เพื่อไล่น้ำหนักอ่อนเข้ม

เทคนิคการระบายสี ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการระบายสีแบบเรียบกลมกลืนในกลุ่มสีขาวระบายไล่น้ำหนักเป็นลักษณะของแสงฟุ้งกระจายบริเวณกลางภาพและใช้เทคนิคการระบายสีหนาที่บดช้อนบริเวณกลางภาพเพื่อให้ปรากฏชั้นสีที่หนาที่บดช้อนกันไปมาอย่างชัดเจนจึงทำให้บริเวณกลางภาพมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่นๆ และในบางจังหวะได้ใช้เทคนิคการระบายแบบจุดขีดร่วมกันเพื่อให้เกิดเป็นร่องริ้วรอยในบริเวณดังกล่าว เทคนิคการระบายสีเหลวโปร่งใส ซึ่งใช้ระบายในกลุ่มสีเทา กลุ่มสีม่วง กลุ่มสีขาวและกลุ่มสีเหลืองระบายในลักษณะเคลือบให้ชั้นสีมีความโปร่งใสเกิดมิติของชั้นสีขึ้นมา เทคนิคการระบายสีบนระนาบขรุขระผู้วิจัยได้เตรียมการสร้างพื้นผิวตามกลวิธีของตัวเองไว้ก่อนลงสีแล้วเพื่อให้ภาพเกิดมีพื้นผิวในลักษณะนูนต่ำ กระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ และเทคนิคการระบายสี โดยใช้เทปกาวกั้นขอบ โดยกั้นเป็นลักษณะแนวตั้งและแนวนอนเป็นการระบายร่วมกับเทคนิคต่างๆ ที่บดช้อนสลับกันไปมาทั่วทั้งภาพจะเห็นได้ชัดเจนในบริเวณกลุ่มสีดำและกลุ่มสีเหลือง

เส้น ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ลักษณะของเส้นในภาพผลงาน โดยใช้เส้นจริงที่พลิ้วไหวยาวมากทั่วบริเวณทั้งภาพ โดยใช้กลุ่มสีขาวและกลุ่มสีดำระบายด้วยฟู่แปรงที่มีขนาดใหญ่และเล็กสลับที่บดช้อนกันไปมา เส้นที่สร้างสรรค์ขึ้นนั้นทำให้รู้สึกได้ว่าเส้นมีการเคลื่อนไหวโดยไม่มีทิศทาง ส่วนเส้นขอบคมเป็นเส้นที่เกิดจากการปะทะกันระหว่างสีสองสี โดยใช้เทคนิคเทปกาวกั้นเป็นแนวตั้ง ใช้ระบายในกลุ่มสีดำ กลุ่มสีม่วงกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพและกลุ่มสีเหลืองใช้ระบายทางด้านขวาของภาพ ประกอบกับทำให้เกิดเส้นเชิงนัยที่เกิดจากการระบายของกลุ่มสีที่มีน้ำหนักต่างกันสีต่างกัน และการสร้างรูปร่างรูปทรงที่ถูกตัดทอนไปนั้นทำให้เกิดการรับรู้ทางสายตาความรู้สึกว่าเป็นเส้นเชิงนัย พบอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ

รูปร่างรูปทรง ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์รูปทรงเรขาคณิต ซึ่งเชื่อมโยงกับขอบของภาพทำให้เกิดลักษณะของรูปทรงสี่เหลี่ยมที่ถูกตัดทอนไป ส่วนรูปทรงอิสระมีลักษณะที่พลิ้วไหว ระบายทับด้วยฟู่แปรงขนาดใหญ่และเล็กที่บดช้อนกันไปมาอย่างฉับพลันผสมผสานกลมกลืนกันกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ

ภาพที่ 2

ภาพที่ 50 ชื่อภาพ Navigation Light, เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 140 x 140 ซม.

การสร้างสรรคผลงานภาพที่ 2 ผู้วิจัยได้นำเสนอภาพผลงานแสดงออกเน้นทางด้านอารมณ์ เป็นการขับเคลื่อนทางความคิดซึ่งเกิดจากความสะเทือนใจ ความประทับใจต่อสิ่งเร้าภายนอกเป็น ประสบการณ์ที่พบเห็นในชีวิตทุกๆ วัน

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานเกิดขึ้นจาก การสังเกตแสงอาทิตย์ช่วงเวลาใกล้พลบค่ำหลังจากที่ฝนได้ตกลงมา ซึ่งแสงที่ส่องรอดผ่านชั้นเมฆเป็นเส้นทางยาวลงมาได้กระทบกับพื้นผิวดนที่ชุ่มน้ำและแสงได้ส่องพาดผ่านอาคาร เสาไฟฟ้าสายไฟที่ระ โยงระยางทับซ้อนกันไปมาทำให้ แสงเกิดการสะท้อนไปยังวัตถุต่างๆ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นมูลฐานทางความคิดทำให้ออกเกิด ความรู้สึกและจินตนาการนำมาสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบของเส้น สี รูปร่างรูปทรงและเทคนิค การระบายสี แสดงออกถึงความงามมากกว่าเนื้อหาหรือเรื่องราวใดๆ ที่ล้นแล้วแต่เป็นการกระตุ้น อารมณ์ความรู้สึกภายในให้เกิดแนวความคิดและแรงบันดาลใจในรูปแบบสำแดงพลังอารมณ์แนว นามธรรม โดยใช้ 4 ประเด็นหลักในการวิจัยนำมาสร้างสรรค์ผลงานมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มสี ที่ผู้วิจัยใช้กลุ่มสีเทาและกลุ่มสีดำมาผสมผสานระบายควบคู่กันกับกลุ่มสีม่วงคล้ำ เป็นการระบายทับซ้อนสลับกันไปมาด้วยรูปทรงอิสระและยังสร้างมิติของภาพให้เกิดระยะใกล้ไกล กลุ่มสีดำยังใช้ระบายเพื่อสร้างสรรค์ เส้น รูปร่างรูปทรงให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น กลุ่มสีเหลืองคล้ำและสีเหลืองอ่อนใช้ระบายแบบเรียบกลมกลืน ไล่น้ำหนักอ่อนเข้มทำให้ภาพมีความสว่างขึ้น กลุ่มสีขาวใช้ระบายให้เกิดเป็นลักษณะแสงที่ฟุ้งกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพและใช้ผสมผสานกับสีอื่นๆ เพื่อไล่น้ำหนักอ่อนเข้ม

เทคนิคการระบายสี ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการระบายแบบเรียบกลมกลืน เพื่อใช้ไล่น้ำหนักเข้มไปอ่อนของกลุ่มสีต่างๆ และยังระบายให้เกิดมิติพื้นที่ว่างในภาพเพิ่มมากขึ้นตามที่ผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำและเทคนิคการระบายสีเหลวโปร่งใส ซึ่งจะใช้ระบายในกลุ่มสีเทา กลุ่มสีม่วง กลุ่มสีขาว และกลุ่มสีเหลืองระบายในลักษณะเคลือบให้ชั้นสีมีความโปร่งใสเกิดมิติของชั้นสีขึ้นมา เทคนิคการระบายสีหนาทับซ้อนมากเพื่อต้องการให้ปรากฏชั้นสีที่หนาทับซ้อนกันไปมาอย่างชัดเจนในบริเวณกลางภาพและบางจังหวะใช้เทคนิคการระบายแบบจุดขีดร่วมกันทำให้ภาพเกิดความน่าสนใจ เทคนิคการระบายสีบนระนาบขรุขระผู้วิจัยได้เตรียมการสร้างพื้นผิวตามกลวิธีของตัวเองไว้ก่อนลงสีแล้วเพื่อให้ภาพเกิดมิติพื้นผิวในลักษณะนูนต่ำ กระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ เทคนิคการระบายสีโดยใช้เทปกาวกั้นขอบ โดยกั้นเป็นลักษณะแนวตั้งและแนวนอนเป็นการระบายร่วมกับเทคนิคต่างๆ ทับซ้อนสลับกันไปมาบริเวณกลางภาพจะเห็นได้ชัดเจนในบริเวณกลุ่มสีดำและกลุ่มสีเหลือง

เส้น ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ลักษณะของเส้นในภาพผลงาน โดยใช้เส้นจริงมากทั่วบริเวณทั้งภาพ โดยใช้กลุ่มสีดำระบายด้วยฝีแปรงที่มีขนาดใหญ่บริเวณกลางภาพและใช้กลุ่มสีขาวระบายเส้นขนาดเล็กสลับทับซ้อนกันไปมา เส้นที่สร้างสรรค์ขึ้นรู้สึกถึงได้ว่าเส้นมีการเคลื่อนไหวโดยไม่มีทิศทาง ส่วนเส้นขอบคมเป็นเส้นที่เกิดจากการปะทะกันระหว่างสีสองสี โดยใช้เทคนิคเทปกาวกั้นเป็นแนวตั้ง ใช้ระบายในกลุ่มสีดำ กลุ่มสีม่วงกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพและกลุ่มสีเหลืองใช้ระบายบริเวณกลางภาพ ประกอบกับทำให้เกิดเส้นเชิงนัย ที่เกิดจากการระบายของกลุ่มสีที่มีน้ำหนักต่างกันสีต่างกันและการสร้างรูปร่างรูปทรงที่ถูกตัดทอนไปนั้นทำให้เกิดการรับรู้ทางสายตาความรู้สึกว่าเป็นเส้นเชิงนัย

รูปร่างรูปทรง ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์รูปทรงอิสระพลั่วไหวทับซ้อนกันมีความแตกต่างกันไปตามจังหวะลีลาโดยใช้ฝีแปรงขนาดใหญ่และเล็กระบายสลับกันไปมาอย่างฉับพลัน สำหรับรูปเรขาคณิตเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงให้เป็นลักษณะสี่เหลี่ยม โดยเชื่อมโยงกับขอบของภาพ ส่วนใหญ่ในบางตำแหน่งของรูปทรงสี่เหลี่ยมนั้นได้ถูกระบายทับด้วยรูปทรงอิสระ จึงทำให้รูปทรงสี่เหลี่ยมพราวมั่วถูกทำลายตัดทอนไป

สรุปได้ว่าการสร้างสรรค์ภาพผลงานในบริบทของผู้วิจัยทั้งสองภาพนี้ผู้วิจัยได้แนวความคิด และแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานจากความรู้สึกสะท้อนใจ ความประทับใจต่อสิ่งเร้า ภายนอกที่เกิดจากแสงอาทิตย์ใกล้จะลับขอบฟ้าที่ส่องพาดผ่านชั้นเมฆลงมาตกกระทบกับวัตถุต่างๆ โดย ผู้วิจัยใช้ กลุ่มสีเทา กลุ่มสีดำ กลุ่มสีม่วง กลุ่มสีเหลืองและกลุ่มสีขาว เป็นหลัก เพื่อสะท้อนถึง อารมณ์ความรู้สึก สงบ เงียบ ลึกลับและมีความหวัง เทคนิคการระบายสีโดยส่วนใหญ่ใช้การระบาย แบบเรียบกลมกลืนในกลุ่มสีขาวมากเป็นพิเศษ เพื่อให้เป็นลักษณะของแสงฟุ้งกระจายและใช้ เทคนิคการระบายสีหนาทับซ้อนบริเวณกลางภาพเพื่อให้ปรากฏชั้นสีที่หนาทับซ้อนกันไปมาอย่าง ชัดเจนจึงทำให้บริเวณกลางภาพมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่นๆ และในบางจังหวะได้ใช้เทคนิคการ ระบายแบบจุดสีคร่อมกันเพื่อให้เกิดเป็นร่องรอยในบริเวณดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นและใช้เทคนิคการ ระบายสีเหลวโปร่งใส ระบายในลักษณะเคลือบให้สีมีความ โปร่งใสเกิดมิติของชั้นสีขึ้นมา ในส่วน พื้นผิวที่ไม่เรียบผู้วิจัยได้เตรียมการสร้างพื้นผิวตามกลวิธีของตัวเองไว้ก่อนลงสีแล้ว เพื่อให้ภาพเกิด มิพื้นผิวในลักษณะนูนต่ำ กระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ สำหรับเส้นมีสามลักษณะคือ เส้นขอบที่เกิด จากการใช้เทปกาวกัน แบบแนวตั้งและแนวนอนสลับทับซ้อนกันมากขึ้น ประกอบกับเส้นขอบที่ เกิดจากการระบายด้วยสีแปรปรองอย่างอิสระอัตโนมัติจับพลงและเก็บรายละเอียดให้เป็นขอบคมใน บางจังหวะ ต่อมาคือเส้นจริง ที่ใช้สีแปรปรองขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ระบายอย่างจับพลงบางจังหวะ ใช้การวาดลากพู่กันเป็นเส้นยาวขนาดใหญ่และเล็กเพิ่มมากขึ้นและในขณะเดียวกันก็ใช้การสลับ ระบาย จุดขีดด้วยเกรียงทำให้พื้นผิวเกิดเป็นร่องยาว ต่อมาคือ เส้นเชิงนัยเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนัก ของสีต่างๆ ตัวรอยสีแปรปรองจัดเรียงไปทิศทางแนวเดียวกันกล่าวคือการวางองค์ประกอบให้เกิดรับรู้ ทางสายตา ความรู้สึกว่าเป็นเส้น สำหรับรูปร่างรูปทรงเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหว ร่วมกับรูปทรงเรขาคณิตสี่เหลี่ยมโดยใช้ขอบของภาพเชื่อมโยง ซึ่งในบางตำแหน่งของรูปทรงนั้น ได้ถูกระบายทับทำให้พร่ามัว จึงทำให้รูปทรงเรขาคณิตสี่เหลี่ยมถูกทำลายตัดทอนไป

ผลการสัมภาษณ์และการประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2 จากผู้เชี่ยวชาญ

เมื่อผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการวิจัยที่ได้ในทุกประเด็นพร้อมข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมา สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี ในบริบทของผู้วิจัย ด้วยสี อะคริลิกบนผืนผ้าใบ ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วได้นำผลงานสร้างสรรค์ไปให้ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบและประเมินคุณภาพโดยใช้แบบประเมินคุณภาพตามลำดับดังต่อไปนี้

ตารางที่ 59 สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2 ภาพที่ 1 (ชื่อภาพ First Light)

ผลการสัมภาษณ์ผลงาน ภาพที่ 1 First Light						
ข้อที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3	สรุป	
1	ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้ การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ซูเปอร์ หรือไม่ว่าอย่างใด	กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ซูเปอร์ ใช้กลุ่มสีเทาได้น่าสนใจ	กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ซูเปอร์ มีความมั่นใจในการใช้สีมากขึ้น	กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ซูเปอร์ มีความมั่นใจในการระบายมากขึ้น สีไม่ทับซ้อนกันมากเกินไปทำให้ภาพมีพื้นที่ว่างและทำให้เกิดจุดเด่นบริเวณกลางภาพ	กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานของโคดี้ ซูเปอร์ มีความเป็นตัวเองมากขึ้น การเว้นให้เกิดขึ้นที่ว่างบ้างในบางจังหวะได้ดี คลุมบรรยากาศของกลุ่มสีเทาได้น่าสนใจ	
2	เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ซูเปอร์ หรือไม่ว่าอย่างใด	เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ซูเปอร์ ใช้เทคนิคได้หลากหลายวิธี	เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ซูเปอร์ ใช้เทคนิคต่างๆ ร่วมกันได้กลมกลืน	เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ซูเปอร์ ใช้เทคนิคการระบายโดยใช้เทปขาวกั้นได้อย่างน่าสนใจ	เทคนิคการระบายสีมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของโคดี้ ซูเปอร์ การสร้างสรรค์เทคนิคต่างๆ ได้อย่างกลมกลืนและน่าสนใจ	

ตารางที่ 59 (ต่อ)

ผลการสัมภาษณ์ผลงาน ภาพที่ 1 First Light					
ข้อที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3	สรุป
3	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ซูเปอร์ เส้นดูมีความมั่นใจและหนักแน่นมากขึ้น	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ซูเปอร์ เส้นมีความชัดเจนมากขึ้น	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ซูเปอร์ วางตำแหน่งของเส้นบริเวณกลางภาพได้อย่างน่าสนใจ	ลักษณะของเส้นมีความใกล้เคียงกันกับผลงานของศิลปิน มีความมั่นใจมากขึ้น มีการใช้เส้นได้ชัดเจนหนักแน่นมากขึ้น ตำแหน่งของเส้นจัดวางได้อย่างน่าสนใจ
4	ลักษณะรูปร่าง	ลักษณะรูปร่าง	ลักษณะรูปร่าง	ลักษณะรูปร่าง	การสร้างสรรค์รูปร่าง

รูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	รูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ รูปทรงคูมีความเป็นตัวเองและมั่นใจมากขึ้น	รูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ รูปทรงคูชัดเจนดีและไม่ทับซ้อนกันมากเกินไป	รูปทรง ในผลงาน มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ ลักษณะของรูปทรงคูเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ใช้รูปทรงเรขาคณิตกับรูปทรงอิสระร่วมกันได้กลมกลืน	รูปทรงในผลงานมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน รูปทรง มีความน่าสนใจในการที่ได้ความเป็นตัวเองลงไป ในผลงาน ใช้รูปทรงเรขาคณิตกับรูปทรงอิสระร่วมกันได้อย่างชัดเจนและกลมกลืน
---	---	--	---	--

จากตารางสรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2 ภาพที่ 1 พบว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้ให้ข้อคิดเห็น คำแนะนำ โดยสรุปดังนี้

ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้ กลุ่มสีมีความสอดคล้องกับลักษณะการสร้างผลงานจิตรกรรมของศิลปิน มีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น การระบายสีเว้นให้เกิดพื้นที่ว่างในบางจังหวะได้ดี กลุ่มบรรยากาศของกลุ่มสีเทาน่าสนใจ เทคนิคการระบายสีมีความสอดคล้องกับศิลปินการสร้างสรรค์เทคนิคต่างๆ ได้หลากหลายวิธีสอดคล้องกลมกลืน ลักษณะของเส้นมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับศิลปินสร้างสรรค์เส้นได้อย่างอิสระมีความมั่นใจมากขึ้น มีการใช้เส้นได้ชัดเจนหนักแน่นมากขึ้น ตำแหน่งของเส้นจัดวางได้อ่านน่าสนใจ รูปทรงรูปทรงมีความสอดคล้องกับศิลปิน รูปทรงรูปทรงมีความแปลกตาน่าสนใจและใช้รูปทรงเรขาคณิตกับรูปทรงอิสระร่วมกันได้อย่างชัดเจนและกลมกลืน

ตารางที่ 60 สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2 ภาพที่ 2 (ชื่อภาพ Navigation Light)

ผลการสัมภาษณ์ผลงาน ภาพที่ 2 Navigation Light					
ข้อที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3	สรุป
1	ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ฮูเปอร์หรือไม่อย่างไร	กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ฮูเปอร์ ใช้กลุ่มสีต่างได้อย่างกลมกลืนไม่ขัดแย้งกัน	กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ฮูเปอร์	กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ฮูเปอร์ มีความมั่นใจในการใช้สีมากขึ้น ปรากฏเนื้อสีแท้ของกลุ่มสีต่างได้ชัดเจนดี	กลุ่มสีมีความใกล้เคียงกับกลุ่มสีในผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ มีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ใช้กลุ่มสีต่างๆได้อย่างกลมกลืนไม่ขัดแย้งกัน

2	เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี ซูเปอร์ หรือไม้อย่างไร	เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี ซูเปอร์ ใช้เทคนิคได้หลากหลายวิธี	เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี ซูเปอร์ ใช้เทคนิคต่างๆ ร่วมกัน ได้กลมกลืน	เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี ซูเปอร์ ใช้เทคนิคการระบายโดยใช้เทปกาวกันได้อย่างน่าสนใจ	เทคนิคการระบายสีมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของ โคดี ซูเปอร์ การสร้างสรรค์เทคนิคต่างๆ ได้อย่างน่าสนใจ
3	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี ซูเปอร์ เส้นดูมีความมั่นใจและหนักแน่นมากขึ้น	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี ซูเปอร์ เส้นมีความชัดเจนมากขึ้น	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี ซูเปอร์ วางตำแหน่งของเส้นบริเวณกลางภาพ ได้อย่างน่าสนใจ	ลักษณะของเส้นมีความใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน มีความมั่นใจมากขึ้น มีการใช้เส้นได้ชัดเจนหนักแน่นมากขึ้น ตำแหน่งของเส้นจัดวาง ได้อย่างน่าสนใจ
4	ลักษณะรูปร่าง รูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	ลักษณะรูปร่าง รูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี ซูเปอร์ รูปร่างดูมีความเป็นตัวเองและมั่นใจมากขึ้น	ลักษณะรูปร่าง รูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี ซูเปอร์ รูปร่างดูชัดเจนดีและไม่ทับซ้อนกันมากเกินไป	ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี ซูเปอร์ ลักษณะของรูปร่างดูเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ใช้รูปทรงเรขาคณิตกับรูปทรงอิสระร่วมกัน ได้อย่างชัดเจนและกลมกลืน	การสร้างสรรค์รูปร่างรูปทรงในผลงานมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน รูปร่างรูปทรง มีความแปลกตา ดูมีความมั่นใจในการสร้างสรรค์รูปทรง

จากตารางบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2 ภาพที่ 2 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้ให้ข้อคิดเห็น คำแนะนำ โดยสรุปดังนี้

ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้ กลุ่มสีมีความสอดคล้องกับลักษณะการสร้างผลงานจิตรกรรมของศิลปิน มีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้นใช้กลุ่มสีต่างๆ ได้อย่างกลมกลืนไม่ขัดแย้งกัน เทคนิคการระบายสีมีความสอดคล้องกับศิลปินการสร้างสรรค์เทคนิคต่างๆ ได้น่าสนใจ สมบูรณ์และชัดเจนมากขึ้น ลักษณะของเส้นมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับศิลปิน สร้างสรรค์เส้นได้อย่างอิสระมีความมั่นใจมากขึ้น มีการใช้เส้นได้ชัดเจนหนักแน่นมากขึ้น รูปร่างรูปทรงมีความสอดคล้องกับศิลปินรูปร่างรูปทรงมีความแปลกตาน่าสนใจ การสร้างสรรค์รูปทรงเรขาคณิตกับรูปทรงอิสระร่วมกัน ได้อย่างชัดเจนและกลมกลืน

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลผลการสัมภาษณ์ทั้ง 2 ภาพบันทึกลงในตารางบันทึกข้อมูล การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 2 แล้วนำข้อสรุป บันทึกลงในตารางสังเคราะห์เพื่อสรุปผลการ สัมภาษณ์ดังนี้

ตารางที่ 61 การสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2

ข้อมูลการสัมภาษณ์				
ข้อ-ที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ภาพที่ 1	ภาพที่ 2	สรุป
1	ผลงานจิตรกรรมชั้นนี้การใช้กลุ่ม สีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับ ผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	กลุ่มสีมีความใกล้เคียงกับ กลุ่มสีในผลงานของโคดี้ ซู เเปอร์ มีความเป็นตัวเอามาก ขึ้น การเว้นให้เกิดพื้นที่ว่าง บ้างในบางจังหวะได้ดี คลุม บรรยากาศของกลุ่มสีเทาได้ น่าสนใจ	กลุ่มสีมีความใกล้เคียงกับ กลุ่มสีในผลงานของโคดี้ ซูเปอร์ มีความเป็นตัวเอ มากขึ้น ใช้กลุ่มสีต่างๆ ได้ อย่างกลมกลืนไม่ขัดแย้ง กัน	กลุ่มสีมีความใกล้เคียง กับกลุ่มสีในผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ มีความเป็น ตัวเอ่มากขึ้น ใช้กลุ่มสี ต่างๆ ได้อย่างกลมกลืน ไม่ขัดแย้ง บางจังหวะ ในการระบายสีมีการ เว้นให้เกิดมีพื้นที่ว่างไม่ ทับซ้อนกันมากเกินไป
2	เทคนิคการระบายสีในผลงานชั้น นี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับ ผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	เทคนิคการระบายสีมีความ สอดคล้องใกล้เคียงกับ ผลงานของโคดี้ ซูเปอร์ การ สร้างสรรค์ เทคนิคต่างๆ ได้ อย่างกลมกลืนและน่าสนใจ	เทคนิคการระบายสีมี ความสอดคล้องใกล้เคียง กับผลงานของโคดี้ ซู เเปอร์ การสร้างสรรค์ เทคนิคต่างๆ ได้อย่าง น่าสนใจ	เทคนิคการระบายสีมี ความสอดคล้อง ใกล้เคียงกับผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ การ สร้างสรรค์ เทคนิคต่างๆ ได้อย่างกลมกลืนและ หลากหลายวิธีการ ได้ อย่างน่าสนใจ

ตารางที่ 61 (ต่อ)

ข้อมูลการสัมภาษณ์				
ข้อ-ที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ภาพที่ 1	ภาพที่ 2	สรุป
3	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงาน ชั้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้อง กับผลงานจิตรกรรมของโคดี้ซู เเปอร์ หรือไม่อย่างไร	ลักษณะของเส้นมีความ ใกล้เคียงกันกับผลงานของ ศิลปิน มีความมั่นใจมากขึ้น มีการใช้เส้นได้ชัดเจนหนัก แน่นมากขึ้น ตำแหน่งของ	ลักษณะของเส้นมีความ ใกล้เคียงกันกับผลงาน ของศิลปิน มีความมั่นใจ มากขึ้น มีการใช้เส้นได้ ชัดเจนหนักแน่นมากขึ้น	ลักษณะของเส้นมีความ ใกล้เคียงกันกับผลงาน ของศิลปิน มีความมั่นใจ มีความเป็นตัวของ ตัวเอ่มากขึ้น เส้นมี

		เส้นจัดวางได้อย่างน่าสนใจ	ตำแหน่งของเส้นจัดวางได้อย่างน่าสนใจ	ความหนักแน่นมีน้ำหนัก จัดวางตำแหน่งของเส้นได้น่าสนใจ
4	ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ หรือ ไม่อย่างไร	การสร้างสรรค์รูปร่างรูปทรงในผลงานมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน รูปร่างรูปทรง มีความน่าสนใจในการที่ใส่ความเป็นตัวเองลงไป ในผลงาน ใช้รูปทรงเรขาคณิตกับรูปทรงอิสระร่วมกัน ได้กลมกลืน	การสร้างสรรค์รูปร่างรูปทรงในผลงานมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน รูปร่างรูปทรง มีความแปลกตา ดูมีความมั่นใจในการสร้างสรรค์รูปทรง	การสร้างสรรค์รูปร่างรูปทรงในผลงานมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน สร้างสรรค์รูปทรงเรขาคณิตกับรูปทรงอิสระร่วมกัน ได้อย่างชัดเจนและกลมกลืน มีความมั่นใจที่ใส่ความเป็นตัวเองลงไป ในผลงาน

จากตารางที่ 61 บันทึกการสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2 พบว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะต่อผลงานสร้างสรรค์ทั้ง 2 ภาพ โดยสรุปตามประเด็นที่ศึกษาวิเคราะห์ 4 ประเด็น ดังนี้

1. กลุ่มสี มีความใกล้เคียงกับกลุ่มสีในผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์ มีความเป็นตัวเองมากขึ้น ใช้กลุ่มสีต่างๆ ได้อย่างกลมกลืนไม่ขัดแย้ง บางจังหวะในการระบายสีมีการเว้นให้เกิดมีพื้นที่ว่างไม่ทับซ้อนกันมากเกินไป
2. เทคนิคการระบายสี มีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์ การสร้างสรรค์ เทคนิคต่างๆ ได้อย่างกลมกลืนและหลากหลายวิธีการ ได้อย่างน่าสนใจ
3. เส้น ลักษณะของเส้นมีความใกล้เคียงกันกับผลงานของศิลปิน มีความมั่นใจมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เส้นดูมีความหนักแน่นมีน้ำหนัก จัดวางตำแหน่งของเส้นได้น่าสนใจ
4. รูปร่าง รูปทรง การสร้างสรรค์รูปร่างรูปทรงในผลงานมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน สร้างสรรค์รูปทรงเรขาคณิตกับรูปทรงอิสระร่วมกัน ได้อย่างชัดเจนและกลมกลืน มีความมั่นใจที่ใส่ความเป็นตัวเองลงไป ในผลงาน

สรุปผลการประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้ทำการประเมินระดับคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ดังกล่าว ตามเกณฑ์ในมาตรวัดลิเคิร์ตโดยได้บันทึกผลการประเมินลงในตารางและอภิปรายผล ดังนี้

ตารางที่ 62 แบบประเมินคุณภาพผลงาน ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 (ภาพที่ 1)

คำชี้แจง ✓ โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ คะแนน 5 = มากที่สุด คะแนน 4 = มาก คะแนน 3 = ปานกลาง คะแนน 2 = น้อย คะแนน 1 = น้อยที่สุด					
ประเด็น	ระดับคะแนนคุณภาพ (Likert Scale)				
	5	4	3	2	1
1. ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี ซูเปอร์ มาก น้อยระดับใด กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี ซูเปอร์ ใช้กลุ่มสีต่างได้อย่างกลมกลืน ไม่ ขัดแย้งกัน	X				
2. เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี ซูเปอร์ มาก น้อยระดับใด เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดี ซูเปอร์ ใช้ เทคนิคได้หลากหลายวิธี	X				
3. ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดีซูเปอร์ มาก น้อยระดับใด ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดีซูเปอร์ เส้นดูมี ความมั่นใจและหนักแน่นมากขึ้น		X			
4. ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี ซู เปอร์ มากน้อยระดับใด ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี ซู เปอร์ รูปร่างดูมีความเป็นตัวของตัวเองและมั่นใจมากขึ้น	X				

ตารางที่ 64 แบบประเมินคุณภาพผลงาน ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 (ภาพที่ 1)

แบบประเมินคุณภาพผลงาน (ภาพที่ 1 First Light)	
หัวข้อวิจัย :จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี : กรณีศึกษาผลงานของ โคดี ซูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015	
สัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	
ผู้สัมภาษณ์ : นายสรพงษ์ ทองอมยา	วัน/เดือน/ปีที่สัมภาษณ์ 9 ธันวาคม 2560
เวลา 09.00 น. สถานที่ บ้านพักผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2	

คำชี้แจง ✓ โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ คะแนน 5 = มากที่สุด คะแนน 4 = มาก คะแนน 3 = ปานกลาง คะแนน 2 = น้อย คะแนน 1 = น้อยที่สุด					
ประเด็น	ระดับคะแนนคุณภาพ (Likert Scale)				
	5	4	3	2	1
1. ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ มาก น้อยระดับใด กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ มีความมั่นใจในการใช้สีมากขึ้น	X				
2. เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ มาก น้อยระดับใด เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ ใช้เทคนิค ต่างๆร่วมกันได้กลมกลืน		X			
3. ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ฮูเปอร์ มาก น้อยระดับใด ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ฮูเปอร์ เส้นมี ความชัดเจนมากขึ้น	X				
4. ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮู เปอร์ มากน้อยระดับใด ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮู เปอร์ รูปร่างดูชัดเจนและไม่ทับซ้อนกันมากเกินไป	X				

ตารางที่ 65 แบบประเมินคุณภาพผลงาน ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 (ภาพที่ 2)

แบบประเมินคุณภาพผลงาน (ภาพที่ 2 Navigation Light)	
หัวข้อวิจัย :จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี : กรณีศึกษาผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015	
สัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	
ผู้สัมภาษณ์ : นายสรพงษ์ ทองอมยา	วัน/เดือน/ปีที่สัมภาษณ์ 9 ธันวาคม 2560
เวลา 09.00 น. สถานที่ บ้านพักผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2	

คำชี้แจง ✓ โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ คะแนน 5 = มากที่สุด คะแนน 4 = มาก คะแนน 3 = ปานกลาง คะแนน 2 = น้อย คะแนน 1 = น้อยที่สุด					
ประเด็น	ระดับคะแนนคุณภาพ (Likert Scale)				
	5	4	3	2	1
1. ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ มาก น้อยระดับใด กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์	X				
2. เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ มาก น้อยระดับใด เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ ใช้เทคนิค ต่างๆร่วมกันได้กลมกลืน	X				
3. ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ซูเปอร์ มาก น้อยระดับใด ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ซูเปอร์ เส้นมี ความชัดเจนมากขึ้น	X				
4. ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซู เปอร์ มากน้อยระดับใด ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซู เปอร์ รูปทรงดูชัดเจนและไม่ทับซ้อนกันมากเกินไป		X			

ตารางที่ 66 แบบสัมภาษณ์และประเมินคุณภาพผลงาน ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3 (ภาพที่ 1)

แบบประเมินคุณภาพผลงาน (ภาพที่ 1 First Light)	
หัวข้อวิจัย : จิตรกรรมสีแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี : กรณีศึกษาผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015	
สัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3	
ผู้สัมภาษณ์ : นายสรพงษ์ ทองอมยา	วัน/เดือน/ปีที่สัมภาษณ์ 9 ธันวาคม 2560
เวลา 12.00 น. สถานที่ หอศิลป์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ครั้งที่ 2	

คำชี้แจง ✓ โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ คะแนน 5 = มากที่สุด คะแนน 4 = มาก คะแนน 3 = ปานกลาง คะแนน 2 = น้อย คะแนน 1 = น้อยที่สุด					
ประเด็น	ระดับคะแนนคุณภาพ (Likert Scale)				
	5	4	3	2	1
1. ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ มาก น้อยระดับใด กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ มีความมั่นใจในการระบายมากขึ้น สี ไม่ทับซ้อนกันมากเกินไปทำให้ภาพมีพื้นที่ว่างและทำให้เกิดจุดเด่นบริเวณกลางภาพ	X				
2. เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ มาก น้อยระดับใด เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ ใช้เทคนิค การระบายโดยใช้เทปกาวกั้น ได้อย่างน่าสนใจ	X				
3. ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ซูเปอร์ มาก น้อยระดับใด ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ซูเปอร์ วาง ตำแหน่งของเส้นบริเวณกลางภาพ ได้อย่างน่าสนใจ	X				
4. ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซู เปอร์ มากน้อยระดับใด ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซู เปอร์ ลักษณะของรูปร่างดูเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ใช้รูปทรงเรขาคณิตกับรูปทรงอิสระร่วมกัน ได้กลมกลืน	X				

ตารางที่ 67 แบบประเมินคุณภาพผลงาน ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3 (ภาพที่ 2)

แบบประเมินคุณภาพผลงาน (ภาพที่ 2 Navigation Light)	
หัวข้อวิจัย : จิตรกรรมสีแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี : กรณีศึกษาผลงานของ โคดี้ ซูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015	
สัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3	
ผู้สัมภาษณ์ : นายสรพงษ์ ทองถมยา	วัน/เดือน/ปีที่สัมภาษณ์ 9 ธันวาคม 2560
เวลา 12.00 น. สถานที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ครั้งที่ 2	

คำชี้แจง ✓ โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ คะแนน 5 = มากที่สุด คะแนน 4 = มาก คะแนน 3 = ปานกลาง คะแนน 2 = น้อย คะแนน 1 = น้อยที่สุด					
ประเด็น	ระดับคะแนนคุณภาพ (Likert Scale)				
	5	4	3	2	1
1. ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ มาก น้อยระดับใด กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ มีความมั่นใจในการใช้สีมากขึ้น ปรากฏเนื้อสีแท้ของกลุ่มสีต่างได้ชัดเจนดี	X				
2. เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ มาก น้อยระดับใด เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ ใช้ เทคนิคการระบายโดยใช้ทปกาวกันได้อย่างน่าสนใจ	X				
3. ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ซูเปอร์ มากน้อยระดับใด ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ซูเปอร์ วาง ตำแหน่งของเส้นบริเวณกลางภาพได้อย่างน่าสนใจ	X				
4. ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ มากน้อยระดับใด ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซู เปอร์ รูปทรงดูมีความเป็นตัวของตัวเองและมั่นใจมากขึ้น	X				

ตารางที่ 68 สรุปผลการประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์จากผู้เชี่ยวชาญ

ผลการประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์จากผู้เชี่ยวชาญด้วย Likert Scale												
คำถามประเด็นที่ ประเมิน	ภาพที่ 1					ภาพที่ 2					\bar{X} (เฉลี่ย ภาพ) 2	SD. (เฉลี่ย ภาพ) 2
	ท่าน ที่ 1	ท่าน ที่ 2	ท่าน ที่ 3	\bar{X}	SD.	ท่าน ที่ 1	ท่าน ที่ 2	ท่าน ที่ 3	\bar{X}	SD		
1. ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้	4	5	5	4.67	0.57	5	5	5	5	0	4.84	0.4

การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดีซูเปอร์ มากน้อยระดับใด												
2. เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดีซูเปอร์ มากน้อยระดับใด	5	4	5	4.67	0.57	5	5	5	5	0	4.84	0.4
3. ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดีซูเปอร์ มากน้อยระดับใด	4	5	5	4.67	0.57	4	5	5	4.67	0.57	4.67	0.7
4. ลักษณะรูปร่าง รูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของโคดีซูเปอร์ มากน้อยระดับใด	5	5	5	5	0	5	4	5	4.67	0.57	4.84	0.4
ค่าเฉลี่ย	4.5	4.75	5	4.75	0.43	4.75	4.75	5	4.84	0.28	4.80	0.47

จากตารางที่ 68 บันทึกผลการประเมินคุณภาพภาพผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2 จากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นการประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยเกณฑ์ที่ใช้คือระดับคะแนนคุณภาพ 5 ระดับตามมาตรวัดลิเคิร์ต จากนั้นนำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบน (SD.) ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. พบว่าคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์ภาพที่ 1 ชื่อภาพ First Light มีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านรวมกันทั้ง 4 ประเด็นเท่ากับ 4.75 ($\bar{X} = 4.75$) ซึ่งเป็นระดับคะแนนสูงสุดค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) จึงเท่ากับ 0.43 ส่วนผลงานสร้างสรรค์ภาพที่ 2 ชื่อภาพ Navigation Light ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เท่ากับ 4.84 ($\bar{X} = 4.84$) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) เท่ากับ 0.28 ซึ่งผลงานทั้งคู่มีระดับคะแนนคุณภาพในช่วงมากที่สุด

2. คุณภาพของผลงานสร้างสรรค์โดยรวม (เฉลี่ยทั้ง 2 ภาพ) มีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน รวมทั้ง 4 ประเด็นเท่ากับ 4.80 ซึ่งเป็นระดับคะแนนมากที่สุดโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) น้อยมากคือมีค่าเท่ากับ 0.47

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างสรรค์

จากที่ได้ทำการศึกษาภาพผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ จำนวน 10 ภาพ ครบทั้ง 4 ประเด็น คือ กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้น และรูปร่างรูปทรง ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ ภาพผลงานครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือวิจัย โดยนำเสนอภาพผลงานที่แสดงออก ทางด้านอารมณ์ ที่เกิดจากความสะเทือนใจ ความประทับใจต่อสิ่งเร้าภายนอกเป็นประสบการณ์ที่ พบเห็นเกิดขึ้นในทุกๆวัน แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานเกิดจาก แสงอาทิตย์ที่ส่องรอด ผ่านชั้นเมฆในช่วงเวลาใกล้จะลับขอบฟ้า แสงที่ตกกระทบบนพื้นผิวนอน แสงที่ตกกระทบกับวัตถุ ต่างๆทำให้เกิดความรู้สึกและจินตนาการ นำมาสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบสำแดงพลังอารมณ์ แนวนามธรรมเส้นและสี สรุปได้ดังนี้

ผลการสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ

ภาพที่ 1 ชื่อภาพ The Sense of Light เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 140x140 ซม.

ภาพที่ 2 ชื่อภาพ Reflection เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 120x 170 ซม.

ภาพที่ 3 ชื่อภาพ Lines of Light เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 140x140 ซม.

ภาพที่ 4 ชื่อภาพ Dark Purple เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 120 x 170 ซม.

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเพื่อให้ข้อคิดเห็นและคำแนะนำต่อภาพผลงาน สร้างสรรค์ทั้ง 4 ภาพ ว่าผู้วิจัยได้นำข้อมูลผลการศึกษาทั้ง 4 ประเด็นมาปรับใช้ เพื่อเป็นแนวทาง สร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 โดยสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มสีที่ใช้มีความใกล้เคียงและสอดคล้องกับผลงานของศิลปิน ควรปล่อยให้สีพื้นที่ว่าง ในบางจังหวะ ควรเพิ่มกลุ่มสีดำเข้ามาเพิ่มเติม ระวังอย่าให้สีเกิดการทับซ้อนมากเกินไป มีความ มั่นใจในการระบายสีมากขึ้น

2. เทคนิคการระบายสีมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน ควรปล่อยให้สี พื้นผิวที่เรียบบ้าง ไม่ควรระบายสีหนาทับซ้อนมากเกินไป โดยส่วนใหญ่ใช้เทคนิคต่างๆ ได้ น่าสนใจ

3. เส้น การสร้างสรรค์เส้นในผลงานมีความน่าสนใจมีความมั่นใจ แต่ในบางภาพมีเส้น จริงและเส้นขอบคมน้อยไป ในการจัดวางองค์ประกอบของเส้นขอบคมจัดวางได้น่าสนใจ

4. รูปร่าง รูปทรง การสร้างสรรค์รูปร่างรูปทรงมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของ ศิลปิน รูปทรงมีความน่าสนใจมีความแปลกตา มีความมั่นใจในการสร้างสรรค์

ผลการสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ

จากที่ได้นำผลการศึกษาวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ฮูเปอร์ จำนวน 10 ภาพ ทั้งสี่ประเด็น คือ กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้นและรูปร่างรูปทรงมาเป็นแนวทางสร้างสรรค์

ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือวิจัยประกอบกับแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แล้วได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ โดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างแล้วนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ ในบริบทของผู้วิจัย โดยนำเสนอภาพผลงานที่แสดงออกทางด้านอารมณ์ความรู้สึก สงบเงียบ ลึกลับ และมีความหวัง ที่เกิดจากความสะเทือนใจ ความประทับใจต่อสิ่งเร้าภายนอกเป็นประสบการณ์ที่พบเห็นเกิดขึ้นในช่วงเวลาพระอาทิตย์ใกล้จะลับขอบฟ้าของทุกๆวัน โดยการสังเกต แสงอาทิตย์ที่ส่องรอดผ่านชั้นเมฆเป็นเส้นทางยาวออกมา แสงที่ตกกระทบส่องพาดผ่านวัตถุต่างๆที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งสิ่งที่อยู่รอบตัวเรานี้เป็นมาตรฐานทางความคิดทำให้ออกเกิดความรู้สึกและจินตนาการในการสร้างสรรค์ผลงานของผู้วิจัยเอง โดยสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 1 ชื่อภาพ First Light เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 120 x 170 ซม.

ภาพที่ 2 ชื่อภาพ Navigation Light เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 140 x 140 ซม.

จากการสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านที่ได้ให้ข้อคิดเห็นในแบบภาพรวมต่อผลงานสร้างสรรค์ของผู้วิจัยโดยสรุปเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

1. กลุ่มสี มีความใกล้เคียงกับกลุ่มสีในผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ มีความเป็นตัวเองมากขึ้นใช้กลุ่มสีต่างๆ ได้อย่างกลมกลืนไม่ขัดแย้ง บางจังหวะในการระบายสีมีการเว้นให้เกิดมีพื้นที่ว่างไม่ทับซ้อนกันมากเกินไป
2. เทคนิคการระบายสี มีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ การสร้างสรรค์ เทคนิคต่างๆ ได้อย่างกลมกลืนและหลากหลายวิธีการ ได้อย่างน่าสนใจ
3. เส้น ลักษณะของเส้นมีความใกล้เคียงกันกับผลงานของศิลปิน มีความมั่นใจมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เส้นดูมีความหนักแน่นมีน้ำหนัก จังหวะตำแหน่งของเส้นได้น่าสนใจ
4. รูปร่าง รูปทรง การสร้างสรรค์รูปร่างรูปทรงในผลงานมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน สร้างสรรค์รูปทรงเรขาคณิตกับรูปทรงอิสระร่วมกันได้อย่างขัดแย้งและกลมกลืน มีความมั่นใจที่ใส่ความเป็นตัวตัวเองลงไปในงาน

สรุปได้ว่าการสร้างสรรค์ภาพผลงานทั้ง 2 ครั้ง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการศึกษาวเคราะห์ผลงานจิตรกรรมของโคดี้ ฮูเปอร์ มาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเพื่อใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยจำนวน 4 ภาพ ให้ผู้เชี่ยวชาญศิลปะพิจารณาจากการสัมภาษณ์ จากนั้นนำข้อมูลการสัมภาษณ์มาสร้างสรรค์ผลงานจำนวน 2 ภาพในบริบทของผู้วิจัย ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจาก สภาพแวดล้อมที่มีแสงอาทิตย์ส่องลอดผ่านชั้นเมฆและวัตถุต่างๆ โดยใช้การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน เน้นกลุ่มสีดำ สีเทาและสีขาวเป็นหลักและเน้นการใช้เส้นขอบคมและเส้นจริงเป็นพิเศษ ประกอบกับรูปทรงเรขาคณิต

พบว่าผลงานแสดงอารมณ์และความรู้สึก สงบ เฝ้าย ลึกลับและมีความหวังได้อย่างมีพลังและผล
การประเมินจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดีมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง “จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี” กรณีศึกษาผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์ จากกลุ่มตัวอย่างผลงานจิตรกรรมระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015 เพื่อให้ได้ข้อมูลมาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของผู้วิจัยเอง โดยสรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ของ โคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ.2009-2015 ในประเด็น กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้น รูปร่างรูปทรง
2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานวิจัย เรื่อง จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี กรณีศึกษาผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ.2009-2015 ด้วยสื่อะคริติกบนผ้าใบ ในบริบทของผู้วิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยและการสร้างสรรค์

การดำเนินการวิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนโดยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร คือ ภาพผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ ที่สร้างสรรค์ระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ภาพผลงานที่คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ตามเกณฑ์ดังนี้ คือ เป็นผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดองค์ประกอบของเส้นและสีเป็นรูปทรงเรขาคณิต รูปทรงอิสระพลิ้วไหวประกอบกันและไม่ใช้ภาพกึ่งนามธรรมและเป็นผลงานที่มีองค์ประกอบของพื้นรูปเรขาคณิตที่เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมรวมกับรูปทรงอิสระที่พลิ้วไหว
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวิเคราะห์ตารางกริด แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 และ 2 แบบประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช่ตารางบันทึกข้อมูล ได้แก่ ตารางบันทึกข้อมูลการสังเคราะห์การใช้กลุ่มสี ตารางบันทึกข้อมูลการสังเคราะห์เทคนิคการระบายสี ตารางบันทึกข้อมูลการสังเคราะห์เส้น ตารางบันทึกข้อมูลการสังเคราะห์รูปร่างรูปทรงและตารางบันทึกการสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 และ 2

4. การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้วิธีวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากประเด็นที่พบมากที่สุดและรองลงมาตามลำดับ ในลักษณะการวิเคราะห์เชิงสาระ (Analytical Description) โดยค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์ (IOC) และมาตรวัดลิเคิร์ต (Likert Scale) ใช้ประเมินผลงานที่มีระดับคุณภาพ 5 ระดับ

สรุปผลการวิจัย และการสร้างสรรค์

การวิจัยเรื่อง “จิตรกรรมลำปางพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี” กรณีศึกษาผลงานของโคดี้ ซูเปอร์ ที่สร้างขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015 ทั้งหมด 10 ภาพ โดยศึกษาข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวกับ กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้น และรูปร่างรูปทรง เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาพัฒนาสร้างสรรค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย สรุปได้ดังนี้

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาผลงานของโคดี้ ซูเปอร์ ทั้ง 10 ภาพ ได้ข้อมูลใน 4 ประเด็น โดยพบว่าโคดี้ ซูเปอร์ ใช้กลุ่มสี ขาว เทา ดำ เป็นหลัก กลุ่มสีเทาใช้ระบายในลักษณะแบบเรียบกลมกลืนกระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพในลักษณะของการสร้างบรรยากาศโดยรวมของภาพ กลุ่มสีดำใช้สร้างสรรค์เส้นและรูปร่างรูปทรงต่างๆ ให้มีความเด่นชัดน่าสนใจยิ่งขึ้นประกอบกับใช้ระบายร่วมกับสีอื่นๆ เพื่อเพิ่มค่าน้ำหนักของสีนั้นๆ ให้มีความเข้มข้น กลุ่มสีขาวในทุกๆ ภาพใช้ระบายให้เกิดเป็นลักษณะแสงพุ่งกระจายและใช้ระบายร่วมกับกลุ่มสีอื่นๆ เพื่อไล่น้ำหนักอ่อนเข้มด้วยเช่นกัน โดยส่วนใหญ่ของทุกภาพนั้นนอกจากทั้งสามกลุ่มสีที่กล่าวมายังมีกลุ่มสีเหลือง กลุ่มสีน้ำตาลระบายแบบเรียบกลมกลืนผสมผสานร่วมกับกลุ่มสีขาว เพื่อให้ภาพเกิดความสว่างขึ้นและยังเป็นการสร้างสรรค์สีในที่มีดและอีกกลุ่มสีที่พบใช้ร่วมกัน คือ กลุ่มสีม่วงคล้ำ กลุ่มสีม่วงอ่อน กลุ่มสีน้ำเงินคล้ำ ใช้ระบายแบบเรียบกลมกลืนไล่น้ำหนักผสมผสานกัน ซึ่งทั้งสามกลุ่มสีนี้จะอยู่ร่วมกันเสมอ ยังรวมไปถึงใช้ระบายเพื่อสร้างมิติระยะตื้นลึก ทำให้ภาพดูมีบรรยากาศที่ลึกซึ้งซับซ้อนและเป็นการสร้างสรรค์สีในที่มีดด้วยเช่นกัน การใช้เทคนิคการระบายสีของโคดี้ ซูเปอร์ ซึ่งใช้หลากหลายวิธีการ โดยใช้เทคนิคการระบายสีแบบเรียบกลมกลืนมากที่สุด ส่วนใหญ่ใช้ในกลุ่มสีขาวเป็นหลักระบายผสมผสานร่วมกับสีอื่นๆ และระบายแบบเรียบกลมกลืนให้เกิดลักษณะของแสงพุ่งกระจายในทุกๆ ภาพ รองลงมาคือ การระบายสีหนาทับซ้อน โดยส่วนใหญ่ใช้นั้น พบใช้บริเวณกลางภาพ การระบายสีในเทคนิคนี้เป็นการระบายเพื่อสร้างชั้นสีสลับทับซ้อนกันไปมาซึ่งทำให้แตกต่างจากพื้นที่บริเวณอื่น จึงทำให้บริเวณกลางภาพปรากฏเป็นชั้นสีที่หนา เทคนิคการระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพเป็นการสร้างสรรค์ตามขั้นตอนตามกลวิธีที่ศิลปินได้เตรียมไว้ก่อนลงสีแล้ว โดยสร้างเป็นลักษณะพื้นผิวที่มีความนูนต่ำ จึงทำให้ภาพเกิดความน่าสนใจจะเห็นได้ชัดเจนในบริเวณภาพที่แสงตก

กระทบ ลำดับต่อมาคือการระบายสีด้วยสีเหลวและโปรงใส ใช้การระบายลักษณะเคลือบสีทับซ้อนกันบางๆ เพื่อสร้างมิติของชั้นสี เทคนิคการระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน โดยส่วนใหญ่พบร่องรอยกระจายอยู่บริเวณกลางภาพ เป็นการระบายโดยทิ้งร่องรอยแปรปรวนตามจังหวะลีลาอย่างฉับพลันจึงปรากฏเป็นรูปทรงอิสระ บางจังหวะก็ทำให้เกิดเป็นเส้นสั้นบ้างยาวบ้างที่มีขนาดแตกต่างกันออกไป การระบายสีโดยใช้เทปกาวกั้นขอบ เป็นการสร้างสรรค์เส้นขอบคมแนวนอนและแนวตั้งประกอปกกับเชื่อมโยงกับขอบของภาพให้เกิดเป็นรูปเรขาคณิตที่เป็นลักษณะของรูปทรงสี่เหลี่ยมที่มีการตัดทอน ทำให้ภาพเกิดความน่าสนใจมากยิ่งขึ้นกว่าการใช้รูปทรงอิสระเพียงอย่างเดียว เทคนิคต่างๆ ของศิลปินที่สร้างขึ้นนั้น บางเทคนิคเกิดจากการระบายขึ้นมาอย่างอัตโนมัติฉับพลัน แต่ในบางเทคนิคนั้นต้องมาสรรค์สร้างตามขั้นตอนและตามเก็บรายละเอียดในภายหลัง การสร้างสรรค์เส้นโคดี้ ซูเปอร์ใช้เส้นขอบมากที่สุด เส้นขอบที่พบมี 2 ลักษณะคือ เส้นขอบที่เกิดจากการใช้เทปกาวกั้น และเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยสีแปรปรวนอย่างอิสระอัตโนมัติฉับพลันประกอปกกับเก็บรายละเอียดให้เป็นขอบคมด้วยในบางจังหวะ รองลงมาคือ เส้นจริง เป็นเส้นที่พลิ้วไหวเกิดจากการระบายด้วยสีแปรปรวนขนาดใหญ่และขนาดเล็กตามจังหวะลีลาอย่างอิสระอัตโนมัติฉับพลันในการสร้างสรรค์เส้นบางจังหวะลีลาที่มีการสะบัดเหวี่ยงและขูดขีดทำให้ภาพมีความรู้สึกเคลื่อนไหว ลำดับสุดท้าย เส้นเชิงนัยเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆ ที่ศิลปินตัวดรอยสีแปรปรวนจัดเรียงไปทิศทางแนวเดียวกันกล่าวคือการวางองค์ประกอปกให้เกิดรับรู้ทางสายตา ความรู้สึกว่าเป็นเส้น ต่อมาการสร้างสรรค์ รูปปร่างรูปทรง ใช้รูปทรงอิสระในการสร้างสรรค์ผลงานมากที่สุด เป็นรูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวไม่สามารถบ่งบอกได้ว่าไปในทิศทางใด รองลงมาคือ รูปเรขาคณิต ที่เป็นลักษณะของรูปสี่เหลี่ยมมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้ขอบของภาพเชื่อมโยงแต่ในบางจังหวะบางตำแหน่งได้ถูกระบายทับซ้อนทำให้พร่ามัว ลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมที่พบในทุกๆ ภาพได้ถูกทำลายตัดทอนมากขึ้นน้อยแตกต่างกัน

ผลการสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาข้อมูลทั้ง 4 ประเด็นดังกล่าว มาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย แล้วได้นำผลงานทั้งหมดเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบโดยการสัมภาษณ์ พบว่าการสร้างสรรค์ผลงานมีความสอดคล้องกับศิลปินโคดี้ ซูเปอร์ทุกประเด็นและผู้วิจัยได้นำข้อคิดและข้อเสนอแนะมาใช้ปรับปรุงแก้ไขในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ ในบริบทของผู้วิจัยเอง จากนั้นได้นำไปเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบผลงาน โดยการสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่งพร้อมกัทำให้ประเมินคุณภาพของผลงาน โดยรายละเอียดดังนี้

ผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ ได้แก่

ภาพที่ 1 ชื่อภาพ The Sense of Light เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 140x140 ซม.

ภาพที่ 2 ชื่อภาพ Reflection เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 120x 170 ซม.

ภาพที่ 3 ชื่อภาพ Lines of Light เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 140x140 ซม.

ภาพที่ 4 ชื่อภาพ Dark Purple เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 120 x 170 ซม.

สรุปได้ว่าการสร้างสรรค์ภาพผลงานทั้งสี่ภาพที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยได้แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานจากสิ่งเร้าภายนอกที่เกิดจากแสงอาทิตย์ โดดจะดับขอบฟ้าที่ส่องพาดผ่านชั้นเมฆลงมาตกกระทบกับวัตถุต่างๆ โดย ผู้วิจัยใช้ กลุ่มสีเทา กลุ่มสีดำ กลุ่มสีม่วง กลุ่มสีเหลืองและกลุ่มสีขาว เป็นหลัก เพื่อสะท้อนถึงอารมณ์ความรู้สึก สงบ เงียบ ลึกกลับและมีความหวัง เทคนิคการระบายสีโดยส่วนใหญ่ใช้การระบายแบบเรียบกลมกลืนในกลุ่มสีขาวเพื่อให้เป็นลักษณะของแสงพุ่งกระจายและใช้เทคนิคการระบายสีหนาทับซ้อนบริเวณกลางภาพ เพื่อให้ปรากฏชั้นสีที่หนาทับซ้อนกัน ไปมาอย่างชัดเจนจึงทำให้บริเวณกลางภาพและในบางจังหวะได้ใช้เทคนิคการระบายแบบจุดชิดรวมกันเพื่อให้เกิดเป็นร่องรีวรอยในบริเวณดังกล่าวและใช้เทคนิคการระบายสีเหลวโปร่งใส ระบายในลักษณะเคลือบให้สีมีความโปร่งใสเกิดมิติของชั้นสีขึ้นมา ในส่วนพื้นผิวที่ไม่เรียบผู้วิจัยได้เตรียมการสร้างพื้นผิวตามกลวิธีของตัวเองไว้ก่อนลงสีแล้ว เพื่อให้ภาพเกิดมีพื้นผิวในลักษณะนูนต่ำ กระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ สำหรับเส้นมีสามลักษณะคือ เส้นขอบที่เกิดจากการใช้เทปกาวกัน แบบแนวตั้งและแนวนอน ประกอบกับเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยสีแปรอย่างอิสระอัด โนมัตินับพลันและเก็บรายละเอียดให้เป็นขอบคมในบางจังหวะ ต่อมาคือเส้นจริง ที่ใช้สีแปรขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ระบายอย่างนับพลันเกิดเป็นเส้นเล็กบ้างใหญ่ บ้างทับซ้อนกัน ซึ่งในบางจังหวะใช้การสลับเหลี่ยม จุดชิดทำให้พื้นผิวเกิดเป็นร่องและทำให้ภาพมีความรู้สึกเคลื่อนไหว ต่อมาคือ เส้นเชิงนัยเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆ ตัวรอยสีแปรองจัดเรียงไปทิศทางแนวเดียวกันกล่าวคือการวางองค์ประกอบให้เกิดรับรู้ทางสายตา ความรู้สึกว่าเป็นเส้นในส่วนลักษณะรูปร่างรูปทรงเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวร่วมกับรูปทรงเรขาคณิตสี่เหลี่ยมโดยใช้ขอบของภาพเชื่อมโยง ซึ่งในบางตำแหน่งของรูปทรงนั้นได้ถูกระบายทับทำให้พร่ามัว จึงทำให้รูปทรงเรขาคณิตสี่เหลี่ยมถูกทำลายตัดทอนไป

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อให้ข้อคิดเห็นและคำแนะนำต่อภาพผลงานสร้างสรรค์ทั้ง 4 ภาพ ว่าผู้วิจัยได้นำข้อมูลผลการศึกษาทั้ง 4 ประเด็นมาปรับใช้ เพื่อเป็นแนวทางสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 โดยสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มสีที่ใช้มีความใกล้เคียงและสอดคล้องกับผลงานของศิลปิน ควรปล่อยให้สีพื้นสีขาวในบางจังหวะ ควรเพิ่มกลุ่มสีดำเข้ามาเพิ่มเติม ระวังอย่าให้สีเกิดการทับซ้อนมากเกินไป มีความมั่นใจในการระบายสี

2. เทคนิคการระบายสีมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน ควรปล่อยให้มีส่วนที่เรียบบ้างไม่ควรระบายสีหนาทับซ้อนมากเกินไป โดยส่วนใหญ่ใช้เทคนิคต่างๆ ได้น่าสนใจ

3. เส้น การสร้างสรรค์เส้นในผลงานมีความน่าสนใจมีความมั่นใจ แต่ในบางภาพมีเส้นจริงและเส้นขอบคมน้อยไป ในการจัดวางองค์ประกอบของเส้นขอบคมจัดวางได้น่าสนใจ

4. รูปร่างรูปทรง การสร้างสรรค์รูปร่างรูปทรงมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของศิลปิน รูปทรงมีความน่าสนใจมีความแปลกตา มีความมั่นใจในการสร้างสรรค์

ผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ ได้แก่

ภาพที่ 1 ชื่อภาพ First Light เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 120 x 170 ซม.

ภาพที่ 2 ชื่อภาพ Navigation Light เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 140 x 140 ซม.

ผู้วิจัยได้นำผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 ใช้เป็นเครื่องมือวิจัยประกอบกับแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา หลังจากผู้วิจัยได้ข้อมูลการสัมภาษณ์แล้ว ได้นำข้อมูลดังกล่าวมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ ในบริบทของผู้วิจัย และได้นำผลงานทั้ง 2 ภาพให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินคุณภาพผลงาน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ชุดเดิมประกอบกับแบบประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การสร้างสรรค์ภาพผลงาน ในบริบทของผู้วิจัยทั้ง 2 ภาพดังกล่าว ผู้วิจัยได้แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานจากความรู้สึกสะท้อนใจ ความประทับใจต่อสิ่งเร้าภายนอกที่เกิดจากแสงอาทิตย์ใกล้จะลับขอบฟ้าที่ส่องพาดผ่านชั้นเมฆลงมาตกกระทบกับวัตถุต่างๆ โดย ผู้วิจัยใช้ กลุ่มสีเทา กลุ่มสีดำ กลุ่มสีม่วง กลุ่มสีเหลือง และกลุ่มสีขาว เป็นหลัก เพื่อสะท้อนถึงอารมณ์ความรู้สึก สงบ เงียบ ลึกลับและมีความหวัง เทคนิคการระบายสี โดยส่วนใหญ่ใช้การระบายแบบเรียบกลมกลืนในกลุ่มสีขาวมากเป็นพิเศษ เพื่อให้เป็นลักษณะของแสงฟุ้งกระจายและปล่อยให้มีส่วนที่ว่างภายในภาพเพิ่มมากขึ้นเพื่อไม่ให้ภาพดูแน่นเกินไปและใช้เทคนิคการระบายสีหนาทับซ้อนบริเวณกลางภาพเพื่อให้ปรากฏชั้นสีที่หนาทับซ้อนกันไปมาอย่างชัดเจนจึงทำให้บริเวณกลางภาพมีชั้นสีที่หนากว่าบริเวณอื่นๆ และในบางจังหวะได้ใช้เทคนิคการระบายแบบจุดขีดรวมกันเพื่อให้เกิดเป็นร่องริ้วรอยในบริเวณดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นและใช้เทคนิคการระบายสีเหลวโปร่งใสระบายในลักษณะเคลือบให้สีมีความโปร่งใสเกิดมิติของชั้นสีขึ้นมา ในส่วนพื้นที่ที่ไม่เรียบผู้วิจัยได้เตรียมการสร้างพื้นผิวตามกลวิธีของตัวเองไว้ก่อนลงสีแล้ว เพื่อให้ภาพเกิดมีพื้นผิวในลักษณะนูนต่ำ กระจายอยู่ทั่วบริเวณทั้งภาพ สำหรับเส้นมีสามลักษณะคือ เส้นขอบที่เกิดจากการใช้เทปกาวยกกัน แบบแนวตั้งและแนวนอนสลับทับซ้อนกันมากขึ้น ประกอบกับเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยสีแปรปรองอย่างอิสระอัตโนมัติกับพู่กันและเก็บรายละเอียดให้เป็นขอบคมในบางจังหวะ ต่อมาคือเส้นจริง ที่ใช้สีแปรปรองขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ระบายอย่างจับพู่กันบางจังหวะใช้การวัดลากพู่กัน

เป็นเส้นยาวขนาดใหญ่และเล็กเพิ่มมากขึ้นและในขณะเดียวกันก็ใช้การสลับเหลี่ยม ขูดขีดด้วย เครื่องทำให้พื้นผิวเกิดเป็นร่องยาว ต่อมาคือ เส้นเชิงนัยเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆ ตัวด รอยฝีแปรงจัดเรียงไปทิศทางแนวเดียวกันกล่าวคือการวางองค์ประกอบให้เกิดรับรู้ทางสายตา ความรู้สึกว่าเป็นเส้น สำหรับรูปร่างรูปทรงเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวร่วมกับ รูปทรงเรขาคณิตสี่เหลี่ยมโดยใช้ขอบของภาพเชื่อมโยง ซึ่งในบางตำแหน่งของรูปทรงนั้นได้ถูก ระบายทับทำให้พร่ามัว จึงทำให้รูปทรงเรขาคณิตสี่เหลี่ยมถูกทำลายตัดทอนไป

จากการสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านที่ได้ให้ข้อคิดเห็นในแบบ ภาพรวมต่อผลงานสร้างสรรค์ของผู้วิจัยโดยสรุปเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

1. กลุ่มสี มีความใกล้เคียงกับกลุ่มสีในผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์ มีความเป็นตัวเองมากขึ้นใช้ กลุ่มสีต่างๆ ได้อย่างกลมกลืนไม่ขัดแย้ง บางจังหวะในการระบายสีมีการเว้นให้เกิดมีพื้นที่ว่างไม่ ทับซ้อนกันมากเกินไป

2. เทคนิคการระบายสี มีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์ การสร้างสรรค์ เทคนิคต่างๆ ได้อย่างกลมกลืนและหลากหลายวิธีการ ได้อย่างน่าสนใจ

3. เส้น ลักษณะของเส้นมีความใกล้เคียงกันกับผลงานของศิลปิน มีความมั่นใจมีความเป็น ตัวของตัวเองมากขึ้น เส้นดูมีความหนักแน่นมีน้ำหนัก จัดวางตำแหน่งของเส้นได้น่าสนใจ

4. รูปร่างรูปทรง การสร้างสรรค์รูปร่างรูปทรงในผลงานมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับ ผลงานของศิลปิน สร้างสรรค์รูปทรงเรขาคณิตกับรูปทรงอิสระร่วมกันได้อย่างขัดแย้งและกลมกลืน มีความมั่นใจที่ใส่ความเป็นตัวเองลงไปในงาน

ผลการประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2

ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินควบคู่กับการใช้ แบบสัมภาษณ์ ผลการประเมินพบว่าผลงานมีคุณภาพระดับมากที่สุดเท่ากันทั้ง 2 ภาพ โดยมีคะแนน เฉลี่ย 4.80 (ค่า SD. 0.47)

สรุปได้ว่าผลการวิจัยและการสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้นำเนนการเป็น 2 ขั้นตอนได้แก่ขั้นตอน ศึกษาวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมของ โคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ. 2009-2015 ในประเด็น กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้น รูปร่างรูปทรงและขั้นตอนการนำข้อมูลที่ได้ จากการศึกษา มาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานวิจัย เรื่อง จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี กรณีศึกษาผลงานของ โคดี้ ฮูเปอร์ ด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบ โดยเริ่มจากสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 1 ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยจำนวน 4 ชิ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญศิลปะพิจารณาจากการสัมภาษณ์ จากนั้นนำข้อมูลการสัมภาษณ์มาสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 2 ชิ้น ในบริบทของผู้วิจัย ซึ่ง ได้รับแรงบันดาลใจจาก สภาพแวดล้อมที่มีแสงอาทิตย์ส่องลอดผ่านชั้นเมฆและวัตถุต่างๆ โดยใช้

การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน เน้นกลุ่มสีดำ สีเทา และสีขาวเป็นหลักและเน้นการใช้เส้นขอบคม และเส้นจริงเป็นพิเศษ ประกอบกับรูปทรงเรขาคณิต พบว่าผลงานแสดงอารมณ์และความรู้สึก สงบ เย็น ถึกถับและมีความหวัง ได้อย่างมีพลังและผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดีมาก

อภิปรายผลการวิจัย และการสร้างสรรค์

ผลการศึกษาวเคราะห์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมของโคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ.2009-2015 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ภาพ ในประเด็น กลุ่มสี เทคนิคการระบายสี เส้น รูปร่างรูปทรง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการศึกษาวเคราะห์ดังกล่าวในแต่ละประเด็นมาสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพเพื่อใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย ซึ่งมีความสอดคล้องและชัดเจนครบถ้วนตามรูปแบบลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ตามแบบอย่างของโคดี้ ฮูเปอร์ หลังจากนั้นได้นำเครื่องมือทั้ง 4 ภาพ ใช้ประกอบการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางศิลปะจำนวน 3 ท่านแล้วนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพผลงานวิจัย ซึ่งผลที่ได้มีความสอดคล้องกับหลักการและทฤษฎีศิลปะรวมทั้งการสร้างสรรค์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผลการศึกษาวเคราะห์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 ประเด็นเพื่อนำเป็นข้อมูลมาใช้สำหรับสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1 พบว่า กลุ่มสี ที่ปรากฏในการสร้างสรรค์ผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ เป็นการใช้สีที่สด ดูรุนแรงมีพลังและมีความโปร่งใสสว่าง ประกอบกับใช้กลุ่มสีเทา กลุ่มสีดำและกลุ่มสีม่วงคล้ำคลุมบรรยากาศโดยรวมของภาพที่มีขนาดใหญ่ให้ดูมีมิติที่ลึกถับซับซ้อน กลุ่มสีที่ระบายลงไปนั้นผู้วิจัยพบว่า มีทั้งการระบายโดยจับพลา้นให้เห็นเนื้อสีแท้ของสีนั้นๆ เป็นบริเวณกว้างก่อน แล้วระบายโดยเก็บรายละเอียดในภายหลัง เป็นการแสดงออกอย่างอิสระเสรี เห็นถึงสภาวะของศิลปินโดยจับพลา้นซึ่งเป็นรูปแบบลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมที่แสดงพลังความรู้สึกภายในออกมาในลักษณะนี้ โดยสอดคล้องกับ พีระพงษ์ กุลพิศาล ได้กล่าวถึงจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์ไว้ว่า สีที่ใช้เป็นสีที่มีความสดใส สีแท้ของสีนั้นๆ บางประเภทจะแสดงสีเป็นพื้นสีหรือที่เรียกกันว่าสนามสี ขนาดของผลงานนั้นนิยมสร้างสรรค์ในขนาดใหญ่ ผลงานที่สำเร็จแล้วจะเห็นถึงความมั่นใจในการปาดป้ายสีของการแสดงออก รู้สึกถึงสภาวะที่ศิลปินระเบิดอารมณ์ออกมา (พีระพงษ์ กุลพิศาล, 2553, น.141) การสร้างสรรค์เทคนิคการระบายสี ฮูเปอร์ ได้แรงบันดาลใจมาจากธรรมชาติและพื้นผิววัตถุต่างๆ เช่น ต้นไม้เก่าแก่ พื้นผิวของหินและฮูเปอร์ รู้สึกทั้งกับกำแพงเก่าที่ผุพัง การออกซิไดซ์ที่ทำปฏิกิริยากับ โลหะผสม รวมทั้งกระดาษเก่าๆ ดังนั้นเขาจึงเลือกใช้เทคนิคที่หลากหลายวิธี เพื่อให้ผลงานที่แสดงออกถึงความรู้สึก และให้ได้พื้นผิว (Texture) ของวัตถุต่างๆ ตามต้องการ เทคนิคการระบายสี ซึ่งได้ใช้เทคนิคการระบายสีแบบเรียบกลมกลืนมากที่สุด

รองลงมาคือการระบายสีหน้าทับซ้อน การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ การระบายสีด้วยสีเหลวและโปรงใส โดยการระบายลักษณะเคลือบสีทับซ้อนกันบางๆ เพื่อสร้างมิติของชั้นสี การระบายสีโดยใช้เทปกาวกั้นขอบ ฯลฯ กลวิธีหรือเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของซูเปอร์สะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ ตัวตนความรู้สึกนึกคิดของเขา ซึ่งสอดคล้องกับ วิรุณ ตั้งเจริญ ที่ได้กล่าวถึงกลวิธีในการสร้างสรรค์งานศิลปะไว้ว่า กลวิธีในการสร้างสรรค์งานศิลปะเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของผู้สร้างสรรค์ ศิลปะเปรียบได้กับลายเซ็นที่สะท้อนให้เห็นความเป็นคนประณีตเรียบร้อย ความมั่นใจในการแสดงออกหรือความไม่มั่นใจของเจ้าของลายเซ็นก็ได้ ซึ่งผู้สร้างสรรค์ต้องตัดสินใจสร้างสรรค์ลักษณะพื้นผิวเพื่อให้รู้สึกกลมกลืนหรือตัดกันกับเรื่องราวที่นำมาถ่ายทอดเป็นกลวิธีในการสร้างผลงานจิตรกรรม จึงเป็นเรื่องของการเลือกใช้วัสดุในการสร้างสรรค์ เหล่านี้ขึ้นอยู่กับศิลปินนำไปใช้สร้างสรรค์งานเพื่อถ่ายทอดรูปแบบให้ปรากฏตามแนวความคิดของศิลปิน มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและรูปแบบที่ต้องการแสดงออก อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมและบ่งบอกความเป็นเฉพาะตัวที่ปรากฏให้เห็นได้ในผลงานศิลปะ (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2535, น.24) **ลักษณะของเส้น** ใช้เส้นขอบมากที่สุด ใน 2 ลักษณะคือ เส้นขอบที่เกิดจากการใช้เทปกาวกั้นและเส้นขอบที่เกิดจากการระบายด้วยสีแปรปรองอย่างอิสระอัตโนมัติ จับพลัน ประกอบกับเก็บรายละเอียดให้เป็นขอบคมด้วยในบางจังหวะ เส้นจึงเป็นการสร้างสรรค์ด้วยสีแปรปรองขนาดใหญ่และขนาดเล็กระบายไปตามตามจังหวะลีลาอย่างอิสระ อัตโนมัติ จับพลันในการสร้างสรรค์เส้นบางจังหวะใช้การสะบัดเหยียดและขูดขีดทำให้ภาพมีความรู้สึกเคลื่อนไหว ส่วนเส้นเชิงนัยเป็นเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีต่างๆ ที่ศิลปินตัวครอยสีแปรปรองจัดเรียงไปทิศทางแนวเดียวกัน ให้เกิดรับรู้ทางสายตารู้สึกว่าเป็นเส้น ทั้งหมดเป็นการแสดงออกเพื่อสื่อความหมาย อารมณ์และความรู้สึก ซึ่งสอดคล้องกับ สมชาย พรหมสุวรรณ ได้กล่าวถึงเส้นกับความรู้สึกไว้ว่า “เส้นเป็นพื้นฐานที่สำคัญของงานศิลปะทุกชนิด เส้นสามารถให้ความหมาย แสดงความรู้สึกและอารมณ์ด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่างๆ เส้นแต่ละชนิดให้ความรู้สึกแตกต่างกันออกไปเช่น เส้นเฉียงให้ความรู้สึกตื่นเต้น มีพลังต่อสู้ ผลักดัน ไม่นั่นนอน ไม่สมดุล ไม่หยุดนิ่ง ไม่สมบูรณ์ เคลื่อนไหวในทิศทางที่กำลังจะล้มหรือไหลลง หรือกำลังทะยานขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับมุมมองของสายตา จะเริ่มต้นจากส่วนล่างขึ้นบนหรือจากส่วนบนลงล่าง” (สมชาย พรหมสุวรรณ, 2548, น.16) สำหรับ **รูปปร่างรูปทรง** ใช้รูปทรงอิสระมากที่สุด โดยการระบายสีเป็นระนาบรูปต่างๆอย่างอัตโนมัติ เป็นการระบายไปอย่างจับพลันซึ่งไม่สามารถบ่งบอกได้ว่าไปในทิศทางใด รองลงมาคือรูปเรขาคณิตสี่เหลี่ยม ในบางตำแหน่งมีการระบายรูปทรงอิสระทับซ้อนลงไป จึงทำให้เห็นว่ารูปสี่เหลี่ยมได้ถูกลดตัดทอนมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป ซึ่งรูปทรงเป็นเพียงส่วนประกอบที่ช่วยสนับสนุนพลังอารมณ์ในภาพเท่านั้น เป็นลักษณะของการแปลงรูปหรือการตัดทอนรายละเอียดลง เน้นเฉพาะ

โครงสร้างของรูปเท่านั้น เพื่อบันทึกหรือสื่อสารเนื้อหาเรื่องราวตามอารมณ์ความรู้สึกตามที่คนต้องการสอดคล้องที่ พระพงษ์ กุลพิศาล (2557, น.138) ได้กล่าวว่า การแปลงรูปเป็นโครงสร้างหลัก ที่ให้ความสำคัญ การจัดองค์ประกอบคำนึงถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการปรับหรือจัดส่วนย่อยให้สัมพันธ์ต่อเนื่องซึ่งกันและกันในภาพรวม ในโครงสร้างที่เกิดขึ้นอาจมีที่มาจากธรรมชาติหรือจากรูปทรงเรขาคณิตก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจินตนาการของศิลปินเป็นวิธีการแปลงรูปที่อาศัยกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลมากกว่าความรู้สึกสัมผัสและประไพ วีระอมรกุล (2552, น.169) ได้อธิบายถึงรูปร่างรูปทรงในงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์ “เป็นจิตรกรรมที่ปราศจากรูปร่างหรือรูปทรงของคนและวัตถุ แสดงออกอย่างอิสระ แสดงถึงภาวะทางอารมณ์ ของศิลปินอย่างนับพลัน ใช้สีสดใสรุนแรง ไม่จำเป็นต้องมีรูปร่างหรือสิ่งที่เป็นจริง เพราะเป็นการแสดงรูปทรงอย่างอิสระ”

สำหรับการสร้างสรรค์ภาพผลงานครั้งที่ 2 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ดังกล่าวและนำไปปฏิบัติจริงดังที่ได้กล่าวมาแล้ว นำมาเป็นข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 ได้อย่างสอดคล้องครบถ้วนทุกประเด็น โดยใช้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงพัฒนาแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นต่างๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานให้ดียิ่งขึ้น จึงทำให้การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 มีความชัดเจนและสมบูรณ์แบบครบทุกประเด็นอย่างมีแบบแผน โดยภาพผลงานแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก สงบ เงียบ ลึกลับ และมีความหวังและเน้นความกลมกลืน ความงดงามของเส้น สี เทคนิคการระบายสี และรูปร่างรูปทรง แสดงลักษณะโครงสร้างรูปทรงที่บริสุทธิ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในทฤษฎีแบบแผนนิยมโดยพระพงษ์ กุลพิศาล (2556, น.66) ได้กล่าวไว้ว่า แบบแผนนิยมให้ความสำคัญกับรูปทรงผลงาน ในประเด็นวิธีการสร้างและความบริสุทธิ์ของการมองเห็นมากกว่าเรื่องราวและเนื้อหา หรือความเป็นไปที่เห็นจากโลกภายนอก นักวิจารณ์ศิลปะแนวแบบแผนจะดูการใช้สี รอยแปรง เส้นและการจัดองค์ประกอบเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีเน้นความงามโดย สมชาย พรหมสุวรรณ (2559, น.11) ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีนี้ไม่สนใจความหมายและความเหมือน แต่สนใจความงาม ความงามที่เกิดจากการผสมผสานกันขององค์ประกอบศิลป์ โดยมีหลักการผสมผสานเรียกว่าหลักการออกแบบ ผู้ที่จะมองเห็นความงามตามแนวทฤษฎีนี้จะต้องเข้าใจความหมายขององค์ประกอบศิลป์ และหลักการออกแบบจึงจะสามารถเห็นความงามได้อย่างรวดเร็ว แต่มิได้หมายความว่าผู้ที่ไม่มีความรู้จะไม่สามารถมองเห็นความงามได้ เพียงแต่ต้องใช้เวลาฝึกฝนและสนใจนานกว่าและยังสอดคล้องกับทฤษฎีให้ความสำคัญกับการสำแดงพลังอารมณ์ โดย พระพงษ์ กุลพิศาล (2556, น.66) ได้กล่าวไว้ว่าด้วยเหตุที่ศิลปินรู้ด้วยตัวเองและแสดงเป็นความรู้สึกออกมา ผลงานที่สร้างสรรค์ของเขาจึงกลายเป็นภาษามนุษย์ภาษาหนึ่ง เป็นรูปแบบความรู้ที่ไม่อาศัยเหตุผล ศิลปินบอกให้รู้ถึงประสบการณ์และจิตใจของเขาที่มีใช่เป็นเพียงแค่ทัศนะส่วนตัว แต่การสำแดงพลังอารมณ์จะต้องมีความรู้สึกประทับใจในอะไรบางอย่างก่อน แล้วแสดงความประทับใจ

เหล่านั้นออกมาตรงๆ ความประทับใจต่างๆ ที่หลากหลาย อาจจะนับรวมการสำแดงพลังอารมณ์เก่าที่ได้รับรู้มาก่อนแล้วไว้ด้วยก็ได้ ก่อนจะแสดงออกมาเป็นรูปทรงจำเป็นต้องลดระดับการสำแดงพลังอารมณ์ต่างๆ เหล่านั้นลงมาให้เป็นความประทับใจก่อน เพื่อที่จะสังเคราะห์ให้เป็นการสำแดงพลังอารมณ์ใหม่เพียงครั้งเดียว ความรู้สึกกับจินตนาการเป็นส่วนที่เกิดขึ้นเบื้องหลังผลงาน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่อง จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเส้นและสี กรณีศึกษาผลงานของโคดี้ ฮูเปอร์ ระหว่างปี ค.ศ.2009-2015 มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อปฏิบัติการ

1. ควรสร้างสรรค์ผลงานที่มีลักษณะสีเหลี่ยมผืนผ้าทรงยาว ซึ่งอาจทำให้ภาพมีมุมมองที่กว้างมากขึ้น เพราะการระบายปาดป้ายอย่างฉับพลัน อาจทำให้ความรู้สึกในการวาดไม่ยึดอัดปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกได้เต็มที่

2. ควรฝึกฝนเพิ่มทักษะในการใช้เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานให้ชำนาญอย่างสม่ำเสมอ เพราะบางเทคนิคลงมือทำไปแล้วไม่ควรจะทำซ้ำอีกหรือบางเทคนิคอาจต้องใช้เวลาในการใช้เวลานานไปอาจทำให้ขาดอารมณ์ต่อเนื่องในการทำงาน การฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจึงมีความสำคัญอย่างมากในการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม

3. ควรฝึกทักษะการใช้เครื่องมือในการสร้างสรรค์ผลงาน เช่น เกรียงทุกขนาดและแปรงขนาดใหญ่อ่างสม่ำเสมอให้เกิดความชำนาญ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มเติมวิธีการสร้างจุดสนใจของโคดี้ ฮูเปอร์ เพื่อเข้าใจเข้าถึงแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน ในการจัดองค์ประกอบ เส้น สี รูปร่างรูปทรง ของศิลปินให้มีความชัดเจนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษารูปเรขาคณิตทรงกลมของศิลปินเพิ่ม เพื่อนำมาปรับใช้ร่วมผสมผสานในการสร้างสรรค์ผลงานให้มีความหลากหลายเกิดมุมมองใหม่ๆ เกิดความน่าสนใจมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2540). **พจนานุกรมศัพท์และเทคโนโลยีทางศิลปะ**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กำจร สุนพงษ์ศรี. (2523). **ศิลปะสมัยใหม่**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. (2545). **โลกศิลปะ ศตวรรษที่ 20**. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ.
- ชลูด นิ่มเสมอ. (2531). **องค์ประกอบของศิลปะ**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- นอร์เบิร์ต วอล์ฟ. (2552). **เอกซ์เพรสชันนิสม์**. แปลโดย ศันันชล น่วมนวล. กรุงเทพฯ :
เดอะเกรทไฟน์อาร์ท จำกัด.
- นิกอลและ ระเบิดอำนาจ. (2543). **ทฤษฎีจิตรกรรม**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- บาร์บารา เฮสส์. (2552). **แอบสแตรกต์ เอกซ์เพรสชันนิสม์**. แปลโดย ศันันชล น่วมนวล.
กรุงเทพฯ : เดอะเกรทไฟน์อาร์ท จำกัด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประไพ วีระอมรกุล. (2552). **ประวัติศาสตร์ศิลป์ 1**. กรุงเทพฯ : สหธรรมิก.
- ไพรวงศ์ อ่อนนางาม. (2556). **งานวิจัยเรื่องภาพเปลือยกับการสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม**.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- พีระพงษ์ กุลพิศาล. (2546). **มโนภาพและการรับรู้ทางศิลปะและศิลปศึกษา**. กรุงเทพฯ : ชารักษ์.
- (2549). **เอกสารคำสอน วิชาการวาดเส้น**. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- (2549). **เอกสารประกอบการสอนวิชา สุนทรียศาสตร์ในศิลปะและศิลปศึกษา**.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- (2553). **สูจิบัตรวิทยานิพนธ์ ทัศนศิลป์สร้างสรรค์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาศิลปกรรม**
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. กรุงเทพฯ : 2G Creation.
- (2554). **เอกสารประกอบการสอนวิชา กระบวนการทัศนศิลป์ 2**. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- (2556). **ทัศนศิลป์ปริทรรศน์**. กรุงเทพฯ : 2G Creation.
- (2556). **เอกสารประกอบการสอน หลักการเขียนภาพ**. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- (2557). **หลักการแปลงรูปในทัศนศิลป์**. กรุงเทพฯ : 2G Creation.

- (2558). เอกสารประกอบการสอน กระบวนการทัศนศิลป์ 1. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- สมชาย พรหมสุวรรณ. (2546). เอกสารคำสอนการขึ้นชมงานจิตรกรรม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- (2548). หลักการทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2552). เอกสารคำสอนรายวิชาทฤษฎีและการปฏิบัติการวิจารณ์ทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- (2559). เอกสารประกอบการสอนการวิจัย. กรุงเทพฯ.
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- สุชาติ เกาทอง. (2536). หลักการทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ : นำอักษร.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2541). พจนานุกรมศัพท์ศิลปะ อังกฤษ-ไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2535). ทฤษฎีสีเพื่อการสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์. (2549). ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก. กรุงเทพฯ : วาดศิลป์ จำกัด.
- เอกนิจ นีราศภย์. (2554). งานวิจัยเรื่องจิตรกรรมเนื้อหาเกี่ยวกับสังขรณ์แห่งมนุษย์. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- อารี สุทธิพันธุ์. (2528). ศิลปนิยม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กระดาศา.

Allposters. (2013). **Improvisation Klamm, 1914**. Retrieved 14 July 2016.

From <https://www.allposters.com.au/-sp/Improvisation-Klamm-1944-poster.htm>

Artist Retrospective. (2011). **Violet, Black, Orange, Yellow on White and Red**. Retrieved 23

September 2016. From [https://www.art.com/gallery/id--a4/mark-rothko posters.htm?](https://www.art.com/gallery/id--a4/mark-rothko%20posters.htm?AIDCJ=11554813&PIDCJ=7852027&SIDCJ=&RFID=547673)

AIDCJ=11554813&PIDCJ=7852027&SIDCJ=&RFID=547673

Artworks by famous artists. (2012). **Ludwig's Church in Munich**. Retrieved 21 August

2016. From https://arthive.com/Wassily_Kandinsky/works/384775~Ludwigskirche

in_Munich_Church_of_St_Ludwig_in_Munich.jpeg

Artstack. (2012). **Number 1, 1950 (Lavender Mist)**. Retrieved 25 September 2016.

From <https://dg19s6hp6ufoh.cloudfront.net/pictures/612907269/large/photo.jpeg>

Barbara Hess. (2016). **Wikipedia**. Retrieved 1 May 2017.

From https://th.wikipedia.org/wiki/media/File:Willem_de_Kooning_in_his_studio.jpg

Cody Hooper. (2016). **American Abstract Artist**. Retrieved 19 August 2017.

From <https://th-th.facebook.com/155759097853149/photos/1113152475447135/>

----- (2016 a). **Pinterest**. Retrieved 30 August 2017.

From <https://www.pinterest.com/pin/230809549628889802/>

----- (2016 b). **American Art**. Retrieved 21 May 2016.

----- (2016 c). **Best of the city**. Retrieved 21 May 2016.

From http://www.codyhooperart.com/uploads/3/1/3/6/3136389/7795353_orig.jpg.

----- (2016). **American Art Collector**. Retrieved 19 August 2017.

From <https://www.AmericanArtCollector.com/issues/ezone>

Custom Frames Fine Art Collections. (2012). **Dean Lively Gallery**. Retrieved 25 September

2016. From <http://img.groundspeak.com/waymarking/display/a9dcd8d2-4242-42d4-9d52-94d3d92710fc.JPG>

Color-Calculator. (2014). **Colour wheel**. Retrieved 25 November 2016.

From https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcRkje0ARaDSU2Qh-bD8dx-PfMxqRnFLMzxJzqEuOoSNyd5-rl_o5A

Fine Art Gallery. (2012). **Russell Collection**. Retrieved 25 September 2016.

From <https://russell-collection.com/wp-content/uploads/slide-1.jpg>

Illustcourse. (2015). **Tone-value**. Retrieved 25 September 2016.

From <https://www.illustcourse.com/wp-content/uploads/2017/10/Tone-blue6e2eb7.jpg>

Jackson Pollock. (2016). **Art Story**. Retrieved 4 February 2017.

From <http://www.theartstory.org/movement-abstract-expressionism.htm>

Jackson Pollock Biography, Paintings, and Quotes. (2011). **Number5**. Retrieved 18 August

2016. From [https://www.jackson-pollock.org/number-5.jsp#prettyPhoto\[image1\]/0/](https://www.jackson-pollock.org/number-5.jsp#prettyPhoto[image1]/0/)

Paul Jackson Pollock. (2017). **Wikipedia**. Retrieved 17 August 2017.

From <https://th.wikipedia.org/wiki/>

Pinterest. (2012). **Moon-Woman Cuts the Circle**. Retrieved 25 September 2016.

From https://encryptedtbn0.gstatic.com/images?q=tbn:Vu2d7bmZOq2iO2ebD8dx-PfMxqRnFLMzxJzqEuOoSNyd5-rl_o5A

Tate Art. (2012). **Composition II in Yellow, Blue and Red**. Retrieved 25 September 2016.

From <https://encrypted.google.com/images?q=tbn:ANd9GcRyFwb9EmTlbptNWDQKj.Jpg>

Theartstory. (2012). **Paul Jackson Pollock**. Retrieved 25 September 2016.

From https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcS0M_5-

[EXXwov5Hyo-RosBGwqm2JFjjilOpuTumpCRjCDUF0hxqKg](https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcS0M_5-EXXwov5Hyo-RosBGwqm2JFjjilOpuTumpCRjCDUF0hxqKg)

Theartwolf. (2011). **Woman I**. Retrieved 11 July 2016.

From <https://www.theartwolf.com/masterworks/masterworks/kooning.jpg>

Wassily Kandinsky. (2016). **Wikipedia**. Retrieved 7 February 2017.

From https://en.wikipedia.org/wiki/Grekov_Odessa_Art_school

Wikiart. (2012). **Onement VI**. Retrieved 23 September 2016.

From <https://www.wikiart.org/en/barnett-newman/all-works#!#filterName:all-paintings-chronologically,resultType:masonry>

Willem de Kooning. (2017). **Wikipedia**. Retrieved 1 September 2017.

From https://th.wikipedia.org/wiki/media/File:Willem_de_Kooning_in_his_studio.jpg

----- (2016). **National Gallery of Australia**. Retrieved 29 May 2017.

From https://en.wikipedia.org/wiki/Willem_de_Kooning#/media:Kooning_woman_v.jpg

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือภาพผลงานสร้างสรรค์จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 1

อาจารย์สุเทพ สังข์เพชร

การศึกษา

2502-2508 สสม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2498-2502 ศิลปะ ที่โรงเรียนเพาะช่าง

2492-2497 โรงเรียนช่างอากาศอำรุง

ประวัติการทำงาน

- อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยต่างๆ
- วิทยากร สถาบัน หน่วยงาน องค์กรต่างๆ ภาครัฐและเอกชน
- อดีตผู้ช่วยผู้ว่าการประปานครหลวง

ประวัติการแสดงผลงาน

2506 : ร่วมแสดงผลงานกลุ่มกอหญ้า (Khoya- Sunday Artist group) ครั้งที่ 1

2507 : ร่วมแสดงผลงานกลุ่มกอหญ้า (Khoya- Sunday Artist group) ครั้งที่ 2

- 2513 : ร่วมแสดงผลงาน 3 คน ที่โรงแรมนารายณ์ กรุงเทพฯ
- 2517 : ร่วมแสดงผลงานที่เพาะช่าง กรุงเทพฯ
- 2539 : ร่วมแสดงผลงานศิลปะที่โรงแรมแม่น้ำ กรุงเทพฯ
- 2542 : ร่วมแสดงผลงานกลุ่มศิลปินที่แกรนด์ฮอลล์ ริเวอร์วิวดี พลาซ่า
- 2543 : ร่วมแสดงผลงานกลุ่มศิลปินที่แกรนด์ฮอลล์ ริเวอร์วิวดี พลาซ่า
- 2544 : ร่วมแสดงผลงานศิลปะที่หอศิลป์เพาะช่าง
- 2545 : ส่งผลงานร่วมแสดง ณ สถานกงสุลไทยในลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา
- 2546 : ร่วมแสดงผลงานศิลปะที่หอศิลป์เพาะช่าง และสถาบันปรีดี พนมยงค์
- 2547 : ร่วมแสดงผลงานศิลปะที่หอศิลป์เพาะช่าง และสถาบันปรีดี พนมยงค์
- 2548 : ร่วมแสดงผลงานในโครงการ Lanturn of the East ครั้งที่ 14 กรุงเทพฯ
- 2549 : ร่วมแสดงผลงานในโครงการ Lanturn of the East ครั้งที่ 15 สหรัฐอเมริกา
: ร่วมแสดงผลงานในโครงการ Internationnal Art Festival and Workshop ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ
- 2550 : ร่วมแสดงผลงานในโครงการ Internationnal Art Festival and Workshop ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ
- 2551 : ได้รับรางวัลศิษย์เก่าดีเด่น สมาคมศิษย์เก่าเพาะช่าง
- 2551 : ร่วมแสดงผลงานในโครงการ Internationnal Art Festival and Workshop ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ
- 2552 : ร่วมแสดงผลงานในโครงการ ร่วมแสดงผลงานในโครงการ Internationnal Art Festival and Workshop ครั้งที่ 5 เชียงราย กรุงเทพฯ

ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 2

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา

อดีตคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อำเภอธัญบุรี
จังหวัดปทุมธานี

การศึกษา:

- ปม.ช (จิตรกรรม) โรงเรียนเพาะช่าง
- กศ.บ (ศิลปศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- ศป.ม (ทัศนศิลป์ : ศิลปะสมัยใหม่) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รางวัลเกียรติยศและการแสดงงานครั้งสำคัญ:

- ชนะเลิศออกแบบโลโก้ห้างสรรพสินค้าเมอริคิงส์
- รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ประกวดภาพโปสเตอร์ของกองทัพบก
- รางวัลรองชนะเลิศออกแบบโลโก้ห้างไอ้ว-หุยมอเตอร์
- ออกแบบแนวคิดประติมากรรมสัญลักษณ์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
- ออกแบบตัวอักษรชื่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
- ออกแบบแนวคิดตราสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
- แสดงนิทรรศการเดี่ยวปี พ.ศ. 2553
- เข้าร่วมนิทรรศการกลุ่มหกตั้งแต่ครั้งที่ 1 ถึงปัจจุบัน

ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 3

อาจารย์ไมตรี หอมทอง

การศึกษา:

- วิทยาลัยเพาะช่าง
- มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการแสดงนิทรรศการเดี่ยว

- 2522 : นิทรรศการเดี่ยวที่สถาบันเกอเธ่ หอศิลป์วัฒนธรรม กรุงเทพฯ
- 2526 : นิทรรศการเดี่ยวครั้งที่ 1 ที่องค์การนานาชาติบริติช เคานซิล กรุงเทพฯ
: นิทรรศการเดี่ยว ครั้งที่ 2 ที่ห้องสมุดเนยลสัน เฮย์ส กรุงเทพฯ
- 2527 : นิทรรศการเดี่ยว ครั้งที่ 3 ที่เอ.ยู.เอ กรุงเทพฯ
- 2528 : นิทรรศการเดี่ยวครั้งที่ 4 ที่อัมรินทร์ อาร์ต แกลเลอรี ศูนย์การค้าอัมรินทร์พลาซ่า กรุงเทพฯ
- 2548 : นิทรรศการเดี่ยวที่มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี
- 2549 : นิทรรศการเดี่ยวที่หอศิลป์จามจุรี กรุงเทพฯ
- 2550 : นิทรรศการเดี่ยวที่หอศิลป์เซเว่นรังสรรค์ กรุงเทพฯ
- 2551 : นิทรรศการเดี่ยวที่ศูนย์ศิลป์ศรีพิพัฒน์ (แพ บุนนาค) กรุงเทพฯ
- 2552 : นิทรรศการเดี่ยวที่หอศิลป์จามจุรี กรุงเทพฯ

- 2553 : นิทรรศการเดี่ยวที่หอศิลป์เซเว่นรังสรรค์ กรุงเทพฯ
- 2554 : นิทรรศการเดี่ยวที่อาร์ทสเปซ แกลลอรี่ ภูเก็ต
- 2555 : นิทรรศการเดี่ยวที่หอศิลป์เซเว่นรังสรรค์ กรุงเทพฯ
- 2556 : นิทรรศการเดี่ยวที่หอศิลป์เซเว่นรังสรรค์ กรุงเทพฯ
- 2557 : นิทรรศการเดี่ยวที่หอศิลป์เซเว่นรังสรรค์ กรุงเทพฯ

ประวัติการแสดงนิทรรศการกลุ่ม

- นิทรรศการเฮปเพนนิ่ง อาร์ต วิทยาลัยเพาะช่าง
- การแสดงศิลปกรรมแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร
- นิทรรศการศิลป์ของ กลุ่มธรรม ครั้งที่ 4 สถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน
- นิทรรศการศิลป์ร่วมสมัยของเอเชีย เกาหลีใต้

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ.๐๕๖๔.๑๔/๔๓๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์สุเทพ สังข์เพชร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายสรพงษ์ ทองดมยา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปกรรม รุ่นที่ ๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “จิตรกรรมสำแดง พลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์พีระพงษ์	กุลพิศาล	ประธาน
๒. รองศาสตราจารย์สมชาย	พรหมสุวรรณ	กรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ประไพ	วีระอมรกุล	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๒-๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๓

ที่ ศธ.๐๕๖๔.๑๔/๔๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายสรพงษ์ ทองดมยา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปกรรม รุ่นที่ ๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “จิตรกรรมสำแดง พลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์พระพงษ์	กุลพิศาล	ประธาน
๒. รองศาสตราจารย์สมชาย	พรหมสุวรรณ	กรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ประไพ	วีระอมรกุล	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๒-๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๓

ที่ ศธ.๐๕๖๔.๑๔/๔๓๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ไมตรี หอมทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายสรพงษ์ ทองถมยา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปกรรม รุ่นที่ ๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์พระพงษ์	กุลพิศาล	ประธาน
๒. รองศาสตราจารย์สมชาย	พรหมสุวรรณ	กรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ประไพ	วีระอมรกุล	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาริวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๒-๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๓

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยa

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ประกอบด้วย เครื่องมือวิจัยทั้งหมด 5 ชิ้น ได้แก่

1. แบบวิเคราะห์ตารางกริด (Grids Analysis Table)
2. แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation)
3. แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง (Structured Interview)
4. ผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ
5. แบบประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 5 ชิ้นนี้ มีขั้นตอนและวิธีการตรวจสอบเครื่องมือ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เครื่องมือชิ้นที่ 1 แบบวิเคราะห์ตารางกริด (Grids Analysis Table)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 1 แบบวิเคราะห์ตารางกริด

ผู้วิจัยได้ใช้ตารางวิเคราะห์แบบกริดเป็นเครื่องมือช่วยวิเคราะห์ประเด็น คือ กลุ่มสีและเทคนิคการระบายสี โดยการแบ่งพื้นที่ทั้งหมดของแต่ละภาพเป็นช่องตารางให้เท่าๆ กัน จำนวน 20 ช่อง ซึ่งเทียบเท่ากับพื้นที่ 100 เปอร์เซ็นต์ของภาพ แต่ละช่อง (1-20) จึงมีพื้นที่เท่ากับ 5 เปอร์เซ็นต์

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20

แบบวิเคราะห์ตารางกริด (Grids Analysis Table)

ใช้ตารางกริดวางทับลงบนผลงานเมื่อสังเกตได้แล้วบันทึกผลการสังเกตการใช้กลุ่มสีและเทคนิคการระบายสีที่พบในแต่ละภาพ ลงในตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสีและตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี โดยหมายเลขบนภาพต้องตรงกันกับหมายเลขของช่องตารางบันทึก

การสร้างตารางบันทึกการใช้กลุ่มสี ได้มาจากการสังเกตกลุ่มสีของภาพผลงานทั้ง 10 ภาพ แล้วรวบรวมเฉพาะกลุ่มสีที่ไม่ซ้ำกัน จากนั้นจึงสร้างเป็นตารางเพื่อบันทึกข้อมูลและอภิปรายผล โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรอง

การสร้างตารางบันทึกเทคนิคการระบายสี ได้มาจากการสังเกตเทคนิคการระบายสีของภาพผลงานทั้ง 10 ภาพ แล้วรวบรวมเฉพาะเทคนิคการระบายสีที่ไม่ซ้ำกัน จากนั้นจึงสร้างเป็นตารางเพื่อบันทึกและอภิปรายผล โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรอง

ตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสีและเทคนิคการระบายสี มีลักษณะดังต่อไปนี้ตามลำดับ

ตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์กลุ่มสี

กลุ่มสี																											
ช่องที่	สีเหลือง			สีแดง			สีน้ำเงิน			สีฟ้า			สีส้ม			สีเขียว			สีม่วง			สีกลาง			รวม		
	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	สด	อ่อน	คล้ำ	ขาว	ดำ	เทา		น้ำตาล	
1																										5%	
2																											5%
3																											5%
4																											5%
5																											5%
6																											5%
7																											5%
8																											5%
9																											5%
10																											5%
11																											5%
12																											5%
14																											5%
15																											5%
16																											5%
17																											5%
18																											5%
19																											5%
20																											5%
รวม																											100%
ลำดับ																											

อภิปราย.....

ตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี

ช่องที่	เทคนิคการระบายสี	หมายเลขช่องตารางที่ข้อมูลปรากฏ																					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวม	ลำดับ
1	การระบายสีแบบเรียบ กลมกลื่น																						
2	การระบายสีแสดงลีลา พู่กัน																						
3	การระบายสีด้วยสีเหลว และโปรงใส																						
4	การระบายสีขอบคม																						
5	การระบายสีหนาทับซ้อน																						
6	การระบายสีด้วยเกรียง																						
7	การระบายสีโดยใช้เทป กาวกั้นขอบ																						
8	การระบายสีร่วมกับรอย จุดขีด																						
9	การระบายสีด้วยการสร้าง พื้นผิวได้ภาพ																						
10	การระบายสีทับบนเส้น																						
11	การระบายสีเปียกบนพื้น แห้งหมด																						
		5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	100%

อภิปราย.....

วิธีหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 1

ให้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 3 ท่าน โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรอง ซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. อาจารย์สุเทพ สังข์เพชร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา
3. อาจารย์ไมตรี หอมทอง

ผลการตรวจสอบเครื่องมือ: ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านรับรองให้ใช้ได้โดยไม่มี การปรับปรุงแก้ไข

เครื่องมือชิ้นที่ 2 แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 2 แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง เพื่อสังเกตการใช้เส้น รูปร่างรูปทรง โดยกำหนด เนื้อหาย่อยของโครงสร้างการสังเกตลงในตารางบันทึกข้อมูลสังเกตการใช้เส้นและรูปร่างรูปทรงที่ พบในผลงานกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ภาพ แล้วอภิปรายผล ใช้เป็นข้อมูลสำหรับการสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 ต่อไป

เส้น ได้แก่ เส้นจริง คือ เส้นที่เกิดจากการลากด้วยวัสดุต่างๆ มองเห็นเป็นเส้นคือเส้นที่เกิดจากรอยต่อของภาพหรือรูปทรง เส้นเชิงนัย คือ เส้นที่ไม่ปรากฏรูปลักษณะเส้น โดยตรง แต่เป็นเส้นในจินตนาการที่เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างองค์ประกอบต่างๆ

รูปร่างรูปทรง ได้แก่ รูปทรงอิสระ คือ เป็นรูปทรงอิสระที่พลิ้วไหวและรูปทรงเรขาคณิต สี่เหลี่ยมที่ถูกตัดทอนทำให้พรำมัว

ตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะเส้น

ลำดับ	ลักษณะเส้น	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	เส้นจริง						
2	เส้นเชิงนัย						
3	เส้นขอบ						

อภิปราย.....

ตารางบันทึกข้อมูลการสังเกตวิเคราะห์ลักษณะรูปร่างรูปทรง

ลำดับ	ลักษณะรูปทรง	มี	ไม่มี	ใช้ในบริเวณ	ใช้มาก	ใช้ปานกลาง	ใช้น้อย
1	รูปทรงอิสระ						
2	รูปเรขาคณิต						

อภิปราย.....

วิธีหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 2

ให้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 3 ท่าน โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรอง ซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. อาจารย์สุเทพ สังข์เพชร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา
3. อาจารย์ไมตรี หอมทอง

ผลการตรวจสอบเครื่องมือ: ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านรับรองให้ใช้ได้โดยไม่มี การปรับปรุงแก้ไข

เครื่องมือชิ้นที่ 3 แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 3 แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง

ออกแบบชุดคำถามสำหรับสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยเป็นชุดคำถามปลายเปิดที่มีเนื้อหาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะข้อคิดเห็นในประเด็นคำถามที่ได้ออกแบบไว้ เมื่อเรียบร้อยแล้วจะใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการประกอบการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1 ต่อไป แบบสัมภาษณ์มีรายละเอียดดังนี้

ตารางแบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์
<p>หัวข้อวิจัย : จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี</p> <p>ผู้สัมภาษณ์ : นายสรพงษ์ ทองถมยา วัน/เดือน/ปีที่สัมภาษณ์.....</p> <p>เวลา.....สถานที่.....ครั้งที่.....</p> <p>ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา และวิจัยผลงานภาพของ โคดี้ ซูเปอร์ จำนวน 10 ภาพ โดยผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมาสังเคราะห์เป็นข้อมูลของแต่ละประเด็นได้ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กลุ่มสี 2. เทคนิคการระบายสี 3. ลักษณะของเส้น 4. ลักษณะรูปร่างรูปทรง <p>ผู้วิจัยต้องการทราบว่า งานจิตรกรรมทั้ง 4 ภาพของผู้วิจัย ซึ่งในแต่ละชิ้นนั้นได้นำผลการวิจัยผลงานภาพจิตรกรรมของ ศิลปินดังกล่าวมาเป็นประเด็นหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน อยากทราบว่าผลการวิจัยนี้ได้ปรากฏในภาพทั้ง 4 ภาพ หรือไม่ อย่างไร</p>
<p>สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบสัมภาษณ์</p> <p>ผู้ตอบสัมภาษณ์ คนที่</p> <p>เพศ..... อายุ.....ปี อาชีพ.....</p> <p>ตำแหน่งทางวิชาการ.....</p>
<p>บทสัมภาษณ์ตามโครงสร้างของงานวิจัย ภาพที่..... ชื่อภาพ.....(จนครบทุกภาพ)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้ การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร 2. เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร 3. ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร 4. ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร

วิธีหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 3 แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง

เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรอง ซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. อาจารย์สุเทพ สังข์เพชร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา
3. อาจารย์ไมตรี หอมทอง

โดยใช้แบบประเมินค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) เพื่อคำนวณหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจะให้คะแนนและความเห็น โดยมีเกณฑ์ตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้ คือ

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 หากไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

นำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 มีค่าความเที่ยงตรงที่ต้องปรับปรุง

ผลการตรวจสอบเครื่องมือ

ตารางบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์เพื่อคำนวณหาค่า IOC

ที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ									ผลรวม ของ คะแนน	ค่า IOC	สรุป ผล	
		ท่านที่ 1			ท่านที่ 2			ท่านที่ 3						
		+1	0	-1	+1	0	-1	+1	0	-1				
1	ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้การใช้กลุ่มสีมีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	☐			☐			☐				3	1	ใช้ได้
2	เทคนิคการระบายสีในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	☐			☐			☐				3	1	ใช้ได้
3	ลักษณะเส้น ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	☐			☐			☐				2	0.67	ใช้ได้
4	ลักษณะรูปร่างรูปทรง ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ มีความใกล้เคียงสอดคล้องกับผลงานจิตรกรรมของ โคดี้ ซูเปอร์ หรือไม่อย่างไร	☐			☐			☐				3	1	ใช้ได้
	สรุปผลคะแนน	4			4			3				11	0.92	ใช้ได้

จากตารางที่ 1 บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์เพื่อคำนวณหาค่า IOC พบว่าผลรวมค่า IOC = 0.92 สรุปได้ว่า ประเด็นข้อคำถามที่ใช้ในแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญนั้นมีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย สามารถนำไปใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการตรวจสอบคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์ต่อไปได้

เครื่องมือชิ้นที่ 4 ผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 4

ผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 1

หลังจากที่ได้ทำการวิเคราะห์ตารางกริด ได้แก่ กลุ่มสี และเทคนิคการระบายสี ส่วนแบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง ได้แก่ เส้นและรูปร่างรูปทรง ผู้วิจัยจึงได้นำผลการศึกษามาสร้างสรรค์ผลงาน จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี จำนวน 4 ภาพ ในแบบของผู้วิจัยเอง ด้วยเทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ จากนั้นจึงนำผลงานไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 1 โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างด้วยเทคนิคเดลฟายประยุกต์

ผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 2

หลังจากที่ได้นำผลการศึกษาจากที่วิเคราะห์และสังเกตมาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม เส้นและสี ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ แล้วนำผลงานไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบว่าผลงานที่สร้างสรรค์มีความสอดคล้องกันกับงานวิจัยหรือไม่ โดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลจากผลการสัมภาษณ์มาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ แล้วจึงนำผลงานไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินคุณภาพของผลงานอีกครั้ง เป็นขั้นตอนสุดท้ายและทำการสรุปผลการวิจัย

วิธีหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 4

เป็นการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญภายนอก จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบผลงานสร้างสรรค์ทั้ง 2 ครั้ง เพื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาสร้างสรรค์ผลงานและทำการสรุปผลการวิจัย โดยมีผู้เชี่ยวชาญภายนอก จำนวน 3 ท่าน มีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. อาจารย์สุเทพ สังข์เพชร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา
3. อาจารย์ไมตรี หอมทอง

ผลการตรวจสอบเครื่องมือ : ให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านประเมินตามแบบประเมินแล้วเทียบตามเกณฑ์ระดับคะแนนคุณภาพตามมาตรวัดลิเคิร์ต (Likert Scale)

วิธีหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 5

ให้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 3 ท่าน โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรอง ซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. อาจารย์สุเทพ สังข์เพชร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา
3. อาจารย์ไมตรี หอมทอง

ผลการตรวจสอบเครื่องมือ : ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านรับรองให้ใช้ได้โดยไม่มี การปรับปรุงแก้ไข

ภาคผนวก จ

ภาพแสดงการพบผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2

ภาพแสดงการพบผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2

ภาพผู้วิจัยและภาพผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 (อาจารย์สุเทพ สังข์เพชร)
ตรวจสอบเครื่องมือภาพผลงาน ครั้งที่ 1 (เมื่อ 5 ก.พ. 2560 เวลา 10.00 น.)

ภาพผู้วิจัยและภาพผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ตรวจสอบเครื่องมือภาพผลงาน ครั้งที่ 2
(เมื่อ 9 ธ.ค. 2560 เวลา 16.30 น.)

ภาพผู้วิจัยและภาพผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธนา เหมวงษา)
ตรวจสอบเครื่องมือภาพผลงาน ครั้งที่ 1 (เมื่อ 5 ก.พ. 2560 เวลา 14.00 น.)

ภาพผู้วิจัยและภาพผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 ตรวจสอบเครื่องมือภาพผลงาน ครั้งที่ 2
(เมื่อ 9 ธ.ค. 2560 เวลา 09.00 น.)

ภาพผู้วิจัยและภาพผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3 (อาจารย์ไมตรี หอมทอง)
ตรวจสอบเครื่องมือภาพผลงาน ครั้งที่ 1 (เมื่อ 3 ก.พ. 2560 เวลา 09.00 น.)

ภาพผู้วิจัยและภาพผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3 ตรวจสอบเครื่องมือภาพผลงาน ครั้งที่ 2
(เมื่อ 9 ธ.ค. 2560 เวลา 12.00 น.)

ภาคผนวก ง
หนังสือตอบรับลงบทความ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นาย สรพงษ์ ทองมยา
วัน เดือน ปี เกิด	18 กรกฎาคม 2520
สถานที่เกิด	จังหวัด กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	9/356 หมู่บ้านบุศรีรินทร์ ซอย 16 ต.กระทุ่มล้ม อ.สามพราน จ.นครปฐม 73220
เบอร์โทรศัพท์	086-891-8818
E-mail	Abstract18art@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2527	ประถมศึกษา โรงเรียนวัดรวกบางบำหรุ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2533	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดบวรมงคล กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2550	ปริญญาตรี (ศิลปกรรม) สาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร